

Tam Saha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Kasım 2010

● Sayı: 73

**Sarsıldık, kayıptayız
Yıkılmadık, ayaktaayız**

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Aydın Güvenir

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü:

Haydar Tanışan

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol

Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

http://www.tff.org

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan

Türkiye

gazetesi ile foto muhabiri

dostlarımız Eser Erenler,

Mahmut Bürkük, Halid Kayacan,

Fehim Kayacan ve Ali Yedek'e

teşekkür ederiz.

Eylül'den iki zaferle çıkan Millî Takımımız için Ekim ayı karalara büründü

Önce Berlin'de Almanya'ya, ardından Bakü'de Azerbaycan'a kaybettik

A Grubu Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Almanya	4	4	0	0	13	1	12
Avusturya	3	2	1	0	9	4	7
Türkiye	4	2	0	2	6	6	6
Belçika	4	1	1	2	8	8	4
Azerbaycan	3	1	0	2	2	9	3
Kazakistan	4	0	0	4	0	10	0

"en iyi ikinci" kontenjanından finale yollanmak stratejimize halel getirmiş sayılmazdı. Nasıl olsa diğer takımları içeride dışarıda yener, yolumuzu bulurduk. Zaten önümüzde de yaralarımızı sağaltabileceğimiz bir Azerbaycan maçı uzanıyordu. Hele şu maçı bir kazanalım, 29 Mart'taki Avusturya karşılaşmasına kadar hatalarımızı düzeltebilmek, takım düzenini oturtabilmek ve yeniden iyi futbola buluşabilmek için önümüzde uzunca bir süre vardı nasıl olsa. Ancak evdeki hesap Bakü pazarına uymadı. Berlin'de dünya sıralamasının üçüncüsü Almanya'ya kaybetmeyi "normal" sayan 21. sıradaki Türkiye, Bakü'de aynı sıralamanın 102. basamağında yer alan Azerbaycan karşısında da şoka uğradı. Bu girizgâhtan sonra, Ekim

2012 finallerine sadece grup birincileri direkt gitmeyecekti ki. En iyi grup ikincisi de 9 grup birincisiyle el ele tutuşup Ukrayna ve Polonya'nın yolunu tutacaktı. Play-off'a falan da ihtiyaç duymadan. O halde Almanya'ya kaybetmek, "en iyi ikinci" kontenjanından finale yollanmak stratejimize halel getirmiş sayılmazdı. Nasıl olsa diğer takımları içeride dışarıda yener, yolumuzu bulurduk. Zaten önümüzde de yaralarımızı sağaltabileceğimiz bir Azerbaycan maçı uzanıyordu. Hele şu maçı bir kazanalım, 29 Mart'taki Avusturya karşılaşmasına kadar hatalarımızı düzeltebilmek, takım düzenini oturtabilmek ve yeniden iyi futbola buluşabilmek için önümüzde uzunca bir süre vardı nasıl olsa. Ancak evdeki hesap Bakü pazarına uymadı. Berlin'de dünya sıralamasının üçüncüsü Almanya'ya kaybetmeyi "normal" sayan 21. sıradaki Türkiye, Bakü'de aynı sıralamanın 102. basamağında yer alan Azerbaycan karşısında da şoka uğradı. Bu girizgâhtan sonra, Ekim

ayında oynadığımız iki maçta, öncesi ve sonrasıyla neler yaşandığına biraz daha yakından bakabiliriz. Grup serüvenimiz boyunca oynayacağımız en kritik ve zorlu 90 dakika Berlin'deki Almanya maçıydı. Hem grup birincisini belirlemek açısından hem de en iyi ikincilik hedefi için puan kopartılması bakımından son derece ciddi bir sınavdı. Kısacası tam 1 yıl sonra Türkiye'de oynanacak diğer Almanya karşılaşmasıyla birlikte grubun iki final maçından biriydi. Almanya ve Azerbaycan maçlarının aday kadrosu açıklandığında, arada sürpriz bir isim yoktu. Bir ay önce Kazakistan ve Belçika maçlarının kadrolarına davet alan oyuncularla o dönemde sakatlıkları bulunan ama her daim ay-yıldızlı formayla buluşan isimler listedeydi. Tek dikkat çekici olan, Volkan Demirel, Hakan Arıkan ve Onur Kıvrak'ın yanı sıra Cenk Gönen'in de dördüncü kaleci olarak kadroda yer bulmasıydı.

Arda şoku

Lâkin sakatlıklar, bu kadronun da fireler vermesine yol açacaktı. Başlangıçta Fenerbahçeli Selçuk Şahin, Gençlerbirliği maçından sakat çıktığı için kadronun dışında bırakıldı. Asıl şok ise Arda Turan konusunda yaşandı. Millî Takımımızın oyun planındaki en önemli taşlardan birisi olan Arda, Almanya'daki ilk antrenmana kasıgındaki ağrılar nedeniyle katılamadı. Sakatlığın ciddiyeti ise ortaya çıkmakta gecikmedi. Sağlık ekibinin yakın kontrolündeki yıldız oyuncunun yapılan son tetkiklerinde Almanya ve Azerbaycan maçlarında oynayamayacağı ortaya çıkınca o da kadronun dışında bırakıldı.

Sonucu açık bir maç!

Karşılaşmanın bir gün öncesinde basın toplantısı düzenleyen Teknik Direktör Guus Hiddink, skor tahmini yapmasının zor olduğunu belirterek, "Almanya-Türkiye maçını sonucu açık bir maç olarak görüyorum" diyordu.

Her iki takım açısından da önemli bir maça çıkacaklarını ifade eden Hiddink, "Tüm biletleleri

Almanya - Türkiye: 3-0

Berlin Olimpiyat Stadı - 8 Ekim 2010

Hakemler

Howard Webb, Michael Mullarkey, Peter Kirkup (İngiltere)

Almanya

Neuer-Lahm, Mertesacker, Badstuber, Westermann-Müller, Khedira, Kroos, Podolski (Trasch dk. 86)-Mesut Özil (Marko Marin dk. 90), Klose (Cacau dk.90)

Türkiye

Volkan Demirel-Gökhan Gönül, Ömer Erdoğan, Servet Çetin, Sabri Sarıoğlu-Nuri Şahin (Sercan Yıldırım dk. 78), Mehmet Aurelio (Tuncay Şanlı dk. 24), Emre Belözoğlu-Özer Hurmacı, Halil Altıntop (Semih Şentürk dk. 63), Hamit Altıntop

Goller

Klose (dk. 42 ve 88), Mesut Özil (dk. 79)

Sarı Kart

Servet Çetin

Dört günde iki kâbus

Kazakistan ve Belçika galibiyetleriyle mutlu başlayan Euro 2012 elemeleri yolculuğumuz önce Berlin'de ardından da Bakü'de duvara tosladı. Grubun favorisi Almanya karşısında uğranılan yenilgiden çok oynanan futbol endişe vericiydi. Bu endişe dört gün sonra Azerbaycan karşısında gerçek bir şoka dönüştü. "Hiç değilse en iyi ikinci olarak finallere direkt katılırız" düşüncemiz bile artık o kadar kolay gerçekleşecek gibi görünmüyor. Hele de Avusturya önümüze geçer ve Belçika adım adım yaklaşırken...

Euro 2012 finallerine katılma hedefine doğru Eylül ayında Kazakistan ve Belçika galibiyetleriyle oldukça fiyakalı bir başlangıç yapan Millî Takımımız, Ekim ayında çok sert iki darbeye karşılaştı. Önce son Dünya Kupası'nın yarı finalisti ve grubumuzun seri başı Almanya ile oynanan maç futbol tarihimizin "unutulması" 90 dakikaları arasına girdi, ardından Bakü'de yine futbol tarihimizin en "ağır" gelen yenilgilerinden birisine uğradık. Berlin'de hem oynanan futbol hem de alınan 3-0'lık yenilgi, keyifleri kaçırarak cinstendi doğrusu. Ancak duygusallığı bir yana bıraktığımızda, Euro 2012 finallerine katılma hedefimizde herhangi bir sapma olmadığını düşünmüştük soğukkanlılıkla. 8 Ekim'de Berlin'de yaşanan yenilginin yaralarını 12 Ekim'de Bakü'de elde edilecek Azerbaycan galibiyetiyle sarmak değildi sadece söz konusu olan. Nasıl olsa Euro

satılmış bir maç oynanacak. Çok güzel antrenmanlar yaptık. Çok iyi moralle maça geliyoruz” ifadelerini kullanıyor, Arda’nın takım için ne anlama geldiğini herkesin bildiğini vurgulayarak, “Ancak bu durumu kabul etmek zorundayız. Bu nedenle büyük risklere girmedik. Güvenle bakıyorum. Kim oynarsa oynasın istediğimiz performansı gösterecektir. Takıma güvenim tam. Nuri’nin kadroda oynayıp oynamayacağını göreceksiniz. Genç oyunculara performansına göre şans tanımak gerekir” şeklinde konuşuyordu. Eski takımı Rusya ile yeni takımı Türkiye’nin güzel futbol oynamaya çalışan takımlar olduğuna dikkati

çeken Hiddink, “Almanya geçen yıllarda değişim geçirdi. Şimdiye kadar çok iyi futbol oynadılar. Cazibeli futbol oynuyor. Sonucu önceden tahmin etmek mümkün değil” değerlendirmesini yapıyordu. Hiddink, Millî Takım’ın Türk tarzı olduğunu belirterek, “Değişik bir maç olacağını düşünüyorum. Takımım azimli ve istekli. Takım sadece defansta oynamayı düşünmüyor. Her ülke ve halkı takımının başarılı olmasını bekler. Bu Almanlar için de geçerli. İlginç bir maç olacak. Almanya çok iyi bir seri oynadı. Biz de bu grupta iyi başladık. Takımım kazanmak için sahaya çıkacak. Sonuçtan sonra yorum yapabilirim” diyordu.

Hiddink, Alman Millî Takımı’nın Türk asıllı maestrosu Mesut Özil için özel bir önlem almayacaklarını da vurguluyor ve “Kendisi Alman takımı için oynuyor. Futbolun nasıl oynanacağını gösteriyor. Bizim oyuncularımız da tehlikeli olabilir. Özel bir önlem yok. Tek bir oyuncuya yoğunlaşırsanız başka yerlerde sorunlar yaşarsınız” ifadesini kullanıyordu. Hiddink’in basın toplantısına katılan Almanya doğumlu oyuncularımızdan Ömer Erdoğan, “İyi bir sonuçla buradan ayrılmak istiyoruz. Almanya’da 21 yıl yaşamam özel bir anlam taşıyor. Başarıda pay sahibi olmak istiyorum. Ailem maçı canlı seyredecek. Çok

gurur duyuyorlar” derken, Halil Altıntop da “Söylenecek her şey söylendi. Dilerim dostluk içinde geçer ve Türkiye kazanır. Favori takım Almanya ama başarılı olmak için her şeyi yapacağız. Zaten iyi bir kadromuz ve bireysel olarak tecrübeli oyuncularımız var. Akıllı ve disiplinli oynarsak iyi bir sonuç elde edebiliriz” şeklinde konuşuyordu.

Aurelio sakatlanınca...

Maç saati geldiğinde, Berlin’deki Olimpiyat Stadı tarihi günlerinden birini yaşıyordu. Tribünler tıklım tıklım doluydu ve Türklerle Almanlar maçı bir arada izliyordu. Çoğunluk ise ay-yıldızlılardan yana ağır basıyordu. Berlin adeta İstanbul’a dönmüştü. Millî Takımımızın coşkulu bir destekle sahaya çıkan kadrosunda ve yeşil alandaki dizilişinde alışılmışın dışında

farklılıklar göze çarpıyordu. Savunmanın sol kanadı, her zaman sağ kanatta izlemeye alıştığımız Sabri Sarioğlu’na emanet edilmişti. Orta sahada klasikleşen Mehmet Aurelio-Emre Belözoğlu ikilisi dışında Nuri Şahin’e şans verilmişti. Santrfor olarak Halil Altıntop görev yaparken, ikizi Hamit sol önde, kadronun en sürpriz ismi Özer Hurmacı ise sağ önde forma bulmuştu. On birin bir başka özelliği, Almanya doğumlu beş oyuncuyu içinde barındırmasıydı. İngiliz hakem Howard Webb’in başlama düdüğü ile ilk göze çarpan, 4-3-3 gibi görünen saha dizilişimizin Özer ve Hamit’in orta sahanın kanatlarını kapatmasıyla 4-5-1’e

döndüğü çeklindeydi. Ortadaki üçlüden Mehmet Aurelio daha çok savunmanın önünü kapatıyor, Nuri-Emre ikilisinden birisi ise öne çıkarak Halil Altıntop’a destek vermeye çalışıyordu. Başlangıçtaki 10 dakikalık bölümde, pas yapabile kapasitesine sahip on birimiz topu ayağına aldığında başarıyla çeviriyor, ancak bu top çevirmenin amacı rakip karşısında açık arayış gole gitmekten çok vakit öldürmeyi amaçlıyordu. Sanki maksat “Top bizde kalsın, Almanlar atak yapamasın” gibi görünüyordu. 10. dakikadan sonra bu defa Almanların ön alandaki presi karşısında “topu ayağında tutan takım” görüntümüz de sona erdi. Artık sadece Almanların ataklarını kesmeye çalışan bir takıma dönmüştük. Almanlar ise oyunu enine boyuna iyi oynamaya başlıyor, Klose’yi ortadan destekleyen Mesut’un yanına Khedira’yı da sokarak tehlikeli oluyordu. 12’de Khedira, 16’da ise Mesut’un vuruşlarını kalecimiz Volkan Demirel yerinde müdahalelerle önlüyordu. Oyunun kırılma anlarından birisi

24. dakikada yaşandı. Bu dakikada rakibine arkadan baskı yapmaya çalışan Mehmet Aurelio sakatlandı ve oyun alanını sedyeyle terk etti. Akabinde yapılan oyuncu değişikliğiyle oyun planımız da farklılaştı. Aurelio’nun bıraktığı boşluğu Nuri ve Emre ile kapatmaya çalışan Millî Takımımız, oyuna giren Tuncay’la da Halil Altıntop’a verilen desteği artırmayı amaçlıyordu. Ay-yıldızlılar ilk 45 dakikadaki tek tehlikeli olabilecek pozisyonlarını 34. dakikada yakaladı. Hamit’in pasıyla Alman savunmasının arkasına sarkan Halil kafa hizasındaki topu kontrol etmeye çalışırken yetişen Mertesacker tehlikeyi önledi. Bu arada oyun planındaki değişikliğimiz orta sahanın tamamen Almanların eline geçmesine yol açmış, özellikle sağ kanattan Müller’in de katıldığı ataklarla Panzerler kalemize tehlikeli biçimde yığılmaya başlamıştı. 39’da Kroos’un kullandığı faul atışında takımımızın en fazla mücadele eden oyuncusu Servet, ceza sahası içinde topa Mertesacker’den önce kafayı

vurarak tehlikeyi savuşturuyor, ancak gelecek Alman golünü sadece birkaç dakika erteleyebiliyordu. 42. dakikada Almanların golü ağlarımızla buluştu. Lahm’ın sağdan ceza sahamıza kestiği topa uzak köşeye

kat eden Müller, Gökhan Gönül’ün üzerinden doğal olarak kafayı vuruyor, Volkan’ın çeldiği top direktten dönüyor, Alman takımının fırsatçı golcüsü Klose’ye topu kafayla ağlara dürtmek kalıyordu: 1-0. Almanların baskısıyla geçen kalan dakikalarda başka gol olmuyor ve devre de bu skorla tamamlanıyordu. İkinci yarının başında da şaşkınlığını üzerinden atamayan Millî Takımımız, 50. dakikadan itibaren kimliğini ve futbol oynaması gerektiğini hatırlamıştı. 50 ile 60 arasındaki 10 dakikalık bölümde ay-yıldızlılar takım halinde öne çıkıyor, Almanları zorluyor, Teknik Direktörleri Joachim

Löw’ü saha kenarında yerinden sık sık zıplatıyordu. Hele 52. dakikadaki pozisyon, maçın en net gol fırsatı olarak kayıtlara geçiyordu. Ömer Erdoğan’ın pasıyla kaleciyle karşı karşıya kalan Halil Altıntop topu güzel kontrol ediyor ve sağ ayak içiyle plasesini de yapıyor, ancak Neuer son anda çelerek 1-1’lik eşitliğe izin vermiyordu. Millî Takımımızın beraberlik için öne çıktığı anlarda savunmamızın arkasında doğan geniş boşluklar, Almanlara farkı artırma fırsatını da veriyordu doğal olarak. Fiziksel olarak daha diri görünen Alman takımı, oyunun son bölümüne giderek daha fazla ağırlık koyuyordu. 70’te Mesut Özil sol taraftan ceza alanımıza giriyor, son çizgiden topu penaltı noktası üzerinde bomboş durumdaki Podolski’ye aktarıyor, ancak bu oyuncunun plasesi kale direğimizi sıyrarak auta gidiyordu. 74’te Khedira ile verkaç yaparak toplu buluşan Müller’in gollük vuruşunu Volkan önlüyor, 79’da Almanlar dramatik bir golle farkı ikiye çıkarıyordu. Dokuz dakika

Berlin’de imza günü

Oyuncular ve teknik ekip, Millî Takımlar resmi tedarikçisi Sarar’ın düzenlediği imza gününe katıldı. Sarar firmasının Berlin’deki mağazasında düzenlenen organizasyonda Antrenörler Engin İpekoğlu ve Fuat Usta ile futbolculardan Hamit Altıntop, Halil Altıntop ve Mevlüt Erdinç yer aldı.

Kampta iki Bakan

Devlet Bakanı ve Başmüzakereci Egemen Bağış ile Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, 1. Türk-Alman İşbirliği ve Yatırım Konferansı’na katılmak için gittikleri Berlin’de Millî Takım kampını da ziyaret etti. Ziyarete TFF Başkanı Mahmut Özgener’le Millî Takımlardan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Levent Kızıl da katıldı. Takıma yönelik kısa birer moral konuşması yapan iki Bakana oyuncuların imzaladığı birer forma hediye edildi. Bağış da Teknik Direktör Hiddink’e mini bir vazo seti armağan etti, Hiddink ve kaptan Emre’ye Türkiye ile AB bayraklarının bir arada olduğu bir rozet taktı.

Schumacher’den iyilik ziyareti

Alman Millî Takımı ve Fenerbahçe’nin eski kalecisi Toni Schumacher, yumuşak doku kanserine yakalanan 17 yaşındaki Burak Tara ile birlikte Millî Takım kampını ziyaret etti. Sosyal sorumluluk çalışmalarına jübilesinden hemen sonra başladığını ifade eden Schumi, “Jübilemde elde ettiğim gelirin tümünü Bolluca Çocuk Köyü’ne hibe

Okulu’nu ziyaret ediyor ve tesislerinin gelişmesi için destek veriyorum. 7 yaşından beri amansız hastalıkla mücadele eden Burak’ın en büyük isteği de Türk Millî Takımı’nı ziyaret edip futbolcularla tanışmaktı. Hiddink ve Oğuz Çetin’le konuştuk, ricamı kırmadılar ve bu önemli maç öncesi ziyarete izin verdiler” dedi. Millî Takım teknik heyeti ve futbolcularla sohbet eden Burak’a tüm oyuncuların imzaladığı bir Türkiye forması hediye edildi.

Kazakistan - Belçika: 0-2

Astana Arena - 8 Ekim 2010

Hakemler

Marcin Borski, Rafal Rostkowski, Pawel Sokolnicki (Polonya)

Kazakistan

Sidelnikov-Kislitsyn, Popov, Abdulin, Kirov-Nurgaliyev (Rozhkov dk. 74), Geteriye, Karpovich, Shmidtgal-Zhumaskaliyev (Averchenko dk. 87), Khizhnichenko

Belçika

Bailly-Alderweireld, Van Buyten, Lombaerts, Deschacht-Witsel, Simons , Vossen, Van Damme (Legear dk. 79)-Fellaini, Lukaku (Ogunjimi dk. 46)

Goller

Ogunjimi (dk. 52 ve 70)

Kırmızı Kart

Kislitsyn (dk. 68)

Avusturya- Azerbaycan: 3-0

Ernst Happel Stadı - 8 Ekim 20010

Hakemler

Nicolai Vollquartz, Torben Jensen, Henrik Kristensen (Danimarka)

Avusturya

Macho-Schiemer, Prödl, Junuzović (Baumgartligner dk 78),Fuchs-Arnautović, Scharnier, Klein, Harnik (Veli Kavlak dk. 55)-Linz (Hoffer dk. 59), Maierhofer

Azerbaycan

Agayev-Melikov, Rashad F. Sadygov, Yunisoğlu, Allahverdiyev-Shukurov, Mammadov (Nadyrov dk. 59), Abbasov, Amirguliyev-Aliyev, Dzhavadov (Rashad A. Sadygov dk. 74),

Goller

Prödl (dk. 3), Arnautović (dk. 53 ve 90+2)

Almanlarla dostluk yemeği

Alman Futbol Federasyonu, milli maç öncesi TFF onuruna resmi yemek verdi. Alman Federasyon Başkanı Theo Zwanziger'in ev sahipliğinde düzenlenen Berlin'deki yemeğe TFF Başkanı Mahmut Özgener, UEFA 1. Asbaşkanı Şenes Erzik, TFF Başkanvekilleri Lutfi Arıboğan ve Servet Yardımcı, Yönetim Kurulu üyesi Zafer Yıldırım ve TFF Genel Sekreter Vekili Ali Parlak katıldı. Federasyon başkanları birbirlerine plaket ve forma hediye etti.

önce bir asisti Podolski tarafından heba edilen ve topu ayağına her alışında tribündeki Türk seyirciler tarafından ısıklanan Mesut Özil, bu defa golcü kimliğiyle sahneydi. Lahm'ın derinlemesine pasıyla ceza sahasına giren Mesut, Volkan'ı uzak köşeye vuracaktı gibi yanıltıyor ve sol ayağıyla yakın köşeyi görüyordu: 2-0. Almanların en sönük gol sevinçlerinden birisiydi şimdi yaşanan. Mesut yarı koşarak korner bayrağına doğru yöneliyor, adımları giderek yavaşlıyor, etrafını saran takım arkadaşlarının sevinç gösterilerine de pek karşılık vermiyordu. Bu golün ardından iyice gardı düşen Milli Takımımız, 88. dakikada amatörcü bir gol yiyordu. Kaleci Volkan Demirel'in ayağıyla uzaklaştırmak istediği topa kaleye 25 metre mesafede buluşan Klose, ceza sahamıza

giriyor ve maçın skorunu belirliyordu: 3-0. Grubun diğer maçlarında, ikincilik adaylarından Belçika, Kazakistan'ı 2-0, Avusturya ise Azerbaycan'ı 3-0 yeniyordu.

Hiddink: “Almanya kazanmayı hak etti”

Maç sonrası herkes şok yaşarken Teknik Direktör Guus Hiddink, bu yenilginin normal olduğu görüşünü taşıyordu. Çok güçlü bir takıma karşı oynadıklarını belirten Hollandalı, “Almanya galibiyeti hak etti. 25 dakika eşit bir seviyede onları takip ettik. Aurelio oynasaydı bile sorunlarla karşılaşabilirdik. Son gol fazla oldu. Alman takımı orta sahada baskın geldi. Almanya'nın galibiyeti doğru bir sonuç” diyordu. Hiddink, Nuri Şahin'in performansıyla ilgili bir soruya “Onun performansından hayal

kırıklığına uğramadım. Ancak orta sahadan ileriye atak yapamadık. Genç oyuncular büyük maçta kendini göstermeye çalışır. Zaman gerekiyor. İnisiyatifi yakalaması gerekiyor” cevabını veriyordu.

Aurelio da kadrodan çıkarıldı

Almanya yenilgisi sadece puan değil, oyuncu olarak da fire vermemize yol açmıştı. Bu maçta sakatlanıp sahayı terk eden Mehmet Aurelio kadrodan çıkartılıyor, kaleci Neuer'den aldığı darbeye burun üstü cilt bölgesinde açılma ve minimal bir kırık tespit edilen Servet Çetin ise tedavisini sürdürmek üzere Azerbaycan'a götürülüyordu. Almanya maçının ayakta kalan ender oyuncularından Servet, Bakü'de de özel bir maske ile sahaya çıkacaktı.

Azerbaycan - Türkiye: 1-0

Tevfik Behramov Stadı - 12 Ekim 2010
Hakemler
 Aleksandru Dyakonov, Radu Adrian, Vida Ghinguleac (Romanya)
Azerbaycan
 Agayev-Melikov (Chertoganov dk. 44), Rashad F. Sadigov, Yunisoğlu, Allahverdiyev-Shukurov, Abushev, Amirgulyev, Nadyrov-Guliyev (Aliyev dk. 70), Dzhavadov (Huseynov dk. 83)
Türkiye
 Volkan Demirel-Gökhan Gönül, İbrahim Toraman, Servet Çetin, Hakan Balta-Hamit Altıntop, Selçuk İnan (Halil Altıntop dk. 80), Emre Belözoğlu-Tuncay Şanlı (Sercan Yıldırım dk. 58), Semih Şentürk, Özer Hürmacı (Nihat Kahveci dk. 46)
Gol
 Rashad F. Sadigov (dk. 39)
Sarı Kartlar
 Shukurov, Amirgulyev, Agayev (Azerbaycan), Hakan Balta (Türkiye)

istiyorum. Biz kendimizi eleştiriyoruz. Her gün, her maçtan sonra kendi durumumuzu analiz ediyoruz” şeklinde konuşuyordu. Kaybetmeyi sevmediklerini belirten Hollandalı teknik adam, “Ancak sevmesek de Almanya maçını kaybettik. Yakın zamana kadar FIFA sıralamasında 28. sıradan 21.'liğe yükseldik. Sıralamada üçüncü sırada olan Almanya'ya yenildik. Hem teknik heyet hem oyuncular bu maçı nasıl kaybettiğimizi analiz ediyoruz. Biliyoruz ki, o maçtaki oyunumuz iyi değildi. Onlara çok az direnç gösterebildik. Biz de işte burada kendimizi eleştiriyoruz. Oyuncularımız da biliyor ki, rakibe direnç göstermemek bizim oyun tarzımızda yok” ifadelerini kullanıyordu. Hiddink, maçtan maça değişen oyun şablonuna ilişkin bir soruya da “Kesinlikle katı bir

veriyordu. Almanya karşısında alınan 3-0'lık yenilginin, “ağır” bir mağlubiyet olduğuna katılmadığını da söyleyen Hiddink, “Biz dünya birincisi gibi konuşmayı seviyoruz. Almanya'ya karşı ağır bir yenilgi ifadesine katılmıyorum. Ağır diyorsanız, 2-0 yenildiğimizde hafif olmuyor da 3-0 mı ağır oluyor? Volkan üçüncü goldeki hatasını kabul etti. Gerçekçi olursak çok şey kazanırız. Artık duygusal ifadeler kullanmak istemiyorum” diye konuşuyordu.

Yenilginin “ağır” Azerbaycan'da

Baştan da vurguladığımız gibi, Bakü'de alacağımız bir galibiyet hem yaralarımızı saracak hem de stratejik açıdan hedefimizde bir sapma olmayacaktı. İki takım arasındaki güçler dengesi, yerine çekilmiş, Emre formasını korumuş, orta saha üçlüsünün üçüncü adamı ise Selçuk İnan olmuştu. Forvet üçlüsünde ise yerini koruyan tek adam bu defa sol kanatta görev alan Özer Hürmacı'ydı. Sağ kanatta Tuncay Şanlı, santrforda ise Semih Şentürk oynuyordu. Oyun başladığında ortaya endişe verici bir tablo çıktı. Sahanın zemini oldukça bozuktı ve oyun oynamak, pas yapmak isteyen tarafa engel oluyordu. Azerilerin kendi yarı sahalarındaki dirençli karşı koyuşları da Millî Takımımızın oyun kurmasını engelleyen bir başka faktördü. Bir de bunlara eklenen 9. dakikadaki Azeri atağı yürekleri ağızlara getirdi. Savunmamızın orta çizgiye yaklaştığı bir anda uzun pasla buluşan Dzhavadov bomboş durumda Volkan Demirel'le karşı karşıya kaldı. Kalesini zamanında terk eden Volkan, Azeri oyuncunun şut açısını daralttı ve yaptığı vuruşta da topu kornere çeldi. Bu tehlikeli atak takımımızın daha ürkek oynamasına, savunmamızın ceza sahamızın hemen önüne çekilmesine yol açmıştı. Bu oyun tarzı top hâkimiyetini sağlamamızı da engelliyordu elbette. Azeriler ise bu bölümde duran toplarla tehlikeli olmayı sürdürüyordu. 17. dakikada Eskişehirsporlu kaptan Rashad Sadigov'un çok sert kullandığı frikikte top az farkla auta giderken bir kez daha yüreklerle korku salmıştı. Takımımızın toparlanması için bir kıvılcım gerekiyordu ve o kıvılcımı 18. dakikada Hamit Altıntop çaktı. Başarılı oyuncu inisiyatif olarak topa Azerbaycan kalesine yaklaştı ve on sekiz çemberinin önünden müthiş bir şut çıkardı. Kalenin üst direğine çarparak geri dönen top gol olmasa da ay-yıldızlı oyunculara futbol oynamaları gerektiğini hatırlatıyor ve özgüvenin geri gelmesini sağlıyordu. Şimdi sahada oyunun kontrolünü eline geçirmiş, pas bağlantılarını sağlamış ve dalga dalga rakibinin üzerine giden bir Türk Millî Takımı vardı. Semih Şentürk pivot santrforu bu bölümde başarıyla oynuyor ve duvar olarak arkadaşlarına pozisyonlar hazırlıyordu. 25. dakikada Hamit, Semih'ye duvar pası yapıp ceza sahasına giriyor, altı pasın hemen önünden yaptığı vuruşu kaleci Agayev kornere çeliyordu. Bu dakikalar,

Hiddink “Hedef 3 puan”

Bakü'de bir basın toplantısı düzenleyen Teknik Direktör Guus Hiddink, doğal olarak, “3 puan sistemde de oynayamazsınız. 4-4-2 ve 4-3-3 gibi sistem ve taktiklere odaklanmamız lazım. Değişiklikler olacaktır. Değişikliğe bir örnek, forvet olabilir. Topu tutan veya topsuz, hareketli bir forvetle oynayabiliriz” cevabını

sistem düşünmüyoruz. Oynamak istediğimiz tarz, bizim tarzımızdır. Zaten tek bir sistemde de oynayamazsınız. 4-4-2 ve 4-3-3 gibi sistem ve taktiklere odaklanmamız lazım. Değişiklikler olacaktır. Değişikliğe bir örnek, forvet olabilir. Topu tutan veya topsuz, hareketli bir forvetle oynayabiliriz” cevabını

terazinin Türkiye kefesinde kat be kat ağır basıyordu. Millî Takımımız, Azerbaycan karşısına da Berlin'deki 4-3-3 sistemiyle çıkmıştı ama kadroda önemli farklılıklar vardı. Savunmanın ortasında Ömer Erdoğan'ın yerine İbrahim Toraman, solunda Sabri Sarıoğlu'nun yerine Hakan Balta görev alıyordu. Nuri dışarıda kalmış, Hamit orta alandaki

maçın Millî Takımımızla Agayev arasında geçtiği bölümler olarak düşülecekti kayıtlara. 35’te Emre, defansın arkasına ayağının üzeriyle mükemmel bir top kaldırıyor, gerilerden bindiren Gökhan Gönül’ü bomboş durumda Azeri kaleciyle karşı karşıya bırakıyordu. Ancak Gökhan sert bir şut yerine uzak köşeye aşırtmayı deneyince havada adeta uzayan Agayev bir kez daha pozisyondan üstün çıkıyordu. 37. dakikada Selçuk’un 30 metreden yolladığı bazukanın kaleye girmesini engelleyen de yine Agayev’in parmak uçları oluyordu. Kullanılan kornerde ceza sahasında bir karambol oluşuyor, Servet’in vuruşunu da yine Agayev kontrol ediyordu. Tüm bu pozisyonlar golün habercisi gibiydi. Ama “Geliyorum” diyen gol, sağ gösterip sol vuruyor ve dakikalardır yarı sahamıza bile gelemeyen Azerileri güldürüyordu. 39’da Azerbaycan’ın kazandığı kornerde top yerden ceza sahamızın ön çizgisine doğru gönderiliyor, arka arkaya iki Azeri oyuncunun üzerinden atlaması savunmamızı şaşırtıyor, geriden gelen Rashad Sadigov, düzgün bir vuruşla ağlarımızı sarsıyordu: 1-0.

Kazakistan - Almanya: 0-3

Astana Arena - 12 Ekim 2010

Hakemler

Alexandru Dan Tudor, Cristian

Constantin Nica, Aurel Onita (Romanya)

Kazakistan

Sidelnikov-Azovski, Popov, Abdulin, Kirov-Nurgaliyev (Averchenko dk. 63), Geteriyev, Irismetov (Rozhkov dk. 69), Schmidtgal-Zhumaskaliyev, Khizhnichenko (Finonchenko dk. 79)

Almanya

Neuer-Lahm, Mertesacker, Badstuber, Westermann-Müller (Marin dk. 71), Khedira, Kros, Podolski-Mesut Özil (Cacau dk. 79), Klose (Gomez dk. 55)

Goller

Klose (dk. 48), Mario Gomez (dk. 76), Podolski (dk. 85)

Belçika - Avusturya: 4-4

Roi Baudouin Stadı - 12 Ekim 2010

Hakemler

Mike Dean, Darren Cann,

David Richardson (İngiltere)

Belçika

Bailly-Alderweireld (Boyata dk. 46), Kompany, Vertonghen, Lombaerts-Witsel, Simons (Lukaku dk. 73), Vossen, Legear-Fellaini (Hazard dk. 81), Ogunjimi

Avusturya

Macho-Schiemer, Prödl, Junuzović, Fuchs-Baumgartlinger, Scharner, Klein, Veli Kavlak-Arnautoviç, Maierhofer

Goller

Vossen (dk. 11), Schiemer (dk. 14 ve 62), Arnautoviç (dk. 29), Fellaini (dk. 47), Ogunjimi (dk. 87), Lombaerts (dk. 90), Harnik (dk. 90+3)

Kırmızı Kart

Scharner (dk. 68)

Bakü Büyükelçiliği’ne ziyaret

Millî maç için Bakü’de bulunan TFF Başkanı Mahmut Özgener ve TFF Yönetim Kurulu üyeleri, Türkiye’nin Azerbaycan Büyükelçisi Hulusi Kılıç’ı ziyaret etti. Büyükelçilik konutunda gerçekleşen ziyarette Başkan Özgener, Büyükelçi Kılıç’a plaket verdi. TFF heyeti daha sonra Büyükelçi Kılıç’ın TFF onuruna verdiği yemeğe katıldı. Öte yandan Azerbaycan Futbol Federasyonu da TFF onuruna resmi yemek verdi. Yemeğe TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Genel Sekreter Vekili Ali Parlak ve UEFA Gençler-Amatörler Komite üyesi Süheyl Önen katıldı. Yemekte her iki ülke federasyon yöneticileri birbirlerine plaket hediye etti. TFF delegasyonu yemeğin ardından Bakü’deki şehitliği ziyaret etti.

Bu skor aynı zamanda ilk yarının da sonucuydu. İkinci yarı ise bizim adımıza gerçek bir kâbus olacaktı. Özer’in yerine Nihat oyuna alınmış ancak bu değişiklik oyuna bir üstünlük olarak yansımamıştı. Zaten daha sonra yapılacak Tuncay Şanlı-Sercan Yıldırım ve Selçuk İnan-Halil Altıntop değişiklikleri de ortaya pek bir fark çıkartmayacaktı. Millî Takımımız, ikinci 45 dakikayı giderek kalitesi düşen bir futbol performansıyla oynadı. Azeriler 1-0 önde olmanın getirdiği moralle direnç çizgilerini birkaç kademe daha yukarı çıkarıyor, takımımıza pozisyon fırsatı vermiyor, bu arada etkili kontrataklarla kalemizde ciddi tehditler oluşturuyordu. 75’te Dzhavadov’un ceza alanından sert şutunda top kaleci Volkan’dan sekiyor, dönen toplu buluşan Ruslan Abushev boş kale yerine autu görüyordu. Son 10 dakikada Azerilerin skorun üzerine yatma düşünceleriyle bizimkilerin “mutlaka bir gol” arayışları birleşince ortaya bir “doldur-boşalt” oyunu çıkıyordu. Artık Servet Çetin de savunmadaki görevini bırakmış, ön alanda Halil, Semih, Sercan ve Nihat’ın arasında yer alıyor, iyice kalabalıklaşan Azeri ceza sahası içinden bu tablo arasında yalnızca karamboller çıkabiliyordu. Bu karambollerde Semih, Nihat ve Halil’le yaklaştığımız beraberlik şansımız insan denizi arasında eriyor ve 90 dakika, Azerilerin futbol tarihlerindeki ilk Türkiye galibiyeti olarak kayıtlara düşülüyordu. Almanya’nın Kazakistan deplasmanından 3-0’lık galibiyetle dönmesi, dördüncü maçlar sonunda liderle aramıza 6 puanlık bir ark koymuş, Belçika-Avusturya arasındaki gol düellosunun 4-4 beraberlikle sonuçlanması ise lehimize olmuştü. Ancak Eylül ayında averajla ikinci sırada oturduğumuz puan sıralamasında artık üçüncü basamakta yer alıyorduk. Üstelik ikinci sıradaki Avusturya’nın bir maç eksğine rağmen 1 puan gerisindeydik.

Hiddink “Kabullenmek zor”

90 dakikanın sonunda Millî Takım cephesinde yaşanan duygunun tek adı vardı; büyük bir şok. Almanya yenilgisini soğukkanlılıkla karşılayan Teknik Direktör Guus Hiddink bile bu defa “Bu yenilgiyi kabullenmek zor” diyordu. Hiddink, maçın ardından düzenlediği basın toplantısında, kötü bir zaman yaşadığını, tüm oyuncuların ve teknik heyetin büyük hayal kırıklığı içinde olduğunu söylüyor, “Dört gün içinde iki maç kaybetmek kariyerimde az yaşadığım bir durum. Almanya, dünya çapında bir takım. O yenilgiyi kabul edebilirim ama bu yenilgiyi kabullenmek zor”

ifadelerini kullanıyordu. Duran toptan gol yenildiğini, adam paylaşmada hata yapıldığını dile getiren Hollandalı teknik adam, “Yediğimiz golde üç oyuncu topun üstünden atladı. Konsantrasyon eksikliğimiz vardı” diyordu.

Gençler takımlarında oynamıyor!

Takımda bir değişim düşünüp düşünülmediğinin sorulması üzerine de Hiddink’in cevabı şöyle oluyordu: “Bizim iki stratejimiz var. Birincisi, toplayabildiğimiz kadar puan toplayıp finallere gitmek. İkincisi ise takıma genç ve yetenekli oyuncular kazandırmak. Oyuncuları sokaktan toplamıyorsunuz. Ümit Millî Takım gibi bir kaynağımız var. Burada 21-23 yaşlarında oyuncular var, ancak kendi takımlarında ilk on birde oynamıyorlar. Bu da bizim için büyük bir dezavantaj. Diğer ülkelerde, bu yaştaki oyuncular takımlarında görev alıyor. Genç oyuncular arasından iyi oyuncu seçmekte zorlanmak isterdim, ancak dediğim gibi Ümit Millî Takım’dan ancak bir-iki futbolcu kendi kulüplerinde ilk on birde oynuyor.”

Emre bırakmayı düşünüyor

Azerbaycan yenilgisi o kadar ağır bir darbe olmuştü ki, kaptan Emre, elemelerden sonra Millî Takım’ı bırakmayı düşündüğünü açıklıyor, kesin kararını arkadaşları ve ailesiyle görüştükten sonra vereceğini söylüyordu. Emre, Azerbaycan yenilgisinin ardından yaptığı açıklamada, tuttuğu futbolcunun attığı golün, kendi hatasından kaynaklandığını söylüyor ve “Üzerimize düşen görevi ne kadar yaptığımızı sorgulamamız lâzım. Yaşımız da ilerledi, artık bazı şeylerin kararını verme zamanı. Kazandığımızın 20’de birini kazanmayan rakipler karşısında bu duruma düşmemeliyiz. Kendi aramızda toplantılar yaptık, demek ki konuşmakla da olmuyor. Herkesten özür diliyoruz. Ne kadar iyi oyuncu olduğumuzu böyle maçlarda ispatlamamız gerekiyor. Bu işi irdelemeliyiz ama büyüklerimiz de bu işi irdelemeli” ifadelerini kullanıyordu. Millî Takım’ı bırakmak istediğini açıklayan tecrübeli futbolcu, “Bu şampiyona sonrası Millî Takım’ı bırakmayı çok ciddi şekilde düşünüyorum. Üzerimde çok büyük bir baskı hissetmiyorum. Kimseye ispat edecek bir şeyim yok. Hem fiziken hem de ruhen yorgunum. Zamanı geldiğinde herkes bırakmalı. İnşallah Euro 2012’ye gideriz. Ben de güzel bir veda yaparım diye düşünüyorum. Arkadaşlarım ve ailemle görüştükten sonra kesin kararımı vereceğim” şeklinde konuşuyordu.

Evet, Ekim ayı Millî Takımımız için gerçekten de son derece kötü geçti. Almanya maçının kaybedilmesi anlaşılabilir belki ancak o maçta oynanan futbolun kalitesini de Azerbaycan yenilgisini de hem kabullenmek hem de açıklayabilmek çok zor. Lakin önümüzde 1 yıllık bir süreçte uzanan 6 maç daha var. Şimdi şapkayı önümüze koyup yanlışları belirleme, doğruları bulma ve uygulama zamanı. Bu grupta hiç değilse bir ikincilik, oyuncu kalitemize, futbol yatırımlarımıza ve ekonomik büyüklüğümüze baktığımızda asla zor görünmüyor.

Ekol yaratmak için

kaynağa inmeliyiz

Ersun Yanal

A2 Ligi'ndeki değişikliklerle, altyapılarla profesyonel takımlarının birbirlerine uzaklığını azalttık. Profesyonel takım ve A2 Ligi'nde görev alan teknik kadronun uyumlu bir şekilde çalışarak, hizmet ettikleri kulübün geleceğine katkı sağlayacağını ümit ediyoruz.

Ayrıca elit ve yerel ligleri taramak için bölge karmaları turnuvalarına yeni bir format getirdik. Bu sezon içinde düzenleyeceğimiz altı turnuvada hem Genç Millî Takımlarımıza oyuncu kazandırmayı hedefliyoruz hem de kulüplerimize bir seçme havuzu yaratıyoruz.

TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal ile Genç Millî Takımlardan antrenör eğitimine kadar, 8 aylık süreçteki icraatını konuştuk. Bu röportajda, Yanal'ın “yeniden yapılanma” kapsamındaki saptamalarını ve vizyonunu bulacaksınız. TFF Futbol Genel Direktörü'ne göre ekol oluşturmaya dönük çalışmaların meyvelerini toplayacağımız günler çok uzak değil.

Koray Gürtaş

▼TFF Futbol Genel Direktörlüğü yeni bir yapı. Bu organizasyon nasıl doğdu?

▲Türkiye Futbol Federasyonu da futbol ailesinin yapıtaşı konumundaki kulüplerimiz gibi, çalışanları itibarıyla üç temel profile varlık göstermekte; seçilmişler, idari personel, teknik personel (futboldan gelen isimler)... Amaç, bir futbol faaliyeti gösteren kulüp ya da federasyonu bu üç farklı hissediş ve refleksi birlikte kurgulayan ve değerler üreten bir kurumsal yapı halinde sevk ve idare etmek. Başta Başkan Mahmut Özgener olmak üzere TFF Yönetim Kurulu “Futbol Genel Direktörü” tanımını bu ihtiyaçtan yola çıkarak yaptı ve ülke futbolunun yatay ve dikey yapılanmasının tam kalbine konumlandırdı. TFF yönetimi teveccüh göstererek bu zorlu ve önemli görevi bana önerdiğinde, ideallerim ve birikimim doğrultusunda şevkle kabul ettim. “TFF Futbol Genel Direktörlüğü” bu şekilde kuruldu...

▼TFF Futbol Genel Direktörü'nün görevi nedir?

▲TFF Futbol Genel Direktörlüğü'ne bağlı iki temel yapı var; Millî Takımlar ve Futbol Geliştirme Merkezi. Millî Takımları kendi içinde ikiye ayırmak mümkün. Bunlar Genç Millî Takımlar ile Plaj, Futsal ve Bayan Millî Takımlarından oluşan Gelişim Millî Takımları. Futbol Geliştirme Merkezi çatısı altında ise Eğitim Müdürlüğü, Gençlik Geliştirme Müdürlüğü, Ulusal Futbol Geliştirme Akademisi ve HERKESiçin FUTBOL Müdürlüğü var. Futbol Genel Direktörlüğü şeması incelendiğinde en küçük yaş grubundan A Millî Takım'a kadar uzanan,

eğitimiyle, planlamasıyla bunların organizasyonunu üstlenen, aynı zamanda sosyal sorumluluk projelerini de üreten geniş bir yapı çıkıyor karşımıza. Türkiye'nin ancak 2-3 milyon nüfuslu bir ülke kadar sporcu üretebildiği gerçeği ortada. Millî Takımlarımızın da beslendiği elit futbolumuz için kaynağı genişletmeliyiz. Futbolumuzun “yatayda yaygınlığı” ile “dikeydeki kalitesi” şüphesiz hem sağlıklı bir nesil hem de dünya spor arenasında seyir keyfiyle birlikte “başarı”

BESYO öğrencilerinin operasyon ve projelerdeki varlığı, onların gelecekte vizyon ve deneyim sahibi birer profesyonel olmasına da olanak sağlayacak. Tüm ülke sahına yayılacak bir “Futbol Gönüllüleri Projesi”nde spor branşında öğrenim gören üniversite öğrencileri başrollerde bulunmalı.

Amacımız her çocuğun futbol oynarken eğlenme, öğrenme fırsatı bulabileceği spor etkinlikleri düzenlemek. Futbolun evrensel değerleri olan “centilmenlik” ve “saygı” kavramlarının küçük yaşlardan başlayarak eğitimle edindirilmesinin büyük kazanç olacağına inanıyoruz.

Bir ekol olmak adına kaynağımıza inmeyi, bir yandan da süregelen yarışmalarda üst düzey temsili hedefliyoruz. Yaratılacak sinerjiyle, tüm birikimimiz, öngörümüz ve mesaimizle, sadece maçları değil nesilleri de kazanmayı vaat ediyoruz.

Türk ve dünya futboluna her biri kültür elçisi olan oyuncular üreten, kaliteli ve seyir keyfi yüksek liglere sahip olan bir futbol kültürü var etmek en büyük arzumuz. Çalışmalarımızın meyvelerini elimizde tutacağımız günler çok da uzak değil.

anlamına gelmektedir. Yatay ve dikeyde doğru organizasyonları kurmak ve bu iki yapının birbirleriyle mafsıl noktalarını kurgulamak Futbol Genel Direktörlüğü'nün temel görevidir.

▼Millî

Takımlardan başlarsak, Ersun Yanal'ın bu alandaki felsefesi ve stratejisi nedir?

▲Genç Millî Takımlarda farklı yaş grupları farklı prensipler ve farklı stratejilerle kurgulanmakta. 15-16-17 yaş gruplarını “oluşum”, 18 yaş grubunu “gelişim” ve 19-20-21 yaş gruplarını kapsayan kategoriyi “performansa geçiş” süreci olarak tanımlıyoruz. Bu yaş gruplarına hitap

eden elit ve amatör lig organizasyonlarının her birinin yaklaşımları da aynı prensip ve stratejiyi gözetmek durumunda. Yetenekli oyuncu havuzu belirlendi. Kulüp, okul, aile ve çevre ekseninde her futbolcuya özel bir yaklaşım geliştiriliyor. Psikologlar, diyetisyenler ve iletişim uzmanları ile yürütülen akademik bir yaşam koşulu amacı güdüyor. Millî Takımlarda görev alan teknik kadro en yukarıdaki Ümit Millî Takım'dan, en küçük yaş grubuna kadar, fiziki

Millî Takımlar Görev Şeması

U21-20

Teknik Direktör
Raşit Çetiner
Yardımcı Antrenör
Kemal Özdeş
Kaleci Antrenörü
Murat Aydın

U19-18

Teknik Direktör
Kemal Özdeş
Kaleci Antrenörü
Altay Dağdelen
U17-16-15

Teknik Direktör
Abdullah Ercan
Kaleci Antrenörü
Hasan Gültang
Antrenörler
Tahir Karapınar
Okan Buruk

Analiz ve Performans
Volkan Kazak
Recep Karatepe
Spor Psikoloğu (Mentör)
Turgay Biçer ve Ekibi

olarak da birbiriyle temas halinde bir zincir şeklinde kurgulandı. Örneğin Ümit Millî Takım Teknik Direktörü Raşit Çetiner'in yardımcısı Kemal Özdeş aynı zamanda U19 Millî Takımımızın da Teknik Direktörü. Ülkemizdeki oyuncular evrensel değerlerle kıyaslandığında, sosyo-kültürel ve ekonomik açıdan yoksun kaldıkları bir ortamda yetişiyor. Yetenekli oyuncuların alt yaş gruplarında maruz kaldıkları kazanma baskısı, geç keşfedilmeleri ve aceleci bir şekilde olgunlaştırma çabasıyla birleşince, yukarıya taşınmadan kaybolmalarına sebebiyet veriyor. Temel prensibimiz, erken başla geç özelleş.

Elit Ligler ve oyuncu sayıları

LİG	TAKIM SAYISI	FUTBOLCU SAYISI	AÇIKLAMA
A2	37	925	BEZERV LİGİ
U18	79	1975	BÖLGESEL GENÇLİK GELİŞİM LİGİ
U17	26	850	AKADEMİ LİGİ
U16	34	850	AKADEMİ LİGİ
U15	6	150	BÖLGESEL GENÇLİK GELİŞİM LİGİ
U15-U14	38	950	AKADEMİ LİGİ
U15-U14	22	550	BÖLGESEL GENÇLİK GELİŞİM LİGİ
TOPLAMI	242	6050	

Bilimsel yöntemlerle, bir sporcunun yüksek performans sürecinin istisnalar dışında 8 ila 12 yıl olduğu tespit edilmiştir. 15-16 yaşındaki çocukların Millî Takımlarda ya da kulüplerinde alt yaş gruplarında, sadece kazanma ve başarı motivasyonu ile gelişimlerini engellemiş oluyoruz ve yüksek performans sürecinin çok önemli bir bölümünü kendilerinden başarı beklenen yaşlardan önce kullanmış hatta pek çok kez de tüketmiş oluyoruz. Tabii ki burada sadece teknik adamlara değil yakın çevrelerine de çok büyük görev ve sorumluluk düşüyor. Eğer bir jenerasyondan Arda, Nihat, Tuncay çıkmışsa alt yaş gruplarında şampiyon olmamalarının ne önemi var? Bu tespitten yola çıkarak, artık Millî Takım hocaları da kulüp antrenörlerinin eğitim süreçlerine yetkin birer eğitici olarak katılıyor. Yani TFF Eğitim Müdürlüğü, Millî Takım antrenörleri ve kulüplerdeki gençlik geliştirme programı antrenörleri tek bir sesle oyuncularını eğitecek ve geliştirecek. Ayrıca, önümüzdeki sezondan itibaren tüm Spor Toto Süper Lig ve Bank Asya 1. Lig maçlarını kamera ve bilgisayarlardan oluşan bir sistemle kaydedeceğiz. Toplanacak veriler sonucunda her bir oyuncunun “bireysel performans”ını takip edeceğiz. Bu analizler antrenör eğitiminin içeriğini şekillendireceği gibi oyuncuların performans grafikleri ve sağlık taramaları verileriyle birlikte A Millî Takım için de yararlı bir kaynak olacak. Bu verileri kulüplerle de paylaşacağız.

▼Peki, bugünün şartlarında kaliteli bir oyuncu havuzu yaratmak için neler yapılıyor?

▲Millî Takımlarımız için en önemli kaynak elit ligler. Bu liglerde asansör oyuncu yani herhangi bir takıma ait olmadan kendi kulübü içinde farklı yaş gruplarında sadece maç kazanmak adına kullanılan oyuncu profilinin

önüne geçmek için statüde gerekli düzenlemeleri yaptık. Alt yaş kategorisindeki bir oyuncu üst yaş kategorisinde oynarsa bir daha aşağıya inemez. Bu A2 ile profesyonel takım arasındaki hareketler için geçerli değil. Çünkü

Yerel Ligler ve oyuncu sayıları

LİG	TAKIM SAYISI	FUTBOLCU SAYISI
BÖLGESEL AMATÖR LİG	138	
SÜPER AMATÖR	521	
1.AMATÖR	1615	
2.AMATÖR	1241	
U19	1989	234195
8 GENÇ	1641	
U15	1360	
U14	1104	
U13	1416	
TOPLAM	11025	

gerek kulüp altyapılarında gerekse Genç Millî Takımlarda amaç maç kazanmak değil, oyuncu kazanmak. Bu liglerle ilgili detaya girersek; A2 Ligi'yle ilgili altını çizmemiz gereken ilk sey, bu ligi paydaşlarımızla yani kulüplerimizle birlikte oluşturmamız. Lige katılacak tüm takımlara beklentilerini sorduk. Ardından da şu anda yürürlükte olan lig statüsünü oluşturduk. A2 Ligi'nde oluşturduğumuz değişikliklerle beraber kulüplerin gençlik geliştirme programları ve profesyonel takımlarının birbirlerine olan uzaklığını azalttığımızı düşünüyoruz. Profesyonel takım ve A2 Ligi'nde görev alan teknik kadronun uyumlu bir şekilde çalışarak hizmet ettikleri kulübün geleceğine katkı sağlayacağını ümit ediyoruz. A2 Ligi'nde forma giyecek genç futbolcularımızın profesyonelliğe geçiş aşamasında daha iyi imkânlarla, daha zorlayıcı bir ligde mücadele edecek olmaları Türk futboluna çok büyük bir katkı

sağlayacaktır.

Coca-Cola Akademi Ligleri mevcut yapıda Millî Takımların ciddi anlamda beslediği ligler. Bu yıl U14, U15 ve 16 kategorilerine U17 de eklendi. Böylece bu yaş grubuyla ilgili önemli bir eksiklik ortadan kalkmış oldu. Coca-Cola Akademi Ligleri ciddi kriterleri olan bir organizasyon. Eski adı Deplasmanlı Süper Gençler Ligi olan Bölgesel U18 Gençlik Geliştirme Ligi devam ediyor. Getirdiğimiz önemli yeniliklerden biri, geçen sezon pilot olarak Akdeniz Bölgesi'nde yapılan U14 ve U15 Bölgesel Gençlik Geliştirme Ligi'ni bu yıl Doğu Anadolu Bölgesi'ne de taşımamız. Yeri gelmişken, bu bölgede futbol adına yapılacak çalışmalara büyük önem veriyoruz. Futbolun ülkemizin bu bölgesine olumlu hava getireceğine inanıyoruz. Bu lig ilk adım. Bunun yanında Doğu'da antrenör kursları da düzenleyeceğiz. Gençlerimizin futbol oynaması için gayret sarf edeceğiz. Elit Liglerin yanı sıra asla ihmal edilmemesi gereken büyük bir oyuncu havuzu da yerel ligler. Bunların yanı sıra MEB ile birlikte düzenlediğimiz 10-11 yaş Şenlikleri ve 12 yaş MEB-Danone Kupası ile okul, ilçe ve il karmalarını oluşturmakta,

Bölge Karmaları Turnuva Takvimi

YAŞ GRUBU	TURNUVA ADI	TURNUVA TARİHİ
U15	CUMHURİYET KUPASI	25-29 EKİM 2010
U16	EGE KUPASI	23-29-OCAK-2011
U14	KUŞADASI KUPASI	01-05-ŞUBAT-2011
U16	TFF BÖLGELER KUPASI	18-20-MART-2011
U15	EGEMENLİK KUPASI	23-24-25-NİSAN-2011
U14	KAPADOKYA KUPASI	4-8-MAYIS-2011

60 il/ilçede gerçekleştirdiğimiz FTEM (Futbol Teknik Eğitim Merkezi) faaliyetleri ile tüm bu faaliyetlerde tespit ettiğimiz yetenekli çocukları düzenli olarak çalıştırmaktayız. Tüm bu faaliyetlerle elit liglere daha geniş ve şeffaf bir oyuncu havuzu oluşturduğumuzu, yani “draft” sistemine geçiş için altyapı hazırladığımızı söyleyebilirim. **▼Elit ligler ve yerel liglerdeki oyuncular taramak için hangi metotlar kullanılıyor?**

▲Öncelikle elit ligler hem Millî Takım hem de bölge antrenörlerimiz tarafından sürekli izleniyor. Ayrıca hem elit ligleri hem de yerel ligleri taramak için bölge karmaları turnuvalarına yeni bir format getirdik.

Bu sezon içinde altı tane düzenleyeceğiz. Bu turnuvalara Akademi Liglerinden, yerel liglerden ve Avrupa'da futbol oynayan gençlerimizden oluşan karmalar da katılacak. 14, 15, 16 yaş gruplarında seçilen karma takımları (Türkiye'den 6-7, Avrupa'dan 1-2 takım olacak şekilde) şölen hatta karnaval atmosferinde bir araya gelecek. Bu sayede hem Genç Millî Takımlarımıza oyuncu kazandırmayı hedefliyoruz hem de kulüplerimize bir seçme havuzu yaratmış oluyoruz. Bu organizasyonların çok faydalı olacağına inanıyorum. **▼Mesut Özil'in tercihi nedeniyle yurtdışında yaşayan oyuncularımızın durumu çok konuşulur hâle geldi. Bu gençlerimizin Türk Millî Takımlarını seçmesi ile ilgili bir çalışmanız var mı?**

▲Elbette ki oradaki gençlerimiz de futbolumuz için önemli. Halen A ve Genç Millî Takımlarda Avrupa'da yaşayan pek çok oyuncumuz forma

giyiyor. Bizim bu konudaki temel çalışmamız başta Almanya olmak üzere Avrupa'da bulunun bu oyuncuların erken keşfini sağlamak yurtdışında yaşayan gençlerimiz için ailelerinin de katılacağı karnaval havasında geçecek ve kültürel organizasyonlarla da desteklenecek seçmeler düzenleyeceğiz. Bu sayede onları erken yaşta tanıyacağımıza ve Türk Millî Takımı olgusunu içselleştirerek tercihlerini bizden yana yapmaya yaklaştıracğımıza inanıyoruz. **▼Sayın Yanal, şimdi de piramidin altına yani “yatay yapı”ya odaklanalım. “Hak ettiğimiz miktarda sporcu üretmiyoruz” dediniz. Bunu gidermek için ne yapmalı?**

▲En önemli unsur, ülkemizin kendisine rakip olarak gördüğü ülkelerin aksine çok genç bir nüfusa sahip olması ve en önemli kaynak da çocuklarımızın eğitim faaliyetlerini yürüttüğü okullar. UEFA tarafından GRASSROOTS olarak adlandırılan proje kapsamında “TFF HERKEŞİÇİNFUTBOL Projesi” de her zeminde ve her koşulda insanımızı spor yapmaya teşvik ediyor. Aynı zamanda ülke sathında, mevcut durumdan daha büyük ve kalıcı değerler yaratmamızı sağlayacak bir “spor kültürü” oluşturulmasına katkı yapıyor. Dikeyde de Millî Takımlara oyuncu taşıyacak bir organizasyonun başlangıcı noktalarından biri olarak hayati bir önem arz ediyor. Ülkedeki tüm futbol faaliyetinin, sağlıklı ve üretken bir etkilşimle

gelişmesi için uygar spor kültürüne sahip pek çok ülkede olduğu gibi “kayıt altına alınması” şart. Binlerce Türk gencinin pek çok farklı branşta eğitim gördüğü BESYO'lar, sahip oldukları öğrenci sayısı ile yapılacak organizasyonlarda “işgücü” kaynağı olarak konumlanmalı. BESYO öğrencilerinin operasyon ve projelerdeki varlığı, onların gelecekte vizyon ve deneyim sahibi birer profesyonel olmasına da olanak sağlayacak. Tüm ülke sathına yayılacak bir “Futbol Gönüllüleri Projesi”nde spor branşında öğrenim gören üniversite öğrencileri başrollerden birisinde bulunmalı. Yataydaki kapsama alanınız artıkça karşımıza tesis yetersizliğinin en

önemli sorun olarak çıkacağını öngörmek çok da zor değil. Ülke sathında futbol oynayan çocukların sayısının artışıyla doğru orantılı olarak, yerel yönetimler ve diğer branşları da kapsayan spor siyasetçisi, bürokrati ve tüm aktörlerle ortak projeler de üretmeliyiz. Ama daha önce de belirttiğim gibi, öncelikli hareket noktamız, okul futbolu. **▼Geleceğimiz için hayati önem taşıyorsa, okul futbolundaki yöntem ve politikalarda gelinecek nokta nedir?**

▲Millî Eğitim Bakanlığı ile Türkiye Futbol Federasyonu arasında yapılmış bir protokol var. Şimdi Gençlik Spor Genel Müdürlüğü ile de okul futbol organizasyonlarında işbirliğine giriyoruz. Bu kapsamda

kızlarımızı, engellileri de içine alan ve futsal etkinliklerini de içeren çok sayıda organizasyon düzenliyoruz. Bakanlıkla birlikte hazırladığımız okul futbolu temel ilkeleri ve “etik tüzük”te yer alan beş ilke, okul futboluna bakışımızı ortaya koyuyor aslında. Bunlar katılımcılık, fırsat yaratma, çocukları koruma, oyundan zevk alma, fair-play (centilmenlik) ve respect (saygı). Biz ilköğretimde okuyan her öğrenciye “Köy, İlçe-İl ve Ulusal” futbol etkinliklerinde yer alma fırsatı sunmak ve dolayısıyla her oyuncuya

seviye farkı gözetmeksizin kendini kanıtlama şansı vermeyi hedefliyoruz. Çocukları koruma programı onların futbol oynadığı fiziki koşulların iyileştirilmesinden, çocuk suistimali yani baskı, fiziki ve duygusal şiddet ile kaba davranışların önüne geçilmesine uzanan geniş bir alanı kapsıyor. Amacımız her çocuğun futbol oynarken eğlenme, öğrenme fırsatı bulabileceği spor etkinlikleri düzenlemek. Bu çerçevede hiçbir çocuğun, yıl boyunca 1-2 maçta eleneceği bir sistemin içinde eğlenemeyeceği ve öğrenemeyeceğine vurgu yapıyoruz. Futbolun evrensel değerleri olan “centilmenlik” ve “saygı” kavramlarının küçük yaşlardan başlayarak eğitimle edindirilmesinin büyük kazanç olacağına inanıyoruz. Ülkemizdeki futbol olan tutku ve genç nüfusumuz, ülkemizin büyüyen ekonomisiyle birlikte dikkate alındığında, daha büyük ve kalıcı değerler yaratabilecek umudu barındırıyor. Ancak, 10-18 yaş arası yaklaşık 12 milyonluk nüfusa sahip ülkemizde, MEB Lisanslı sadece 182 bin çocuk ve gencimizin bulunması, sorunun aynısı adına nereye odaklanmamız gerektiğini ortaya koyuyor.

▼Az önce “HERKEŞİÇİNFUTBOL”dan söz ettiniz. Bu, son dönemde ismini daha sık duyduğumuz bir kavram ancak yine de ülkemizde tam anlamıyla bilinmiyor. Bu konuda bilgi verir misiniz?

▲Avrupa futbolunda önemli bir yeri olan, ülkemizin ise 2007 yılında tanıştığı ve ana sponsor olarak Ülker'in desteklediği Grassroots (HERKEŞİÇİNFUTBOL) kavramı iki açıdan çok önemli. Bunlardan ilki sağlık. Önümüzdeki on yılların önemli problemlerinden biri olacak obezite ile mücadeleye için tüm vatandaşların “hareket” etmesi önemli. Futbol, birden fazla kişinin en kolay, en ucuz yöntemle hareket edebileceği, en eğlenceli “oyun.” Ayrıca bildiğiniz gibi teknolojinin ilerlemesiyle birlikte çocuklarımız, gençlerimiz bilgisayarlarının, elektronik oyunların önünde çok vakit geçiriyor. Futbol onların sosyalleşmesini sağlamak için de etkili ve keyifli bir araç. Bu sorular belki ülkemizde henüz çok yaygın ya da bir başka ifadeyle tanımlı değil. Ama dünya bu konuda çok kafa yoruyor. Biz de şimdiden olayın bu boyutuyla ilgili çalışıyoruz. “HERKEŞİÇİNFUTBOL”un diğer unsuru ise sportif başarı. Çocuklarımızı (kız/erkek) ne kadar erken futbolla tanıştırsabilirsek, onlara eğlenceli ve faydalı bir futbol ortamı ve eğitimi sunabilirsek, onları ne kadar çok süre futbolun içerisinde tutabilirsek, gelecekteki elit

		MEB - TFF OKUL FUTBOLU													
MEB				Minik (10-11 yaş)		Küçük (12 yaş)	Yıldız (13-14 yaş)		Genç (15-18 yaş)						
	Sınıf	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.		
					İlköğretim Okulu					Ortaöğretim Okulu					
Okul Sayısı :					34,100					Okul Sayısı :					8,300
Öğrenci Sayısı :					10,900,000					Öğrenci Sayısı :					3.300,000
Erkek Öğrenci :					5,700,000					Erkek Öğrenci :					1,800,000
Kız Öğrenci :					5,200,000					Kız Öğrenci :					1,500,000

2009 - 2010 OKUL FUTBOLU ORGANİZASYONLARINA KATILIM SAYILARI

Kategoriler	Okul Takımı Sayısı		Öğrenci Sayısı	
	Erkek	Kız	Erkek	Kız
Minikler	789	-	68.623	-
Yıldızlar	2.951	375	54.448	6.818
Gençler	2.138	172	41.666	3.800
Gençler (Futsal)	408	252	4.080	2.520

sporcularımızın o kadar başarılı olacağını öngörebiliriz. Daha önce de ifade ettiğim Futbol Teknik Eğitim Merkezleri, HERKEŞiçinFUTBOL’un sportif başarı bacağında, yatay genişleme ile dikey gelişim arasındaki ilişkide köprü görevi görmesi açısından çok önemli bir rol oynayacak.

▼HERKEŞiçinFUTBOL programı kapsamında hangi projeler yürütülüyor?

▲HERKEŞiçinFUTBOL programında ağırlık verdiğimiz noktaları sıralarsak, bunlardan ilki erkek çocuklarının futbolla tanıştığı noktalarda etkin olmak. Okul futbolundan söz ettik. Çocukların futbolla buluştuğu mecralardan olan futbol okulları için bir denetim programı oluşturduk. Ayrıca bu okullar için eğitim modelleri sunuyoruz. 60 ilçede HERKEŞiçinFUTBOL Merkezi konseptini kısa zaman içinde uygulamaya geçiriyoruz. FTEM (Futbol Teknik Eğitim Merkezi) konseptini 60 noktaya taşıyoruz. Çocukların futbola katılım sonrası gelişimi de önemli. Bu nedenle hem mevcut liglerin gelişimi hem de yeni ligler düzenlenmesi üzerinde çalışıyoruz. Basit takım kurulması ile katılabilinecek ligler organize etmek istiyoruz. Kitlelerin futbola oyuncu olarak katılımı için faaliyetler yürütüyoruz. Nike Halı Saha Ligi çok geniş katılımlı ve giderek de büyüyen dev bir organizasyon. Farklı kategorilerde, farklı coğrafyalarda yüzlerce turnuvayı HiF Turnuva Sistemi içerisine alıyoruz. Kitlelerin futbola gönüllü olarak katılımı için faaliyetler yürütüyoruz. Her ilçede en az bir gönüllü için faaliyetlerimizi geliştiriyoruz. Sokak futbolu kültürü ülkemiz için çok uygun. Gönüllülerden destek alarak bu ruhu yeniden yaratmak istiyoruz. Buradan çıkacak yeteneklerin kulüplerin altyapıları için ciddi bir kaynak oluşturacağına inanıyoruz. Tüm bunların yanında Efes Pilsen Futsal Ligi, Garanti Plaj Futbolu Ligi gibi organizasyonlarla alternatif futbol türlerini yaygınlaştırıyoruz.

▼Bayan futbunda Türkiye’nin hedefleri neler?

▲Futbol sadece erkeklerin oynadığı bir oyun değil. Yatayda ve dikeyde “Yeniden Yapılanma” süreçlerindeki tüm felsefe ve yöntemlerimiz kızlarımız için de geçerli. Dünyada olduğu gibi, Türkiye’nin de en sevilen bu keyifli oyununu kızlarımız oynamak istiyor. Uluslararası arenada Bayan Millî Takımlarımızın yükselen bir grafiği var. Bayan Millî Takımlarımızdaki yapılanma da eğitim ve kulüplerimizin altyapılarıyla eşgüdümlü bir kalkınma için kurgulandı. Nihai hedefimiz bayan liglerinin kalitesini

artırarak Millî Takımların oyuncu havuzunu genişletmek. Kız çocuklarımız için de futbol okulları, küçük saha ligleri kuruyoruz. Bunun yanında ilköğretim okullarında kızlara yönelik etkinlikler tertip ediyoruz. Özellikle U15 takımımızı gören herkes Türk bayan futbolu adına hayli umutlanıyor. 2012 yılında U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası’nın Türkiye’de düzenlenecek olması da bayan futbolunun gelişimi için çok önemli bir adım olacak.

▼Ersun Yanal yarışmacı takımlarda görev aldığı dönemlerde eğitimci yanı ve bilimsel metotlara bağlılığı ile öne çıktı. Bugün Türkiye Futbol Federasyonu’nun en önemli birimlerinden biri olan Eğitim Müdürlüğü de sizin sorumluluk alanınızda. Eğitimde ana felsefeniz nedir?

▲Temel prensibimiz “sürekli gelişim odaklı” olmak. Gelişime ve etkileşime açık, sürekli öğrenme ilkesi ile hareket eden bir antrenör profilimiz olsun istiyoruz. Liderliği, bağırıp çağırarak sertlik yapmak zannetmeyen, aksine liderliği oyuncularının gelişimine ışık tutmak, onlara her hareketiyle ilham vermek olarak gören bir antrenör modeli... Her oyuncusundan öğrenilecek bir şeyler olabileceğini bilerek hareket eden bir antrenör... Sadece belirli zamanlarda düzenlenen etkinliklerle antrenörlerimizi istediğimiz ölçüde geliştiremeyeceğimizi düşünüyoruz. Bu nedenle antrenörlerimizle kendi çalışma ortamlarında bir arada olarak etkileşimimizi sürekli kılmak arzusundayız. Göreve geldiğimizden bu yana eğitim alanında önemli adımlar attığımıza inanıyorum. Tüm gelişim etkinlikleri (antrenörlük kursları, sertifika programları, gelişim seminerleri vb) kuramsal ve uygulamalı çalışmaları kursiyer/futbolcu merkezli ve interaktif hâle getirildi. UEFA Jira Konvansiyonu çerçevesinde başlatılan TFF antrenörlük belgelerinin güncelleme programlarının süreçleri gözden geçirilerek yenilendi. UEFA antrenörlük kurslarının müfredat programları ülkedeki ilgili konu otoritelerinin ve komisyonların çalışmaları ile hazır hâle getirildi. UEFA ile ilişkilerimiz geliştirilerek UEFA etkinliklerine ev sahipliği yapabilecek konuma gelindi. Bu kapsamda geçen ay Ankara’da UEFA üyesi ülke antrenörlerinin katıldığı Elit Futbolcu Gelişimi amaçlı çalışma grubu toplantısına ev sahipliği yaptık. Misafirlerimizin organizasyonun ardından memnuniyetlerini dile getirmeleri bizi gerçekten mutlu etti. Modern futbolda kaleci oyunun bir parçası. Kaleci antrenörlüğü için

yeni bir format hazırlandı. Eskiden sadece kaleciler kaleci antrenörü olabiliyordu, şimdi herkes olabilecek. Kısa süre içinde kurs açılacak. Kondisyonerlik eğitiminin müfredatı hazırlandı. Scouting, maç analizi ve mentörlük eğitimleri için hazırlıklar devam etmekte.

▼Türkiye çok büyük bir coğrafya. Hayata geçirmek istediklerinizi ve felsefenizi ülkenin her noktasında uygulamaya sokmak zor olmalı.

▲Türk futbolunu sadece İstanbul’dan yönetmek mümkün değil. Karşımızda büyük bir coğrafya ve farklı özellikler gösteren yerler var. Bu nedenlerle Türkiye Futbol Federasyonu’nun Bölge Müdürlükleri’ni çok önemsiyoruz. Göreve geldikten kısa bir süre sonra onlarla bir toplantı yaptık. Felsefemizi, yapmak istediklerimizi değerli bölge müdürlerimizle de paylaştık. Ardından gerçekleşen ikinci toplantıda artık aynı dili konuşuyorduk. Bölgelerdeki antrenörlerimizi çok daha fonksiyonel kullanmaya başladık. Onlardan tüm faaliyetlerde yararlanıyoruz.

▼Tüm bu anlattıklarınızın ışığında, bir ekol olma yolunda neredeyiz sizce?

▲Dünyanın belli başlı ekollerini (Güney Amerika, Kuzey Avrupa, İngiltere v.b.) dikkate aldığımızda hep aynı gerçekle karşılaşıyoruz. Ülkenin coğrafyası ile iklimi, bireylerinin genlerle taşınan fiziksel özellikleri sadece sporda değil, sanatsal branşlarda da çok belirleyici. Kısaca bir ekolün kökeninde yerleşik bir kültür en önemli unsurdur diyebiliriz. Öyle ya, Münih’te sokakta top oynayan bir çocuk ile Almanya Millî Takımı’nda ter döken bir futbolcu aynı hissedişle topa dokunuyor. Aynı örneği Rio kumsallarında çalan müzikle beraber top oynayan bir çocuk ve Brezilya Millî Takımı’ndaki bir oyuncu ile de çeşitlendirebiliriz. Bu ortak his; kültürdür... Ve bir futbol adamı olarak, önceliği yarışmak ve kazanmak olan bir takım tarafından belirlenen ve tüm alt yaş gruplarına uygulanan şablonun “ekol” yaratma adına hiçbir faydası olacağı görüşünde değilim. Yukarıdan aşağıya doğru dayatılarak değil, tabanda yaratılan “his” ve “reflekslerin” zaman içerisinde yukarıya doğru gelişerek olgunlaşmasının, bizim kadar büyük bir potansiyele ve futbol sevgisine sahip toplum için, “en doğru yol” olduğu kanaatindeyim...

▼Türkiye’nin ilk Futbol Genel

Direktörü olarak geride ne bırakmak istiyorsunuz?

▲Futbol dünyanın en sevilen oyunu. Öyle bir oyun ki; kazanmak ve kaybetmek ekseninde tüm insanlığa “evrensel değerler” armağan etmek adına, her coğrafya ve sosyo-ekonomik ortamda, sınırsız bir olanak sağlıyor. Bu evrensel değerın en güçlü ve en önemli unsurlarından birisi olmak adına, bir ekol olmak adına kaynağımıza inmeyi, bir yandan da süregelen yarışmalarda üst düzey temsili hedefliyoruz. Sorunları anlayıp, geleceğimizi kurgulamak ve günün şartlarıyla yarışmanın aynı anda yaşadığı bu zorlu süreçte Türkiye’nin sağduyu sahibi kurum ve bireyleriyle birlikte gerçek bir takım oyunu icra edebiliyor olmamız hayati önem taşıyor. Bu desteği de alarak yaratılacak sinerjiyle, tüm birikimimiz, öngörümüz ve mesaimizle TFF Futbol Genel Direktörlüğü olarak, ben ve ekibim sadece maçları değil nesilleri de kazanmayı vaat ediyoruz. Türk ve dünya futboluna her biri kültür elçisi olan oyuncular üreten, kaliteli ve seyir keyfi yüksek liglere sahip olan bir futbol kültürü var etmek en büyük arzumuz. FGD sonuç odaklı olmayan ve süreci yöneten bir yapı olarak kısa sayılabilecek bir sürede kurgulandı ve ilk tohumlarını attı. Sabır ve kararlılıkla yürüttüğümüz çalışmaların meyvelerini tüm ülke olarak elimizde tutacağımız günler çok da uzak değil. Çünkü futbolu çok seviyoruz ve ona emek veriyoruz.

İngilizler Karadağ'a çarptı

B Grubu

Rusların dönüşü

Eylül ayında Slovakya darbesiyle sarsılan Rusya, Ekim ayında elde ettiği iki galibiyetle kendine geldi ve grup liderliğini ele geçirdi. 8 Ekim'de, grup birinciliği için önemli rakiplerinden İrlanda Cumhuriyeti ile deplasmanda karşı karşıya gelen Rusya, 3-0 öne geçtiği maçı 3-2 galip tamamladı ve ardından da Makedonya deplasmanından erken bulduğu tek golle galip dönerek 9 puanla liderliği ele geçirdi. Eylül ayının ikide iki yapan lideri İrlanda Cumhuriyeti ise Rusya yenilgisinin ardından grubun bir başka güçlü takımı Slovakya ile deplasmanda 1-1 berabere kalarak ikinciliğe geriledi. Ayın sürpriz takımı Ermenistan'dı. Ermenistan, evinde oynadığı iki maçın ilkinde güçlü Slovakya'yı 3-1 yendikten sonra Andorra'yı da 4-1'le geçti ve grubun en golcü takımı olarak 7 puana yükseldi.

Maç Sonuçları

8 Ekim 2010		
Ermenistan-Slovakya:	3-1	
Andora- Makedonya:	0-2	
İrlanda Cum-Rusya:	2-3	
12 Ekim 2010		
Ermenistan-Andorra:	4-1	
Slovakya-İrlanda Cum:	1-1	
Makedonya-Rusya:	0-1	

İlk Maçlar

26 Mart 2011		
İrlanda Cum-Makedonya		
Ermenistan-Rusya		
Andorra-Slovakya		

C Grubu

Slovenya'nın ayak sesleri

Ekim ayının takımı ikide iki yapan Slovenya oldu. Önce evinde Faroe Adalarını 5-1'le geçtiler, ardından Estonya deplasmanından 1-0'lık galibiyetle dönerek 7 puana ulaştılar. Gruba ikide iki yaparak başlayan lider İtalya, ilk puan kaybına Kuzey İrlanda deplasmanında 0-0'lık beraberlikle uğradı. Grubun en çarpıcı olayı ise yarıda kalan İtalya-Sırbistan maçıydı. Evlerinde Estonya'ya 3-1 kaybederek şok bir yenilgiye uğrayan Sırların, İtalya ile oynadıkları ikinci maç, hakem tarafından tatil edildi. Genova'daki maçtan önce taşkınlık yapan Sırp taraftarların çıkardığı olaylar nedeniyle maçı yarım saat geç başlatan hakem, 5. dakikada sahaya atılan meşaleleri gerekçe göstererek müsabakayı tatil etti.

Maç Sonuçları

8 Ekim 2010		
Slovenya-Faroe Adaları:	5-1	
Sırbistan-Estonya:	1-3	
K. İrlanda-İtalya:	0-0	
12 Ekim 2010		
Faroe Adaları-K. İrlanda:	1-1	
Estonya-Slovenya:	0-1	
İtalya-Sırbistan:	Tatil	

İlk Maçları

25 Mart 2011		
Sırbistan-K. İrlanda		
Slovenya-İtalya		
29 Mart 2011		
K. İrlanda-Slovenya		
Estonya-Sırbistan		

E Grubu

Hollanda dört dörtlük

Hollanda ile İsveç arasında geçmesi beklenen liderlik yarışında Portakallar erken avantaj yakaladı. Eylül'ü kolay iki maçta ikide iki yaparak geçen Hollanda, Ekim'de tek gerçek rakibi İsveç'le karşı karşıya geldi. Moldova'dan Huntelaar'ın tek golüyle galip dönen Portakallar, İsveç'i de Huntelaar ve Affelay'ın ikişer golüyle 4-1'lik hezimete uğrattı. Hollanda Teknik Direktörü Bert van Marwijk'in, Premier Lig maçında rakibi Ben Arfa'nın ayağını kıran Nigel de Jong'un hareketini "vahşice" diye nitelendirmesi ve bu oyuncuyu kadroya almaması ders niteliğindeydi. Grupta Hollanda'yı sürpriz bir takım, Macaristan takip ediyor. Macarlar, içeride San Marino ve deplasmanda da Finlandiya'yı yenerek 9 puanla ikinci sıraya yerleşti.

Maç Sonuçları

8 Ekim 2010		
Macaristan-San Marino:	8-0	
Moldova-Hollanda:	0-1	
12 Ekim 2010		
Finlandiya-Macaristan:	1-2	
Hollanda-İsveç:	4-1	
San Marino-Moldova:	0-2	

İlk Maçları

17 Kasım 2010		
Finlandiya-San Marino		
25 Mart 2011		
Macaristan-Hollanda		
29 Mart 2011		
Hollanda-Macaristan		
İsveç-Moldova		

D Grubu

Fransa yerini buldu

Gruba evinde uğradığı Belarus yenilgisinin şokuyla başlayan Fransa, Ekim ayında oynadığı iki maçı da kazanarak liderliği ele geçirdi. Fransa'nın zor maçı, gruba iki beraberlikle başlayan Romanya ile Paris'te oynayacağı karşılaşmaydı. Gençleştirilmiş Fransa, rakibini son 7 dakikaya sıdırdığı iki

golle yendikten sonra Lüksemburg'u da 2-0 yenerek 9 puanla liderlik koltuğuna oturdu. Lüksemburg deplasmanında beraberlikle puan bırakan Belarus ise Arnavutluk'u 2-0'la geçerek 8 puana yükseldi ve Fransa'nın peşini kolay kolay bırakmayacağını gösterdi. Ekim ayını tek maçla kapatan Bosna-Hersek ise Arnavutluk beraberliğiyle kayıplarını sürdürerek 4 puanda kaldı.

Maç Sonuçları

8 Ekim 2010		
Lüksemburg-Belarus:	0-0	
Arnavutluk-Bosna Hersek:	1-1	
9 Ekim 2010		
Fransa-Romanya:	2-0	
12 Ekim 2010		
Belarus-Arnavutluk:	2-0	
Fransa-Lüksemburg:	2-0	

İlk Maçları

25 Mart 2011		
Lüksemburg-Fransa		
26 Mart 2011		
Bosna Hersek-Romanya		
Arnavutluk-Belarus		
29 Mart 2011		
Romanya-Lüksemburg		

Puan Durumu						
Takımlar	O	G	B	M	A	Y
Fransa	4	3	0	1	6	1
Belarus	4	2	2	0	3	0
Arnavutluk	4	1	2	1	3	4
Bosna-Hersek	3	1	1	1	4	3
Romanya	3	0	2	1	1	3
Lüksemburg	4	0	1	3	0	6

2012 Avrupa Şampiyonası elemelerindeki sürprizler sürüyor. Eylül ayının flaş takımı Karadağ, Ekim ayında da yine sahnede ydi. Karadağlılar, İsviçre galibiyetiyle üçte üç yaptıktan sonra İngiltere ile oynadıkları deplasman maçında Wembley'den de beraberlik çıkardı. Karadağ, elemelerin gol yemeyen tek takımı. Almanya, Hollanda, Norveç ve İspanya henüz fire vermedi. Almanya en çok gol atan, San Marino en çok gol yiyen takım.

F Grubu

Komşu zirveye çıktı

Favorisi olmayan gruba iki beraberlikle başlayan ve Eylül ayını sondan ikinci sırada tamamlayan Yunanistan, Ekim'deki iki maçını da kazanarak liderliğe yükseldi. Komşu, evinde oynadığı Letonya ve Yunanistan maçlarını birer farklı galibiyetlerle tamamladı ve puanını 8'e yükseltti. Yunanistan'ın liderliği ele geçirmesinde, Hırvatistan'ın Ekim ayını tek maçla geçirmesinin de payı vardı. Hırvatlar bu tek maçta İsrail'i deplasmanda 2-1 yendi ama 1 maçları eksik kaldığı için 7 puanla ikinci sıraya indi. Gürcistan, evindeki Malta galibiyeti ve deplasmandaki Letonya beraberliğiyle 6 puana çıkarak Yunanistan ve Hırvatistan'a en yakın tehdit olduğunu gösterdi. Grubun hayal kırıklığı ise 4 maçta 4 puanda kalan İsrail oldu.

Maç Sonuçları

8 Ekim 2010		
Gürcistan-Malta:	1-0	
Yunanistan-Letonya:	1-0	
9 Ekim 2010		
İsrail-Hırvatistan:	1-2	
12 Ekim 2010		
Letonya-Gürcistan:	1-1	
Yunanistan-İsrail:	2-1	

İlk Maçları

17 Kasım 2010		
Hırvatistan-Malta		
26 Mart 2011		
İsrail-Letonya		
Gürcistan-Hırvatistan		
Malta-Yunanistan		
29 Mart 2011		
İsrail-Gürcistan		

H Grubu

Portekiz hayata tutundu

Hem elemelerin hem finallerin her daim favorisi Portekiz, Eylül ayında önce **kendi** evinde Kıbrıs Rum Kesimi ile berabere kalmış, ardından deplasmanda Norveç'e mağlup olmuştu. Bu iki şok sonuç Teknik Direktör Carlos Queiroz'un da sonunu getirmişti. Qeiroz'un yerine getirilen Paulo Bento ise Portekiz'e adeta ilaç gibi geldi. Güçlü Danimarka'yı 3-1 yenerken o kadar iştahlıydılar ki, bütün golleri kendileri attılar! Sonra da İzlanda deplasmanından yine aynı skorla döndüler. İki maçta ikişer gol atan Nani ve Ronaldo, Ekim ayının adamlarıydı. Lider Norveç ise ayı tek maçla tamamlamasına rağmen yerini korudu. Onlar da Kıbrıs'tan 2-1'lik galibiyetle dönerken, gollerden birinin altında Carew'in imzası vardı. Portekiz yenilgisiyle sarsılan Danimarka ise faturayı Kıbrıs Rum Kesimi'ne keserek "Ben de varım" sinyalini verdi.

Maç Sonuçları

8 Ekim 2010		
Kıbrıs R.K.-Norveç:	1-2	
Portekiz-Danimarka:	3-1	
12 Ekim 2010		
Danimarka-Kıbrıs R.K.:	2-0	
İzlanda-Portekiz:	1-3	

Ekim Maçları

26 Mart 2011		
Norveç-Danimarka		
Kıbrıs R.K.-İzlanda		

Puan Durumu						
Takımlar	O	G	B	M	A	Y
Norveç	3	3	0	0	5	2
Portekiz	4	2	1	1	10	7
Danimarka	3	2	0	1	4	3
Kıbrıs R.K.	3	0	1	2	5	8
İzlanda	3	0	0	3	2	6

G Grubu

Karadağ'ın şakası yok

Euro 2012 elemelerinin en ilginç gruplarından biri. Grubu ilginç yapan ise elemelerin yeni takımı Karadağ. İngiltere'nin alıp götürceği zannedilen gruba tek gollü galibiyetlerle ikide iki yaparak başlayan Karadağ, Ekim ayında elde ettiği sonuçlarla da şakası olmadığını kanıtladı. Önce İsviçre'yi 1-0 yendiler, ardından da Wembley'de İngiltere'ye geçit vermediler ve maç galibiyeti üç golle elde ederken, kalelerinde henüz gol görmediler. İsviçre ise Karadağ yenilgisinin acısını Galler'den dört golle çıkardı. Galler'de yeni teknik direktör Brian Flynn'ın da henüz bir faydası olmadı. Adalılar, Bulgaristan'a da evinde boyun eğdi. Bulgaristan, Lothar Matthaeus yönetiminde ilk galibiyetini elde ederken, golü Gaziantepsporlu Popov attı.

Maç Sonuçları

8 Ekim 2010		
Galler-Bulgaristan:	0-1	
Karadağ-İsviçre:	1-0	
12 Ekim 2010		
İsviçre-Galler:	4-1	
İngiltere-Karadağ:	0-0	

İlk Maçları

26 Mart 2011		
Bulgaristan-İsviçre		
Galler-İngiltere		

I Grubu

Doğal lider İspanya

Eylül ayında grubun zirvesinde İskoçya ve Litvanya vardı. Elbette bu durum iki takımın maç fazlasından kaynaklanıyordu. Son Dünya ve Avrupa şampiyonu İspanya, Ekim maçlarında evinde Litvanya'yı 3-1, deplasmanda da İskoçya'yı 3-2 yenerek zirveyi ele geçirdi. Fernando Torres'in yoklunda iki maçta 3 gol atan Fernando Llorente, özellikle İskoçya deplasmanında 2-2'lik beraberlikten sonra kaydettiği galibiyet golüyle değerini gösterdi. Eylül'deki tek maçından yenilgiyle ayrılan Çekler ise İskoçya ve Liechtenstein galibiyetleriyle ikinci sıraya yükseldi. Bu grubun en kritik maçlarından biri 25 Mart'ta İspanya ile Çek Cumhuriyeti arasında oynanacak. İspanyollar yine Mart ayı içinde Litvanya deplasmanına çıkacak.

Maç Sonuçları

8 Ekim 2010		
Çek Cum-İskoçya:	1-0	
İspanya-Litvanya:	3-1	
12 Ekim 2010		
Liechtenstein-Çek Cum:	0-2	
İskoçya-İspanya:	2-3	

İlk Maçları

25 Mart 2011		
İspanya-Çek Cum.		
29 Mart 2011		
Çek Cum-Liechtenstein		
Litvanya-İspanya		

Puan Durumu						
Takımlar	O	G	B	M	A	Y
İspanya	3	3	0	0	10	3
Çek Cum.	3	2	0	1	3	1
İskoçya	4	1	1	2	4	5
Litvanya	3	1	1	1	2	3
Liechtenstein	3	0	0	3	1	8

Yabancıda Brezilya

Süper Lig'in geride bıraktığımız 8 haftasında 398 oyuncu görev aldı. Bu oyunculardan 140'ı yabancı, 258'iye yerliydi. Takımlarımız, yabancı oyuncu tercihlerinde ağırlığı Güney Amerika, Afrika ve Doğu Avrupa'ya verdi. Ama iş yabancı oyuncuların ülkelerine gelince, Brezilya 20 futbolcuyla başı çekiyor, onu 10 oyuncuyla Arjantin izliyor. Takımların bir çoğunda karşımıza çıkan ortalama yaş ise 26. Bu sınırın üzerindeki takımlara baktığımızda Bucaspor, Bursaspor, Beşiktaş, Karabükspor, Konyaspor, Antalyaspor ve Sivasspor göze batıyor. Ortalamanın altına inebilen üç takım ise Trabzonspor, Gençlerbirliği ve Kayserispor.

Uygar **Karaca**

“Kadrolar hazır mı? Kim, hangi takımla hazırlık maçı yaptı, Avrupa kupaları ön elemeleri ne olacak?” derken, ligin ilk maçında buluveririm kendimi çoğu zaman. Ardından rutine, alıştığımız köye dönüş başlar. Haftasonunun diğer adı, futbol oluverir sıklıkla. Gecesi, gündüzü, maç öncesi, sonrası derken bu sefer de bir bakışım ilk iki ay bitmiş. İşte şimdi o zamandayız. Ligin ilk 8 haftası geride kaldı. Avrupa'nın diğer ligleri kadar olmasa da bizim ligimiz de ilginçliklerle başlamadı desek yalan olur. Tabii tuttuğunuz takımın hedefi şampiyonluksa, sezonun şu kısmında “ilginçlik” kelimesi “kötü” anlamına gelebilir sizin için. Bursaspor, Trabzonspor veya Kayserispor destekçisiyseniz de oldukça umut verici. İlk derbilerimizi de yaşadık daha ligin başında. Hocalar da yavaş yavaş gönderilmeye başlandı geleneksel

“lig başı temizliği”nde. İlk heyecanı, hevesi atıverdikten sonra da şöyle bir bakmak gerekir, ne oluyor, ne bitiyor ligde. Fakat bu kez faulsüz, ofsaysız, penaltısız. Uzaktan bir gözle, şöyle bir üzerinden geçmek gerekir verilerin, sayıların. Kulüpler bu denli uğraşıp harcamalar yaparken, kadrolarının yapısını nasıl kuruyor? Kaleciler için tercihleri ne oluyor? Kendi şehirlerinin çocuklarına da bir şans veriyorlar mı? Kaç yaşında bu adamlar? Merak edilecek çok soru var, fazla vakit geçirmeden başlamak gerek. Fakat öncelikle birkaç hatırlatmayı da girişte yapalım. Aşağıdaki değerlendirmeler yapılırken, Spor Toto Süper Lig'de, 2010-2011 sezonunun ilk 8 haftası dikkate alındı. Bu süre içerisinde, dakika almayan oyuncular, değerlendirmeye dâhil edilmedi. Ligde oynayan futbolcuların yaşları ve doğdukları şehirler ya da

mensup oldukları ülkelerle, bu ikisi arasındaki anlamlı ilişkiler gözlemlendi.

Ligin memleketi

Süper Lig'de gerçekleşen müsabakalarda, şu ana dek 398 oyuncu görev aldı. Bu oyunculardan 140'ı yabancı, 258'iye yerliydi. Artık sınırların kalktığı, insanların çalışmak için yurtdışına çıkmayı tercih ettiği, ülkelerin de bunu kolaylaştırmak için çaba sarfettiği bir dönemde yaşıyoruz. Artık liglerin ihtiva ettiği futbolcular, sözkonusu ülkenin pasaportunu taşımak zorunda değil. Endüstri haline gelen bu sporda, eskisi gibi, ilçenin ya da kentin takımı, yola “bizim mahallenin çocukları”yla devam etmiyor; komşu ilden oynayan, Süper Lig tecrübesi bulunan bir futbolcu, daha makul. Biz de ligde top koşturanların memleketleri, doğdukları şehir ve ülkelerini

yerlide Almanya

mercek altına almayı düşündük ve bölümü iki şekilde inceledik. Öncelikle Spor Toto Süper Lig'de bu sezon, 8. haftaya kadar dakika alan yabancı oyuncuların memleketleriyle başladık.

Yabancıda ağırlık Brezilya'da
Her yıl gözlerin hep üzerinde olduğu oyuncular; yabancılar. “Acaba bu yıl takımım hangi yıldızı alacak?” der kimisi, kimisi de adı sanı pek duymamış genç bir oyuncu geldiğinde ya yönetimden şikayet eder ya da atletik bir Afrikalı veyahut yeni yetenekleriyle büyüleyecek bir Güney Amerikalı görmeyi umut eder. Yıllardan beri tüm dünyada, bizi de yakından ilgilendirdiği kadarıyla Avrupa'da, yabancı oyuncu sınırlamalarında önemli değişikliklere gidildi. Bu sezon ülkemizde de yabancı oyuncu kuralının genişletilmesiyle beraber, yine pek çok kulüp kadrosunda barındırabileceği yabancı oyuncu sayısını gözden geçirdi. Peki ama ligimiz nereli? Samba mı izliyoruz, tango mu, yoksa Afrika rüzgârı mı hâkim halen? Bu sorunun cevabını vermek için iki değerlendirme yaptık. Öncelikle yabancı futbolcuları, geldikleri kıtalara ve aynı kitadan gelenler için de

Afrikalı futbolculara ne kadar çok şans tanıdığını söylenir durur. “Kara Kita” lakaplı, kimilerine göre insanın var olmaya başladığı bu ilk kara parçasından kaldırılan uçakların

Yabancı Futbolcuların Doğduğu Ülkeler

Brezilya	20	Angola	1
Arjantin	10	Cape Verde	1
Hırvatistan	9	Danimarka	1
Kamerun	7	Dem. Kongo	1
Slovakya	7	Fildişi	1
Almanya	5	Gürcistan	1
Avustralya	5	Irak	1
Bulgaristan	5	İspanya	2
Çek Cum.	5	İtalya	1
Gine	5	Kanada	1
İsveç	4	Kongo	1
Nijerya	4	Letonya	1
Portekiz	4	Liberya	1
Bosna-Hersek	3	Makedonya	1
Fransa	3	Mali	1
Kolombiya	3	Namibya	1
Polonya	3	Şili	1
Romanya	3	Tunus	1
Arnavutluk	2	Yeni Zelanda	1
Gabon	2	Azerbaycan	1
Senegal	2	Bolivya	1
Sırbistan	2	Burkina Faso	1
Uruguay	2		

inde meraklı yüzlerce genç, onları yetiştirmek ve sonra da kulübe gelir sağlayacak biçimde satmak için yanıp tutuşan pek çok Anadolu kulübünün idman sahasına getirilip, gazetelere haber olur. Görünüşe göre işler benzer bir çizgide sürüyor.

Afrika kökenli oyuncular, kendilerini öne çıkararak dayanıklılık, sürat ve atletiklik gibi özellikleriyle, ligimizin yabancı oyuncu konusundaki ilk tercihlerinden. Doğu Avrupa ve Balkanlar bölgesinde son birkaç yıldır gündeme gelen küresel finansal krizin zararlı etkilerinden midir bilinmez ama ülkemizde yeni bir “eski Doğu Bloku” akımının var olduğu kesin. Klasik hatırlatmayla, bir dönem Yugoslav oyuncuların uğrak yeri olan Türkiye Ligleri, Süper

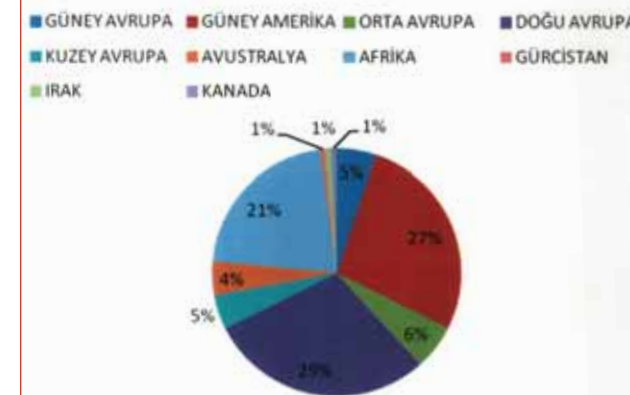
Lig itibarıyla şimdilerde ağırlıklı olarak Hırvat, Bulgar, Slovak ve Çek oyuncuların belli ki oynamaktan keyif aldığı yerler oldu. Yüzdeye vurulduğunda Güney Amerikalıları geçmeleri -coğrafi yakınlıktan mıdır bilemeyiz ama- buna güzel bir kanıt. Bir sonraki incelemeimizdeyse, bu kez yabancı uyruklu oyuncuları, Türkiye'de oynayabildiği pasaporta göre ülke bazında inceledik. Sonuçlar çok da şaşırtıcı değildi. Burada da bölgelerde yaptığımız incelemenin yankılarını görmekteyiz. Eğer futbol bir endüstriyse, en büyük ihracatçıların başında Brezilya gelir ve çıkan sonuçlara bakılırsa, bizim de bu fabrika temsilcileriyle yaptığımız görüşmelerin oldukça yoğun olduğu ortaya konuyor. Bir başka deyişle, birçok ülke ulusal liginde sık sık karşımıza çıkan bir istatistiği, burada da tekrar etmek zorundayız. Ligimizde oynayan yabancıların çoğunluğu, Brezilyalı. Toplam 140 yabancı oyuncudan 20'si, Copacabana kumsallarından Türkiye'ye gelmeyi tercih etmiş. Güney Amerika sadece Brezilyalılarla da yetinmiyor, Bolivyalı veya Şilili oyuncularımız da var. İkinci sırayı ise 10 Arjantinli alıyor. Güney Amerika'nın iki büyük futbol ulusundan gelen temsilcilerin dağılımı konusunda yapılabilecek yorum şu; Maradonacıların da Peleçilerin de yoğunlukta olduğu takımlar var. Yeşil-sarılılar için bu, son günlerde konu üzerinde sık sık gündemde yer aldığı gibi Fenerbahçe. Mavi-beyazlarsa genellikle Bursaspor'da toplanmış vaziyetler ki, bunların arasında, yıllarca istenilip de alınamayan Federico Insua da var. İkisinin dışında, kadrosunda bu iki ülkeden oyuncu bulunduran takımlar üç aşağı, beş yukarı aynı; Galatasaray, Gaziantepspor, Kayserispor ve Trabzonspor. Eski Yugoslav ekolünün gölgesinde yetişmiş Hırvat oyunculara en çok tercih edilenlerden biri olup, Doğu Avrupa akımının önemli kaynakları haline geliyor. Söz konusu tercihe, genellikle kaleye ya da savunmaya takviye yapılıncaksa başvurulmuş. Beşiktaşlı Marijan Mrmic ve Vedran

Runje'nin yurttaşlarından Vjekoslav Tomic, bu sezon Kardemir Karabükspor'un, Vanja Ivesa'ya Eskişehirspor'un kalesini korumakla görevli. Hırvatistan doğumlu Bosna-Hersekli Ivan Radeljić gibi, Ante Kulusic ya da Stjepan Tomas da yine Hırvatistan'dan bilindik savunmacılar.

Yerlide 1 numara Almanya

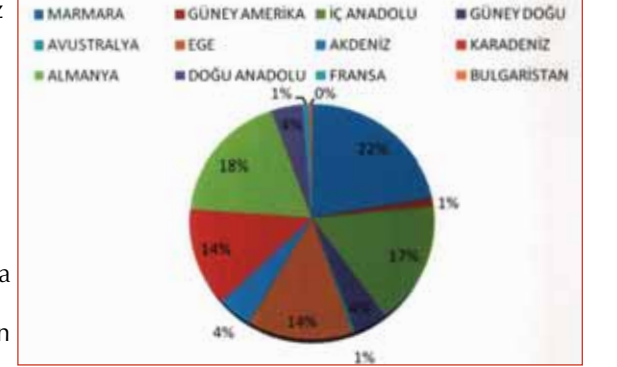
Çoğu zaman futbolun sadece futbol olmadığını, aslında hem ulusal hem de evrensel bazda insanların sosyalleşme pratikleri, politik görüşleri ya da ekonomik durumları gibi pek çok konuda ışık tutacak bambaşka bir olgu haline geldiği söylenir. Futbol maçları ya da ulusal ligler, birçok toplumbilimci için laboratuvar gibidir. Yerli oyuncuların Süper Lig bazındaki bölgesel dağılımına baktığımızda, sanki ülkenin sosyoekonomik durumundan bazı küçük kesitler görmekteyiz. Öncelikle ülke içi bölgeleri göz önüne alırsak, Marmara'nın başı çektiği aşikâr. Tesis, kulüp, antrenör, akademi gibi futbolcu yetiştirme araçlarını yanı sıra bir yandan ek

Yabancı oyuncuların bölgesel dağılımı

bölgelere ayırdık. Tabloya bakıldığında dikkat çekici üç bölge var: Güney Amerika, Afrika ve Doğu Avrupa. Öyle anlaşıyor ki Lâtin Amerika ülkeleri, döviz rezervlerini hâlen futbolcu transferiyle güçlendirmeye devam ediyor. Başta Arjantin, Brezilya, sonra Şili ve Bolivya'yı da içeren bölgenin ülkemizdeki ağırlığı, birçok bölgenin toplamından da fazla. Yıllardan beri anlatılan hikâyelerde Anadolu kulüplerinin

Yerli oyuncuların yüzdelik dağılımı

meslek yapılabilecek iş imkânlarının nispeten daha kolay bulunduğu İstanbul, Kocaeli ya da Bursa gibi şehirler, bunun doğal bir sonucu olarak en üst düzey ulusal lige kadar giden yolda, daha bir rahat ayakta duruyor. Kıyılarımıza baktığımızda Akdeniz kökenli oyuncuların, İzmir, Manisa, Denizli ve Aydın gibi Ege şehirlerinde yetişenlere oranla azınlıkta olduğunu görüyoruz. İç Anadolu’dan Ankara, Kayseri ve Sivas sporcu yetiştiren kentler niteliğinde karşımıza çıkarken, Karadeniz’de özellikle Trabzon ve Samsun, tek başlarına bölge ortalamasını yukarılara çekmeyi başarıyor. Fakat görmezden gelinemeyecek bir şey daha var ki, o da yurtdışında yetişen futbolcuların varlığının, Süper Lig’de pek çok bölgeden daha ağır şekilde hissedildiği. Bu oran, diğerleriyle aynı ülkeye mensup futbolcuların, sistemli sporcu yetiştirme prensibini benimsemiş bir ülkeden geldiklerinde, meslektaşlarına göre elde ettiği avantajı gözler önüne seriyor. %18’lik oran, Süper Lig’de gurbetçi oyuncu ağırlığını net biçimde ortaya koyan bir istatistik. Bir futbol takımı, aynı zamanda şehrin ya da ilçenin en önemli temsilcilerinden biridir. Alt liglerden beri ekibin tüm maçlarını takip eden taraftarlar, yıllar ilerleyip de takım büyük başarılarla mutluluk saçmaya başlayınca, başka bir hüznü içten içe yaşar. Artık takımlarında, o eski memleketlileri yoktur. Büyük liglerde var olabilmek tecrübeyle ve daha iyi futbolcularla başarılabilecek bir iştir; hatır gönülle kümede kalınamayacağı aşîkârdır. Pek çok takım bu süreçten geçti, kimileri de geçiyor ama bazı futbolcular, halen kendi doğup büyüdükleri şehirlerin takımlarında oynama şansına da sahip. Bursaspor’da Volkan Şen ve

Sercan Yıldırım, şehrin sembolleri olma yolunda ilerlerken, Hayrettin Yerlikaya da Sivas denildiğinde akla gelebilecek ilk isimler arasına girmeye, Samsunsporlu Ercan Koloğlu’nun ulaştığı mertebeye çıkmaya çaballıyor. Almanya’dan yetişme gurbetçi oyuncularımız, neredeyse “her yerdelerken”, Kayserispor ve Gençlerbirliği’nde nispeten daha kalabalık olmaları da gözden kaçmıyor. Gençlerbirliği ayrıca, Ankara ve çevre illerden yetişen genç oyuncuları da kadrosunda kullanmaktan geri durmuyor. Bu aslında ligin genelinde, takım kadrolarında hissedilen bir özellik. Her takımda, en azından 3 tane, hemşehri ya da bu özelliği taşımasa bile büyük ihtimalle komşu illerden gelmiş oyuncular var. Bu kuralın önemli bir istisnası olan Trabzonspor’da, tek bir Trabzon doğumlu oyuncu görev alabildi; derbi kahramanı Mustafa Yumlu. Karadeniz Fırtınasında, bölgesinden göze batan oyuncu yok. Beşiktaş’ta Ankara, Sivas ve Eskişehirililerin hiç de az olmayışıyla birlikte Bucaspor’da Sakarya, Bursa ve Kocaeli doğumlu oyuncuların varlığı hissediliyor. Bursaspor’un kadrosundaysa her bölgeden birkaç oyuncu var. Manisa’dan Ali Tandoğan’la Bekir Ozan Has, Ankara’dan Ozan İpek ve Mustafa Keçeli, Avusturya’dan Turgay Bahadır, Almanya’dan Ömer Erdoğan ve Trabzon’dan Hüseyin Çimşir. Karadenizlilerin yoğunlukta olduğu bir takım ararsak, Rıza Şahin, Serhat Akyüz ya da Gökhan Süzen’li İstanbul Büyükşehir

Yerli Futbolcuların Doğum Yerleri

Almanya	39	İskenderun	3	Avustralya	1
İstanbul	29	Manisa	3	Avusturya	1
İzmir	22	Yozgat	3	Batman	1
Ankara	19	Zonguldak	3	Bayburt	1
Bursa	12	Adana	2	Bingöl	1
Trabzon	11	Afyon	2	Bolu	1
Samsun	7	Balıkesir	2	Erzincan	1
Kocaeli	6	Bulgaristan	2	İşpanya	1
Denizli	5	Düzce	2	Karaman	1
Kayseri	5	Fransa	2	Kıbrıs	1
Diyarbakır	4	Gümüşhane	2	Ege ya Karadeniz	1
Sakarya	4	Hatay	2	gibi kıyı	1
Sivas	4	Karabük	2	kesimlerinden	1
Aydın	3	Konya	2	gelen oyuncuların	1
Belçika	3	Malatya	2	adresi Galatasaray,	1
Brezilya	3	Mardin	2	Trabzonspor'daysa,	1
Erzurum	3	Mersin	2	memleketinde	1
Eskişehir	3	Niğde	2	oynayan tek	1
Gaziantep	3	Tokat	2	oyuncu Mustafa	1
Hollanda	3	Artvin	1	Yumlu.	
İngiltere	3	Amasya	1		

Ligin yaşı 26.74

Yaptığımız hesaplama 18 ve 37 arasında değişen yaşlardaki futbolcuların, ortalama olarak 26.74’ü ortaya çıkardığını gösteriyor. Tabii 3.79’luk standart sapma, bizlere 23 ile 29 arasındaki yoğunluğu varsaydırabilir. Bu ortalamalar, doğrusu bir profesyonel ligden beklenenler doğrultusunda. Elbette ki yalnızca ortalamaların kendisini incelemek yeterli olmayacaktır. Tüm oyuncuların yaşlarını değerlendirmeye katıp da bir historgram ortaya çıkardığımızda, daha net verilere ulaşabiliyoruz. Rastlama sıklığı, yani frekansı en yüksek yaş 29. Liglerimizde tam 44 oyuncu 1981 doğumlu. 26 civarındaki ortalamayla karşılaştırdığımızdaysa ortaya çıkan şey, aslında lig ağırlığının 25 ilâ 28 yaş arasında olduğu. Kritik yaş sınırıysa 29. Çünkü bu yaştan sonra -beklendiği gibi- frekanslar düzenli bir biçimde azalıyor. Takımları birer birer karşılaştırdığımızdaysa, aslında sahip oldukları oyunculardaki yaş profillerinin benzer olduğunu görüyoruz.

Takımların bir çoğunda karşımıza çıkan ortalama yaşsa, yine 26. Bu sınırın üzerindeki takımlara baktığımızda Bucaspor, Bursaspor, Beşiktaş, Karabükspor, Konyaspor, Antalyaspor ve Sivasspor göze batıyor. Ortalamanın altına

inebilense üç takım var; Trabzonspor, Gençlerbirliği ve Kayserispor.

En yaşlı takım Karabükspor Ligin yeni ekibi Karabükspor, yaklaşık 28’lik ortalamasıyla, şu ana dek kullandıkları oyuncular bakımından nispeten tecrübelilerden faydalanmayı tercih ettiğini gösteriyor. Lacivert-kırmızılıların diğerlerinden ayrılan bir başka özelliği de ilk 8 haftada faydalandığı en genç oyuncunun 23 yaşındaki Emanuel Emenike olması. Fakat kadroyu daha yakından inceleyince, bu ortalamanın daha çok transfer edilen oyuncuların yaşlarından kaynaklandığı ortaya çıkıyor. Kamerunlu Arnand Deumi Tchani ve Avrupa liglerinden edindiği tecrübeyle şu ana dek takıma önemli katkılar sağlayan Florin Cernat, 30 yaş üzerindeki yabancılar olarak, büyük kulüplere geldikten sonra Anadolu’ya açılan yabancılar arasına katılan Anthony Seric’in yanında yer alıyor. Ekibi Süper Lig’e taşıyan emektarlardan 32 yaşındaki Muhammet Özdin de ekibin tecrübesiyle birlikte yaş ortalamasını da yükseltiyor.

En genç takım Gençlerbirliği

Bu sezon 24 civarındaki yaş ortalamasıyla, isminin ne kadar yerinde konulduğunu gösteren Ankara ekibinde, ilk 8 hafta itibariyle dakika alan, 30 yaş üzerinde oyuncu yok. Transfer dönemini hareketli geçiren ekpte ligin en genç oyuncularından Soner Aydoğdu, Mahmut Boz ve Özkan Karabulut’la birlikte, profesyonelliğe bu sezon adım atan Ahmet Buğrahan Tuncay da 19 yaşında Spor Toto Süper Lig 2010-2011 sezonu dakika istatistiklerine geçmiş durumda. Yurtdışından transfer edilen oyuncular da kimselerin fark etmediği genç yetenekler olmasalar bile, takım ortalamasını fazla bozmuyor. Bosna-Hersek Millî Takımı’nda Saffet Susić’le çalışan Ermin Zec, 22 yaşında Türkiye’nin yolunu tuttu. Adriyatik kıyılarından, Hırvatistan’dan gelen Ante Kulusic de takımın yaş ortalamasını yakalayan oyunculardan bir diğeri. 29 yaşında alınan, belki de takımın en tecrübeli transferi, Yeni Zelanda’yla yaşadığı Dünya Kupası tecrübesiyle, kimselere yenilmeden elenen “Kiwi”lerden Shane Edward Smeltz.

En dengeli takım Trabzonspor

Yaş bakımından yaptığımız değerlendirmelerde, lige iyi başlayan ekiplerden biri olan Trabzonspor ciddi istatistiksel verilerle göze batıyor. Ligdeki diğer takımların yaş dağılımlarında standart sapma 3 ile 4 arasında dolaşırken, Trabzonspor’da bu istatistik 2.35. Yani takımdan rastgele bir oyuncu ismi seçtiğinizde, kendisinin takım ortalaması olan 25.68 yakınlarında yer alması kuvvetle muhtemel. Trabzonspor kadrosunun belirli bir ilke doğrultusunda kurulduğunu söylemek, sayılara bakılırsa çok zor değil. Takımda süre alan oyuncuların

birçoğu 23 ile 27 arasına girmiş durumda. Şu ana dek Süper Lig maçlarında 20 oyucusundan faydalanan Karadeniz ekibinde, bu futbolculardan 17’si, bahsettiğimiz yaş grubu içerisine giriyor. İlk 8 hafta içerisinde faydalanan en genç oyuncu kaleci Onur Kıvrak, Galatasaray’dan edindiği deneyimleri bu kez Trabzonspor’un şampiyonluk kovalaması için kullanmaya Ferhat

Öztorun ya da Beşiktaş’a attığı golle, her sezonki “Tanınan şansı iyi kullanan genç oyuncu” kontenjanında kendisine yer bulan Mustafa Yumlu ve arkadaşları, sezonun ilerleyen bölümlerinde, istatistiksel gerçekleri avantaja ve puana dönüştürmeye çalışacak. **En “dağınık” takım Kayserispor** Aslında gençlerle yaşlıların karışımı anlamında kullanılan “dağınık” sıfatı için uygun takımların başında Kayserispor geliyor. Yıllardır istikrarlı Anadolu takımları arasında yer alan sarı-kırmızılılar, Ekim ayının sonuna dek forma giymiş en yaşlı Süper Lig oyuncusu Souleymanou Hamidou’yu kadrosunda bulunduruyor. Ekip, özellikle Juventus’tan hatırlanan Uruguaylı golcü Marcelo Zalayeta, Fenerbahçe’yle büyük takım tecrübesi yaşamış 29’luk Ali Bilgin

ya da Kayseri Erciyesspor’la Türkiye Kupası’nda final gören Mehmet Eren Boyraz gibi nispeten olgun oyunculardan faydalandığı gibi, Hasan Ali Kaldırım, Serdar Kesimal ve Semih Aydılek gibi 21 yaşını aşmamış gençlere de güveniyor. Sezon başından beri alkışları toplamak konusunda pek sorun yaşamayan bu takımın, söz konusu değişik yaş gruplarında kümelenmiş futbolcu oynatma istatistiğindeki diğer rakibiye Bursaspor. **En yaşlı yabancılar Beşiktaş’ta** Ligdeki en yaşlı yabancı kadrosu, 29.22’lik ortalamayla Beşiktaş’a ait. Şampiyonluk hedefiyle, kariyerli oyuncuları seçen kulüp, 34 yaşındaki Guti transferiyle, ligin en yaşlı yabancılarından birine sahip oldu. Kadrosunda ligin en genç yabancılarından Sammy Ndjock’un (20) yer aldığı Medical Park Antalyaspor, buna rağmen 28’i aşan ortalamasıyla, deneyimli yabancılara şans tanıyan takımlardan olduğunu gösteriyor. En genç yabancı ekibini 7 farklı ülkeden kuran G.Birliği’nin kadrosundaki en yaşlı ithal oyuncu, Yeni Zelandalı Edward Smeltz (29).

Yaş ve memleketler

Yukarıdaki verileri birleştirerek düşündüğümüzde karşımıza yine her takımda gördüğümüz bir gerçeklik çıkıyor. Kulüplerdeki yabancı oyuncular, genel yaş ortalamasını yükseltiyor. Bunun tek istisnasını oluşturan takım Sivasspor. Bu biraz da yerli oyuncularını yaşları ilerlemiş futbolculardan seçmelerinden kaynaklanıyor. Pedriel Suarez (23) ve Malili Suleimane Keita (24) da ortalamanın inmesini sağlıyor. Yine bu bölümde belirtmekte fayda var

ki, ligin yabancı yaş ortalaması 26.7. Yabancı sayısı konusunda başı çeken ülkelerden Brezilyalılarsa, çoğunlukla 30’a merdiven dayamış oyunculardan oluşuyor. 28’lik ortalamaya katkıda bulunan en yaşlı oyuncunun, 33 yaşındaki Fenerbahçeli Alex De Souza’yla yine 33’lük Gaziantepsporlu Jorginho olduğunu belirtelim. Ayrıca Galatasaraylı Elano Brumer (29) ve Beşiktaşlı Tabata’nın (30) yanı sıra Aurelio (33) ve Mert Nobre (30) gibi Brezilya kökenli oyuncuların, nispeten ilerlemiş yaşta olduğunu hatırlatalım. Bu tablodan son bir özet çıkarmak istersek; Süper Lig’deki takımlar Brezilyalıları

genellikle 20’li yaşların sonlarında oynatabiliyor. Galatasaray, Beşiktaş ve Fenerbahçe dışında, 30 yaş üzerinde Brezilyalı oynatan tek takım Gaziantepspor. Güney Amerikalılardan devam edersek; Arjantin’den gelen oyuncuların biraz daha genç olduğunu söyleyebiliriz. Özellikle Bursaspor’un bu yaz yoğunlaştırdığı tangocu harekâtından sonra oluşan ekipteki dört Arjantinli Leonel Jorge Nunez (26), Pablo Martin Batalla (26), Federico Insua (30), Hector Damien Steinert’in (24) yanı sıra, Galatasaray’ın sol beke çare olarak düşündüğü Emiliano Insua (21), Süper Lig’deki en genç Arjantinli unvanını taşıyor. Hırvat oyuncularla ağırlıklı olarak tercihler savunmaya yapılmış durumda. Stjepan Tomas (34-Bucaspor) ve Ante Kulusic (24-Gençlerbirliği) buna güzel örnekler oluştururken, Jerko Leko (30) gibi yıldızları kadroya katan Bucaspor, Portekizlileri, Senegallisi ve Hırvat oyuncularıyla geniş yelpazede oluşturduğu yabancı profilini olgun futbolcularla tamamlamış durumda. Afrikalı oyuncular konusunda da göze batan, kendisine dünya futbolunda isim yapmış, sözelimi Senegal, Kamerun, Fildişi ya da Nijerya gibi ülkelere mensup oyunculardan Türkiye’de kariyerini sürdürenlerin, genellikle 30’a yaklaşmış durumda olması. Daha genç yaşta alınabilen oyuncular daha çok Kongo, Demokratik Kongo ya da futbolda sorunlar yaşayan Nijerya kökenli. Landry Mulemo (24-Bucaspor) Demokratik Kongo, Jaycee Okunwane (25-Eskişehirspor) ve Emmanuel Emenike’yse (23-Kardemir Karabükspor) Nijerya doğumlu. Ligde yaklaşık 2 ayı sonlandırırken, dönüp arkamıza şöyle bir bakmaya çalıştık. Hangi takımın tecrübelilerle çalışmaya gönüllü olduğunu, kimin gençlere şans vermeyi tercih ettiğini görmeye gayret ettik. Yabancı oyuncuların kökenlerine göz attığımızda, 3-4 ülke ve 2-3 bölgenin üstün geldiğini fark ettik. Tüm bunlar, aslında maçlar oynandıkça elde edilen verilerin sonunda ulaşılan istatistiklerden ibaret. Fakat zaten esasında futbol da, 11’er kişiden oynanan ve 90 dakika süren bir oyun değil mi? Halbuki iki yüzü birleştirince, ortaya Süper Lig’e, Türkiye’nin ve hatta dünyanın sosyoekonomik durumu, kısmi olarak gözler önüne sercek, küçük pasajlar sunacak bir gözlük ortaya çıkıyor belki de. Yeryüzünde ne olursa olsun, insanı ilgilendiren her olay, biraz da futbolu ilgilendiriyor. Bize de gözlüklerimizi takıp, meşin yuvarlağa ve peşinden gidenlere bakmak, yani dünyayı izlemek kalıyor.

Performansının yüzde 50'sini Fenerbahçe'de göstermiş değilim. Bu da geçirdiğim ameliyatlardan kaynaklandı. Bir futbolcu ikili mücadeleye girerken, "Acaba omzumda ağrı olacak mı?" diye düşünürse ya da depar atarken ayağına bıçak saplanıyor gibi olursa, tabii ki verimi düşer.

Fenerbahçe'deki oyun tarzım daha özverili olmayı gerektiriyor. Ankaraspor'da arkadaşlarım benim yerime koşup, mücadele ediyordu. Böylelikle ben daha diri kalıyor ve topları daha etkili kullanabiliyordum. Ama Fenerbahçe'de bunu her zaman gerçekleştirmek mümkün değil.

Aykut Hocanın yüzüne baktığın zaman dürüst olduğunu anlıyorsun. Ancak bazen ona bakarken veya hoca konuşurken ben bile korkuyorum. Teknik adamlığına gelirsek, bizden ayağa pas yapmamızı, oyunu rakip sahaya yıkmamızı ve yeteneklerimizi orada bir araya getirip oynamamızı istiyor.

Sahadaki yerimi

Altyapı eğitimini Almanya'da alıp Ankaraspor'da yıldızını parlattı. Geçtiğimiz sezondan bu yana Fenerbahçe'nin oyuncusu. Yaşadığı sakatlıklar nedeniyle bir türlü performansını sahaya yansıtamamaktan şikâyetçi ve geçen ay bir kez daha bıçak altına yattı. Ancak yetenekleri o derece üst düzeyde ki, A Millî Takım teknik ekibinin gözünden de kaçmıyor. Orta sahanın her bölgesinde forma giyebilecek kadar hünerli olsa da belli bir mevkide oynamanın kendisini geliştirmek açısından daha faydalı olacağını düşünüyor.

Özer Hurmacı

Türker Tozar

▼Ankara futbolunun önemli oyuncularından birisiydin ve 1 yılı aşkın bir zamandır da İstanbul'dasın. Ancak Millî Takım'a seçilmene rağmen Ankaraspor'da yaşadığın çıkışı Fenerbahçe'de sürdürebildiğini söyleyemiyoruz. ▲Ankaraspor'da takım olarak iyi bir çıkış yakalamıştık. Bu durum benim bireysel performansına da olumlu yansıdı. Bunun üzerine, kulübüme benimle ilgili birçok teklif geldi. Ancak Fenerbahçe'nin ödediği bonservis bedelinin üzerine çıkabilen kulüp olmadı. Sonuçta gülen taraf Fenerbahçe oldu. Doğru bir karar verdiğimi düşünüyorum ve takımımnda mutluyum. Ankaraspor'da sergilediğim performansın henüz yüzde 50'sini Fenerbahçe'de

göstermiş değilim. Bu da geçen sezon başında ve sonunda geçirdiğim ameliyatlardan kaynaklandı. Sakatlıklar yüzünden kendimi tam olarak göstermeye fırsatım olmadı. Bir futbolcu ikili mücadeleye girerken, "Acaba omzumda bir ağrı olacak mı?" diye düşünürse ya da depar atarken ayağına bıçak saplanıyor gibi olursa, tabii ki verimi düşer. Ben daha önce bu tarz sakatlıkları hiç yaşamamıştım. Fenerbahçe'deki ilk yılımda, üstelik bir sürü insan benden çok şey beklerken başıma ilk defa böyle bir şanssızlık geldi. ▼Ankaraspor'un oyun tarzı gereği topla daha fazla buluşuyordun. Ama Fenerbahçe'de oyun kurucu pozisyonunda Alex oynadığı için tam anlamıyla aynı pozisyonunda

bir bilebilsem

değilsin. Bu konuda bir sıkıntın var mı?

▲Şimdilik yok. Sonuçta ben yine aynı Özer'im. Sadece Fenerbahçe'deki oyun tarzım daha özverili olmayı gerektiriyor. Her ne kadar çağdaş futbolda yeri olmasa da bir takımda en fazla 1-2 oyuncu takım savunmasından eksik kalabilir. Buna üçüncü veya dördüncüyü katamazsınız. Ankaraspor'dayken arkadaşlarım benim yerime koşup, mücadele ediyordu. Böylelikle ben daha diri kalıyor ve topları daha etkili kullanabiliyordum. Yeteneklerimi orada daha fazla gözler önüne serbiliyordum. Bunu Fenerbahçe'de de zaman zaman gerçekleştirdim.

Ama bahsettiğim nedenlerden ötürü bunun sürekliliği olmadı.

▼Bazıları seni "Fenerbahçe'nin Arda Turan'ı" olarak tanımlıyor ve aranızda sürekli kıyaslamalar yapıyor. Sence böyle bir kıyaslamaya gerek var mı? Yoksa "Arda Arda'dır, Özer de Özer'dir" mi demek lâzım?

▲Bence böyle kıyaslamalar yapmak yersiz. Arda, Galatasaray takımının kaptanı. Genç yaşta çok büyük sorumluluklar almış

yetenekli bir futbolcu. Ben kendimi her zaman Özer olarak gördüm. O da Arda.

Aykut Hocayla çalışmak bulunmaz nimet

▼Aykut Kocaman seni Ankaraspor'da vitrine çıkartan kişiydi. Fenerbahçe'ye transferinde etkisi ne kadardı?

▲Bana forma şansı veren, özgüven yükleyen ve kişisel gelişimime en çok katkısı sağlayan Aykut Hoca'dır. Bu sene onunla birlikte beşinci sezonumu geçiriyorum. Fenerbahçe'ye gelirken şüphesiz Aykut Hocanın çok etkisi oldu. Sonuçta benim gelişimimi en iyi bilen kişi oydu. Onu dinleyerek ve onun önerdiklerini yaparak bu gelişimi gösterdiğimi söyleyebilirim. Benim için Fenerbahçe'de tekrar onunla birlikte çalışabilmek büyük bir şans. Hatta bulunmaz bir nimet diyebilirim.

▼Kendisini en yakından tanıyan bir oyuncu olarak Aykut Hocanın teknik adamlığından ve insani ilişkilerinden söz eder misin?

Bazen kendime "Bir yerimi bilsem, orayı bellesem" diyorum. Sonuçta her pozisyon ayrı bir konsantrasyon gerektiriyor. Arkanda ve yanında oynayan futbolcuya göre kendini ayarlamak gerek. Sağ ve sol bekte kim varsa ona göre pozisyon almak durumundayım.

Eğer yedeksem, o gün oynayacak arkadaşlarımı soyunma odasında en iyi şekilde motive ederim. Ben iyi bir takım oyuncusuyum. Hiçbir zaman, "Niye bu arkadaşımın yerine oynamıyorum" demem. Yedek kaldığım zaman üzülürüm ama bunu kimseye yansıtmam.

Alex'i ayrı bir yere koymalıyız. Ayağıma 20 dakika top gelmediği zaman sabırsızlanırsın ve oyundan soğurum. Ama o ayağına uzun süre top değmese bile ilk dokunuşunda gol atabiliyor. İş disiplinini ve yaptığı kaptanlığı çok beğeniyorum. İnşallah ben de onun gibi bir kaptan olabilirim.

Gözlerim sürekli Zidane ve Ronaldo'daydı. Hangi hareketleri yaparlar, nasıl daha rahat adam eksiltirler diye merakla izlerdim. Bunları önce antrenmanlarda, sonra da maçlarda denemeye başladım. Şu an ağırlığımı takımda tam hissettiremediğim için şimdilik bunlara maçlarda yer veremiyorum.

Daum'un gözüne girmek 60 katlı bir plazanın en üst katına merdivenle çıkmak gibi bir şeydi. Bunu başarabildiğim için kendimle gurur duyuyorum. Fakat omzum çıkınca performansım bir hayli geri gitti. İki maç iyi oynayıp daha sonra 6 maç yatan futbolculardan biri olmayı hiçbir zaman istemem.

Takım arkadaşlarımla birlikte dışarıda yemek yemekten hoşlanıyorum. İstanbul'un en güzel kısmı olan Boğaz'da olmayı, tavla oynamayı seviyorum. Küçük şeylerden mutlu olabiliyorum, büyük beklentiler içinde değilim. Yani bir gün Boğaz'da jet-ski ile tur atayım gibi bir hevesim yok!

Fenerbahçe gibi büyük bir camiadayım. Neden ilerde Avrupa'nın ilk üç büyük camiasından bir tanesinde olmayayım? Çalışıp, kendimi geliştirip onlardan birine transfer olabilirim. Bunu yapmaya çalışacağım. İyice kendimi kanıtladıktan sonra takımımın kaptanı olabilirim.

▲Onunla 5 yıl geçirdiğim için bu soruya rahatlıkla cevap verebilirim. Aykut Hocanın yüzüne baktığın zaman dürüst olduğunu anlıyorsun. Ancak bazen ona bakarken veya hoca konuşurken ben bile korkuyorum. Teknik adamlık kısmına gelirsek, bizden ayağa pas yapmamızı, oyunu rakip sahaya yıkmamızı ve yeteneklerimizi orada bir araya getirip oynamamızı istiyor. Sezon ilerledikçe bu konuda daha iyi olacağımızı düşünüyorum. Çünkü takım olarak henüz o kıvama gelmedik. İnşallah ileride ben de Aykut Hoca gibi olurum.

▼**Oldukça farklı bir orta saha oyuncusu olduğun söylenebilir. Kanatlarda, ortada, hatta bazen forvet ikilisinde bile oynayabiliyorsun. Bu görevlerin altından kalkabilmek için hangi yeteneklere sahip olmak gerekiyor?** ▲Altyapıdan gelen bir eğitim meselesi bu. Eğer biraz yetenekliysen ve bunu takım oyunu içerisinde kullanabiliyorsan, birçok pozisyonda oynayabilirsin. Takımı ve arkadaşlarını iyi tanıman da gerekli. Peki, bir oyuncunun birden fazla mevkide oynaması her zaman iyi mi? Bazen değil. Bazen kendime “Bir yerimi bilsem, orayı bellesem” diyorum. Sonuçta her pozisyon ayrı bir konsantrasyon gerektiriyor. Arkanda ve yanında oynayan futbolcuya göre kendini ayarlayan gerek. Mesela sağ açıkta olduğum zaman Gökhan ağabeye göre oynamam gerekiyor. Sağ ve sol bekte kim varsa ona göre pozisyon almak durumundayım.

Sağ açıkta daha verimliyim

▼**En verimli olduğunu düşündüğün bölge hangisi?**

▲İster açık, ister orta saha, isterse forvet arkası olsun, sahanın içinde olduğum sürece mutluyum. Her zaman elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışırım. Ama en verimli olduğum pozisyon sağ açık. Bunu Aykut Hoca da biliyor. Bir pozisyonda sürekli oynadığın takdirde en üst noktaya çıkabilirsin diye düşünüyorum.

▼**“Sahada olduğum müddetçe problem yok” dedin. Ya yedek beklemek? Yeterince sabırlı mısın?**

▲Elimden geldiğince sabırlı olmaya çalışıyorum. Eğer yedeksem, maça ilk on bir çıkacak arkadaşlarımı soyunma odasında en iyi şekilde motive etmeye özen gösteririm. Her zaman söylediğim gibi, ben iyi bir takım oyuncusuyum. Hiçbir zaman, “Niye bu arkadaşımın yerine oynamıyorum” demem. Yedek kaldığım zaman üzülürüm ama bunu ne teknik direktörüme ne de takım arkadaşlarıma yansıtırım.

▼**Genç bir oyuncu olarak hâlâ**

gelişime açıksın. Bu anlamda kendinde tamamlaman gereken hangi eksikleri görüyorsun?

▲Bir kere ben kendimi genç oyuncu olarak görmüyorum. 24 yaşındaki oyuncu genç değildir artık. 100’ün üzerinde lig maçı oynayarak biraz daha tecrübe kazandım. Gelişim her yaşta olabilir, ben 34 yaşında bile kendimi geliştirebilirim. Futbolcu, kendisindeki potansiyeli sahaya daha çok yansıtmı anlamında kendimi geliştireceğimi düşünüyorum. Bunun kısa mı yoksa uzun bir süre içinde mi olacağını benim oynayacağım maçlar gösterecek.

Alex gibi bir kaptan olmak isterim

▼**Alex’in seninle ilgili övgü dolu sözleri var. Zaman zaman birlikte özel çalışmalar yaptığınızı da biliyoruz. Bir tür usta-çırak ilişkisi mi sizinki ve sana ne gibi katkıları oluyor?**

▲Bence yetenekli futbolcuları bir kenara ayırdığımızda, onların içinde Alex’i de ayrı bir yere koymalıyız. Çünkü çoğu futbolcu onun gibi oynayamaz. 20 dakika boyunca benim ayağıma top gelmediği zaman sabırsızlanırım, belki de oyundan soğurum. Ama o öyle değil. Ayağına uzun süre top değmese bile ilk dokunuşunda gol atabiliyor. 33 yaşında ve çok iyi bir profesyonel. Onun iş disiplini ve yaptığı kaptanlığı çok beğeniyorum. İnşallah ben de onun gibi bir kaptan olabilirim. Bizimle birlikteyken ondan kapabildiğimiz kadar çok şey kapmalıyız. Bizimkisi tam bir usta-çırak ilişkisi değil. Birkaç kez beraber serbest atış çalışmıştık. Ayrıca, bazen Alex’le birlikte oynadığımız zaman yer değiştiriyoruz. Bu da rakibin kafasını karıştırıyor. Onun gibi bir 10 numara ile oynadığım zaman benim futboluma da katkı yapılmış oluyor.

▼**Senin çalım stillerinde farklı dünya yıldızlarının izleri görünüyor. Geçmişte takip ettiğin oyuncuların stillerini çalıştığını söyleyebilir miyiz? Ya da halen maçları bu anlamda izliyor musun?**

▲Ben zaten maçları izlerken, oyunun geneline değil de futbolculara odaklanıyordum. Sürekli gözlerim Zidane ve Ronaldo’daydı. Hangi hareketleri yaparlar, nasıl daha rahat adam eksiltirler diye merakla izlerdim. Bunları önce antrenmanlarda, sonra da maçlarda denemeye başladım. Bu tarz hareketleri bir maçta 2-3 kere yapıyordum. Şu an ağırlığımı takımda tam hissettiremediğim için şimdilik bunlara maçlarda yer veremiyorum. Geçmişte aynı hareketleri benzer rakiplere karşı yaptığım için kendime güvenim var. Sağlığım izin verdiği sürece bu tür hareketleri deneyeceğim. Denemezssem, kendi yeteneklerime ihanet etmiş olurum. Özgüvenin tam olmadığı zaman da bu tür hareketleri yapman sınırlanıyor. Bu bakımdan, futbolcu için en önemli şeylerden bir tanesi özgüven diyebilirim.

▼**Fenerbahçe’nin çok şey beklediği bir oyuncusun ama geçen sezon sakatlık ve başka nedenlerle çok fazla oynama fırsatı da bulamadın. Bu bir yıl içinde neler yaşadığından söz eder misin?**

▲Geçtiğimiz sezonun başında yeni hocamız Christoph Daum göreve gelmişti. Onun gözüne girmek 60 katlı bir plazanın en üst katına merdivenle çıkmak gibi bir şeydi. Bunu başarabildiğim için kendimle gurur duyuyorum. Kendimi ona göstermek oldukça zor oldu ama sonra öyle beğendi ki, bana omzum yırtık halde bile forma verdi. Bundan dolayı özgüvenim çok yükseldi fakat

Bursaspor maçında omzum çıkınca performansım bir hayli geri gitti. Bazı maçlarda iyi oynayıp hem gol attım hem de attırdım. Yine de istediğim düzeye ulaşamadım. Neler yapabileceğimi herkese göstermiş olsam da bunun devamlılığı olması gerekiyor. Performansımı bütün sezona yaymak istiyorum. İki maç iyi oynayıp daha sonra 6 maç yatan futbolculardan biri olmayı hiçbir zaman istemem.

▼**Sakatlıkların ardından geri dönüşünde bu sezon taraftarların da sana çok toleranslı bakmadıklarını görüyoruz. Koşmana ve mücadele etmene herkes saygı duyuyor ama özellikle pas hatalarından şikâyetçiler. Bu eleştirilere nasıl bir cevap vermek istersin?**

▲Herkesin eleştirilerine saygı duyarım ama bir futbolcuyu eleştirmek bu kadar basit olmamalı. Tüm meslektaşlarımı kastederek söylüyorum, 1-2 maçla değerlendirme yapılamaz. Eleştiri yapmadan önce futbolcuya belirli bir zaman vermek lâzım. Yorumcular da

dikkatli olmalı. Sonuçta futbolcuyu, futbolu daha az

bilen insanların önünde konuşuyorlar.

Bazı şeyler çok negatife çekilirse, halkımız da buna ayak uydurur. Bu sezon sadece Trabzonspor maçında 90 dakika oynayabildim. Ardından Beşiktaş maçının ikinci yarısında forma giydim. Bundan sonra da Almanya-Türkiye maçının tamamında oynadım. Şu noktaya gelmek istiyorum; takım arkadaşlarım hazırlık maçlarını da dâhil edersek 15-16 maç oynamış durumda. Benim oynadığım maç sayısı ve aldığım süre ise ortada. Eleştiri yapınlar da neye göre yapıyorlar, onu bilemiyorum. Bıraksınlar da bir maç kondisyonumu, kuvvetimi yerine oturtayım. Ondan sonra eleştirmeye başlasınlar. Geçen sezon fazla kritik edilmedim çünkü uzun süreli bir sakatlığım oldu. Şimdi yeni bir sakatlık yaşıyorum. Bu sakatlığı atlattıktan sonra önümüzdeki 5-6 haftalık süreçte de kötü oynarsam, beni sonuna kadar eleştirebilirler. Buna hakları olur. Beş haftada bir maça çıkarsam da zaten ben kendimi eleştiririm. Sürekli oynayabildiğim zaman büyük gelişmeler göstereceğime eminim. Çok maç yapmak önemli.

▼**Üzerindeki eleştirilerin yoğunlaştığı bir dönemde seni Millî Takım kadrosunda gördük. Galiba bu, senin yeteneklerine olan inancın bir göstergesiydi. Ay-yıldızlı formayla hem de kritik bir dönemde buluşmak senin açıdan neleri değiştirdi?**

▲Bir oyuncu için Millî Takım’dan daha üst bir kategori yok. A Millî Takım’a gelmek her futbolcunun hayalidir. Her zaman kendimi Türkiye’nin en iyi futbolcuları arasınd a gördüm. Sergileyeceğim performansla bunu kanıtlamam gerekiyor. Almanya maçında ilk kez A Millî oldum. Önümüzdeki dönemde çok daha iyi olacağıma inanıyorum.

▼**Sakatlığın nedeniyle Fenerbahçe’nin Gençlerbirliği ile oynadığı maçın kadrosunda yoktun. Ama sonra Millî Takım’a seçildin. Bu durum kafalarda bazı karışıklıklara yol açtı. Senin için “Fenerbahçe’de oynamadı, Millî Takım’a gitti” yorumları yapıldı. İşin aslını senden dinlemek isteriz.**

▲Gençlerbirliği maçından önce arka adalemd e bir sertlik vardı. Üzerine gidildiği takdirde adalenin yırtılmasına neden olabilecek ciddi bir sakatlık tı. Bu nedenle, Aykut Hoca, doktorun tavsiyelerini de dikkate alarak beni kadroya almadı. Normalde Pazartesi günü takımla çalışmalara başlayacaktım, Millî Takım’a seçilince orada başlamış oldu. Sanırım bulanıklığı giderdik.

▼**Almanya yenilgisi ile ilgili takım adına bir özeleştiri yapsan neler söylersin?** ▲Öncelikle maça kötü başlamadığımızı söyleyeyim. Karşılaşmanın ilk 15-20 dakikası bizim açımızdan gayet iyiydi. Tam topa sahip olmaya başladığımız dakikalarda Servet ağabey şanssız bir şekilde sakatlandı ve saha kenarındaki tedavisi beş dakikaya yakın sürdü. Bir adam eksik oynamanın verdiği dezavantajla

mecburen -belki de içgüdüsel olarak- geri çekildik. O arada da Almanya çok sık duran top kullandı. Bu durum bizi iyice geriye itti. İlk yarıyı 1-0 kapatmamız kabul edilebilir, telafi edilebilirdi. İkinci yarıda 1-1’i yakalayacak pozisyonu da bulduk. Yine 10-15 dakika süren iyi bir baskımız oldu ama skor 2-0 olunca oyundan bir hayli düştük. Bu bize, A Millî Takım oyuncularına hiç yakışmadı. 2-0’lık sonuç olsa bile, en kötüsü üçüncü golü yemememiz lâzımdı. 1-0 kaybetsek, vicdanım daha rahat olabilirdi ama 3-0 kaybetmek açıkçası zoruma gitti.

▼**Avusturya ve Belçika’yı da göz önünde tutarakruptaki şansımızı nasıl görüyorsun?**

▲Maç maç düşünmemiz gerekiyor. En önemlisi bu. O zaman önümüzdeki her rakibi yenebilecek güçteyiz. O zamanki aday kadronun havasına da bağlı bir durum olsa da Almanya’yı Türkiye’de oynayacağımız maçta yeneceğimize inanıyorum. Hem kendime hem de takım arkadaşlarıma bu konuda güveniyorum. Yeter ki Azerbaycan gibi başka kayıplarımız olmasın. Son maçlara kadar Almanya ile kafa kafaya getirdiğiniz zaman, onlar da Türkiye’ye korkarak gelecektir. Grup birinciliği de ikinciliği de olasılık dâhilinde.

▼**Hiddink’in gelişinin ardından Millî Takımımızın oyun anlayışında nasıl değişiklikler olduğunu düşünüyorsun?**

▲Benim bu konuda bir yorum yapmam yanlış olur. Takımda uzun süredir yer alan ağabeylerimiz bu soruyu daha iyi yanıtlar, sonuçta ben yeni millî oldum. Hiddink’in takımımızın başında olmasını kendim için büyük bir avantaj olarak görüyorum. Bence ülkemizin onun gibi birisine ihtiyacı vardı. Hem tecrübeli hem bazı konuları aşmış, eleştiriler yoğunlaşsa bile bunları kafaya takmayacak bir insan olduğu için böyle düşünüyorum. Onun sistemini iki maçta oturtmasını beklememeliyiz. 1 yıllık süreç içinde daha mantıklı yorumlar yapılabileceğini düşünüyorum.

Fenerbahçe’de oynuyorsan kendine dikkat edeceksin

▼**Türk futbol tarihi İstanbul’un yuttuğu oyuncularla dolu. Ancak senin burada geçirdiğin 1 yıl boyunca profesyonelliğe aykırı tek bir hareketini bile görmedik. Bu konuda oldukça bilinçlisin sanırım.** ▲Bilinçli olmak mecburiyetindeyiz. Eğer bir futbolcu Fenerbahçe gibi Türkiye’nin en büyük takımlarından bir tanesinde oynuyorsa gerek saha içindeki gerekse saha dışındaki hareketlerine dikkat edecek. Çünkü

11-12 yaşındaki çocuklar bizi örnek alıyor. Biz dışarıda neler yaparsak, onlar da onu yapmak isteyecek. İstanbul için dünyanın en güzel şehri diyebilirim. Bu güzelliği nasıl kullandığın, senin orada nasıl yaşadığına bağlı. İzin gününde dışarı çıkabilirsin tabii. Ama bunu da efendi şekilde, adaba uygun yapman lâzım. Arkanda kötü bir düşünce veya iz bırakmaman gerekir. İstanbul’un hayatı deniyor ama Ankara’nın gece hayatına da benziyor. Küçüklükten beri bu eğitimi almışın hiçbir şey seni etkilemez. Önemli olan senin karakterin.

▼**İstanbul’daki günlerin nasıl geçiyor, futbolun dışında kalan zamanlarında neler yapıyorsun?** ▲Ailem burada olduğu zaman onlarla olmayı seviyorum. Yalnız olduğumda ise takım arkadaşlarımla birlikte dışarıda yemek yemekten hoşlanıyorum. İstanbul’un en güzel kısmı olan Boğaz’da olmayı, tavla oynamayı seviyorum. Küçük şeylerden mutlu olabiliyorum, büyük beklentiler içinde değilim. Yani bir gün Boğaz’da jet-ski ile tur atayım gibi bir hevesim yok!

▼**Maç sonunda sana uzatılan mikrofonlara çok net ve düzgün cümlelerle yorumlar yapıyorsun. Bu durum futbolcularda çok da fazla rastladığımız bir şey değil. Bu konudaki farkını neye borçlusun?** ▲Alışırıyorsun ve belirli bir süre sonra kendini geliştiriyorsun, tecrübe kazanıyorsun. Türkiye’ye geldiğim zaman ilk yaptığım röportajlara bakarsak hep beraber güleriz. O zamanlar Türkçem de iyi değildi. Şimdi biraz daha geliştirdim. Söyleşilerde mantıklı ve akıllı cevaplar vermek gerekiyor. “Bu maç unuttuk. Önümüzdeki maçlara bakacağız” gibi politik cevaplar dışında bilgiler de vermek lâzım. O gün saha içinde neler yapıldı? Rakibe üstünlük sağlanabildi mi? Sağlanamadıysa neden?

Bir futbolcunun bunları görüp, dışarıyla paylaşabilmesi önemlidir. ▼**Bundan sonraki hedeflerin neler?** ▲Küçüklüğümden beri hedeflerim hep büyük oldu. Yaşım büyüdükçe bunlar küçülmedi. Şu an Fenerbahçe gibi büyük bir camiadayım. Neden ilerde Avrupa’nın ilk üç büyük camiasından bir tanesinde olmayaym? Çalışıp, kendimi geliştirip onlardan birine transfer olabilirim. Bunu yapmaya çalışacağım. İyice kendimi kanıtladıktan sonra takımımın kaptanı olabilirim. A Millî Takım’ın sürekli oynayan isimlerinden biri haline gelip, sonra Avrupa’ya transfer olup Türk futbolu ve futbolcusunu orada temsil etmeyi istiyorum.

Başarının sırları...

FIFA'nın 2010 Dünya Kupasına ilişkin teknik yayınladığı teknik raporda "taktik analiz", "trendler", "başarının anahtarı", "hakemler" gibi konular değerlendirildi. 2010 Dünya Kupası'nda başarılı olan takımların saha içerisinde esnek bir oyun anlayışına sahip olmasının en önemli unsurlardan biri olduğu belirtiliyor söz konusu raporda. İspanya, Almanya, Uruguay, Gana, Brezilya, Arjantin ve Birleşik Devletler'in oynadıkları maçlarda takım uyumu, futbolcuların teknik kapasitelerini sahaya yansıtmaları ile ön plana çıktığı ifade ediliyor. Dünya Kupası'nda başarılı olan takımların bir özelliği de bitirici ve gol yollarında etkili forvet oyuncularına sahip olmaları.

Bu duruma en iyi örnek Diego Forlan ve Luis Suarez gibi iki önemli hücum oyuncusuna sahip Uruguay. Güney Amerika temsilcisi yarı finale kadar yükselmesini forvet hattındaki bu iki oyuncusunun yeteneklerine ve attığı gollere borçluydu. Güney Afrika'daki Dünya Kupası'nda ayrıca özel yetenekleri olan futbolcuların önemi de bir kere daha anlaşıldı. Sekiz-dokuz oyuncunun topun arkasında oynadığı modern futbolda birebir adam geçebilen ve attıkları paslarla rakip futbolcuları oyundan düşüren futbolcular da takımlarının başarılarında büyük paya sahipti.

Dizilişler

Dünya Kupası'nda mücadele eden takımların çoğu dörtlü defansı tercih

etti. Sadece Yeni Zelanda, Cezayir ve Şili üçlü defansla oynadı. Bu üç ekipten Yeni Zelanda turnuvaya namağlup veda etti. Şili ise ikinci tura yükseldi. 32 takımdan 10'u klasik 4-4-2 dizilişiyle sahaya çıktı. Genelde bu dizilişte en önde yer alan forvet ikilisinden biri orta sahaya daha yakın oynuyordu. İngiltere, Birleşik Devletler ve Paraguay bu anlayışın en karakteristik temsilcileriydi. Arjantin dörtlü baklava orta sahası ile mücadele ederken, Dunga'nın Brezilyası, teknik adamın karakterini sahaya yansıtmasına iki defansif orta saha oyuncusu ile oynuyordu. Turnuvanın sürpriz takımı Gana, defans dörtlüsünün önündeki iki defansif orta saha oyuncusuna ek olarak hücumda kendini gösteren

Dünya Kupası 32 takımın bir ülkenin sınırları içinde toplanıp 1 ay boyunca "en büyük kim?" mücadelesi yapmasıyla sınırlı bir organizasyon değil. Yerkürenin futbol anlayışını en azından 4 yıl boyunca etkileyecek oyun prensipleri o platformda teamül haline geliyor ve hayata geçiyor. İşte bu nedenle 2010 Dünya Kupası'nın teknik analizini öğrenmek de önemli. Güney Afrika'da düzenlenen ve İspanya'nın şampiyonluğu ile sona eren organizasyonun FIFA tarafından hazırlanan teknik raporu, başarıya giden yolun ipuçlarını özetliyor.

Mustafa Taha

üçlü orta sahasından savunmada da yardım aldı. Oyunun her iki yönünü de oynayabilen bu üçlü orta sahanın başarısı Gana'nın da başarısının anahtarıydı. Turnuvada hücumda etkin olmak isteyen ve bunun için de 4-3-3 dizilişini tercih eden ekiplerden Meksika ve Japonya oynadıkları futbolla takdir toplasa da ikinci turdan öteye gidemedi. Bu iki takım gibi 4-3-3'ü benimseyen Kamerun ise istediğine ulaşamadı ve galibiyet alamadan Dünya Kupası'na veda etti. Güney Afrika'daki Dünya Kupası'na ilişkin ilginç notlardan biri yarı finale kalan takımlardan sadece Uruguay'ın 4-4-2 dizilişini uygulamasıydı. Yarı finalde mücadele eden diğer takımlar,

Hollanda, Almanya ve İspanya ise 4-2-3-1'yi tercih etmişti. Bu üçlünden Hollanda, zaman zaman 4-3-3 dizilişine de dönebiliyordu. Avrupalıların tercih ettiği bu dizilişte kilit rolü defansın önündeki iki orta saha oyuncusu oynuyordu. Bu iki defansif orta saha oyuncusu savunmaya yardım için daima savunmayı göz önünde tutabildikleri gibi, takımlarının ataklarına da joker olarak katılabiliyorlardı.

Turnuvadaki önemli faktörler

FIFA'nın teknik raporunda Dünya Kupası'ndaki önemli faktörlerden de bahsedilmiş. Mental ve fiziksel hazırlık en önemli faktörlerden biri. Turnuvada mücadele edecek futbolculardan ne kadarının kulüp takımlarında geçirdikleri sezonun ardından kendilerini Dünya Kupası'na hazırlayabilmış olmaları

Teknik açıdan üst düzey olan takımlar pas trafiğinde de yüksek yüzdeli oynadıklarında başarılı oluyor. Top kaybedildikten sonra rakip üzerinde yapılan baskı da başarıyı getiriyor. Başarının en önemli koşulu üst düzey teknik ve gerekli seviyede baskı.

Başarılı olmak istiyorsanız, oyunu yönlendirecek ve doğru zamanda doğru paslar atabilecek bir ya da iki oyuncuya sahip olmanız gerekiyor. Tıpkı Sneijder, Xavi, Iniesta, Schweinsteiger ve Mesut Özil gibi.

Saha dizilişlerinde üç takım hariç herkes dörtlü savunmayla oynadı. En başarılı diziliş tek forvetli, çift ön liberolu 4-2-3-1 olarak görüldü. 4-3-3'ü tercih edenler gözleri ve gönülleri okşadı ama sonuç alamadı.

Yaş ortalaması düşük takımlar başarılı oldu ve ilk golü atan kazandı. Oynanan 64 maçtan 46'sından ilk golü atan takımlar galip ayrıldı. Sadece dört maçta yenik duruma düşen takımlar karşılaşmayı kazanmayı başardı.

Başarının anahtar faktörlerinden birisi ise savunmaların rolüydü. Zeki savunmacılar kendi ceza sahaları önünde tehlikeli frikiklere dönüşecek fauller yapmadı. Topa en fazla sahip olan 4 takımdan 3'ü finaldeydi. Bu kompakt oyunun kilit adamları ise üst düzey stoper ve beklerdi.

ekiplerin başarısında büyük rol oynuyor. Bunun yanı sıra takımların üzerindeki beklentinin oluşturduğu baskı da Dünya Kupası'nda elde edilen başarı da önemli bir etken. İtalya, Fransa, İngiltere ve Brezilya gibi ekipler kupa başlarken elde edecekleri başarıya ilişkin beklentileri karşılayamadı. Turnuvadaki sürprizler ve şoklar da kendinden oldukça fazla bahsettirdi. İtalya ve Fransa'nın grup maçları sonucunda

karşın Hollanda'nın Güney Amerikalı rakibini elemesi stratejileri doğru uygulamak açısından kupanın en önemli örneklerindendi.

Gençler ve ilk golü atanlar kazandı

Güney Afrika'daki Dünya Kupası'nın dikkate değer noktalarından biri de kadroların gençleşmesiydi. Güney Afrika'da yarı finale kalan takımların yaş ortalaması, 2006 Dünya Kupası'nda yarı final oynayan takımların yaş ortalamasından iki yaş daha gençti. Futbolun en büyük organizasyonunda öne çıkan bir başka nokta, turnuvada mücadele eden bütün ekipler zaman zaman adam adama savunmayı tercih etse de maçların büyük bölümünde alan savunması yapıldı. Brezilya, Almanya, İspanya ve Gana gibi ekipler güçlü defanslarıyla ön plana çıktı, ayrıca savunmaların orta sahadan ve forvet hattından aldıkları destek de dikkat çekti. Afrika kıtasında düzenlenen Dünya Kupası'nın önemli özelliklerinden biri, ilk golü atan takımların maçlarını kazanmalarıydı. Oynanan

64 maçtan 46’sını ilk golü atan takımlar kazandı. Sadece dört maçta yenik duruma düşen takımlar karşılaşmayı kazanmayı başardı.

Güney Afrika’daki trendler

2010 Dünya Kupası’nın en güzel yönlerinden biri genç futbolcuların şans bulmasıydı. Turnuvada mücadele eden takımlarda yer alan futbolculardan 123’ü 23 yaşın altındaydı. Ve bu futbolculardan 99’u da sahada yer aldı. Almanya dokuz, Gana sekiz, Arjantin yedi, İspanya, Sırbistan, Kamerun ve Meksika altışar, Şili ise beş 23 yaş altı oyuncuyu kadrosunda bulundurdu. Genç futbolcuların yanı sıra yaratıcılıklarıyla ön plana çıkanların turnuvası oldu 2010 Güney Afrika. Futbol zekâsı yüksek, oyunu okuma kabiliyetine sahip futbolcular maçların kaderini değiştirerek Güney Afrika’da kendilerinden söz ettirdi. Dünya Kupası’nda öne çıkan trendlerden bir başkası da savunmaların sergiledikleri oyun zekâsı. Kendi ceza sahalarının etrafında az faul yapan takımlar turnuvanın başarılı ekipleri oldu. Bunu başaran takımların defans oyuncularını rakibe karşı kontrollü bir baskı ile top kapabildi.

Dünya Kupası’nda kontratak futbolunu benimseyen ülkelerin de başarılı olduğunu gördük. Bu takımların hızlı hücumu çıkarken etkili olmasının en önemli nedeni rakibe yapılan erken baskı ve hızlı yer değiştirmenin yanı sıra kanat oyuncularının efektif hareket etmeleriydi. Bunun yanı sıra defans oyuncularını da esnek bir oyun yapısıyla sahada yer aldı.

Gerektiğinde alan savunması, gerektiğinde adam adama savunma yapabilecek esneklikte olan savunmalara sahip takımların sayısı oldukça fazlaydı Güney Afrika’da. İspanya, Almanya, Brezilya ve Hollanda turnuvanın topa sahip olma oranı yüksek olan, dikine pas oynayan ekipleriydi. Bu dört takımdan üçü turnuvada yarı finale kadar yükseldi. 2010 Dünya Kupası’nın bir diğer karakteristiği de başarılı olan ekiplerin hücumu toplu olarak çıkması, buna karşın savunmada da toplu olarak hareket edebilmesiydi. Burada başarılı olabilmek için mükemmel bir oyun sezgisine sahip stoperlere ya da beklere ihtiyaç duyuldu. Stoperleriniz ya da bekleriniz ne kadar üst düzey olursa, oyunun her iki yanını kompakt bir şekilde oynama şansınız da o kadar yüksek oluyor.

Teknik raporda değinilen noktalardan biri de Arjantin, Brezilya, Şili, Almanya, Gana, Hollanda, İspanya, Uruguay, Birleşik Devletler gibi turnuvada mücadele eden takımların skora göre saha içerisindeki diziliş ve oyun sistemlerini değiştirebilmesi. Bu ekipler skora yönelik taktiksel değişiklikleri yaparken kendileri lehine oyunu tutabilme ya da çevirebilme şansına da sahip oldular.

Başarılı olmanın koşulları

Dünya Kupası’nda başarılı olan takımların sırrı FIFA’nın raporunda 7 maddede açıklanmış. Öncelikli olarak teknik açıdan üst düzey olan takımlar pas trafiğinde de yüksek yüzdeli oynadıklarında başarılı oluyor. Bununla birlikte top kaybedildikten sonra rakip üzerinde yapılan baskının da başarıyı getirdiğini söylüyor FIFA ve örnek olarak Arjantin ile Almanya arasındaki çeyrek final maçında Güney Amerika ekibinin bunu başaramadığına dikkat çekiyor. Ve başarının en önemli koşulunun üst düzey teknikle gerekli seviyede baskıdan geçtiğine inanılıyor. Turnuvada başarılı olmanın koşulu oyunu yönlendirecek ve doğru zamanda doğru paslar atabilecek bir ya da iki oyuncuya sahip olmanız. Bu iki oyuncu takım arkadaşlarını doğru zamanda doğru paslarla buluşturma görevini üstlenecek. Sneijder, Schweinsteiger, Xavi, Iniesta ve Mesut Özil bu tür oyunculara örnek isimler FIFA’nın raporuna göre. Modern futbolda yerleşmiş savunmalara karşı boş alanlar bulabilmek ve topu o noktalara

Dünya Kupası’ndan ilginç rakamlar

- ✔145 golün 50’si orta sahalardan
- ✔Kanatlardan gelişen ataklarla atılan gol sayısı: 29
- ✔Kafayla atılan gol sayısı: 26
- ✔Orta saha oyuncularının attığı gol sayısı: 50
- ✔Defans hatası ile yenilen gol sayısı: 4
- ✔76 ile 90. Dakikalar arası atılan gol sayısı: 35
- ✔90+’da atılan gol sayısı: 6
- ✔Ceza sahası dışından atılan gol sayısı: 26

aktarmak da başarının anahtarlarından. Mesut Özil, David Villa ve Lionel Messi bu tür alanları değerlendirebilecek yetenekte oyuncular. Dünya Kupası’nda başarılı olmak istiyorsanız pozisyonları değerlendirebilme yüzdesi yüksek forvet oyuncularına ihtiyacınız var. David Villa, Miroslav Klose, Thomas Müller, Robin van Persie, Arjen Robben, Asamoah Gyan, Diego Forlan ve Luis Suarez bu özellikleriyle takımlarının başarılı olmasını sağladı.

Doğru zamanda atılan paslarla rakip savunmaların eksik ve dengesiz yakalanması başarının bir diğer önemli koşulu. Çapraz ya da ters tarafa atılan paslarla defansı bire bir ya da üçe bir yakalama şansınız

olabilir. Fakat topu doğru zamanda doğru tarafa atamazsanız takımınız adına o hücumu boşa harcamış olursunuz. Dünya Kupası’nda ters tarafa ve çaprazla atılan pasların önemi büyüktü. Tıpkı patlayıcı ve kontrollü, önceden planlanmış kontrataklarla başarılı olduğu gibi. FIFA’nın Dünya Kupası teknik raporunda dikkat çekilen

önemli noktalardan birisi de yedek kulübenizin ne kadar çeşitli ve güçlü olduğu. Oyunu değiştirebilecek oyunculara sahip bir yedek kulübeniz varsa, başarılı olma ihtimaliniz de o kadar artıyor. Güney Afrika’da başarılı olan takımlar aynı zamanda güçlü yedek kulübesine sahip ekiplerdi. Fabregas, Llorente, David Silva ve Navas İspanya’da, Van der Vaart, Elia ve Huntelaar Hollanda’da, Jansen, Cacau ve Aogo Almanya’da, Milito, Agüero ve Veron ise Arjantin’de oyuna girdiklerinde

maçın gidişatını değiştirebilecek etkinliğe sahip isimlerdi.

Hakemler ne âlemde?

Futbolun en fazla konuşulan öğeleri hakemler, FIFA’nın Dünya Kupası teknik raporunda da yer almış. İstatistiklere göre verilen 145 golün 142’si doğru karar. Ofsayt nedeniyle iptal edilen 13 golün tamamı doğru. Verilmeyen iki golün ise yanlış karar olduğu ifade edilirken, verilen kararların doğruluk oranı da yüzde 96.88 olmuş. 64 maçta atılan 663 şutun beşinde topun çizgiyi geçip geçmediğine dair karar verilmesi gerekmiş. Bu kararlardan da sadece biri yanlış. Turnuva boyunca ceza sahasında 65 defa faul olup olmadığına dair tartışmalı pozisyon söz konusu olmuş. Bu pozisyonlardan 45’inde oyun devam etmiş ve doğru karar verilmiş. Verilen 15 penaltı kararının tamamı doğru. Verilmesi gereken fakat verilmeyen penaltı sayısı ise beş. Hakemler, maç başına 3.82 sarı, 0.27 kırmızı kart göstermiş. 2006 Dünya Kupası’nda bu rakamlar, sarı kart başına 4.80, kırmızı kart başına ise 0.44’tü.

Gazete de okumam

Hakan Arıkan

Liverpool ve Metalist maçlarının ardından yaşadığım sıkıntılı süreçte sadece sabrettim ve çalıştım. Sadece "ailem" diyebileceğim kişiler bana destek çıktı. Burada "ailem" derken illa akrabalık bağından söz etmiyorum. Ailem kadar yakın gördüğüm kişiler onlar.

Eleştirilere sonuna kadar açığım. Ancak herkes futbolu bildiğini zannediyor. Futbolu bildiğini zannederek yorum yapanlara pek kulak vermiyorum. Sadece kendimi dinliyorum. Hatasız bir insan olabileceğini düşünmüyorum. Sonuçta hiçbirimiz peygamber değiliz.

Kalecinin yalnız adam olduğu gerçeğini en yakından yaşayanlardan birisi o. Talihsiz iki Avrupa kupası maçında yediği gollerin ardından yerle bir edildi ama inatla, ısrarla, çok çalışarak ayakta kalmayı başardı. 3 yıl aradan sonra yeniden Millî Takım kadrosundaki yerini aldı. Şimdi kasıtlı eleştirilere karşı biraz daha tedbirli ve hâlâ öfkeli. Ülkemizdeki yazar ve yorumcuların polemik yaratmaya çalıştığını söyleyerek, "İnsanların işi futbol değil, polemik" diyor ve bu nedenle medyaya kulak tıkadığını anlatıyor.

televizyon da izlemem

O topu sektirdiğimden beri 4 yıl geçmiş. Hâlâ insanlar beni tek bir maçla yargılıyorlar. İlk geldiğim sezondan bahsediyorlar. İşte bu geri kafalıdır. İlerlememenin sebebidir. Kıt beyinli insanların işidir. Biraz sert konuştum belki ama durum böyle.

Rüştü ağabey bir markadır. Cenk'i de tanıdıkça takımdaki rekabet ortamını artıracak beceride olduğunu anladım. Onu görünce, ben de kendimi hep formda tutmam gerektiğine olan inancımı pekiştiriyorum. Ayrıca kişilik olarak da çok iyi bir insan.

Türk kaleciliğindeki değişim açıkça görülüyor. Dört büyük takımın kalecilerinin hepsi Türk. Karşımızda Onur ve Cenk örnekleri de var. Rüştü ağabeyin Barcelona'ya gidişinden sonra başka kaleci ihraçlarımız da olacaktır diye düşünüyorum.

Büyük takımda kalenize 3 top gelirken, Anadolu takımında bu rakam 10'u buluyor. Ben 10 pozisyonu tercih ederdim! Çünkü o zaman motivasyonunu çok daha iyi koruyabiliyorsun. Büyük takımlarda oynarken konsantrasyonunu sahaya ona göre yaymak durumundasın.

Türker Tozar

▼Seninki aslında bir yeniden doğuş hikâyesi... Liverpool ve Metalist maçlarında yaşadığın şanssızlığın ardından şimdi yeniden ayağa kalkan ve 3 yıllık bir aradan sonra bir kez daha Millî Takım'a davet edilen bir Hakan

eski seviyeme geldiğimi düşünüyorum. Sıkıntılı dönemlerimde yaptığım sadece sabretmek ve çalışmaktı.

▼Kalecinin yalnız adam olduğunu biliyoruz. Peki, sen sorunlarınla da boğuşurken yalnız mıydın? Yoksa destek aldığın birileri var mıydı?

▲Sadece "ailem" diyebileceğim kişiler bana destek çıktı. Burada "ailem" derken illa akrabalık bağından söz etmiyorum. Ailem kadar yakın olarak gördüğüm kişileri de buraya dâhil edebiliriz. Zaten çok dışa dönük bir insan değilim. Sadece kendi kurduğum düzen içerisinde yaşamayı seviyorum.

▼İyi oynadığında hatırlanmamak, kötü oynadığında yerden yere vurulmak nasıl bir kader sence?

▲Eleştirilere sonuna kadar açığım. Her insan eleştirilebilir. Ancak herkes futbolu bildiğini zannediyor. Futbolu bildiğini zannederek yorum yapanlara pek kulak vermiyorum. Sadece kendimi dinliyorum. Benim düşünceme göre hata yapmak her zaman olabilecek bir şey.

Hatasız bir insan olabileceğini düşünmüyorum. Sonuçta hiçbirimiz peygamber değiliz. Bundan iki ay önce ben Beşiktaş'ta 1 numaraydım. Maçların genelinde iyi oynamama rağmen bir-iki hata yapıyordum. Bu hatalarla beni yargılama görevi onlara düşmez. Beni yargılayacak kişiler, o görevi bana veren insanlardır. Geride kalanlar, boşu boşuna konuşmuş olur. Antalyaspor maçında bir gol yedim, ondan sonra beni yerden yere vurdular. Maçın yüzde 98'lik kısmında başarılıyım. Attığım 20 pasın 19'u isabetli. Bunu neden kimse görmüyor? Ya Trabzonspor maçında kurtardığım dört tane karşı karşıya pozisyon?

▼Bu sözlerinden kendinle ilgili yazılan yazı ve yapılan yorumları okuyup dinlemediğin sonucunu

Schuster’in bizimle çok iyi bir diyalogu var. Maç öncesi konuşmalarıyla müthiş bir güven veriyor. Guti sahadaki orkestra şefi. Onun yanı sıra çok büyük bir görev üstlenen Fabian Ernst de var. Sonra Mehmet Aurélio geliyor.

Quaresma için “Afacan çocuk” diyorum. Bazen topu ayağına aldığında karşı kalede tehlike yaşanacağını ben kaledeyken bile hissedebiliyorum. İlk geldiğinde soğuk ve kasıntı birisini bekliyorduk ama hiç de beklediğimiz gibi olmadı.

En çekindiğim forvetler Bobo türü oyuncular. Bobo güçlü, topa çok iyi hâkim olabilen ve vuruşları etkili bir oyuncu. Kendisi benim şu anda en çok çekindiğim futbolcu. Allah’tan bizim takımda.

çıkabilir miyiz?

▲Hiçbir şekilde ne gazetede yazılanları okurum ne de televizyon izlerim. Türkiye’de herkes polemik yaratmaya çalışıyor. İnsanların işi o aslında, futbol değil.

▼Geçtiğimiz sezon iyi oynadığın maçlardan sonra da yedek kaldığını gördük. Dolayısıyla yerinin garanti olduğuna hiçbir zaman inanmadın. Bu psikoloji performansını nasıl etkiledi?

▲Her kaleci iyi oynadığı zaman görevin kendisinde kalmasını ister. Bu da en doğal hakkıdır. Ama bizim bir patronumuz var. Kendisi ne zaman görev verirse biz o zaman oynuyoruz. Diğer mevkilerdeki futbolcular gibi değiliz ki maça sonradan dâhil olma şansımız olsun. İlk on bir başlamıyorsak, çalışmaktan başka yapacağımız hiçbir şey yok. Tabii eğer başlayan sizseniz, sahadaki performansınızı yüksek tutmak için de elinizden gelen her şeyi yapacaksınız.

Tek maçla yargılanıyorum

▼Seninle ilgili eleştirilere baktığımızda daha çok topu oyuna iyi sokamadığın üzerine yoğunlaşıyor. Bu eleştiriye katılıyor musun? Bu olumsuzluğu düzeltmek için neler yapıyorsun?

▲O topu sektirdiğimden beri 4 yıl geçmiş. Hâlâ insanlar beni tek bir maçla yargılıyor. İlk geldiğim sezondan bahsediyorlar. İşte bu geri kafalıdır. İlerlememenin sebebidir. Kıt beyinli insanların işidir. Biraz sert konuştum belki ama durum böyle. Kesinlikle bu eleştirilere katılmıyorum. Gol yemeyeceğim diye bir şey yok. Ben, bundan sonra da hata yapacağım. Medyadan hangi arkadaşımız “Ben hata

mutlaka. Orada seni etkileyen bir kaleci oldu mu?

▲Dünya Kupası’nda en beğendiğim kaleci Iker Casillas.

Kaleci ihraç edebiliriz

▼Türk kaleciliğinin dünya kaleciliğindeki yeri nerede sence?

▲Sanırım değişim artık açıkça görülüyor. Dört büyük takımın kalecilerinin hepsi Türk. Altyapıdan gelen kaleciler de çok iyi. Karşımızda Onur Kıvrak ve Cenk Gönen örnekleri de var. Yakın zamanda Rüştü ağabeyin Barcelona’ya gidişinden sonra başka kaleci ihraçlarımız da olacaktır diye düşünüyorum.

▼Şu anda Beşiktaş’ta kaleci antrenörlüğü yapan Zafer Öğer’in sizin gelişiminize yaptığı katkı nedir?

▲Kendisi her şeyden önce bizim bir arkadaşımız gibi. Her ne olursa olsun bizim destekçimiz. Hatalı

inanıyor musun?

▲Biraz hocalarımızın biraz da kendimizin çabalarıyla altyapı eğitimimizi aldık. Kaleci antrenörleri bize verebildiklerinin hepsini verdi. Fakat şu anda Beşiktaş’ta yaşadığım deneyim daha önce oynadığım takımların hepsinden farklı. Bir kere büyük takım havasını hissediyorsunuz. Beşiktaş’ın altyapısından çıkan kaleciler çok iyi. Yetenekleri üst seviyede. Bence biraz daha üzerlerinde durulması gerekiyor. Gençlerin bazı şeyleri A takıma gelmeden öğrenmesi lâzım. Daha futbola ilk başladıkları zamanlarda üzerlerine düşülmeli.

Kaleme 10 top gelmesini tercih ederdim

▼Büyük takım kaleciliğinin farklı olduğu yolunda bir görüş var. Kalesine daha az top gelen bir kalecinin oyun konsantrasyonunun

yapmayacağım” diye garanti verebilir? Veremez. Ben de onlara garanti veremem. ▼Bu sezon Beşiktaş’ta üç iyi kaleci var. Cenk Gönen de görev aldığı maçlarda başarılı performanslar sergiledi ve o da bugün Millî Takım kadrosunda. Bu rekabet seni nasıl etkiliyor? ▲Rüştü ağabey bir markadır. Hani “Formasını koysanız oynar” diye bir lâf vardır ya... Onun için söylenmiş gibi. Cenk’i Denizlispor’dan ilk geldiği dönemde çok iyi tanıımıyordum. Onu tanıdıkça hem karakteriyle hem de performansıla takımdaki rekabet ortamını artıracak beceride olduğunu anladım. Cenk’i görünce, ben de kendimi hep formda tutmam gerektiğine olan inancımı pekiştiriyorum. Ayrıca kişilik olarak da çok iyi bir insan. İnşallah Beşiktaş’a uzun yıllar hizmet eder. ▼Dünya Kupası’nı izlemişındir

goller yesek de çok kötü maçlar çıkarsak da bu tavrı hiç değişmiyor. İdmanlarda çalışmayı seven bir insan. Zaten kaleciliğinde de öyleymiş. Kendisini izleme şansımız olmadı ama fotoğraflardan anladım. Söyleşinin başında “ailem” diye bahsettiğim yakın çevremde Zafer Hoca da yer alıyor. Sıkıntılı dönemimde benim en büyük destekçilerimden biriydi. ▼Ülkemizde kaleci eğitiminin yeterli olduğunu düşünüyor musun? Kaleci antrenörlüğü uygulamasında, kaleci antrenörlerinin yeterli eğitime sahip olduğuna

azalması gibi bir sorun söz konusu. Ya da üç top gelip birisini yediğinde notunun düşmesi gibi bir sıkıntı var. Sen de büyük takım kaleciliğinin farklı olduğunu düşünüyor musun?

▲Anadolu takımlarını hiçbir zaman “Küçük takım” gibi görmedim. Ben de oralaran yetiştim ve orada yaşadıklarım çok daha farklı. Kocaeli ve Ankara’da yaşarken de çok mutluydum. Şu anda da mutluyum, çünkü burası çok üst bir düzey. Anadolu takımları ise daha orta seviyede. Özellikle taraftar kitlesi bakımından birbirlerinden ayrılıyorlar. Büyük takımda sorumluluklarınız çok daha fazla. Belki maç boyunca üç tane risk alırsınız ama hepsinin önemi büyük olur. Anadolu takımında ise maç boyunca belki 10 tane top gelir. Böyle bir durumda 10 taneyi tercih ederdim! Çünkü o zaman maç boyunca motivasyonunu çok daha iyi koruyabiliyorsun. Bu yüzden, Beşiktaş gibi büyük takımlarda oynarken, konsantrasyonunu sahaya ona göre yaymak durumundasın. ▼Kalecinin başarısını etkileyen en önemli faktörlerden birisi önündeki savunmayla arasındaki anlaşma. Bu da uzun süre birlikte oynamakla

Bunları

Hakan’ın babasının amatör voleybolcu olduğunu ve baba ile oğulun geçmişte birlikte voleybol oynadığını...

Hakan’ın 1999 yılında yaşanan Kocaeli depreminden sonra futbola bıraktığını... Petkimspor’dan başta Arif Şenelli olmak üzere hocalarının Körfez’den Karamürsel’e gelerek onu futbola dönmeye ikna ettiklerini

biliyor muydunuz?

ilgili. Beşiktaş’ın savunmasında bu sezon yaşanan değişim seni nasıl etkiliyor?

▲Bu sezon, geçmiş senelere göre çok farklı. Savunmayı biraz önde kuruyoruz. Birbirimizle daha çok bağlantılı oynuyoruz. Defansla uyumumuz da arttı. Örneğin, dört senedir İbrahim Toraman ve İbrahim Üzülmüz’le birlikte oynuyorum. Sivok, Zapotocny ve Ekrem’le üç senedir birlikteyiz. Ferrari ile ikinci senemiz. Artık hepimiz birbirimizi tanımaya başladık. Bana top geldiğinde İbrahim Üzülmüz’in nerede olacağını, Ekrem’in nereye gideceğini biliyorum. Birbirimizle hiç konuşmasak bile kimin solda, kimin sağda yer alacağı belli. Şu anda defansta uyumumuzu sağladık. ▼Savunmanın önde kurulması senin rolünde bir değişikliğe yol açtı mı? ▲Benim de savunmaya yakın oynamam gerekiyor. Sanki bir libero gibi biraz daha öne çıkıyorum. ▼Beşiktaş bu sezon hem teknik adam hem de oyuncu olarak dünya çapında isimleri transfer etti. Bu transferlerin takım üzerindeki etkisi nasıl? Schuster... Quaresma... Guti... ▲Schuster’in saha içinde bizlerle çok iyi bir diyalogu var. Maç öncesi

konuşmalarıyla da bizlere müthiş bir güven veriyor. Guti’yi konuşmaya bile gerek yok aslında ama... Onun için sahadaki orkestra şefi diyebiliriz. Onun yanı sıra çok büyük bir görev üstlenen Fabian Ernst de var. Sonra Mehmet Aurélio geliyor. Quaresma için ben her zaman “Afacan çocuk” diyorum. Ne zaman ne yapacağı hiç belli olmuyor. Bir bakmışsınız yanımızda, bir bakmışsınız rakip kalede gol arıyor. Topla istediği her şeyi yapabilen bir oyuncu. Yeter ki istesin. Bazen Quaresma topu ayağına aldığında karşı kalede bir tehlike yaşanacağını ya da gol olacağını ben kaledeyken bile hissedebiliyorum. Takımda adaptasyon konusuna gelirsek, ilk gelen Quaresma’ydı. İlk geldiğinde biraz daha soğuk ve kasıntı birisini görmeyi bekliyorduk. Sonuçta dünyanın sayılı takımlarında oynamış bir isim aramıza katılmıştı. Böyle düşünmemiz normal, çünkü Türkiye’de böyle alışmışız! Ama beklediğimiz olmadı. Şu an her türlü şekilde şakalaşıyoruz. Her türlü aktivitede diğer futbolcularla birlikte oluyor. Guti ise geldiği ilk günden itibaren sanki 10 yıldır birlikte olduğumuz bir ağabey gibiydi. ▼İyi kaleci için “Yenilecek goller

yer, yenilmeyecek goller

yer, yenilmeyecek goller yemez” diye bir tanım vardır. Sense bazen çok basit goller yiyor, bazen de inanılmaz topları çıkarıyorsun. Bu durumda, genel kabul gören bu sözün yanlış olduğunu mu söylememiz gerekir.

▲Bana bu kadar insafsız davranmayın ya... (Gülüyor) Ben bu ayrımlara katılmıyorum. Her topun kendine göre zorlukları vardır.

▼Seni en fazla tedirgin eden forvet tipleri hangileri? Bu konuda isim de verebilir misin?

▲Her zaman söylediğim, yine söylüyorum; Bobo türü forvetler. Bobo güçlü, topa çok iyi hâkim olabilen ve vuruşları etkili bir oyuncu. Kendisi benim şu anda en çok çekindiğim futbolcu. Allah’tan bizim takımda.

▼A Millî Takım’ın kalesindeki rekabette ilgili neler söylemek istersin?

▲Almanya ve Azerbaycan maçları için aday kadroya dört tane kaleci çağrıldı. Rekabet güzel bir şey çünkü herkes idmanda dahi olsa en üst seviyede performans sergilemeye çalışıyor. Türkiye için çok güzel bir gelişme.

▼Millî Takım’ın 2012 Avrupa Şampiyonası grup elemelerindeki şansını nasıl görüyorsunuz?

▲Almanya’nın formasını sahaya koysan Dünya Kupası ve Avrupa Şampiyonalarında yarı final oynuyor. Bu bir gerçek. Almanya her zaman güçlü bir futbol ülkesi olmuştur. Ancak biz de takım olarak çok tehlikeliyiz. Ne zaman ne yapacağımız hiç belli olmuyor. En büyük mücadeleyi Almanya ile vereceğimizi düşünüyorum. Çok kaliteli bir takımımız var. Finallere gitme şansımızı yüksek görüyorum. İnşallah 2014 Dünya Kupası’nda da olacağız. Millî Takımlar düzeyinde çok büyük başarıları imza atacağımıza inanıyorum.

▼Kariyerinde bundan sonrası için neleri hedefliyorsunuz?

▲Daha önce lig şampiyonluğu ve Türkiye Kupası sevinçlerini yaşadım. Bu sene Avrupa Ligi’nde başarılı olmak istiyorum. Yarı final veya final oynayacağımıza inanıyorum. En büyük isteğim A Millî Takım’da bir Avrupa Şampiyonası ya da Dünya Kupası finali görmek.

▼Kocaeli ve Ankara’dan sonra İstanbul’da yaşamak nasıl bir duygu?

▲Ailem yanımda ve gayet mutluyum. 5 yıllık evliyim. 3.5 yaşında bir kız çocuğum var. Kendini ailesine adanmış bir insanım.

▼Hobilerin neler?

▲Ailemle olmadığım zaman arkadaşlarımla oturup kahve içmeyi ve sohbet etmeyi seviyorum. Bazen balık yemekye gideriz. Sinemaya gitmeyi ve PlayStation oynamayı da seviyorum.

Gençlerle gelen diriliş

Çok değil birkaç sene öncesine kadar kazandığı başarılarla Avrupa'nın en önde gelen kulüplerindendi Borussia Dortmund. Ancak daha sonra ekonomik krizin etkisiyle adeta dibe vurdu. Bu sezon ise eski günlerine dönme sinyali veren bir takım var sahada. Ancak hiç kuşku yok ki, bu başarı, tüm kulüp halinde sıkı bir çalışma ve emeğin sonunda, genç oyunculara inanıp güvenerek su yüzüne çıkıyor. İşte milli oyuncumuz Nuri Şahin'in başrollerden birini oynadığı Borussia Dortmund'un krizden bu günlere nasıl geldiğinin öyküsü...

Aydın Güvenir

1966'da kazandığı Kupa Galipleri Kupası'yla bir Avrupa kupasını müzesine götüren ilk Almanya takımı olmuştu Borussia Dortmund. Daha sonra 1997'de Sammer'li, Köhler'li, Möller'li, Riedle'li, Chapuisat'lı kadrolarıyla, Ottmar Hitzfeld yönetiminde finalde Juventus'u 3-1 devirerek Şampiyonlar Ligi şampiyonluğuna ulaştılar ve 4 sene önce UEFA Kupası finalinde mağlup oldukları Torino ekibinden de böylece rövanşı aldılar. Bir sene sonra da Kıtalararası Kupa'yı müzelerine götürerek dünyanın en büyüğü oldular. Bu dönemde Bundesliga'yı üst üste iki kere kazanıp büyük bir başarıya imza attılar. 4-5 senelik duraklamanın ardından 2001-2002 sezonunda Matthias Sammer idaresinde bir kere daha Almanya şampiyonu olurlarken, UEFA Kupası finalinde ise Rotterdam'da Feyenoord'a yenilmekten kurtulamadılar.

Ekonomik krizle gelen sportif düşüş

Zaten Vestfalyalılar için düşüş dönemi de o sırada başladı. Sportif anlamdaki düşüşün kökeninin ekonomiye dayandığını söylemek mümkün. Ancak para konusuna gelmeden önce kulübün Şampiyonlar Ligi şampiyonu

olmasından bir sene sonra Nevio Scala önderliğinde ligi 10. tamamladığını hatırlatmak gerek. Scala'dan sonra göreve gelen Skibbe ise takımı 4. yaparak Şampiyonlar Ligi'ne taşısa da bir sonraki sezon kovulmaktan kurtulamadı. Bu arada kulüpte geçmiş senelerde başlayan şirketleşme süreci sona erdi ve Almanya'da hisseleri halka arz edilen tek kulüp olan sarı-siyahlı ekip, hisselerinin %49'unu satışa sundu. Buradan kısa bir süre içerisinde oldukça önemli bir gelir elde edildi ancak Rosicky, Amoroso, Jan Koller, Ewerthon, Frings gibi oyuncuların çok yüksek meblağlara takıma katılmasıyla kulüp ciddi bir ekonomik krizin içine girdi ve çeşitli bankalara borçlandı. 2003-2004 sezonu öncesi kulübün zararının 65 milyon euro olduğu açıklanırken, bir sezon önceki giderlere göre fark 118 milyon euroydü. Bu durum zamanla takımın sportif başarısına olumsuz yansıdı ve Vestfalya ekibi ligde kötü sonuçlar almaya başladı. 2005'te iflasın eşiğine gelindi ve kulüpteki tüm oyuncularının alacaklarının %20'si kesildi. Kulüp, 2004-2005 sezonuna Bert van Marwijk'le başladı ancak kötü sonuçların ardından Hollandalı teknik adam devre arasında takımdan ayrıldı. Yerine getiren Jürgen Röber de 3 ay dayanabildi. Bu defa bir başka tanıdık isim, Thomas Doll geçti Borussia'nın başına. Doll takımı ligde tutmayı başardı. Ancak ertesi sezon takım

13. sırada kalınca onunla da yollar ayrıldı. Bu dönemden sonra teknik direktörlüğe Jürgen Klopp getirildi. Takım Klopp'la ilk sezonunu 6. sırada tamamladı. 2009-2010 sezonunda ise son iki hafta maçlarını kazanamayınca Şampiyonlar Ligi vizesini kıl payı kaçırdı ve 5. oldu. Bu dönemde Klopp'un aşıladığı futbol tutkusu ile takımın maçlarda ortaya koyduğu mücadele ve kazanma isteği futbolseverler tarafından fark edilmeye başlandı. Bu sezona genç bir kadroyla giren sarı-siyahlı ekip, bu kadronun oluşturduğu istek ve patlama etkisiyle fırtına gibi eserek çok dikkat çekici sonuçlar almaya başladı. Borussia Dortmund'un düşüşten yükselişe geçişinin kısa hikâyesi böyle. Şimdi de bu çıkışa sebep olan faktörleri tek tek inceleyelim...

Borussia Dortmund'un yaş ortalamasına baktığımızda 23.89 gibi oldukça düşük bir rakamla karşılaşıyoruz. Bu rakam aynı zamanda Bundesliga'daki takımlar arasında en genç yaş ortalamasının sarı-siyahlı kulübe ait olduğunu gösteriyor. Özellikle geçen sezondan bu yana ön plana çıkan Nuri Şahin, Subotic, Hummels, Grosskreutz, Kagawa, Barrios, Blaszczykowski gibi oyuncuların hiçbirinin 25 yaşının üstünde olmaması, kulübün şampiyonluğa ulaşmasının takım içindeki gençlerle mümkün olabileceğini kanıtıyor. Az gol yiyen defansın 23.6, şu ana kadar bir gol makinesi gibi çalışan forvetin de

22 yaş ortalamasına sahip olduğunu görünce, Klopp'un takıma kazandırdığı hırs ve tutkunun, gençlerle çok iyi bir biçimde harmanlandığını görüyoruz. Takımın ağabeyleri olarak, sekiz sezondur kulübün formasını giyen kaleci Weidenfeller ve kaptan Kehl'le 1998'den beri Vestfalya ekibi için ter döken Brezilyalı Dede'yi göstermek mümkün. Nuri Şahin'in orta sahada takımın beyni olması, Subotic ve Hummels'in rakip forvetlere nefes aldırması,

Borussia Dortmund Oyuncularının Yaşları

Oyuncu Adı	Mevkii	Yaşı
Roman Weidenfeller	Kaleci	30
Mitchell Langerak	Kaleci	22
Johannes Focher	Kaleci	20
Lasse Sobiech	Defans	19
Neven Subotic	Defans	21
Matts Hummels	Defans	21
Dede	Defans	32
Patrick Owomoyela	Defans	30
Lukasz Piszczek	Defans	25
Felipe Santana	Defans	24
Marcel Schmelzer	Defans	22
Marc Hornschuh	Defans	19
Sebastian Kehl	Orta Saha	30
Florian Kringe	Orta Saha	28
Nuri Şahin	Orta Saha	22
Markus Feulner	Orta Saha	28
Jakub Blaszczykowski	Orta Saha	24
Sven Bender	Orta Saha	21
Thomas Hajnal	Orta Saha	29
Mario Götze	Orta Saha	18
Antonio Da Silva	Orta Saha	32
Robert Lewandowski	Forvet	22
Mohamed Zidan	Forvet	28
Damien Le Tallec	Forvet	20
Lucas Barrios	Forvet	25
Kevin Grosskreutz	Forvet	22
Shinji Kagawa	Forvet	21
Daniel Ginczek	Forvet	19
Marco Stiepermann	Forvet	19
Takımın Yaş Ortalaması:		23.89
Kalecilerin Yaş Ortalaması:		24
Defansın Yaş Ortalaması:		23.66
Orta Sahanın Yaş Ortalaması:		25.77
Forvetin Yaş Ortalaması:		22

Weidenfeller'in tecrübesi, Kagawa ve Grosskreutz'un kanattan tehlikeli koşuları ile Barrios'un bitiriciliği şu an Dortmund'un eski günlerine dönmesinde etkili olan saha içindeki en önemli faktörler.

Watzke, Zorc, Rauball

Adı geçen bu üç isim Vestfalya ekibinin bugünkü başarısının saha dışındaki temsilcileri. Belki de bu başarıda en büyük pay sahibi onlar. 2000'li yılların başlarında iflas etmesi an meselesi olan Dortmund'u toparlayıp bugünlere getiren kişilerden bahsediyoruz. 1979-1982 ve 1984-1986 dönemlerinde Dortmund Başkanlığı yapmış Reinhard Rauball, 2004'te tekrar bu görev için seçildiğinde kulüp borç batağında yüzüyordu. Dortmund'un yeni başkanı, futbola yatırım yapan bir işadamı olan Hans-Joachim Watzke'yi idari menajerlik pozisyonuna getirdi. Rauball- Watzke ikilisinin girişimleri, 2006'da kulübün borcunu kapatmasını sağladı. Özellikle Watzke'nin kulübün bankalardaki borçlarının faizinin düşürülmesini sağlaması bu noktada etkili oldu. Dortmund'un sportif direktörü Michael Zorc'a da ayrı bir parantez açmak gerek. 16 yaşında sırtına geçirdiği Dortmund formasını jübileyle bıraktıktan hemen sonra 1998'de sportif direktörlüğe getirilen Zorc, kriz döneminde ve sonrasında koltuğunu kaybetmeyen tek isim. Kulüp ekonomik krizden çıkar çıkmaz Watzke, stadyumun ismini

pazarlayıp önemli bir gelir sağladı. Zorc da Watzke'nin finansal açıdan çabalarına, sportif konularda verdiği doğru kararlarla eşlik etti. 2006'da Odonkor'un Real Betis'e 6 milyon euro, Rosicky'nin de Arsenal'e 14.5 milyon euro karşılığında satılması, kulübün ekonomik olarak kendini toparlamasına yardım etti. Krizden yeni çıktığı için maddi durumu henüz çok iyi olmayan Dortmund, Zorc'un katkılarıyla daha önce 7 sene boyunca Mainz'i çalıştırmış olan Jürgen Klopp'u takıma başına getirdi. İsimsiz bir hoca ve isimsiz oyuncularla yeni bir yapılanmaya giren sarı-siyahlı ekip, Subotic, Hummels, Kagawa, Grosskreutz, Barrios ve Bender gibi isimleri çok ucuz maliyetlerle

Dortmund'un lokomotifi

Dortmund'un başarısından söz ederken milli oyuncumuz Nuri Şahin'e ayrı bir paragraf açmak gerekiyor. 2005'te henüz 16 yaşındayken Bundesliga'da forma giyen en genç oyuncu unvanını alan Nuri, bir dönem Feyenoord'a kiralanıp geri döndükten sonra takımının değişmez bir parçası haline geldi. Bu sezon oynadığı futbol, yaptığı asistler ve attığı gollerle tüm Avrupa'nın ilgi odağı olan milli oyuncumuz, Alman spor dergisi Kicker tarafından da 8 haftanın sonunda Bundesliga'nın en iyi oyuncusu seçildi. Bu 8 haftada tam 5 kez haftanın karmasına seçilmeyi başaran Nuri bu performansını devam ettirdiği sürece Dortmund şampiyonluğa bir adım daha yakın olacak. Ancak Nuri Şahin kendisinin ve takım arkadaşlarının ayaklarının yere bastığını belirterek şunu söylüyor: "Henüz hiçbirimiz hayal kurmaya başlamadık."

transfer ederken, Nuri Şahin, Götze, Schmelzer gibi altyapıdan yetiştirdiği oyunculara da daha çok sorumluluk vermeye başladı. İşte Klopp önderliğindeki bu genç ve isimsiz futbolculardan kurulu takım da bir diriliş örneği göstererek Vestfalya ekibini eski günlerine kavuşturmak için sağlam adımlarla harekete geçti.

Taraftarın vefası

Borussia Dortmund'un maçlarını oynadığı eski adıyla Westfalenstadion, yeni adıyla Signal Iduna Park, 80 binden fazla koltuk kapasitesiyle Almanya'nın en büyük stadyumu. Ancak bu stadyumun bu kadar ünlü ve bir o kadar da etkileyici olmasının en büyük nedeni hiç kuşku yok ki Borussia Dortmund taraftarı. Kriz döneminde ve kötü gidişatta kulübü asla yalnız bırakmayan bu vefakâr seyirci, 2007-2008'de takımları ligi 13. sırada bitirmesine rağmen tüm sezon boyunca 77 bin 150 kişi ortalamasıyla Avrupa'da tribünleri en çok dolduran taraftar olmayı başardı. Bu bakımdan Dortmund'un diriliş sürecinde taraftarın vermiş olduğu manevi desteği asla bir kenara atmamak gerek.

Mehmet Feyzi Kuvvetli

Çimin dilinden anlayan yok

Futbol pastası her geçen büyüyor. Kulüplerimizin gelirleri bu doğrultuda kat be kat artıyor. Ancak saha zeminleri konusunda büyük sıkıntılar var. Birçok stadın saha zeminini futbol oynamaya elverişli değil. Bu kadar büyük paraların döndüğü bir sektörde, sahne düzenlemesinin bu derece kötü olması kimin suçu peki? Neden bizim de halı gibi sahalarımız olmuyor? Neden milyonlarca euroluk oyuncularımızın o kötü sahalarda sakatlanmasına göz yumuyoruz? Ve aslında iyi bir zemine sahip olmanın maliyeti ne kadar?

İlker Uğur

Son dönemin en popüler konusu saha zeminleri. Futbol sahalarımızın zeminleri birkaç istisna dışında çok kötü. Bu gidişle zorlu bir kış kulüplerimizi bekliyor. Konuyla ilgili Federasyonun bazı çalışmaları olmuştu ve önümüzdeki dönemde yapılacak denetimlerle eğitim çalışmaları sayesinde bu konunun bir çözüme ulaşması bekleniyor. Bu süreçte zemin konusunda daha fazla bilgi edinmek isteyip, konunun uzmanlarından Mehmet Feyzi Kuvvetli ve Betül Kuvvetli'yle görüştük. Sorun belli ve çözüm konusunda hemen herkesin farklı görüşleri var. Bu röportaj umarız kafalardaki soru işaretlerini azaltmak adına olumlu bir işlev görür ve konunun gündemde kalmasına katkı yapar. Zeminler özellikle futbolcu sağlığına yaptığı olumsuz etkinin yanında sahadaki oyunun kalitesini düşürüyor ve bu da futbola olan ilginin azalmasına neden olabiliyor. Zeminleri iyileştirmek için nereden başlamak gerektiği konusunda konuşmaya başladık M. Feyzi Kuvvetli'yle ve röportaja zeminlerin yapım aşamasından girdik: “Çim zemin nazik bir konu. Pek çok inceliği var. Çim ilk kez serildikten sonra 1-1.5 ay boyunca,

yaklaşık 10 kişilik ekiple bir bakıma tâbi tutulmalı. Her gün adım adım kontrol edilmeli. Kök salması, canlı olması, gübre ihtiyaçları gibi konular yakın ilgi gerektiriyor. Çim serildikten sonra değil, serilmeden önce taban gübresi kullanmak gerek örneğin. Çimin kök salmasını kolaylaştırır. Bu süre yaklaşık dört-beş gündür. Çim 15 günde 5, 25 günde ise 15 santime ulaşır. Bu süre sonunda üzerinde futbol oynanır. İdeal süre budur. Bu sürenin ardından rutin bakım çalışmalarına dönersiniz. Silindir dolaştırırsınız, kumlarsınız veya delersiniz. Ama öncesinde yapılan işler çimi kontrol etmek, sarama varsa onu tedavi etmek ve oluşabilecek diğer problemleri çözmektir. Çimi serip kendi haline bırakmak aynı yatırımı bir kez daha yapmayı gerektirir. Bu açıdan ilk 1-1.5 aylık süre çok önemlidir.”

Ekipman eksikliği var

Çim bakımı dediğimiz bir kazma, bir kürek veya çim biçme makinesiyle yapılacak iş değil elbette. Son teknoloji ekipmanlar çim uzmanlarının işini oldukça kolaylaştırıyor ve zeminleri mükemmel hâle getiriyor. Bu ekipmanlar olmadan yapılacak bakım çalışmaları eksik kalıyor ve çimin bozulma süreleri daha da kısalıyor. M. Feyzi Kuvvetli ekipman konusunu şu sözlerle vurguluyor: “Ben bu tip modern araçlara Türkiye’de birlikte çalıştığım kulüplerde rastlamadım. Hizmet verdiğimiz kulüplere bu araçları almaları için tavsiyede bulunuyorum. Bazı kulüpler bakım işini

firmalara verdikleri zaman bu firmalar bu araçlarla gelip bakım yapıyor ama bu araçlar kulüplerin malı değil. Bazılarının doğru düzgün çim biçme makinesi bile yok. Hâlbuki çok uygun bir traktöre sahip olmanız gerek. Her traktör de olmaz, özel üretim traktörler var. Sahaya zarar vermeyecek şekilde üretilmiş. Buna bağlanacak vertidrive (delme), verticut (kök havalandırma), kumlama makinesi, gübre serpme aparatı, fırça, ilaçlama ve ara ekim makineleri gerekiyor. Çok iyi bir çim biçme makinesi, bu işin olmazsa olmazı.”

Çime bakmasını bilen eleman lâzım

Kulüplerin zemin bakımı konusunda aldıkları hizmetler de soru işareti olarak duruyor aklımızın bir tarafında. Zira ülkemizde bu işle ilgilenen şirketler olduğunu biliyoruz ama kulüplerimizin bu şirketlere olan yaklaşımından emin değiliz. Zeminle ilgilenen personel her statta mevcut ama yetkinlikleri konusunda şüpheler var. M. Feyzi Kuvvetli bize işin içyüzünü şöyle anlatıyor: “Uzman bir firmadan hizmet almak biraz da kulübün mali yapısıyla alakalı bir şey. Mali durumu iyi olanlar buna bütçe ayırıyor. Benim şehir kulüplerinde genellikle gördüğüm durum şöyle. Kulübün zeminle ilgilenen bir çalışanı var. Onun kendi aletleri var ama modern değil. Genellikle bir

Bozuk zemin örnekleri

çim biçme makinesine sahipler. Elle tohumlama ve gübreleme yapıyorlar. Daha sonra da suluyorlar. Kulüplerin saha bakım anlayışları budur. Elbette bu işten iyi anlayan personele sahip kulüplerimiz var. Ama çok azınlıktalar. Çim uzmanı olarak karşımıza getirilen ama toprağın sahada kullanılmaması gerektiğini bilmeyen kulüp çalışanları da var.” Statlarda çim bakımı yapacak kişilerin uzmanlığı ne yönde olmalı, bunu soruyoruz M. Feyzi Kuvvetli’ye. Aldığımız cevap ortak aklın sesi gibi, düşündüklerimize benzer çıkıyor: “Stadın bakımını yapacak kişi bence ziraat mühendisi olmalı. Çimden, ottan, böcekten, hastalıktan anlayacak, teorisini kavramış ve pratiği bu teori üzerine kurabilecek bir kişi olmalı. Ankara 19 Mayıs Stadi dışında ziraat mühendisi istihdam eden bir kulübümüz veya Gençlik Spor İl Müdürlüğümüz yok.”

Zemin uzmanlığı apayrı bir uzmanlık gerektiren bir iş ama tek kişinin yapabileceği bir iş değil. Zira bazı sahalara bakım sadece gün içerisinde değil gece saatlerinde de yapılır. Bu nedenle bir uzmanın yanında kuracağınız ekip de çok önemli ve böyle bir ekip kurmak gerçekten oldukça zorlu bir çaba harcanmasına neden olabilir. M. Feyzi Kuvvetli, ekibin öneminin farkında. Kendi ekibini memleketi Adana’da toplamış, eğitmiş ve Türkiye’nin dört bir yanına gönderiyor. “Türkiye’de zeminden anlayan, işi saha zeminini olan insan pek yok maalesef. Çim eğitimi kısa süreli bir eğitim de değil. Bir insanın tam anlamıyla çim uzmanı olması bence en az beş sene sürer. Yüksek öğrenimde peyzaj mimarlığı ve ziraat mühendisliği bölümlerinde çim konusunda eğitim veriliyor ama futbol zeminini konusunda bir eğitim yok. Buradan mezun olan gençlerimizin kendilerini yetiştirmeleri çok önemli. Benim personele ihtiyacım var. Ama bulamıyorum. Kulüplerimiz de bulamıyor. İş öğrenmek isteyen arkadaşlarımıza destek olmaya çalışıyoruz.” Türkiye’deki zeminlerin temel iki problemi de bu sözlerle ortaya çıkıyor. Bakım ekipleri ve ekipmanlarının yetersizliği, zeminlerimizin bu halde olmalarında en önemli nedenler. Bu temel sebeplerin yanına ülkemizdeki satın alma departmanlarının sadece fiyat üzerinden iş yapmalarını da eklerseniz, durum iyice sarp sarabiliyor. Kuvvetli bu konuda çok dertli: “Özellikle Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri kontrolündeki tüm sahalara yasa nedeniyle ihale

edilerek yenileniyor. Bu ihale sırasında alınacak hizmet konusunda çok yetkin bir satın alma süreci işletilmediği için en ucuz teklifi veren, genellikle en kalitesiz işi yaparak bu sahaları yeniliyor. Bir sezon sonra sahayı yeniden yapma ihtiyacı duyuyorsunuz ve aynı süreç bir kez daha sıfırdan başlıyor. Ben bu olaya defalarca şahit oldum.” Çim konusu kimi zaman acil müdahaleler de gerektirebiliyor. Örneğin bir teknik direktör gelip çimi beğenmediği zaman son dakika müdahaleleriyle çim onun istediği şekle getirilmeye çalışılır pek çok yerde. Fakat Betül Kuvvetli bunun yanlış olduğunu söylüyor: “Bir panik anında işi çok bilmeyen bir ekip çime çok müdahale ediyor. Çok gereksiz bir ilaç kullanımı oluyor veya başka pek çok müdahale yapılıyor. Hâlbuki çimi kendi haline bırakmak çoğu zaman en etkili çözümdür. Zira çim kendisini hızlı toparlar. En iyi gelişimi de kendi haline bıraktığınızda yapar. Ama bu her zaman mümkün olmuyor. Kadir Has Stadı’nı açılış maçına yetiştirmeye çalışırken gecenin bir yarısı bizim yeni serilmiş çimlerde oynayan işçileri zor çıkartmıştık sahadan. İlk 5-6 gün en kritik günler ve o günlerde kimsenin çimde dolaşmasına izin verilmemeli.” Sulama da ayrı bir konu. Çimlerin hangi saatlerde sulanması gerektiği, maçtan önce ekstra sulamalar gibi konular da geçmişte sıkça tartışılmıştı. M. Feyzi Kuvvetli sahaları sabah ve akşam olmak üzere günde iki kez sulamayı tercih ettiklerini ve sulamalarını sabah erken saatlerle, akşam güneşin etkisi gittikten sonra yaptıklarını söylüyor. Bu yaz gibi çok sıcak geçen mevsimlerde ise ekstra önlemler almışlar.

Hâlihazırdaki stat çalışanlarının eksikliği de çok ciddi bir konu. “Zira stadın tüm işlerine bakan 3-4 kişi var ve bu kişiler zemin dışında diğer her işe koşuyorlar. Kulüple ve statla geçen birkaç yılın ardından ise kendilerini uzman ilan ediyorlar” diyor M. Feyzi Kuvvetli ve ekliyor, “Ben on senedir bu işle uğraşıyorum. Bir sarartı gördüğümde içim gidiyor. Sebebi nedir, nasıl çözerim diye kafa yoruyorum ama benim kadar düşünmüyor o stadın çalışanı. O kadar önemsemiyor. Ama bunun sebebi yatırımsızlık aynı zamanda. 600-700 lira maaşla çalışan bir adamdan 24 saat çime bakmasını bekleyemezsiniz. Örneğin bir stadın zeminini yaptık, bayramda iki gün kimse sulamamış sahayı, tatile gitmişler.” Peki, zeminle ilgili çalışan kişi sayısı kaç olmalı ideal olarak diye soruyoruz: “Bir tane işi bilen adam. Sahaya baktığında hastalığı anlayacak, sahanın durumunu bilecek, gelişmeleri takip edecek. Onun yanında da üç adam çalışacak. Bunlar biçme, sulama ve bakım konusunda uzmanlaşacak. Böyle işini bilen bir ekip ideal bir zemin yaratır. Ama bu ekibe 600 lira vermeyeceksiniz. 1500 TL verin en azından. Bunu yaparsanız toplam maliyetiniz 10 bin TL’yi geçmez.

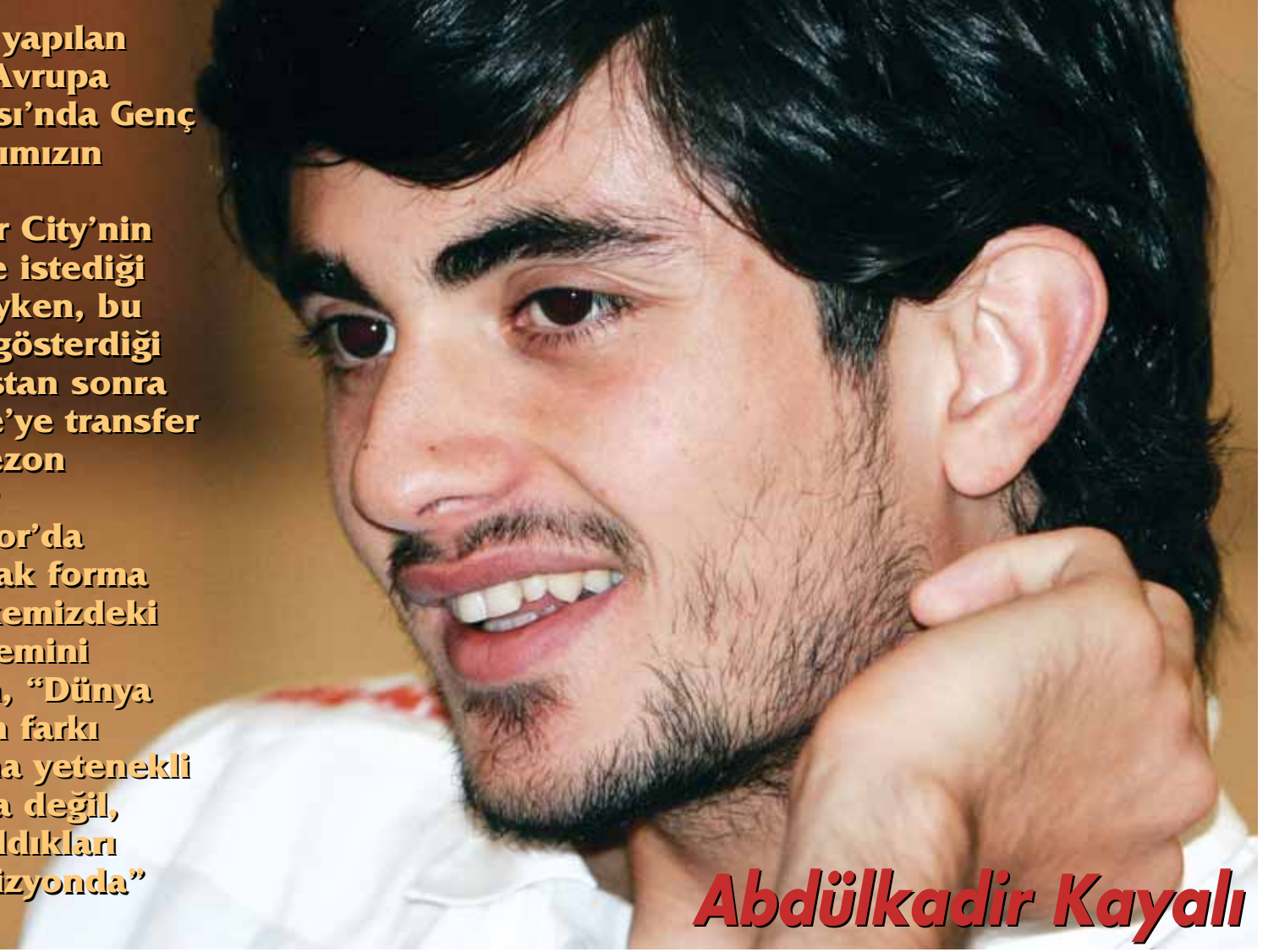
“Alınması gereken modern zemin ekipmanları ise en fazla 150 bin TL tutacaktır. Ligde bir galibiyeye için yapılan yayın geliri ödemesiyle kulüpler zeminlerini sıfırdan yapabilir ve bir senelik bakım masraflarını karşılayabilir” diyor. Zeminin sıfırdan yapılması zaman alan bir süreç, burası kesin. Yoğun bir altyapı çalışması gerektiriyor. Sadece çim serme ve bakım operasyonu da değil söz konusu olan. Temelden adeta bir inşaat yapıyorsunuz. Ülkemizde stat zeminlerimizin drenaj sistemlerinin ortalama 10 yıllık oldukları söyleniyor. Sadece bu bile zeminlerin yenilenmesinin en temel nedeni aslında. Tüm bu süreç zaman alıyor elbette. M. Feyzi Kuvvetli yaklaşık iki aylık bir süreden bahsediyor. Mayıs sonunda liglerin bitiminde teslim alınan bir sahanın yeniden serilmesi ve futbola hazır hâle getirilmesi Ağustos başını, yani liglerin yeniden başlamasını buluyor. Fakat tüm bu işin de planlı yapılması şart. Zira bu iş ciddi bir lojistik operasyon. Bir de zemin serildikten sonra dönem dönem değişmesi gerekiyor. Özellikle tüm tribünlerin kapalı olan stadyumlarda bu çalışmayı gerçekleştirmek bir zorunluluk. Yetersiz güneş ışığı çimin gelişimi önünde en büyük engellerden birisi. Kayseri Kadir Has Stadı, Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu bu problemi yaşayan statlar arasında. Dünyada ise Wembley ve San Siro’da benzer sorunlar var. Bunun önüne geçmek için zemin kaldırılıp yeni zemin seriliyor. San Siro yılda iki kez zemin değiştiriyor. Wembley ise üç kez. Geçtiğimiz ay Real Madrid, hastalık kapan zeminini üç gün içerisinde değiştirmişti.

Türkiye’de maliyetler daha düşük

M. Feyzi Kuvvetli benzer bir işin Türkiye’de de yapılabileceğini ve çok daha ucuza mal olacağını söylüyor. Ama dikkat edilmesi gereken bir konu var. O da çim tohumunun kalitesi. Türkiye’de pek çok çim parkı mevcut ve buralar özellikle belediyelere hazır çim sağlıyor. Ama bu çimi futbol sahasında kullanmak büyük bir problem doğurabilir. Bu nedenle özellikle futbol sahası için hazırlanan ve ithal edilen tohumlardan kullanmak gerekli. Kuvvetli, Eskişehirspor’un zemininde kullandıkları tohumun Nou Camp zemininde kullanılan tohumla birebir aynı olduğunu söylüyor. “Zeminin iyiliği sadece tohumla da ilgili değil. Tohumun iklimle uyum sağlaması da çim zeminin başarısı açısından çok önemli. Maalesef sadece ucuz diye peyzaj çimini sahaya koyanlar ” diyor Kuvvetli. Kuvvetli’ye son olarak, “Avrupa’da zeminler neden böyle güzel, bizde kötü?” diye çok açık bir soru soruyoruz. Aldığımız cevap bu yazının kısa bir özeti: “Onların zeminleri iyi, çünkü iyi ekipleri var, iyi ekipmanları var ve insana, sahaya, ekipmana yatırım yapıyorlar.”

Dünya yıldızlarının farkı, eğitim ve vizyon

Antalya’da yapılan 2008 U17 Avrupa Şampiyonası’nda Genç Millî Takımımızın kaptanıydı. Manchester City’nin denediği ve istediği bir oyuncuyken, bu turnuvada gösterdiği performanstan sonra Fenerbahçe’ye transfer oldu. Bu sezon Büyükşehir Belediyespor’da kiralık olarak forma giyiyor. Ülkemizdeki altyapı sistemini eleştirirken, “Dünya yıldızlarının farkı bizden daha yetenekli olmalarında değil, altyapıda aldıkları eğitim ve vizyonda” diyor.

Abdülkadir Kayalı

Aydın **Güvenir**

▼Ankaragücü’nde oynarken Manchester City’den gelen davet üzerine bu takımda kısa bir süre de olsa antrenmanlara çıktın. Daha sonra yeterli şartlar oluşmadığı için transferin gerçekleşmedi. Orada olduğun sürece bulunduğun ortamı, altyapı sistemini ve Türkiye’ye göre farklılıklarını anlatabilir misin?
▲Bahsettiğiniz olay yaklaşık 3-4 sene önce gerçekleşmişti. İlk olarak oradaki sistemin ve mantalitenin buradan çok farklı olduğunu söyleyebilirim. Altyapılara önem verip, buralardan iyi oyuncular çıkarma hedefindeler. Manchester City kulübü şu an o kadar

olmasa bile, o dönem altyapıya çok önem veriyordu. Sistemleri, oyuncuya bakış açıları, oyuncularla ilgilenme şekilleri, yeri geldiği zaman oyuncuların arkasında durmaları Türkiye’ye göre çok farklı. Bence bu durum imkânlarla da alâkalı. İmkânlar daha iyi olursa, altyapıdan iyi oyuncu çıkarmak da daha kolay oluyor doğal olarak. Benim iki ülke arasında gözlemlediğim farklılık da bu yönde.
▼2008-2009 sezonunun devre arasında Fenerbahçe’ye transfer oldun. Transfer hikâyesini anlatabilir misin?
▲Manchester City benimle ilgilenirken Ankaragücü’nün oyuncusuydum. İki

17 yaşındayken 2008 Avrupa Şampiyonası’nda ortaya koyduğum futbol tanınmamı ve kulüplerin dikkatini çekmemi sağladı. Fenerbahçe’ye transferimde de o turnuvada ortaya koymuş olduğum futbol çok etkili oldu.

Transfer olduğumda Fenerbahçe’nin başında Aragones vardı. Gençlerbirliği maçında şans verecekti ama bir adale sakatlığı nedeniyle sezonu kapatmak zorunda kaldım. Daum ise gençlere hiç şans veren biri değildi.

Bir futbolcu antrenman yaparak eksikliğini tamamlayamaz. Hele bir orta saha oyuncusunun eksikliklerini gidermesi için sürekli oynaması gerekir. Benim de konsantrasyon, tempo ve sorumluluk alma konusundaki eksiklerimi gidermem gerekiyor.

Türkiye’deki altyapı imkânları ve eğitim çok eksik. Orta sahada oynayan dünya yıldızları oyun görüşlerini altyapıda alıyor. Özgüven duygusuyla yetişip büyüyorlar. Sürekli destek görüyorlar. Altyapıda verilen eğitim ve vizyon sayesinde ayrıcalıklı olabiliyorlar.

Kulüplerimiz sürekli yabancı futbolcu alıyor. Gelen yabancıların bizim gibi genç oyunculara örnek nitelikte olması lâzım. Ama sıradan bir yabancı geliyor ve ülke futboluna bir şey katmadığı gibi, bizim gibi genç oyuncuların da önünü tıkıyor.

kulüp anlaşılamadığı için İngiltere’ye transferim gerçekleşmemiştir. Hemen sonrasında Antalya’da U17 Avrupa Şampiyonası düzenlendi. Ben de turnuva boyunca U17 Millî Takımımızın kaptanlığını yaptım ve iyi bir şampiyona geçirdim. Burada ön plana çıkınca Avrupa’da bazı kulüplerin beni takibi devam etti ama bu dönemde sözleşmem bulunduğu ve 18 yaşından küçük olduğum için bir sonuç çıkmadı. Aslında sezon sonu sözleşmem bitiyordu. Yurtdışına transfer olabilmek için ya sözleşmemin bitmesini bekleyecektim ya da yurtdışına gitmeyecektim. Bu konu hakkında düşünürken devreye Fenerbahçe girdi. Kulübümle görüşüp anlaştılar. Bunun üzerine 2008-2009 sezonunun devre arasında Fenerbahçe’ye transfer oldum. Bana göre bu transferde U17 Avrupa Şampiyonası’nda ortaya koymuş olduğum futbol çok etkili oldu. O turnuva sırasında 17 yaşındaydım ve Ankaragücü kadrosunda çok yer bulamıyordum. Ancak o turnuva tanınmamı ve kulüplerin dikkatini üzerime çekmemi sağladı.

▼**Bu sezon Okan ve Gökay örneklerini bir kenara bırakırsak, Fenerbahçe’nin altyapıdan oyunculara pek şans tanımadığını görüyoruz. Fenerbahçe’ye transfer olurken bunlar aklına geldi mi?**
▲O dönemde başka kulüpler de benimle ilgileniyordu. Ancak Fenerbahçe çok ciddi yaklaştı. Ben de iyi bir Fenerbahçeliyim. Bahsettiğiniz konuları transfer olurken hiç düşünmedim, çünkü kendime güveniyordum. Ancak daha sonra ciddi bir sakatlık yaşadım. Transfer olduğumda Fenerbahçe’nin başında Aragones vardı. Gençlerbirliği deplasmanında bana şans verecekti. Ama hayatımda ilk defa adale sakatlığı yaşadım. Yaşım küçük olduğu için tecrübesizdim ve dengesizce yüklenmelerden ötürü arka adalemden sakatlandım. Sakatlık da uzun sürünce sezonu kapatmak zorunda kaldım.

Daum gençlere şans vermez

▼**A takımda şans bulamamanı bu sakatlığa mı bağlıyorsun?**
▲İlk geldiğim dönemdeki neden

tamamen bu sakatlıktı. Çünkü o dönemde Aragones’le sürekli konuşuyordum. O da bana çok destek olup, arkamda duruyordu. Eğer sakatlanmasaydım, Gençlerbirliği maçıyla oynamaya başlayacaktım. Sonraki sezonda ise takımın başında Daum vardı. Bu dönemde A takımda şans bulamamamın nedeninin ise tamamen Daum olduğunu düşünüyorum. Çünkü antrenmanlarda çok iyi çalışıyordum ve sakatlığımdan tamamen kurtulmuştum. Ancak Daum gençlere hiç şans veren bir hoca değil. Geçtiğimiz sezon Fenerbahçe’de sadece 1 maç oynadım. O da Ziraat Türkiye Kupası’nda kendi evimizdeki Altay maçıydı. Bunun dışında iki kez de kadroya girdim, o kadar.
▼**“Ankaragücü’nde 1-2 sezon daha oynayıp transfer olsam daha çok forma şans bulurdum” diye düşündün mü hiç?**
▲Fenerbahçe’ye o tarihte geldiğim için hiçbir zaman pişman olmadım. Çünkü orası çok farklı, çok büyük ve her oyuncunun hayallerini süsleyen bir kulüp. Mesela sakatlığım olmasaydı ve

Aykut Hoca transfer olduğum dönemde takımın başında olsaydı forma şans bulabilirdim. Belki yine başka bir takıma kiralık olarak gidebilirdim ancak Aykut Hoca bana ona göre eğitim verecekti en azından. Fenerbahçe gibi kulüplerde 17 yaşında da olsanız, 25 yaşında da olsanız oynamanın hiçbir garantisi yok. O yüzden doğru ve zamanında bir transfer gerçekleştirdiğimi düşünüyorum.
▼**Bu sezon Okan Alkan ve Gökay İravul gibi genç oyuncular zaman zaman kadroda yer bulmaya başladı. “Keşke bu sezon Fenerbahçe’de oynasaydım” diye düşünüyor musun?**
▲Aykut Hoca geçen sezon kulüpte sportif direktör olarak görev yapıyordu. Onunla diyalog halindeydim. Bana çok yardımcı oluyordu. Zaten geçtiğimiz sezon Büyükşehir Belediyespor’a kiralık olarak transfer olmama da onunla istişare ederek karar verdik. Tabii ki insan, “Geçen sezon Daum yerine Aykut Hoca ile çalışsaydım” diyor kendi kendine ama şansa bağlı biraz da bu işler. Eğer bu sezon Fenerbahçe’de olsaydım ve çok çalışsaydım Aykut Hoca’nın

Okan, Gökay gibi bana da forma vereceğini tahmin ediyordum.
▼**Fenerbahçe’den İBB’ye kiralanma sürecini bizlerle paylaşır mısın?**
▲Geçen sezon oynadığım tek maç olan Altay karşılaşmasından önce Aykut Hoca, İBB’nin beni transfer etmek istediğini söyledi. Abdullah Hoca da beni Genç Millî Takımlardan tanıyordu ve bu transferi gerçekleştirmek istiyordu. Aykut Hoca düşünmemi söyleyince, “Düşünmeme gerek yok hocam, siz nasıl uygun görüyorsanız onu yaparım” cevabını verdim. Çünkü Aykut Hoca’nın benim gelişimime katkıda bulunacak şeyler yapmaya çalıştığından emindim.
▼**İBB’deki ortamı bize anlatır mısın?**
▲Çok iyi bir ortam olduğunu söyleyebilirim. Takımda herkes birbirini çok seviyor. Abdullah Hoca da bilindiği gibi gençlere çok önem veren, kariyeri boyunca altyapıdan yeni yüzler çıkarma çabasında olmuş bir teknik adam. Ben de ondan sürekli bir şeyler öğrenmeye çalışıyorum. Takımdaki herkes de Abdullah Hocayı çok iyi

tanıyor. Nerede ne demek istediğini çok iyi biliyor. Bir bakışından bile ne demek istediğini hemen anlıyorsunuz. Tüm oyuncularla iç içe olan ve onlarla sürekli ilgilenen açık sözlü bir hoca.
▼**Gelişim döneminde olduğun bu çağlarda Abdullah Avcı ile çalışmak sana neler katıyor?**
▲Abdullah Hoca hem futbol bilgisi hem de insanlık açısından çok saygı duyduğum biri. Bugüne kadar birçok genç oyuncuyu Türk futbolunun hizmetine sunmuş bir teknik adam. Ben de bu durumdan istifade etmeye çalışıyorum. Dediğiniz gibi yaşımla genç ve her gün kendimi geliştirmem gerekiyor. Bu gelişim için gerekli olan gücen ve cesareti de Abdullah Hoca bana veriyor.

Büyükleri dinlemek gerek

▼**Aydın Yılmaz İBB’de kiralık oynayıp Galatasaray’a geri dönerken Abdullah Avcı, “Bir sezon daha burada oynasa çok daha iyi duruma gelir” demişti. Sezon sonu Abdullah Hoca senin için de aynı şeyleri söyler ve**

kalmanı isterse ne yaparsın?
▲İnsan bazen işin doğrusunu kendi bilemez. Benim de kişiliğimde, çevremdeki büyüklere saygı duyup, onları dinlemek ve kendime bu doğrultuda bir şeyler katmak var. Eğer böyle bir durum olursa, öncelikle Aykut Hocayla görüşür, Abdullah Hoca ile konuşup bir istişare yaptıktan sonra durum neyi gösterirse ona göre hareket ederim. Çünkü insan her an kendini geliştirmek zorunda. Yaş kaç olursa olsun her zaman, her durumda yeterli olamayabilirsiniz. Benim de hedefim kendimi sürekli geliştirmek. Bunu da bana değer veren hocalarımı dinleyerek yapmak isterim. O yüzden sezon sonu hocalarım benim için neyi uygun görüyorsa onu yapmaya hazırım.
▼**Bu sezon İBB’de çok fazla forma şansı bulduğun söylenemez. Bunun nedeni nedir, kendinde ne gibi eksiklikler görüyorsunuz?**
▲Geçen sezon devre arası İBB’ye transfer olduktan sonra Abdullah Hoca çoğu maçta bana görev vermişti. Bu sezon ise kadro daha kalabalık. Ben de çalışarak forma

şansı bulmayı bekliyorum. Bana göre bir futbolcu antrenman yaparak eksikliğini tamamlayamaz. Ne kadar maç yaparsa, eksikliğini de o kadar gidermiş olur. Maç oynayarak kendini geliştirir. Benim gibi orta sahada oynayan bir oyuncunun da eksikliklerini gidermesi için sürekli oynaması gerekir. Maç içinde konsantrasyon, maç temposuna sürekli ayak uydurmak ve sorumluluk almak benim şu an kendimde gördüğüm eksiklikler. Maçlara daha iyi konsantre olabilir, maçın temposuna devamlı uyum sağlayabilir ve oynadığım mevkiden ötürü oyun içinde daha çok sorumluluk alabilirsem kendimi geliştireceğime inanıyorum.

Süper Lig’de yeni yeni oynamaya başlıyorum ve bu eksiklikleri gidermem gerektiğini biliyorum. Daha çok oynayarak kendimi geliştireceğine inanıyorum.

Alınganlığın yerini hırs alıyor

▼**Takıma giremediğin dönemlerde sana destek olan birileri oldu mu?**
▲Ailem her zaman olduğu gibi hep arkamda durdu. Bunun dışında Aykut Hoca, A2 Ligi maçlarında görev yapmamı sağladı. Her zaman hazır olmam, maç tecrübesi kazanmam gerektiğini söyledi bana. O yüzden kadroya giresem de A2 Ligi’nde sahaya çıkarak her zaman gelişmemi sağlamaya çalıştım. Takım içinde de Emre ve Uğur ağabeylerden bu dönemde büyük destek gördüm. Tabii ki genç bir futbolcu olduğum için niye oynamıyorum diye alınıp kırılıyorum. Ancak büyüdükçe bu alınganlığın yerini hırs alıyor.
▼**Türkiye’de ya da dünyada orta sahada birlikte oynamak istediğin isim ya isimler var mı? Sana göre, sen oyunu yönlendirip pas dağıtırken, defansif özellikleriyle senin açıklarını kapatacak oyuncu profiline sahip en iyi oyuncu kim?**
▲Emre Belözoğlu ile beraber oynamayı çok istiyorum. Emre ağabey zaten Fenerbahçe’den oda arkadaşım. Saha içinde ve dışında da çok yardımcı oluyordu. Şu anda da hâlâ görüştüğüm ve çok sevdiğim bir ağabeyim. Oyun içinde de onu örnek alıyorum. O yüzden onunla yan yana oynamayı çok isterim. Telefonda konuştuğumuzda şakalaşıyoruz

bazen, “Emre ağabey ben gelip yanında oynamadan futbolu bırakma sakın” diyorum. Dünya futboluna bakarsak da Xavi ve Iniesta gibi isimlerle oynamak büyük ayrıcalık olurdu. Bana göre defansif anlamda orta sahada top yapan, partneri ya da partnerlerinin açıklarını kapatabilecek dünyadaki en iyi oyuncu Xabi Alonso. Adeta bir emniyet supabı gibi. O da Xavi, Iniesta gibi oldukça iyi bir tekniğe ve oyun görüşüne sahip, ancak fizik gücü daha yüksek, sert ve aynı zamanda oyun içinde sakın kalmayı başaran bir oyuncu. Bu yüzden Xabi Alonso’yu da çok beğeniyorum. Zaten İspanya Millî Takımı’nda da Xavi ve Iniesta’nın arkasında oynuyor. Bunun dışında benimle aynı bölgede olan futbolculardan Ayhan Akman’ı da çok takdir ediyorum. Çok istikrarlı ve kaliteli bir futbolcu.

Sorunumuz altyapıda

▼**Seninle aynı bölgede ya da sana yakın bölgede oynayan Gerrard, Xavi, Iniesta, Lampard, Sneijder gibi isimleri izledikçe “O pası nasıl attı, oyunu nasıl okudu da golü**

yaptırdı?” dediğin oluyor mu? Sana göre o bölgedeki oyuncuları diğerlerinden farklı kılan ne? ▲Sorunun ilk bölümü için söylemek gerekirse evet, “Nasıl da becerdi” dediğim oluyor. Ancak ben Türk futbolunun yetenek bakımından dünyanın zirvesinden yer alan ülkelerden biri olduğunu düşünüyorum. Mesela ben ve benim içinde bulunduğum jenerasyon 14-15 yaşından beri Genç Millî Takımlarda oynuyoruz. Her rakibe, her oyun anlayışına karşı mücadele ettik. Yetenek açısından hiçbir sorunumuz olduğunu düşünmüyorum. Ancak eğitim, sistem ve diğerleriyle aynı imkânları sağlamak çok önemli. Bu imkânlar doğrultusunda verilen iyi eğitimle bir yerlere gelebiliriz. Bizde altyapı imkânları ve altyapıdaki eğitim maalesef çok

eksik. Şu an ligimizde altyapı eğitimi çok zayıf oyuncular var. Bu saydığınız dünya yıldızlarının altyapıyı çok sağlam aldıklarını düşünüyorum. Oyun görüşlerini altyapıda aldıkları iyi ve doğru eğitimle geliştirdiklerine inanıyorum. Özgüven duygusuyla yetişip büyüyorlar. Sürekli destek görüyorlar. Belirli bir sistemleri var. O sistemlerin dışına çıkılmadığı zaman da oyuncular belirli bir yere geliyor zaten. Tabii ki oyuncuların karakterleri de çok önemli gelişimlerinde. Yetenek anlamında bu oyuncuların bizim futbolculardan farklı olmadığını düşünüyorum; ancak onlar kendilerine altyapıda verilen eğitim ve vizyon sayesinde dünyada ayrıcalıklı olabiliyor. Bunun dışında söylemek istediğim çok önemli bir şey daha var.

Ülkemizde çok büyük bir yabancı hayranlığı var. Sürekli yabancı futbolcu alınıyor. Bu gelen yabancıların bizim gibi genç oyunculara örnek olabilecek isimler olması lâzım. Sıradan bir yabancı geliyor, ülke futboluna bir şey katmadığı gibi, bizim gibi genç oyuncuların da önünü tıkıyor. Üst kademelere çıktıkça işin ciddiyetini daha çok anlıyorsunuz. O günkü şartlar neyi gerektiriyorsa ona göre çalışma yapıp yeterli olmanız ve uyum sağlamanız gerektiğini öğreniyorsunuz. Sistem değişse de ben futbolcunun kendi oyun karakterini değiştirmeden futbolunu geliştirmesi gerektiğini düşünüyorum. İş iyi ve doğru bilen kişilerden ve hocalarımdan örnek alıyor, onların sözlerini dinliyorum.

▼**Anladığımız kadarıyla eğitime önem veren bir insansın. Bir futbolcunun saha içindeki eğitimi kadar, saha dışında almış olduğu eğitimin de önemli olduğunu düşünüyor musun?** ▲Elbette. Şu an zaten Ankara’da Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu’nda öğrenciyim. Aslında babam hukuk okumamı çok istiyordu. Fakat Fenerbahçe’ye transfer olduğum ve İstanbul’a taşındığım için okula gidemiyorum. Bu yüzden kaydımı dondurmak zorunda kaldım. Kaydımı buradaki bir üniversiteye aldirmaya çalışıyorum ancak zor görünüyor. O yüzden üniversite sınavına bir kere daha gireceğim herhalde. Ben sadece futbolcunun değil hayatta herkesin yaptığı meslekle sınırlı kalmaması gerektiğini düşünüyorum. Hayat sadece futbol değil. Tabii ki futbolla değer görüyorsunuz, futbolunuzla seviyorsunuz, bazen de ağır eleştirilere maruz kalıyorsunuz ama futbolcu da olsa her insanın eğitilmiş olması gerektiğini düşünüyorum. Eğitim, insana farklı özellikler katıyor. Mesela futbolu bıraktıktan sonra antrenör de olsa, kendisine bir işyeri de kursa, eğitilmiş insanın eğitim almamış insana göre farkı açıkça belli oluyor. O yüzden insanın her anlamda kendini geliştirmesi gerekiyor. ▼**Röportaj boyunca senin yaşındaki insanlardan duymaya çok da alışık olmadığım kelimelerle kendini çok güzel ifade ettiğini gördük. Bunun nedeni bolca kitap okumandan mı kaynaklanıyor?** ▲Okul yıllarımda iyi bir öğrenciydim. Çok iyi paralar kazanıp, konuşmayı beceremeyen bir sürü futbolcu var etrafta. Bu yüzden ben insanın kendini ifade edebilmesinin ve konuşmasının çok önemli olduğunu düşünüyorum. Sadece futbolcu da değil, her insan için bu çok önemli bence. Elimden geldiği kadar kitap okumaya çalışıyorum. Bunda aslında babamın büyük rolü var. Babam iyi bir bankacıydı ve kendini çok iyi ifade eder, konuları çok iyi anlatırdı. Dolayısıyla bizi de böyle yetiştirdi. Kız kardeşim de inanılmaz kitap okur. O da Gazi Üniversitesi’nde eğitimini sürdürüyor. Sürekli elime kitap tutuşturuyor. Onun sayesinde de çok okuyorum. Daha çok eski ünlü oyuncuların hayatlarını anlatan futbol kitaplarını okumayı seviyorum. Kitap okuyamadığım zaman da en azından dergi, gazete gibi yazılı yayınları takip etmeye çalışıyorum.

Küllerinden doğan Horoz

Avrupa futbolunda o meşhur “enkaz devraldık” cümlesini kullanmaya en çok hakkı olan isim Laurent Blanc olsa gerek. Dünya Kupası öncesinde Fransa Futbol Federasyonu’yla anlaştığında elinde yıldızlarla dolu bir kadro ve tıkr tıkr işleyen bir organizasyon vardı. Kupadan sonra ise yöneticiler istifa etti, Anelka’nın millî takım kariyeri fiili olarak bitirildi, birçok oyuncu kadrodan koptu. Blanc’a ise Avrupa Şampiyonası elemeleri için yeni bir takım toplamak düştü. Ancak genç teknik adamın imdadına ülkenin o meşhur altyapısı yetişmişe benziyor. İşte “maviler”i küllerinden doğuran 1985-87 kuşağı genç Fransızlar...

Dağhan *Irak*

Hugo Lloris

1986 doğumlu Lloris bu kuşağın erken olgunlaşanlarından. 18 yaşından itibaren Fransa’nın tüm altyapı millî takımlarından geçtikten sonra kendisini Lyon’un kalesinde buldu. Şu anda takımda kilit öneme sahip ve Barthez’den sonra liderlik vasfı olan ilk millî kaleci gibi gözüküyor. 2005’te Avrupa Şampiyonu olan U19 takımının önemli parçalarından biriydi ve şimdi o takımdan pek çok arkadaşıyla beraber A millî takımı omuzlamış durumda.

Adil Rami

Lille’in dev defans oyuncusu Adil Rami, aslında Fransa’nın o klasik altyapı sisteminin çok dışında bir yerde ortaya çıkmış bir yetenek. Bahçıvan olarak

çalışırken Claude Puel tarafından keşfedilen Rami, hiçbir altyapı millî takımında oynamadı. Ama o jenerasyona uyum sağlayabilecek gibi gözüküyor. Bunu başarabilirse Fransa defansta çok şey kazanır.

Aly Cissokho

Porto’da yıldızı parlayan ve Lyon’a adım atan Aly Cissokho,

Hugo Lloris

Blanc’ın defansa adapte etmeye çalıştığı bir başka oyuncu. O da altyapı millî takımlarında hiç oynamadı ama doğru kariyer tercihleri onun potansiyelinin

bulabileceği yerlerdi. Daha sonra gittiği Porto ve Lyon da yeni oyuncuların sivrilmesi için iyi koşullar sunan kulüpler. Cissokho, şimdiye kadar bunu iyi kullandı ve yeni dönemde millî takıma adım attı.

Yoann Gourcuff

2005’te şampiyon olan U19 takımının yıldızı oydu, bu takımın da yıldızı yine o olacak. 24 yaşında olmasına rağmen bu takımı toplayıp götürecek karizmaya da

Gourcuff

yeteneğe de sahip. Gourcuff’ün asıl sınavı, Blanc yavaş yavaş eski tüfekleri takıma entegre etmeyi denerse karşısına çıkacak. Zira Güney Afrika’da olaylı Knysna kampındaki rahatsızlıklardan birinin de başta Ribery olmak üzere eskilerin Gourcuff’ü

sevmemeleri olarak gösteriliyordu. Eğer Blanc bu iyi giden kadroyla devam etmeyi tercih ederse fazla sorun yok, ama eskiler döner, savaş baltaları da gömülmezse bu takımın geleceğini Gourcuff’ün o gerginliği ne kadar idare edebileceği belirleyebilir.

Samir Nasri

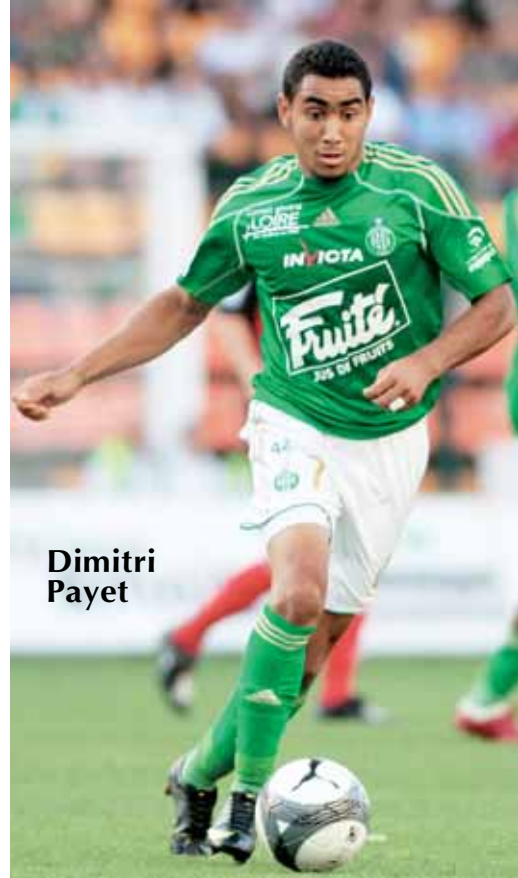
Bu kuşağının üç Kuzey Afrika kökenli yıldızı için de Domenech dönemi pek hayırlı geçmedi. 2004’te U17 takımı Avrupa Şampiyonu olurken Karim Benzema ve

Samir Nasri

dönem başlıyor. İnsanların onu artık Zidane’nin veliahdı olarak görmemesi aslında işine de yarayabilir. Hâlâ 23 yaşında ve bu işleri yoluna koymak için çok iyi bir yaş.

Dimitri Payet

Dimitri Payet

Geçtiğimiz günlerde Eurosport’ta onunla ilgili bazı eski videolar yayınlandı. Fransa’nın denizaşırı topraklarından La Reunion Adası’nın St. Pierroise kulübünde yıldız takımın formasını giyerken, “Bir gün millî takımda oynayacağım” diyordu. Bu sezon hem St. Etienne’i kırk yıllık uykusundan uyandırdı hem de kendisine millî takımın yolunu açtı. Eşine az rastlanır bir yetenek ve şu an çok formda. Fransa’nın bu seneki en büyük kazancı olabilir.

About Diaby

Fransa’nın meşhur Clairefontaine Ulusal Futbol Akademisi’nin seçkin mezunlarından. Bu kuşağın en erken sivrilen isimlerinden biri olan About Diaby, altyapı basamaklarını çabuk tırmadı ve ümit millî takımda neredeyse hiç oynamadan 2007’de A millî takıma geçiş yaptı. Takımın ihtiyaç duyduğu tecrübeye sahip olanlardan.

About Diaby

Blaise Matuidi

St. Etienne’in bu sezonki yükselişinde en büyük pay sahiplerinden biri olan Blaise Matuidi de pek çok yaşıtı gibi Clairefontaine çıkışlı. Daha 17 yaşındayken Troyes’da forma şansı bulan Matuidi, bu kulüpte millî takım formasıyla da tanıştı. 2007’de transfer olduğu St. Etienne’de ise hem her geçen yıl biraz daha şans buldu hem

Blaise Matuidi

de 24 kez ümit millî takım formasını giydi. Özellikle ümit takımdaki uluslararası tecrübesi onun gelişimine çok büyük katkı sağladı. Hem kulübünün hem de bu millî takımın yapısı onu daha da olgunlaştırabilir.

Loic Remy

Lyon altyapısından yetişme Loic Remy, bu kuşağın en önemli yeteneklerinden biri. Nice’de yükselişe geçen

Loic Remy

kariyeri, onu Marsilya’ya taşıdı. Sezon başında tespit edilen kalp problemi, neyse ki korkulan riski yaratmadı ve genç oyuncu kariyerine devam edebildi. Remy, yeni dönemde millî takımda sürekli yer alması beklenen oyuncuların, üstelik şimdiden golle de buluştu.

Karim Benzema

2004’te Pique’li, Fabregas’lı müthiş İspanya U17 kadrosunu hayal kırıklığına

Karim Benzema

uğratan Mağripli üçlünden Benzema, kuşkusuz bu jenerasyonun en çok göze batan ismi. Ancak Benzema’nın kariyeri son yıllarda hem Real’de az forma bulması hem sakatlıkları hem de Domenech’le yıldızının barışmaması nedeniyle ciddi sekteye uğradı. Genç yetenek, yıllar önce kendisine transferi sorulduğunda “Büyük kulüplere erken gidip kaybolmak istemiyorum” derken belki de bunu kastediyordu. Yine de Benzema için gerçek bir umut ışığının yandığını görmemek olmaz. Mourinho’nun gelişiyile beraber Real’de daha fazla şans bulması olası, Blanc’la da millî takım kariyeri iyice canlanacak gibi.

Kevin Gameiro

Senelerce Fransa altyapısının önemli yeteneklerinden biri olarak görülen Kevin Gameiro da sonunda A millî takıma adım attı.

Gameiro, gerek Strasbourg yıllarında, gerekse son üç sezondur top koşturduğu Lorient’da hep kritik roller üstlenebilen bir oyuncu olarak göze çarptı. Ancak yaşadığı iki büyük sakatlık onun millî takım performanslarını kısa kesti. Blanc döneminde o da kadroda kendine yer bulmaya başladı.

Hatem Ben Arfa

Bu jenerasyonun en önemli yeteneklerinden biri de Hatem Ben Arfa. Bu sene Marsilya’dan Newcastle United’a kiralanan oyuncu, 2004’teki U17 kadrosunun “üç silahşörler”ini tamamlıyor (ki o üçlüye Dartanyan olarak Jeremy Menez’yi de eklemek gerek). Ben Arfa, gerek Lyon, gerek Marsilya, gerekse Fransa performanslarıyla kendisine

yapılan övgülerin karşılığını hep verdi. Ancak bu sezon Newcastle’da Nigel de Jong’un inanılmaz faulüyle ayağının kırılması onun için işleri alt üst etti. Eğer eski sağlığına kavuşup geri dönebilirse, bu millî takımda kendine yer bulacaktır. Fransa’nın altyapısından bu saydığımız oyuncular dışında çok önemli isimler çıktı. Bunların bir kısmı da millî takım kadrosuna önümüzdeki günlerde dâhil olabilir. Bu oyunculara örnek olarak, yine 2005 U19 kadrosunun önemli isimlerinden Yohan Cabaye ve Yohan Gouffran,

Hatem Ben Arfa

Kevin Gameiro

2004 U17 kadrosundan Jeremy Menez, bir jenerasyon alttan Mamadou Sakho, Moussa Sissoko ve Maxime Gonalons, kulüplerinde daha fazla oynamaları hâlinde Liverpoollu David N’Gog ve Manchester United’lı Gabriel Obertan verilebilir. Fransız altyapısının bu jenerasyona dâhil olup da daha sonra ailelerinin geldiği ülkeleri seçen üyeleri de var; Fenerbahçeli Issiar Dia ve Arles-Avignon’lu Franck Dja Djedje gibi. Tabii şunu gözden kaçırmamak gerek, Fransa’nın o müthiş altyapısı yalnızca 17 ya da 19 yaş altı millî takımlarına ve Clairefontaine merkezli akademi sistemine dayanmıyor. Bunlar tabii ki genç oyunculara sağlanan çok önemli avantajlar ancak bunun yanında bir de pek çok Fransız kulübünde son derece oturaklı bir altyapı sistemine rastlanabilmesi var. Pek çok oyuncu altyapıda millî takım seviyesinde olmasa bile kulüplerinde gelişim gösterip A millî takımı yakalayabiliyor. Mesela, Le Havre gibi A takım seviyesinde “asansör takım” olarak tanınan bir kulüp, Fransa futboluna durmaksızın önemli yetenekler armağan ediyor. Bordeaux, Marsilya, St. Etienne ve Lyon gibi başa gürşen kulüplerde de genç oyuncular erken yaşta sürekli forma şansı bulabiliyor ve takımlarının kaderinde katkı sahibi olarak olgunlaşıyorlar. Kısacası, hem

federasyonun ve millî takım altyapısının hem de ligin ve kulüplerin yapısı Fransa’ya müthiş bir oyuncu havuzu sunuyor. 1998 jenerasyonunun son izleri de ortadan yok olurken, kriz ortamından takım çıkarmaya çalışan Laurent Blanc’ın en büyük şansı bu olsa gerek.

Serdar Gürlar

Kimdir?

14 Eylül 1991
günü

Fransa'nın
Haguenau

şehrinde

doğdu. Aslen

Samsun'un

Terme

ilçesinden.

Ailesinin

Fransa'ya göç

etmesi

nedeniyle

1 yaşından

bu yana bu

ülkede yaşıyor

ve Mevlüt

Erdoğan'ın de

yettiği

Sochaux

takımında

forma giyiyor.

Aile boyu futbolcu

Fransa'nın Sochaux takımında forma giyiyor ve yenilenen Ümit Millî Takımımızın aday isimlerinden biri. Babası eski bir oyuncu, iki erkek kardeşi de Sochaux'nun genç takımlarında oynuyor. Sürati ve çabukluğuyla yaşıtları arasında hemen fak ediliyor. Yetenekli olduğu kadar tevazu sahibi. Kendisi gibi Sochaux'dan yetişen Mevlüt'le kıyaslanmasına “Ben daha hiçbir şey yapmadım” diyerek karşı çıkıyor, “Türkiye'ye gelersen hemen oynamaya başlayabilirsin” tekliflerine ise “Kulübüme borcumu ödemedem, kaçır gibi ayrılamm” karşılığını veriyor.

Nihat Özten

▼Yeni bir yapılanmaya giden Ümit Millî Takım'ın aday oyuncularından birisin ve Fransa'nın Sochaux takımında oynuyorsun. Futbola nasıl tanıştığını sorarak başlayalım istersen. ▲Futbola babam sayesinde başladım. Babam Yaşar Gürlar eski bir futbolcu ve zamanında Strasbourg'da oynamış. Hatta bir ara Beşiktaş'a transferi de söz konusu olmuş. Ancak ailesinin karşı çıkması nedeniyle futbol hayatı pek uzun sürmemiş. ▼Bize aileden söz eder misin biraz? ▲Annem emekli, ev işleri ve kardeşlerimle uğraşıyor. Babam da inşaat işleri yapıyor. Biri kız, üçü erkek, dört kardeşiz. Ben kardeşlerin en büyüğüyüm. Erkek kardeşlerim Yusuf ve Ozan da Sochaux'nun alt yapısında. Bir U14, diğeri ise U8 takımında oynuyor. ▼Futbolcu olmana babanın katkısı nasıl oldu? ▲Daha çok küçükken yaşadığım yerin küçük bir kulübünde oynuyordum ve beni izleyen daha

büyük kulüplerin yetkilileri beni istiyordu. Babam hiç şikâyet etmeden işinin gücünün arasında beni sürekli antrenmanlara götürüyordu. Sonra Sochaux istedi ve oraya gittim. Oturduğumuz yerle Sochaux arası yaklaşık 2.5 saat mesafedeydi. İlk başlarda babam götürüyordu. Sonra zaten tesislerde kalmaya başladım ama babam yine her hafta sonu yanıma geliyor ve beni yalnız bırakmayarak destek oluyordu. ▼Futbola başladığın ilk günden beri forvet mi oynuyorsun? ▲Evet. Futbolda gol ön plandadır ve genelde hep forvetler konuşulur. Sanırım bunun etkisiyle ben de hep bir forvet olmak istedim. Ayrıca gol atmak çok zevkli, insan gol attıkça gurur duyuyor. ▼Futbolcu olmak istemenin asıl nedeni popülaritesi yüksek bir meslek olması mı? ▲Hayır. Aslında küçükken futbolcu olacağımı pek düşünmüyordum. Sochaux'ya gittiğim ilk dönemde bu aşamaya çıkabileceğim aklıma gelmezdi.

Bugünlere gelmemde, eski bir futbolcu olan babamın payı büyük. Onca işinin arasında elimden tutup beni antrenmanlara götürdü. Sochaux kulübü, oturduğum şehirden 2.5 saat uzaklıktaydı ama babam yine beni yalnız bırakmadı.

Sochaux'ya gittiğim ilk dönemde bu aşamaya çıkabileceğim aklıma gelmezdi. Ama yaşadığımız bazı sıkıntılar, bu yönde daha kararlı ilerlememe neden oldu. Bu nedenle çok çalıştım, 12 yaşından itibaren ailemden uzak kaldım.

Mevlüt ağabey Sochaux'da oynarken bana çok sahip çıkıyor ve kolluyordu. 16-17 yaşındayken A takımla idmanlara çıkmaya başlamıştım. O zamanlar bana sürekli tavsiyelerde bulunup göz kulak oluyor ve antrenmanlarda çok yardım ediyordu.

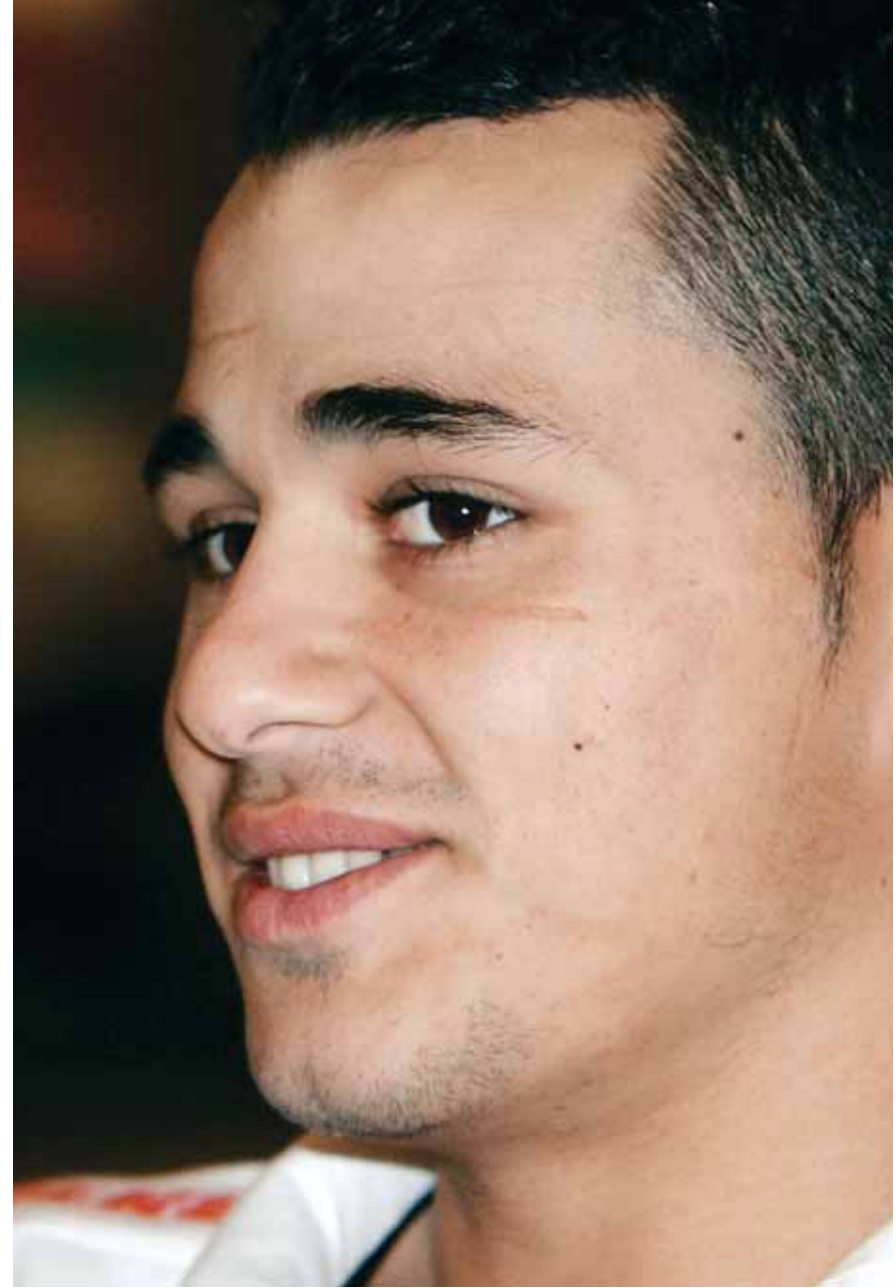
Ama sonrasında yaşadığımız bazı sıkıntılar, bu yönde daha kararlı ilerlememe neden oldu. Bu nedenle çok çalıştım. 12 yaşında evden ayrıldım ve tesislerde kalmaya başladım. O yüzden de ailemden biraz uzak kaldım. ▼Peki antrenörlerin bir forvet oyuncusu olarak Serdar Gürlar'ı nasıl tanımlıyor? Ne tarz bir oyuncusun? Kendinde beğendiğin ya da eksik gördüğün yönler neler? ▲Hızlı bir oyuncu olduğumu söylerler. Adam eksiltme özelliğim de var. Kale önünde de fena sayılmam. Ancak ilk 70-75 dakikadaki yüksek performansımı 90 dakikaya yayamıyorum. Bu benim açımdan önemli bir eksiklik ve gidermek için çalışıyorum. 90 dakika boyunca aynı performansı göstermem gerekiyor. ▼Bir idolün var mı? ▲Thierry Henry gibi bir oyuncu olmayı isterim. Gerçi Barcelona'da pek iyi bir dönem geçirmedim ama Arsenal'deyken süper oynuyordu.

Mevlüt ağabey bana sahip çıkardı

▼Senin gibi Sochaux'da yetişen Mevlüt Erdoğan, şimdi P.S Germain'de oynuyor. Sochaux'da birlikte olduğunuz dönemde aranızdaki ilişki nasıldı? ▲Biz kulüpteki iki Türk oyuncuyduk. Mevlüt ağabey bana çok sahip çıkıyor ve kolluyordu. 16-17 yaşındayken A takımla idmanlara çıkmaya başlamıştım. O zamanlar bana sürekli tavsiyelerde bulunup göz kulak oluyor ve antrenmanlarda çok yardım ediyordu. ▼İlk kez 2008'de U18 Takımına davet edildin. Davet edildiğini nasıl öğrendin ve neler hissettin? ▲O günü hatırlıyorum tabii ki. Üstelik davet edildiğim maçlar Fransa ile oynayacağımız özel karşılaşmalardı. Aslında iki sene öncesine kadar bana haber geliyordu, “Türk Millî Takımı'na davet edileceksin” diyorlardı ama iki yıl boyunca hevesle bekleme rağmen bir haber çıkmadı. Ben de umudumu kesmeye başlamıştım. Çağırıldığım zaman çok gurur duydum. Ailem çok onurlandı.

İstiklâl Marşını söylerken ağladım

▼İlk maçında Fransa'ya karşı oynamak ilginç. Birisi hayatını geçirdiğin, ekmek yediğin, diğeri ise doğduğun ve köklerinin ait olduğu ülke. Bu maç senin açısından nasıl geçmişti? ▲Aslında o maç ilk on birde başlamayacaktım. Ama Abdülkadir Kayalı ısınma sırasında sakatlandı ve ben ilk on birde girdim. Maç öncesi

İstiklâl Marşını okurken o kadar duygulandım ki, ağladım. Ayrıca annem ve babam da maçı tribünden izliyordu. Onlara böyle bir mutluluk yaşattığım için büyük bir gurur duydum. Bir de yakın arkadaşlarımla karşılıklı oynamanın zevkini yaşadım. Sochaux'dan arkadaşım Cedric Bakambu da o maçta ilk kez Fransa forması giymişti. ▼Türkiye forması giymeden önce Fransa'dan herhangi bir davet almış mıydın? ▲16 yaşındayken almış ve iki hazırlık maçında oynamıştım. ▼Fransa Ligi dünyanın en kozmopolit liglerinden biri. Bu kadar farklı milletten insanın bir arada oynaması bir zorluk getiriyor mu? Bir Türk olarak herhangi bir zorluk yaşıyor musun? ▲Dediğiniz gibi Fransa'daki her takımda farklı milletlerden birçok oyuncu var ama herhangi bir adaptasyon sorunu yaşamıyorum. Ben de bir Türk olarak herhangi bir zorluk yaşamadım. Futbol açısından da o kadar zor değil. Çok alan bulunan, çok gol atılan bir lig.

Fransa'daki forvetlerin en önemli özelliği ise hepsinin çok çabuk ve hızlı oyuncular olması. ▼Spor Toto Süper Lig'i takip ediyor musun? ▲2-3 sene öncesine kadar çok yakından takip ediyordum. Ancak şimdi pek vakit bulamıyorum, dolayısıyla eskisi gibi izleyemiyorum. Ama sonrasında bütün maçların özetlerini seyretmeye çalışıyorum.

Türkiye'de tribünler muhteşem

▼Sence Türk futbolu ile Fransa futbolu arasında ne gibi benzerlik ve farklılıklar var? ▲Bence Türkiye'deki taraftar desteği muhteşem. Türk taraftarları Fransa'da olmuş olsa Fransız futbolu bugün çok daha iyi bir noktada bulunurdu. Mesela Eden Hazard bir kere bana taraftarlardan dolayı Türkiye'de oynamak istediğini söylemişti. Hani klasik bir söz vardır, “12. Adam” diye. İşte o 12. adamın oyuna katkısı Türkiye'de çok yüksek. Örnek olarak

Milli formayı ilk kez bir Fransa maçında giydim. İstiklâl Marşını okurken o kadar duygulandım ki, ağladım. Ayrıca annem ve babam da maçı tribünden izliyordu. Onlara böyle bir mutluluk yaşattığım için büyük bir gurur duydum.

Bir Türk olarak Fransa'da futbol oynarken herhangi bir zorluk yaşamadım. Futbol açısından da o kadar zor değil. Çok alan bulunan, çok gol atılan bir lig. Fransa'daki forvetlerin en önemli özelliği ise hepsinin çok çabuk ve hızlı oyuncular olması.

Türk taraftarlar Fransa'da olsaydı Fransız futbolu bugün çok daha iyi bir noktada bulunurdu. Mesela Eden Hazard bana, taraftarlardan dolayı Türkiye'de oynamak istediğini söylemişti. Hani “12. Adam” derler ya; 12. adamın katkısı Türkiye'de çok yüksek.

Türkiye'ye her gelişimde, genç oyuncuların farklı bir takıma gönderildiğini görüyorum. Fransa'da kulüpler kendi yetiştirdikleri oyuncuları kiralık da olsa başka takımlara göndermeyi seçmez. Bu oyuncular rezerv takımlarda A takıma hazırlanır.

A takımla ilk maça çıkışım, büyük bir hayalin gerçekleşmesiydi. Daha önce statlara gittiğimde sahanın içinde girer ve “20 bin kişi beni izleyecek” diye hayal kurardım. Oynadığım ilk lig maçı bittiğinde sahadan ayrılmayı hiç istemedim.

Bana “Türkiye'ye gelsen kesin oynarsın” diyorlar. Ama Sochaux bana çok emek verdi. Eğer bir yere gideceksem, bana harcanan emeğin karşılığını vererek gitmek istiyorum. Oradan kaçır gibi, hiç bir şey yapmadan ayrılamm.

Beşiktaş taraftarı müthiş etkili bence. Oyun olarak ise Fransa’da oyun çok daha çabuk oynanıyor ve tempo sürekli üst seviyede. Türkiye’de futbol o kadar hızlı oynanmıyor. Sanırım Fransa’da sistem biraz daha oturmuş.

▼**İki ülkenin altyapı eğitimlerini kıyaslarsan neler söyleyebilirsin? Sence Türkiye’de mi yoksa Fransa’da mı genç bir oyuncunun yükselmesi daha kolay?**

▲Bence bu soruya genel bir cevap verilemez. Tamamen kulübünüzle ilgili bir durum söz konusu. Millî Takım kampları için Türkiye’ye her geldiğimde farklı bir şeyle karşılaşıyorum. Bana diyorlar ki, “Şu oyuncu bu takıma gitti, bu oyuncu şu takıma kiralandı.” Bu oyuncuların hepsi de 17-18 yaşında gençler. Fransa’da böyle bir şey yok. Öyle kiralık vereyim, sonra gelsin bakalım gibi bir duruma pek rastlayamazsınız. Mesela bizim takımda 3-4 senedir oynamayan 7-8 genç oyuncu var. Üstelik bunlar başka takımlara kiralık olarak da olsa gitmek istiyor ama kulüp izin vermiyor. “Siz burada yetiştiniz, burada A takıma çıkacaksınız” diye bekletiyorlar.

▼**Peki, bu durum oyuncunun çıkışı açısından bir gecikmeye yol açmıyor mu?**

▲Evet, dediğiniz gibi gecikmeye sebep olabilir, ama Fransa’daki yapı böyle. Bir oyuncu kolay kolay kiralık verilmez. Genelde rezerv takımla maçlara çıkar.

▼**Senin şu anda kulüpteki durumun nedir? A takımda mı yoksa rezerv takımda mı değerlendiriliyorsun ?**

▲İki sezondur sürekli A takımla antrenmana çıkıyorum. Bu sezon başında da Sochaux’yla 3 yıllık profesyonel sözleşme imzaladım.

▼**A takımla hiç maça çıktın mı?**

▲Geçen sezon A takımla ilk maçıma çıkmıştım. Şimdiye kadar da 6 kez kadroya alındım. Kadroya girdiğim ilk maç Lyon karşılaşması, oynadığım ilk maç ise St. Etienne müsabakasıydı.

▼**İlk maçında neler hissettin? Sonuçta o maça çıkabilmek için yıllarca emek harcıyorsun.**

▲Dediğiniz gibi, yıllarca o anı yaşamak için çalışmıştım. Büyük bir hayalin gerçekleşmesiydi. Daha önce statlara gittiğimde sahanın içinde girer ve “20 bin kişi beni izleyecek” diye hayal kurardım. St. Etienne maçında oyuna girdiğimde büyük bir mutluluk yaşadım. Sahaya girerken herkes alkışladığında çok duygulandım. Maç bittikten sonra da hiç sahadan çıkmak istemedim. Acayip bir duyguydu.

▼**Fransa Millî Takımı, son Dünya Kupası’nda büyük bir çöküş yaşadı. Sence bu düşüşün nedeni nedir?**

▲Bence en önemli neden, futbolun içine politikanın girmesi. Dünya Kupası döneminde takım bir otelde kamp yapıyordu. Politikacılardan biri “Çok pahalı otele gittiler, çok masraf yapıyorlar” diye bayağı bir eleştiride bulundu. Dünya Kupası’na gitmiş bir takıma böyle bir eleştiri yapamazsınız. Sonuçta o insanların en iyi yerde kalması gerekir. Bu olayla başlayan ve sonrasında devam eden eleştiriler takımı olumsuz etkiledi. Ayrıca takım içinde de istenmeyen olaylar yaşandı.

▼**İrlanda Cumhuriyeti ile 7 Eylül’de oynanan maçın 66. dakikasında oyuna dâhil olarak Ümit Millî Takım formasıyla tanıştın. A Millî Takım için ne zaman hazır olacağını düşünüyorsun?**

▲Ümit Millî Takım’da oynayan hangi oyuncuya sorarsanız sorun size hazır olduğunu söyleyecektir. A Millî Takım bir oyuncunun yükselebileceği en üst nokta. Anlatılamayacak derecede gurur verici bir şey.

▼**Türkiye’den herhangi bir transfer teklifi aldın mı?**

▲Samsunspor’dan, Kayserispor’dan teklifler almıştım. Fenerbahçe ve Galatasaray’ın da beni izlediğini duymuştum. İleride belki olabilir ama yakın gelecekte Türkiye’ye gelmeyi pek düşünmüyorum.

▼**Neden düşünmüyorsun? Şimdi Türkiye’ye gelsen belki de sürekli oynama fırsatı bulacaksın.**

▲Bunu her zaman söylüyorlar, “Türkiye’ye gelsen kesin oynarsın” diyorlar. Ama ben Fransa’da yetiştim ve Sochaux bana çok emek verdi. Onların harcadığı emeğin karşılığını vermek istiyorum. Eğer bir yere gideceksem de bana harcanan emeğin karşılığını vererek gitmek istiyorum. Oradan kaçır gibi, hiç bir şey yapmadan ayrılamam.

▼**Peki, hayalini kurduğun, ileride oynamak istediğin bir lig var mı?**

▲Bir gün Fransa’dan ayrılırsam Almanya’da oynamak isterim. Alman Ligi’ni çok seviyorum. Özellikle taraftarlar orada çok iyi. Neredeyse tüm maçlarda tribünler ağzına kadar doluyor. Ayrıca sahalarda olsun, tesisler olsun çok çekici.

▼**Türkiye ile bağların nasıl? Tatil için geliyor musun?**

▲Tabii geliyorum. Mesela geçen defa Ümit Millî Takım kampına geldiğimde akrabalarımın yanında kaldım. Türkiye’de çok akrabamız

var. Babaannemler, anneannemler, teyzemler hep burada.

▼**Fransa’da hâlâ kulübün tesislerinde mi kalıyorsun?**

▲Artık bir eve taşındım. Tesislere 5 dakikalık mesafede yaşıyorum. Ailemi de yanıma aldım. Ailenin uzakta olması çok zor oluyor.

▼**Artık profesyonel sözleşmeye de imza attın. Para kazanmaya başladığını söyleyebilir misin?**

▲Evet söyleyebilirim. Aslında 16 yaşından beri futboldan para kazanıyorum. Ama ciddi meblağlarla karşılaşmam sözleşme imzaladıktan sonra oldu. Bu sözleşmenin ardından bir arsa aldık. Ayrıca ileride kardeşlerim ve benim geleceğimi düşünerek bazı yatırımlar yaptık. Ailem için elimden gelen en iyi şeyleri yapmaya çalışıyorum.

▼**Futbol oynarken üzerinde bir baskı hissediyor musun?**

▲Şimdi herkes benimle Mevlüt ağabeyi bir tutuyor. Mevlüt ağabey çok şey yaptı bana göre. Ben daha

hiç bir şey yapmadım. O Sochaux’dan Paris Saint-Germain’e gitti, Ümit Millî Takım’dan A Milli Takım’a yükseldi. Ben daha onun yaptıklarının hiçbirini başarabilmiş değilim. ▼**İnsanların böyle bir kıyaslama yapmasının nedeni senin de Mevlüt kadar yetenekli olduğunu bilmeleri sanırım.**

▲Evet, insanlar benden böyle bir başarı bekliyor. Ama benimle Mevlüt ağabeyi kıyaslamak yanlış. Oyun tarzlarımız arasında fark var. O daha bitirici ve güçlü. Ayrıca kale önünde de çok etkili. O bir santrfor, bense kanat oyuncusuyum.

▼**Mevlüt Paris Saint-Germain’e gittikten sonra diyalogunuz devam ediyor mu?**

▲Ara sıra mesajlaşıyoruz. Biliyorum onun da çok zamanı yok ve bu yüzden rahatsız etmek istemiyorum. Ama bir şeye ihtiyacım olursa, aradığım zaman bana yardımcı olacağından hiç şüphem yok.

Mustafa Rabah Madjer

Aşilzade

Afrika kıtasının gelmiş geçmiş en iyi oyuncularından birisi, ülkesi Cezayir’in ise şüphesiz bir numarası, futbol sahalarında şimdilerde de görmek istediğimiz tipte bir oyuncuydu Madjer. İçten, mütevazı ve yetenekli. O samimiyeti ekran karşısından bile geçerdi insana. Attığı, attırdığı gole beraber sevinir, uğradığı haksızlığa aynı anda öfkelenirdiniz. Madjer, seyredebilenler için bir lütuf, seyredeleyenler için bir ukdedir.

Cem Zamur

Thetis, bir Nereus kızı, yani deniz tanrıçasıdır. Thetis’e tanrılar tanrısı Zeus da deniz tanrı Posedion da âşıktır. O kadar ki, Zeus onunla evlenmeyi bile düşünür. Ama bir kâhin Zeus’a, Thetis’ten doğacak olan çocuğun kaderin buyruğuna göre babasından daha güçlü olacağını söyleyince, tanrılar Thetis’i bir ölümlüyle evlendirmekten başka çare bulamaz. Kendisine eş olarak Phthia kralı Peleus’u seçerler. Fakat uğursuz başlayan evlilik uğursuz devam eder. Thetis’in birçok çocuğu olur lâkin bir ölümlüyle evlendiğine üzülen Thetis çocuklarını da ölümsüz kılmak için geceleri kalkıp, onları ateşin üstüne tutar. Amacı gövdelerindeki ölümlülük tohumlarını yok etmektir. Birçok çocuğu böyle öldükten sonra, bir gece uykudan kalkan Peleus son çocuklarını topuğundan ateşe tutmuş olan Thetis’i kovar ve çocuğu kurtarır. Fakat çocuğun sağ ayağının aşık kemiği yanar. Peleus çocuğu hekimlikte usta olan at adam Kherion’a götürür, o da yanan kemiği koşmakta üstün olmayan bir devin iskeletinden aldığı bir kemikle değiştirir. Başka bir efsaneye göre ise Thetis oğlunu ateşe değil, Styks ırmağına batırır, böylece gövdesini silah işlemez hâle getirir. Fakat tuttuğu topuğu bunun dışında kalır. Bu çocuğun adı Akhilleus, nam-ı diğer Aşil’dir. Ömrünü bu coğrafyanın tarihi, arkeolojisi ve zenginliklerini ortaya çıkararak, bilgi ve kültür dünyamızı geliştirmeye adanmış kıymetli insanımız Azra Erhat’tan aktardığımız bu hikâyenin futbolla olan ilgisine az sonra değineceğiz. Homeros’un İlyada’sı aslında Akhilleus’un hikâyesidir. Homeros olumlu ve olumsuz birçok öğeyi Akhilleus’un üzerinden gösterir. Salt iyi ve kötü olunamayacağını anlatır bizlere.

Geçtiğimiz yaz son Dünya Kupası’nı izledik hep beraber. Doğal olarak kimin kazanacağından çok, “Kim, nasıl renklendirecek?” sorusunun peşinden gittik turnuva boyunca. Meksika, Japonya, Şili, Paraguay hatta dördüncü olan Uruguay bu açıdan iyi birer örnekti 2010 için. Ama biz yazımızın kahramanının ülkesi Cezayir’i finallerde görünce eskiye gittik ve onun uzayan hikâyesi düştü aklımıza. Mısır’la geçirdikleri kriminal süreç sonrası Güney Afrika biletini almışlardı. Finallerde eski güzellikleri anımsatamadılar gerçi, belki de artık sadece katılmak yetiyordur. Oysa hikâyesini anlatacağımız Rabah Madjer’le beraber o dönemin Cezayir’i bir başkaydı. Fuleli güçlü koşuları, defans oyuncusunun neresinden geçtiğini anlamadığınız çalımları ve tabii ki atmaktan çok attırmayı seven mütevazı haliyle gönüllerin oyuncusuydu. Önce kim olduğunu anlatalım sonra da neden unutulmazlar arasına girdiğini.

Doğumuyla başladı sanki her şey...

Mustafa Rabah Madjer, 15 Aralık 1958 tarihinde Hussein Dey’de dünyaya geldi. Aynı tarihlerde bağımsızlık mücadelesi veren ülkesinin, tam da Dünya Kupası öncesi Fransa Millî Takımı’ndan firar eden Cezayirli futbolcularla,

Oyunları’nda futbol dalındaki ilk -ve şimdilik son- altın madalyaları olurken, Madjer’in büyüü kendini belli etmeye başlamıştı bile. 1980 Moskova Olimpiyatları’nda çeyrek finale çıkıp, Minsk’t e Yugoslavya’ya 3-0 kaybederek elenseler de göze hoş gelen futbollarıyla ilerisi için umut verdiler. Madjer, Olimpiyatı Suriye’ye karşı kaydettiği tek golle kapadı. 1962’de bağımsızlığını kazanmış olan Cezayir, yirmi yıl sonra ilk Dünya Kupasına 1982’de gitmesini ve orada yarattığı büyük sansasyonu Madjer ve yetenekli arkadaşlarına borçluydu. Keza bunu sürpriz olarak görenleri 1986’da Meksika’ya katılarak yanıltılar. Madjer veda etmeden önce bir büyük hediye daha verdi; Afrika Uluslar Kupası. 1990’da Cezayir’in ilk ve tek Afrika Şampiyonluğunu onun tecrübesiyle kazandığını ekleyelim. Her ne kadar ev sahibi olsalar da çok güçlü ekiplerle mücadele ettiler. Açılışı Nijerya’yı 5-1 yenerek yaptılar. İki gol Madjer’den gelirken, Nijerya’nın tek golü yine tanıdık bir isme, Okocha’ya aitti. Grubu birinci olarak bitirip diğer grubun ikincisi Senegal’i de 2-1’le geçtiler. Finalde rakipleri yine, Zambiya’yı mağlup eden Nijerya oldu. Uche’li, Okocha’lı, Yekini’li, Amokachi’li en iyi dönemindeki Nijerya’yı, Oudjani’nin 38. dakikadaki golüyle geçtiler ve kupayı kucakladılar. Böylece aynı kupada 1980’de finalde kaybettikleri Nijerya’dan rövanşı almış oldular. 1991 yılında futbolu bırakmadan evvelki son kupası ise Afro-Asya Uluslar Kupası oldu. Burada da finalde İran’ı geçerek kupayı evlerine götürdüler. 87 kez taşıdığı millî formayla 40 gol atan Madjer, millî formaya noktayı 1-1 sona eren, 17 Ocak 1992 tarihinde Senegal’de düzenlenen Afrika Kupası birinci tur maçında Kongo

Cumhuriyeti karşısında koydu. Afrika’da yüzyılın oyuncuları sıralamasında beşinci sırada yer alan Madjer, 1987 yılında kıtasında yılın futbolcusu seçildi. Kulüp kariyeri bunda büyük bir etken oldu. 1982 Dünya Kupası finallerindeki performansı 1983’te onu Racing Club Paris’e taşıdı. 50 maçta 23 gol kaydettiği ve bir buçuk sene forma giydiği RC Paris’ten sonra yarım sezon Tours’da oynadı. Oradan 1986 yılında bir efsane haline geldiği Porto’ya geçti. 1988 yılında sakatlanarak sadece 14 maç forma giyerek 4 gol atabildiği Valencia’daki kısa macerasından hemen vazgeçip aynı sene içinde tekrar Porto’ya döndü ve 1991’e kadar orada kaldı. Porto formasıyla 108 maçta 50 gol kaydetti. En son olarak 1991-92’de Qatar SC’ye geçse de sakatlığından dolayı forma giyemeden futbolu bıraktı. 1976-1991 arasındaki profesyonel futbol yaşamında 320 maça çıkarak 129 gol kaydetti. Bir oyuncu için nazarımızda kazandığı kupalar ve rakamlar her ne kadar önemsizse de meraklısı için not düşelim. Cezayir Kupası (1978-79), Portekiz Ligi (1987-88), Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası (1986-87), Süper Kupa (1987), Kıtalararası Kupa (1987), Portekiz Kupası (1987-88, 1990-91), Portekiz Süper Kupası (1986, 1991), Afrika Uluslar Kupası (1990), Afro-Asya Uluslar Kupası (1991). Kişisel başarıları ise; Afrika’da yılın futbolcusu (1987), 20. yüzyılın Arap futbolcusu (2004), Cezayir’de 20. yüzyılın futbolcusu (2009, Belloumi’yle beraber), Afrika 20. yüzyılın futbolcusu listesinde

beşincilik. Tüm başarıları alt alta dizdikten sonra gelelim Madjer’i Madjer yapan asıl meselelere.

1982 - Bir garip kumpas

Cezayir tarihinde ilk kez 1982 yılında İspanya’da düzenlenen Dünya Kupası’na katılma şansı elde etti. Cezayir Nijerya’yı, Kamerun ise Fas’ı eleyerek Afrika kıtasının iki temsilcisi oldu. İkinci grupta yer alan Cezayir’in rakipleri Federal Almanya, Avusturya ve Şili’ydi. İlk maçlarına Gijon’un El Molinon Stadı’nda 16 Haziran 1982’de Federal Almanya karşısında çıktılar. Almanlar tarihlerinin en antipatik takımıyla katıldıkları turnuvada bu maç öncesi de küstahlıklarını devam ettirdi. Maç öncesi basın toplantısında oyuncuların bazıları “7. golü karıma, 8. golü köpeğime ithaf edeceğim” derken, Jupp Derwall, Cezayir’e yenilmeleri halinde hemen Münih’e döneceklerini söylüyordu. Federal Almanya hiç beklemediği bir rakip buldu karşısında. Cezayir yetenek ve hızın yanında inanılmaz bir dinamizm ve acıcılıkla oynuyordu. Bu özellik hem oyuncuların birbirlerini çok iyi tanımasının hem de omuzlarına yüklenen tarihi sorumluluğun sonucuydu. Almanlar topu takipte zorlanıyor, pas trafiği içinde boğuluyordu. İlk yarıyı bu şaşkınlıkla geçirdiler. Fakat olacaktı ilk yaridan belli etmişti kendini. 1980’in Avrupa Şampiyonu, 54. dakikada Madjer’in golüyle mağlup duruma düştü. Cezayir aletâde bir sürprizle değil, futbol oynayarak rakibini yenmek istiyordu. Fakat Almanya

her zamanki gibi Rummenigge’ninayağından gelen golle 67’de beraberliği yakaladı. Sevinçleri uzun sürmedi, bir dakika sonra takımın diğer yıldızıyla da tanıştılar; Belloumi skoru 2-1’e taşıırken, maç sonuna kadar sayısız pozisyonu harcadı Cezayir. Buna rağmen müsabakadan galip ayrılan onlardı. Maç sonrası galibiyet golünü kaydeden Belloumi arkadaşlarının duygularını tek ağızdan seslendirdi: “Almanların sözlerini halkımıza hakaret olarak algıladık. Çünkü Millî Takımımız ve halkımız arasında kuruluşumuz sebebiyle çok güçlü bir bağ var.” Grubun diğer maçında Avusturya, Şili’yi tek golle geçmişti. İkinci maçlarda F.Almanya Şili’yi 4-1 yenmiş, Cezayir ise kaza yaparak iyi oynadığı müsabakada Avusturya’ya Schachner ve Krankl’dan gelen gollerle 2-0 mağlup olmuştu. Son maçlar öncesi yine de ikinci tur için büyük bir şansı vardı Cezayir’in. Oviedo’da Şili karşısında oyuna hızlı başlayan Cezayir harika futbolunu üç golle süslemiş, fakat arkasından gelen rahatlık iki gol yemelerine sebep olmuştu. Bu iki golü dert etmediler, çünkü diğer mücadeleden kendilerini ikinci tura çıkacak neticenin çıkacağına inanıyorlardı. Oysa Gijon’da kumpas farklı kurulmuştu. Karşılaşmanın tek atağı 10. dakikada geldi ve Hrubesch golü attı. Ondandı sonrası ise tam bir rezaletti. Orta saha yuvarlağı içinde top bir oraya, bir buraya gitti, doksan dakika böyle tükendi. Futbol tarihinin gelmiş geçmiş en büyük fiyaskolarından biri olan bu maç, dünya çapında tepkilere de neden oldu. Avusturyalı yorumcu, izleyicilere televizyonlarını kapatmalarını söylemiş ve maçın son yarım saatini anlatmamıştı. Alman taraftarlar oyuncularını protesto etmek için kaldıkları otele gitmiş, fakat güzide oyuncular tarafından

balonların içine doldurularak yapılan su bombalarıyla karşılanmışlardı. Ertesi gün İspanyol gazeteleri “El Anschluss” başlığıyla çıktı. Son sözü ise Cezayirli oyuncu Merzekane söyledi: “Asla sinirlenmedik. Biz kendimizi tanıyoruz, ne olduğumuzu biliyoruz. İki büyük gücün bizi safdışı etmek için saha içinde debelenmelerini görmek bizim için zaten zaferdi. Onlar haysiyetsizce yollarına devam ettiler, biz başımız dik turnuvadan ayrıldık.” Almanca konuşanlar ikinci tura el ele çıkarken, aynı puana sahip Cezayir’i kupanın dışına itti. O Cezayir ki, 1982’nin kayda geçmeyen şampiyonu Brezilya’nın farklı bir versiyonuydu. Büyük yeteneklerini müthiş bir açıklkla sahaya yansıtıyorlardı, futbolu sevenler en çok da buna üzüldüler. Oynayan elenmişti. Arkasından gelen 1986 Dünya Kupası’na da katılmaya hak kazanan Cezayir, başarısının tesadüfi olmadığını kanıtlamıştı. Aynı kıtadan kupaya katılan yıl arkadaşları Fas bu sefer onlardan rol çalmıştı. Ne yazık ki grubu birinci bitirmelerine rağmen onların da karşlarına Federal Almanya çıktı. Son 16 müsabakasında 87. dakikada Matthaeus’tan yedikleri golle elendiler. Cezayir grubu 1 puanla kapattı. Brezilya’ya 1-0, İspanya’ya 3-0 kaybederken, tek puanlarını 1-1 biten Kuzey İrlanda karşısında aldılar.

1987 - Hesabı toptan kesmek...

Kulüp kariyerine Porto’da devam eden Madjer, belki de o kulübün talihini değiştirenlerin başında geliyordu. 1986-87 sezonu Porto için güzel başlamıştı. Alman taraftarlar oyuncularını protesto etmek için kaldıkları otele gitmiş, fakat güzide oyuncular tarafından

turda da rakip olarak Malta ekibi Rabat Ajax’la eşleşmişlerdi. 17 Eylül’deki ilk maçta hesabı kestiler. Madjer’in tek gollük katkısıyla 9 gol attılar rakiplerine. İkinci maç formalite de olsa, 1-0 kazandılar deplasmanda. İkinci turdaki rakipleri Vitkovice’ydi. Çekoslovakya’da 1-0 mağlup olsalar da Portekiz’de rakiplerini 3-0 yenerek bir üst tura çıktılar. Çeyrek finaldeki rakipleri Bröndby oldu. İlk karşılaşmayı 71. dakikada Madjer’in golüyle 1-0 kazandılar. İkinci maç zorlu geçti. Steffensen ile öne geçen Bröndby’yi Juary’nin 74. dakikadaki golüyle geçtiler. Yarı finaldeki rakipleri turnuvanın bir numaralı favorisiydi; Lobanovski’nin Dinamo Kiev’i. Bir önceki Dünya Kupası’nın gizli şampiyonu Sovyetler Birliği’nin tüm kadrosuna sahip olan takım, bir önceki sene Kupa Galipleri Kupası finalinde Atletico Madrid’i 3-0 yenerek ne menem bir güç olduğunu göstermişti. İlk maçı Portekiz’de 2-1 kazandı Porto. Madjer gol atamasa da neredeyse ikizi sayılabilecek benzerlikteki Futre atmıştı. Bu büyük takımı deplasmanda da Celso ve Gomes’in golleriyle 2-1 yendiklerinde gidecekleri yere kendileri de inanamıyorlardı. Finaldeki rakip diğer favori Real Madrid’i eleyen, Alman Millî Takımı’nın iskeleti Bayern Münih’ti. 27 Mayıs 1987 tarihinde Artur Jorge’nin Porto’su, Udo Lattek’in Bayern Münih’i karşısında ilk finaline çıkıyordu. Viyana’nın şimdilerde Ernst Happel olan o dönemdeki adıyla Prater Stadyumu, 56 bin kişiyle hınca hınç doluydu. Portekiz’den kalkıp gelen, bu tarihe tanıklık etmek isteyen, Almanya’da, Avusturya’da çalışan binlerce Portekizli tribünleri doldurmuştu. Diğer tüm ikinci sınıf vatandaş muamelesi görenler de Porto’nun destekleyicisiydi. Bayern, Real Madrid’i elemenin özgüveniyle başladı maça. Dakikalar 24’ü gösterirken sol korner direğine yakın bir noktadan kullanılan taç atışını Pflüger uzun kullandı, Polonyalı kaleci Mlynarczyk’in hatalı çıkışı penaltı noktası hizasından kafayı vuran Kögl’ın golü olarak kayda geçti. Almanlar 1-0 öneydi. Devreyi oyunu soğutarak 1-0 bitirdiler. İkinci yarıda ise sanki bir isyan vardı sahada. Quim’in yerine Juary oyuna girmiş, forvet hattı daha da canlanmıştı. Hemen ikinci yarının başında, Futre’nin orta sahadan aldığı ve neredeyse her önüne

geleni çalımlayarak Pfaff’la karşı karşıya kaldığı anda kaleye yaptığı vuruşa son anda Madjer yetişip ayak koymak istedi ama başaramadı, top direğin dibinden auta gitti. Porto, Bayern’i üstün top tekniği ve her an her şeyi yapabilecek forvet teritibiyle bunaltıyordu. Dakikalar 77’yi gösterdiğinde futbol sahalarında yüksek stres seviyesindeki bir final müsabakasında bir daha kolay kolay göremeyeceğimiz bir gol atıldı. Yıllarca -ve hâlâ- çok farklı dillerde golü atanın adıyla anıldı ki, bu Panenka’nın penaltısından sonra ilk kez oluyordu. Porto atağında Juary topu ceza sahasının sağında önünde buldu, Pfaff ve Pflüger vuruşa engel olunca topun biraz dibine girip ortaya doğru çıkardı. Top kaleye sırtı dönük olan Madjer’e doğru gelirken, çizgide Bayernli defans oyuncusu Flick bekliyordu. Herkes Madjer’in dönüp vurmasını beklerken, o arkası dönük halde topu sağ topuğuyla kaleye gönderdi. Flick ne olduğunu anlayamadı bile. Porto bu rakibi rezil eden golle beraberliği yakaladı. Portolu oyuncuların sevinçleri o kadar büyüktü ki, sevinç yumağının altında kalan Madjer küçük bir sakatlık geçirip kenara geldi. Tedavisi yapılip oyuna girdiğinde ikinci mucizesine hazırdı. Orta sahanın biraz ilerisinde solda topla buluşan Madjer, üstüne gelen Winklhofer’e unutamayacağı bir çalım attı ve onun arkasından gelen Brehme topa yetişmeden sol ayağıyla

Juary’ye “Bu da senin hakkın” dedi, skor 2-1 oldu. Bu da yetmedi, son dakikalarda orta sahada kaptığı topla Futre’ye öyle bir pas attı ki, Pfaff bir saniye gecikse üçüncü golü fileden çıkaracaktı. Bayern üç dakikada iki gol yiyerek kupayı hak edene bıraktı. Belçikalı hakem Ponnet’in bitiş düdüğüyle aklımızda kalan en güzel görüntü yedekler arasında oturan Brezilyalı Casagrande’nin koşarak Madjer’e sarılması oldu. 1982’de ülkesinin uğradığı haksızlıktan beş sene sonra Avusturya’da oynanan bir finalde Federal Almanya şampiyonuna attığı ve attırdığı golle kupaya uzanan Madjer’in hikâyesinde o rezaletin iki baş aktörünün de yer alması mükedderat mı, yoksa başka bir şey mi bilinmez. Porto o sene tarihinin en iyi sezonunu geçirdi. Süper Kupa’yı Ajax’ı iki maçta da 1-0 yenerek kazandılar. Tokyo’da Kıtalararası Kupa finalinde Uruguay takımı Peñarol’ü normal süresi 1-1 biten maçın uzatmalarında 110. dakikada Madjer’in attığı golle yendiler. Madjer maçın bitiminde kendisine maçın adamı olduğu için hediye edilen otomobili satarak, parasını tüm takım arkadaşlarına eşit olarak bölüştürdü. Rabah Madjer, futbolu bıraktıktan sonra bir süre teknik adamlık yaptı. Cezayir Millî Takımı, Katar’da Al-Wakrah ve Al-Rayyan

çalıştırdığı takımlardı. Daha sonra El Cezire’nin spor kanalı için danışmanlık ve yorumculuk, ardından MBC Arabia için yorumculuk yaptı. Bu mütevazı adam yıllar sonra verdiği bir röportajda, topukla attığı muhteşem gol, kendi kariyeri ve Cezayirli futbolcular hakkında bakın neler diyordu: “Tarihe bir iz bıraktığım için çok mutluyum. Kariyerimde iki defa topukla gol attım. O finalden sonra, Portekiz Ligi’nde benim üç gol attığım maçta bir tane daha attım. Ama o kadar dikkat çekmedi, çünkü ilkinin bütün dünya izlemişti. Porto’yla kupa kazanmak büyük bir onurdu benim için. Dinamo Kiev ve Bayern Münih gibi o dönemin en güçlü takımlarını yendik, bu büyük bir başarıydı. Dünya Kupası’nda Schumacher’e gol atmak güzel hatıralarımdan biriydi. Fakat aradan onca yıl geçmesine rağmen Almanlarla Avusturyalıların yaptıkları anlaşma hazmedilmesi hâlâ zor bir şey. 27 yıl sonra Schumacher’in Le Buteur gazetesine verdiği demeçte özür dilemesi ne kadar iyi de olsa, yapılanı hafifletmiyor. Fransa Millî Takımı’nda oynayan Cezayirli futbolcular elbette ki Cezayir için bir kayıptır. Fakat bu onların kariyeri ve geleceği, herkes kendi kararını vermekte özgürdür.” Bu röportajın devamında Zidane için sorulan bir soruya ise, “Zidane Cezayirlidir” diye cevap veriyordu. Bu sefer muhabir, “Zidane Cezayirli ise Cezayir’in en büyük futbolcusu o mu, siz misiniz?” diye soruyor, Madjer ise sadece gülümsüyordu. Futbol sahalarında şimdilerde de görmek istediğimiz tipte bir oyuncuydu Madjer. İçten, mütevazı ve yetenekli. O samimiyeti ekran karşısından bile geçerdi insana. Attığı, attırdığı gole beraber sevinir, uğradığı haksızlığa aynı anda öfkelenirdiniz. Madjer seyredebilenler için bir lütuf, seyredemeyenler için bir ukdedir. Yazımızın başında aktardığımız İlyada nasıl ki Akhilleus’un hikâyesiyse, Cezayir’inki de sanki biraz Madjer’in öyküsü. İlyada’da Akhilleus’un güçlü, gururlu, onurlu, inatçı, alıngan, çetin, hırslı, zalim ve duygusuz birinin öyküsü söz konusu değildir sadece. Örneğin Akhilleus’un Agamemnon’a karşı öfkesinin altındaki asıl neden, sömürüye karşı başkaldırıdır. Madjer’in topukla attığı golün bununla bir alâkası var mı, bilinmez.

Büyük deprem

Her sezon, sürprizlerini de beraberinde getirir. Kimi hiç ummadığı anda kendini bulutların üstünde bulurken, bazen de zirveye alışanlar hayal kırıklığına uğrayabilir. Geçmişte birçok kulübü puan tablosunun ters tarafında gördük. Ancak belki de hiçbir sezon açılışı bu seferki gibi bol kazalı olmamıştı.

Mustafa Akkaya

Kulübünüz yıllar boyunca sıkı çalışıp iyi bir kadro kurmuştur. Teknik direktöre de güven tamdır. Taraftar olarak her zamanki gibi ümitlisinizdir ve “Bu sefer daha güzel olacak” diye düşünürsünüz. Ancak sezona öyle beklenmedik bir başlangıç yaparsınız ki, ümidiniz kısa sürede karamsarlığa dönüşür. Hatta o görünmez kırılma noktasına gelene kadar toparlanamazsanız zaman içinde bu duygular yerini korkuya bırakabilir. Yakın zamanda Atletico Madrid, Parma, Leeds, Hertha Berlin gibi kulüpler bu sarmalın en dibini görmüştü. Bakalım bu sezona art arda kazalarla başlayanların kaderi ne olacak?

Liverpool

20 sezondur şampiyon olamamasına rağmen İngiltere’nin en başarılı kulübü olarak anılıyor Liverpool. Ligde uzun yıllardır diğer büyüklerle başa çıkamasa da Avrupa’da Benitez’le birlikte çoğu zaman beklentileri aştılar. Ancak geçtiğimiz sezondan bu yana Liverpool’da futboldan daha fazla konuşulan olaylar var. Kulübün eski sahipleri Hicks ve Gillett, Liverpool’u tam anlamıyla bir borç batağının içine sokunca Benitez’in manevra alanı daraldı. Öyle ki; oyuncu transfer

edebilmek için önce elindekilerden birini satmak zorunda kaldı. Bu şekilde gönderilen Xabi Alonso ve Mascherano’nun yeri bir türlü dolmadı. Sezon başında göreve gelen Roy Hodgson’ın ilk işi de transfer yapmak değil, Torres ve Gerrard’ı takımda tutmak oldu. Ancak durum iyileşmedi ve Liverpool halen düşme potası etrafında dolaşıyor. Neyse ki en azından taraftarın geleceğe biraz olsun umutla bakmasını sağlayan gelişmeler de var. Kulüp, fırtınalı bir geçiş süreci sonunda el değiştirdi ve başka bir Amerikalı işadamı olan John Henry’nin oldu. Bakalım Liverpool’daki “İl. Yankee Devri” puan tablosuna nasıl yansiyacak?

Schalke 04

Bir kulüp düşünün ki dört sezondur Bundesliga’da sürekli şampiyonluk kovalasın ve üçüncü sıradan aşağı inmesin. Bu takımın başında Felix Magath gibi bir başarı simgesi bulunsun. Üstelik Neuer, Rakitic, Farfan ayarındaki yıldızlarının yanına Raul, Huntelaar ve Jurado’yu eklemeyi başarsın. Magath’ın elindeki Schalke 04 kadrosunun sezona bomba gibi başlamasa da zirveden kopmayacağını tahmin edebiliriz. Ancak ligin dörtte biri geride kalmışken çok arka sıralarda kalan Gelsenkirchen ekibi, futbol topunun gerçekten yusuvarlak

olduğuna bizi bir kez daha inandırıyor. Öyle ki, takımı diplerde demir atan Schalke taraftarları ilk 8 hafta geride kaldığında kendi sahalarında bir galibiyet yüzü bile göremedi. Şu sıralar kulübün gidişatı, köklerini dayandığı maden ocaklarından bile daha siyah görünüyor.

O. Lyon

2000’li yıllara futbol literatürüne geçecek şekilde örnek bir yönetim anlayışıyla damga vurdu Lyon. Ticari ve altyapıya yönelik yatırımlar meyvesini vermiş, kulüp 2002-2008 yılları dâhilinde art arda 7 şampiyonluk görmüştü. Şampiyonlar Ligi’nin gedikli olmak ve transfer döngüsünden neredeyse sürekli kârlı çıkabilmek de cabası... Başkan Aulas, bu efsane süreçte tam dört farklı teknik direktörle çalıştı. İlginç olan şu ki, çarkların durduğu 2008 yazında göreve gelen ve o günden beri şampiyonluk göremeyen Claude Puel halen takımın başında! Ancak özellikle taraftarın artık Puel’e hiç sabrı kalmamış durumda. 7. haftada ezeli rakip St. Etienne’e karşı alınan yenilgi sonucu sabırlar iyice taştı. Maç sonunda mikrofonu eline alıp taraftarına seslenen Aulas bile onları ikna edemedi ve Puel’i destekleyen sözler söyleyemedi. Tam da Gourcuff gibi bir lokomotif Bordeaux’dan koparabilmişken gol sıkıntısı çekmek ve ligin sonlarında yer almak hiç de kolay sindirilebilir

olmasa gerek. Özellikle St. Etienne uzun zaman sonra ligin üst sıralarında kendine yer bulmuşken...

Deportivo la Coruna

1999-2000 sezonunun La Liga şampiyonu, sonraki yıllarda bu başarısını Şampiyonlar Ligi’ne taşıyarak tam anlamıyla bir istikrar dersi vermişti. Javier Irureta önderliğindeki Makaay, Molina, Djalminha, Naybet ve Tristan’lı kadro, adını La Liga efsaneleri arasına yazdırmıştı. Ne var ki 2004 yılındaki Şampiyonlar Ligi yarı finali kulübe tam anlamıyla uğursuzluk getirdi. O günden sonra ligdeki en büyük başarısı yedincilik olan Deportivo, Avrupa’da da Intertoto finalinden ileri gidemedi. Bu sezonki başlangıçları ise tam anlamıyla içler acısı. Son sıraya kök salan takım, daha şimdiden neredeyse hiçbir maça kazanma inancıyla çıkamaz hâle geldi. Aslına bakılırsa Miguel Angel Lotina, kulübün son 13 sezondaki sadece üçüncü teknik direktörü. Ancak belki de yukarıda saydığımız gibi idol isimler olmayınca teknik direktör istikrarı bile tek başına faydalı olamıyor.

Fiorentina

2005 yılında Serie A’ya geri dönen Fiorentina’yı burada tekrar kalıcı hale getiren isim Cesare Prandelli olmuştu. Takımını eskiden olduğu gibi üst sıralara oynayan bir ekip haline getiren Prandelli, ödülünü bu yaz İtalya Milli Takımı’nın başına geçerek almıştı. Bu adım, 53 yaşındaki teknik adamın kariyeri için önemli bir sıçrayış olabilir. Ne var ki Floransa halkının durumdan hoşnut olduğunu söyleyemeyiz. Zira Prandelli’nin yerine geçen Sinisa Mihajlovic şu ana kadar takımını düşme potasından uzak tutmak bir yana, son sıraya düşmekten bile kurtaramadı. Ayrıca geçtiğimiz sezon Fiorentina’nın Şampiyonlar Ligi’nde ikinci tura yükseldiğini ve Copa Italia’da yarı finali gördüğünü hatırlarsak, tablonun ne kadar tersine döndüğünü daha net görebiliriz.

Roma

Serie A’nın son 5 yılını düşündüğümüzde aklımıza neler gelir? Calciopoli skandalı, 2006 Dünya Kupası şampiyonluğu, Inter’in önlenemez yükselişi ve tabii ki onu takip etmekten sıkılmayan Roma... Başkent ekibinin taraftarları hem

ligde hem kupada sürekli aynı kulübe karşı kaybedilen zaferlerden o kadar sıkıldı ki, Lazio ile olan rekabet bile artık neredeyse arka planda kaldı. Bu sezona başlarken Inter’in tek rakibi Roma değildi, zira Milan ve Juventus’un pahalı transferleri onları “ikincilik yarışında” bir adım öne geçirmişti. Ancak lig başlayalı daha iki ay bile olmamışken Roma’nın son sıralarda

takılıp kalması tam anlamıyla bir sürpriz. Olimpiyat Stadı’nda rakiplerini en azından zorlayan Roma, evinden uzakta pek varlık gösteremiyor. Beşinci haftada galibiyetle sonuçlanan Inter mücadelesi teselli ediciydi ama yine de son beş sezonun hikâyesinde değişen bir durum olmayacak gibi.

Everton

Premier Lig’in 6. haftası geride kalmışken Everton, topladığı 3 puanla ligin son sırasında yer alıyordu. Bir sonraki hafta ise 17. sırada, yani ezeli rakibi Liverpool’dan sadece gol averajıyla bir basamak öndeydi. David Moyes, Everton taraftarlarına sürprizler yapmaya alışmıştı ama bu seferkinin pek hoş olduğu söylenemezdi. Hiç kimse ondan ligin zirvesini zorlamasını beklemiyordu ancak 8. haftadaki Liverpool maçı öncesinde durum pek de iç açıcı değildi. Rakibin de hemen hemen

aynı durumda olduğu düşünüldüğünde bu maç iki ekip için de tam anlamıyla bir kurtuluş mücadelesiydi. Büyük derbinin kazananı, nispeten rahat bir mücadele sonucu Everton oldu. Böylece Moyes, taraftarlarını ilk 6 haftadaki kâbüstan biraz olsun uyandırabilirdi.

Stuttgart

2001 yılında Felix Magath’ı göreve getiren ve onun sayesinde kısa sürede sınıf atlayan Stuttgart, bu yükselişi günümüze taşıyamadı.

Magath sayesinde Şampiyonlar Ligi’yle tekrar tanışan ve 2007’de Armin Veh ile Bundesliga’da zirveye oturan kulüp, o günleri şu sıralar mumla aratıyor. İlk üç haftada toplanan sıfır puan birçok taraftarın içini karartsa da Mönchengladbach karşısında alınan 7-0’lık galibiyet artık gereken patlamanın gerçekleştiği kanaatini getirmişti. Ne var ki sonraki maçlar da ilk üç haftanın kopyası gibi olunca ligin dibine demir atıldı. Böylece 8 haftada yenilen 17 gol ve elde edilen 4 puan, teknik direktör Christian Gross’un gönderilmesi için yeterli bir sebepti. 2006’da göreve gelen Armin Veh de yeni teknik direktör Jens Keller gibi geçici olarak düşünülüyordu. Bakalım sezon sonunda da kaderleri benzeyecek mi...

Feyenoord

Bosman kuralının sonucu olarak geçmişte altyapı mahsulleriyle tanıdığımız birçok köklü Hollanda ekibini son yıllarda stratejik değişim içinde görüyoruz. Zira oyuncular Avrupa’nın devlerine daha genç yaşta göçmeye başlayınca “neden çabalıyoruz ki?” anlayışı ister istemez kendini gösterdi. Malûm geçiş sürecinden en

ciddi etkilenen kulüp ise Feyenoord oldu. Son şampiyonluğunu 1999 baharında gören Rotterdam ekibi, 2002 yılındaki UEFA Kupası zaferinin ardından önlenemez bir düşüşe geçti. Paslanan altyapı sistemine bir de son 6 yılı değişen 7 teknik direktör eklenince istikrardan hiç bahsedilemez oldu. Son şampiyonluktan bu yana en fazla üçüncü sıraya kadar çıkabilen ve başkanından taraftarına kadar umutsuzluk kokan Feyenoord’un bu şartlar altında iyi bir sezon geçirmesi neredeyse bir peri masalı tadında olurdu. Zira 9 haftada toplanan 8 puanla masal başlamadan bitti gibi...

Sporting Lizbon

Portekiz futbolunu uzun yıllardır domine eden üç takım olan Benfica, Porto ve Sporting’den hangisi sezona kötü başlasa sürpriz kabul edilir. Üçü de bir şekilde genç yetenekleri herkesten önce keşfeder, onları yükseltirken kendileri de yükselir ve yerlerine devamlı yenileri bulunur. Bu sezon Sporting’in sıkıntı çektiği nokta tam da bu oldu. Kulübe toplam 25 milyon euro kazandırarak ayrılan Miguel Veloso ile Joao Moutinho, orta sahanın önemli elemanlarıydı. Yerlerine gelen Maniche, Zapater ve Valdes’in onların yerini doldurabildiğini söylemek için henüz erken. Hâl böyle olunca gol sıkıntısı da baş gösterdi ve Sporting art arda puan kayıpları yaşadı. Yine de Portekiz Ligi’nin zorluk derecesini düşündüğümüzde Sporting’in üst sıralara geri dönmemesi için pek bir sebep görünmüyor. Saydığımız 10 takımın tümü ortalama bir Şampiyonlar Ligi kulübü kıvamında. Ancak pahalı transferler, teknik direktör istikrarı ya da yönetim değişikliği bu tarz düşürlere tek başına çare olamayabiliyor. Bazen doğrularınız çoğunlukta kalsa bile doğru olan kaçan birkaç yanlış, tüm doğruları götürebiliyor.

Şampiyon olduk, sadece ailelerimiz duydu

Plaj Futbolu Millî Takımımız, yakın zamanda büyük başarılar kazanarak Avrupa'nın en iyi 8 takımı arasına girdi. Ama oyuncuların isimlerini henüz kimse bilmiyor. Konuğumuz, bu takımın önemli oyuncularından biri. 10 senedir plaj futbolu oynuyor. 2000 yılından beri katıldığı turnuvalarda pek çok ödül kazanmış, yurtdışından da teklif almış başarılı bir oyuncu. Bir maçta attığı 9 gollük rekor ise hâlâ kırılmış değil.

Ceyla Kütükoğlu

▼Futbol oynamaya ne zaman başladın? Plaj futboluna geçişin nasıl oldu?

▲Futbola 1990 senesinde Antalya Yolspor'da başladım. 10 yıl bu takımda oynadıktan sonra Antalyaspor, Yeşilbayır, Korkutelispor ve Konaklıspor'da forma giydim. 1999-2000 sezonunda plaj futboluyla tanıştım. İlk olarak Alanya'da yapılan Türkiye seçmelerine katıldım ve burada 50 kişi arasından ilk 5'e girmeyi başardım. Böylece plaj futbolu serüvenim de başladı.

▼Hangi takımlarda plaj futbolu oynadın?

▲10 yıldır plaj futbolu oynuyorum.

Plaj futbolu takımlarından Sakarya Aygaz ve Alanya Belediyespor takımlarında forma giydim.

Zor ama çok zevkli bir spor

▼Plaj futbolu, futbola ve diğer sporlara göre çok daha zorlu bir disiplin. Turnuvalara ve maçlara nasıl hazırlanıyorsunuz? Antrenmanlarınızda ne gibi farklılıklar var?

▲Plaj futbolu gerçekten zor bir spor. Fakat zor olduğu kadar da zevkli. Teknik ve taktik olarak normal

futboldan çok farklı yönleri var. Antrenmanlarımız teknik ve taktik ağırlıklı geçiyor. Bunun yanı sıra kondisyon ve güce dayalı idmanlarımız da oluyor. Yürümenin bile insanı zorladığı bir zeminde biz farklı taktikler ve organizasyonlar üreterek plaj futbolunun görsel güzelliğini sunmaya çalışıyoruz. Millî Takım'da o kadar güzel ve üst düzey bir arkadaşlığımız var ki, turnuvalara bunun morali ve bize

verdiği güçle hazırlanıyoruz.

▼Plaj futbolu oynayabilmek için ne gibi özelliklere sahip olmak gerekiyor?

▲Öncelikle sporcunun çok yönlü olması gerek. Dar alanda oynandığı için defans-ofans anlayışı biraz daha farklı. Her sporcu hem defans hem de ofans olarak güçlü olmalı. Sporcunun şut özelliği iyi olup, bunun yanı sıra estetik hareketlere (röveşata, vole vb.) yatkın olmalı, oyunun tekniğini ve taktiklerini de çok iyi algılayabilmeli.

▼Garanti Plaj Futbolu Ligi sadece yaz döneminde ve farklı etaplarda oynanıyor. Bu durum Millî Takım oyuncularının form ve hazırlık süreçlerini etkiliyor mu?

▲Bu durum Millî Takım oyuncularını çok etkiliyor. Çünkü bu sporda ne kadar çok maç yaparsanız ve bir arada oynarsanız, sizin ve takımınızın form grafiği o kadar yükseliyor. Diğer ülkeler senede 35-50 maç yaparken, biz 10-15 maç oynuyoruz. Bu maçlarımız resmi maçlar oluyor. Yani 2-3 tane hazırlık maçıyla şampiyonalara gidiyoruz. Başarı oranı da buna bağlı olarak değişiyor tabii. Daha fazla hazırlık maçı yapmamız gerekiyor.

▼Fransa, İspanya, İtalya gibi plaj futbolunda başarılı ülkelerin Millî Takımlarında profesyonel plaj futbolu oyuncularını var. Sizler ise

amatör olarak oynuyorsunuz.

Bunun sizin için ne gibi dezavantajları oluyor?

▲Bahsettiğiniz ülkelerin sporcuları gerçekten plaj futbolunu yaz-kış oynuyor. Çünkü ligleri var ve bu spordan iyi para kazanabiliyorlar. Bizim için amatör olarak oynamanın çok fazla dezavantajı var. Plaj Futbolu Millî Takımı'ndaki bütün sporcular hiçbir maddi beklenti içinde olmadan, sadece millî forma aşkıyla mücadele ediyor. Çok zor şartlarda millî formayı taşıyorlar. 5-6 ay süren kamp ve turnuvalar sürecinde hiç bir maddi gelir olmadan tüm sporcular fedakârlık yapıyor. Dolayısıyla bu sporcular hiçbir yerde çalışmıyor. Çünkü hiçbir işyeri 5-6 ay kimseye izin vermez. Bu gibi etkenler de bizlerin başarısını olumsuz etkiliyor.

Şampiyon olduk ama ilgi çekemedik

▼Portekiz'deki turnuvada büyük bir başarı elde ettiniz. Bu başarının sırrı nedir?

▲Plaj Futbolu Millî Takımımızda öyle güçlü bir arkadaşlık ve sevgi bağı var ki bence başarının en büyük sırrı bu. ▼Turnuvada Fransa gibi plaj futbolunun çok güçlü bir

temsilcisiyle karşılaştınız. Nasıl bir maç oldu?

▲Fransa maçına gelmeden önce, daha zor anlar yaşadık. İlk maçımız son zamanlarda politik olarak da karşı karşıya geldiğimiz İsrail'leydi. Bize karşı ülke olarak öyle hazırlanmışlardı ki, İsrail'deki birçok TV kanalı bu maçı canlı yayınladı. Bizi yeneceklerine o kadar inanmışlardı ki, yanlarında 5 ayrı gazeteci getirmişlerdi. Biz orada ne kadar yalnız, ne

kadar ilgisiz kaldığımızı gördük. Fakat bu bizi daha çok ateşledi ve İsrail'i yendik. Sonrasında Azerbaycan'ı mağlup ettik. Finale geldiğimizde Dünya Kupası'nı kazanan tek Avrupa ülkesi ve hocası Eric Cantona olan Fransa ile karşılaştık. Hakemler üstünde baskı kurmaya çalışan bir hocayla ve birçok etkenle mücadele edeceğimizi biliyorduk. Biz Fransa'nın zayıf yönlerini neredeyse ezberlemiştik. Düşündüğümüz gibi maç çok zorlu geçti. Fakat sonuçta Fransa'yı 4-3 yenmeyi başardık ve şampiyon olduk. Şampiyon olduk ama medyanın ilgilenmemiş olması bizi üzdü. Bu galibiyeti ailelerimiz dışında kimsenin bilmediğini gördük. Basında ve televizyonlarda başarımızdan bahsedilmedi. Biz bu ülkenin Plaj Futbolu A Millî Takımımız ve 32 ülkeyi geride bırakarak şampiyon olduk. Azerbaycan gazetelerinde bile haberimiz çıktı. Kendi vatanımızda yabancı gibi olduk. Açıkçası bu yaşadığımız ilgisizlik, görmezden gelinmek bizleri üzdü. ▼Bugüne kadar katıldığınız turnuvalardaki başarılarınızdan bahseder misin? ▲2002-2006 arası Plaj Futbol Millî Takımı'nın resmi olmadığı, özel turnuvalara katıldığı dönemlerdi. Bu dönemde Avrupa Ligi'nde oynadığımız çeşitli etaplarda ve

turnuvalarda kazandığımız pek çok şampiyonluğumuz var. Resmi turnuvalardaki en büyük başarımız ise bu sene Hollanda'da kazandığımız Challenge Cup Şampiyonluğu ve Portekiz'de kazandığımız Avrupa Ligi B Grubu Şampiyonluğu. Katıldığımız turnuvalarda çeşitli gol krallıklarım var. 2002 yılı Fransa etabında, final maçında İsviçre'ye 9 gol atarak plaj futbolunda bir maçta en fazla gol atan oyuncu oldum ve bu rekor hâlâ geçilemedi. Bu yıl şampiyon olduğumuz Hollanda'daki Challenge Cup'ta da gol kralı oldum. ▼Uzun yıllardır Plaj Futbolu Millî Takımı'ndasın. Kazandığınız son turnuvalarla gördük ki plaj futbolunda da başarılı oluyoruz. Türkiye'de plaj futbolunun gelişimi hakkında neler düşünüyorsunuz? ▲Plaj futbolunun her geçen gün daha çok yaygınlaşmaya başladığı gözle görünen bir gerçek. Garanti Plaj Futbol Ligi etapların 1 haftalık değil de belli bir süreye yayılarak lig usulü yapılmasının daha faydalı olacağına inanıyorum. Bunun hem form düzeyimizi üst seviyede tutacağına hem Millî Takım'a daha çok sporcu kazandırıp uluslararası turnuvalarda da daha iyi sonuçlar getireceğine inanıyorum.

▼Gelecek sene Elit Lig'de neler yapabiliriz? Millî Takım'ın hedefleri neler?

▲Önümüzdeki sene Elit Lig'de hedefimiz ilk üç arasında olmak. Bu konuda kendimize çok güveniyoruz. Bize gerekli ilgi, imkân ve destek verildiği sürece ülkemize daha çok şampiyonluklar yaşatacağımıza inanıyoruz. Destek konusunda bir şey söylemek istiyorum; Millî Takım'da bulunan sporcuların çoğunluğu Nisan ayından Ekim ayına kadar plaj futbolu dışında hiç bir işle ilgilenemiyor. Dolayısıyla hiçbir maddi gelirleri yok. Kışın da geçimimizi sağlamak için bir işte çalışmak zorunda olduğumuzdan antrenman seviyesi hemen hemen sıfıra düşüyor. Bunun da Millî Takım oyuncularını olumsuz etkilediğini söylemek istiyorum ve Federasyonumuzun bizlere gerekli desteği vereceğini umuyorum. ▼İlerisi için hedeflerin neler? ▲Öncelikle plaj futboluna 10 senemi verdim. Bu işi çok seviyorum. Oynayabildiğim kadar

oynamak istiyorum. Bıraktıktan sonra ise farklı bir pozisyonda görev verilirse seve seve hizmet ederim.

Cantona'dan teklif aldım

▼Plaj futbolcularının yurtdışına transfer olma şansı var mı?

▲Elbette var. Çünkü birçok ülkede bu spora ilgi çok yoğun. Örnek olarak 2002 yılında resmi olarak Millî Takım değildik ve isteyen, başka bir ülkenin millî takımında oynayabiliyordu. O sene içinde Fransa Millî Takımı hocası Eric Cantona'dan teklif aldım. Bunun yanı sıra İsviçre ve Belçika'dan da teklifler aldım. Ama resmi olarak Millî Takım formasını giymek, bu gururu ve onuru yaşamak için bu teklifleri değerlendirmedim. Portekiz'deki turnuvada da önümüzdeki sene için Rusya'da bir takımdan teklif aldım. ▼Hangi takımı tutuyorsun? Beğendiğin oyuncular kimler? ▲Beşiktaşlıyım. Beğendiğim oyuncular ise Xavi, Messi, Guti ve Quaresma.

Plaj futbolu zor ama bir o kadar da zevkli. Teknik ve taktik olarak normal futboldan çok farklı yönleri var. Yürümenin bile insanı zorladığı bir zeminde biz farklı taktikler ve organizasyonlar üreterek plaj futbolunun görsel güzelliğini sunmaya çalışıyoruz.

Plaj futbolu dar alanda oynandığı için defans ve ofans anlayışı biraz daha farklı. Her sporcu hem defans hem de ofans olarak güçlü olmalı. Sporcunun şut özelliği iyi olup, bunun yanı sıra estetik hareketlere yatkın olmalı, oyunun tekniğini ve taktiklerini de çok iyi algılayabilmeli.

Millî Takım'daki bütün sporcular hiçbir maddi beklenti içinde olmadan, sadece millî forma aşkıyla mücadele ediyor. 5-6 ay süren kamp ve turnuvalar sürecinde hiç bir maddi gelir olmadan tüm sporcular fedakârlık yapıyor. Bu gibi etkenler de bizlerin başarısını olumsuz etkiliyor.

Portekiz'deki turnuvada, Dünya Kupası'nı kazanan tek Avrupa ülkesi ve hocası Eric Cantona olan Fransa ile karşılaştık. 4-3 yenip şampiyon olduk. Ama medyanın ilgilenmemiş olması bizi üzdü. Bu galibiyeti ailelerimiz dışında kimsenin bilmediğini gördük.

2002'de Fransa Millî Takımı hocası Eric Cantona'dan teklif aldım. Bunun yanı sıra İsviçre ve Belçika'dan da teklifler aldım. Ama resmi olarak Millî Takım formasını giymek, bu gururu ve onuru yaşamak için bu teklifleri değerlendirmedim.

Futbolun ‘Para Babaları’

Para artık futbolun ayrılmaz parçalarından birisi. “Endüstriyel futbol” lâfı çoğu zaman yerli-yersiz kullanılıyor olsa da birtakım insanların artık futbolu da bir “yatırım aracı” olarak gördüğü gerçek. Takımların hisselerini alıyor, satıyor, futbolculara milyonlarca doları saçıyorlar... Biz de futbolun içinde yer alan en zengin “para babalarından” 10 tanesini kişisel servetlerine göre listeledik. Hangilerinin içinde gerçek futbol sevgisi bulunduğu, oyunun kendisine meftun olduğu elbette en büyük soru...

Kıvanç Koçak

Şeyh Mansur bin Zayed el Nahyan (31.5 milyar dolar)

Abu Dhabi United Group, 1 Eylül 2008’de Manchester City’yi satın aldığında Şeyh Mansur hakkında bilinen,

Abu Dabi emirlerinden birisi olduğuydu. Aynı zamanda bir petrol zengini olan Şeyh Mansur’un esas ilgi alanı atlar. İyi bir binici olmanın yanı sıra pek çok ödül kazanmış atları var. Futbol dünyasının içine ülkesinin takımlarından El Cezire’nin başkanlığını

Şeyh Mansur

yaparak giren Şeyh Mansur, Tayland eski Başbakanı Shinawatra’dan satın aldığı Manchester City’yi transfer piyasasının lideri haline getirdi. Takımın başına geçer geçmez, Robinho’yu Real Madrid’den o zamana kadar İngiltere’de bir futbolcu için ödenmiş en yüksek bedelle kadrosuna katan Şeyh Mansur, orada durmadı. Tevez, Santa Cruz, Kolo Toure, Adebayor gibi isimlere 150 milyon doların üstünde para harcadı. Tıpkı Abramovich gibi istediği başarıyı yakalayana kadar da durmayacak gibi gözükten Şeyh Mansur’un 2009 sonunda teknik direktör olarak göreve getirilen Mancini için bu sene yaptığı transferler içinde ise Boateng, Toure, David Silva, Kolarov, Balotelli, James Milner gibi isimler var.

Lakshmi Niwas Mittal (27 milyar dolar)

Hindistanlı çelik tüccarı Mittal, 2010 verilerine göre

Avrupa’nın en zengin adamı durumunda; dünyada ise beşinci sırada. “Dünyada en etkili 100 kişi” listelerinde yer alan Mittal, 2007 sonunda arkadaşları Flavio Briatore ve Bernie Ecclestone ile anlaşarak İngiltere’nin köklü takımlarından Queens Park Rangers’a yüzde 20 hisseyle ortak oldu. Damadını yönetime sokarak futbolla ilgilenmeye başlayan Mittal, 2010 başında Briatore’nin hisselerini kendisine satmasıyla en büyük hissedar durumuna geçti. Hâlihazırda Championship’te mücadele eden QPR, teknik direktör istikrarı konusunda ciddi sıkıntı yaşıyor, bu da bir türlü Premier Lig’e dönememelerini beraberinde getiriyor. Ekim 2007’den bu güne takımın başına gelip giden hoca sayısı on bir. Mittal, parayla başarının geleceğine inanırsa, transfer harcamalarında nispeten temkinli gözükten takım, transfer piyasasını birbirine katabilir.

Alisher Usmanov (12.5 milyar dolar)

Özbek asıllı Rus milyarder dünyanın en zengin kişileri arasında gösteriliyor. Maden, kereste ve yatırım işletmeleri olan Usmanov, esas olarak demir-çelik-maden şirketi Metalloinvest’in sahibi durumunda. Eski bir Arsenal taraftarı olduğunu ifade eden 57 yaşındaki işadamı, Ağustos 2007’de Arsenal’in yüzde 14.5’luk hissesini satın alarak futbol işine de girmiş oldu.

Zamanla hisse oranının yüzde 25’lere kadar arttığına dair çıkan söylentiler zaten Usmanov’a tepkili olan Arsenal taraftarını iyice çileden çıkardı. Taraftarlar kendisine karşı organize protesto eylemleri düzenlemeye başladılar.

Bilinen gerçek ise Rusya’da televizyon kanalları da olan Usmanov’un, Emirates Stadı’ndaki locasını bırakmaya şimdilik niyeti olmadığı.

Roman Abramovich

Roman Abramovich (11.5 milyar dolar)

Futbol işine el atan ilk “oligark”lardan olan Abramovich, parayla saadete kavuşan isimlerden. Rusya’nın en zenginleri listesinde olduğu kadar dünyanın en zenginleri listesinde de yıllardır kendine yer bulan Abramovich, 2003’te Ken Bates’ten satın aldığı Chelsea ile transfer

Alisher Usmanov

piyasasını allak bullak etmişti. Abramovich’in Rusluğuna yapılan göndermeyle “Chelsky” olarak anılan takımın bu zamana kadarki transfer harcamaları yaklaşık 950 milyon dolar olarak ifade ediliyor. Mourinho’ya verdiği parayla Portekizlinin “dünyanın en çok kazanan teknik adamı” olmasını sağlayan Abramovich, sağlığı paraların karşılığını takımını 50 yıl sonra lig şampiyonu olarak görerek aldı. Mourinho sonrasında da Premier Lig’deki iddialı konumunu sürdüren

Liebherr Ailesi (4.7 milyar dolar)

1885’te kurulan Southampton, içine girdiği mali krizden bir türlü kurtulamayınca 2009’a gelindiğinde kapanma noktasına gelmişti. Tam da o sırada ortaya çıkan Almanya doğumlu İsviçreli işadamı Markus Liebherr, Temmuz 2009’da kulübü satın alarak takıma yeni bir umut oldu. İş makineleri

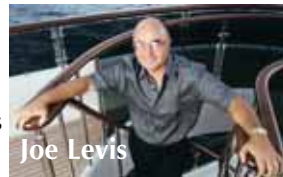

Marcus Liebherr

üreten Liebherr Grup’un başkanı da olan Markus Liebherr, birçok başka kulüp satın alan işadaminin aksine taraftarlar arasında oldukça seviliyordu. Takıma ciddi yatırım yapmaya başlayan, yaptığı transferler ve uzun vadeli planlarıyla dikkat çeken Liebherr, Ağustos 2010’da 62 yaşında ölünce takımın durumunun ne olacağı tartışılsa da Liebherr ailesi takımı elde tutmaya ve Markus Liebherr’in planlarını sürdürmeye kararlı olduklarını açıkladı.

Joe Lewis (4.2 milyar dolar)

74 yaşındaki İngiliz işadamı Joe Lewis’in, birçok alanda yaptığı yatırımlardan birisi de 2001’de büyük hissedar olarak satın aldığı Tottenham. Ortacı Daniel Levy’yi başkanlık koltuğuna oturtan Lewis’in takımla çok fazla ilgisi yok gibi. Ancak takımı tekrar eski parlak günlerine döndürmek için harcanan milyon dolarlara da aynı şekilde ses etmiyor. Üstelik sadece transferler için değil, yeni bir stat için ayrılan yüklüce miktara da.

Joe Lewis

Denis O’Brien (3 milyar dolar)

İletişim sektöründe iş yapan O’Brien’in çeşitli ülkelerde cep telefonu operatörleri var. İskoç Celtic’in de önemli hissedarlarından olan 52 yaşındaki İrlandalı, millî takımı çalıştıran

Denis O'Brien

Trapattoni’nin maaşının bir kısmını da kendi cebinden ödüyor. O’Brien’in spora ilgisi sadece futbolla sınırlı değil. 2003’te İrlanda’da düzenlenen Özel Olimpiyatların tertip komitesi başkanlığını yapması, İrlanda kriket millî takımına Dünya Kupası’nda başarı için 150 bin dolarlık hibesi bunlardan sadece bazıları. O’Brien aynı zamanda Uluslararası Af Örgütü’ne verdiği destekle de tanınan bir isim.

Stanley Kroenke (3 milyar dolar)

Arsenal’in bir başka büyük hissedarı Amerikalı Kroenke’nin bir takımlar koleksiyonu var adeta. NBA’de Denver Nuggets, Amerika futbol ligi MLS’de Colorado Rapids, hokey takımı

Stanley Kroenke

Colorado Avalanche, Amerikan futbolu takımı St. Louis Rams hep Kroenke’nin takımları. Spor alanında başka birçok yatırımı olan Kroenke’nin esas hedefi Arsenal’i tamamen satın almak. 2008’den beri Arsenal yönetim kurulunda olan Kroenke, elinde tuttuğu yüzde 30 civarındaki hisseyi usul usul arttırma peşinde. Ancak karşısında Usmanov var. Usmanov’un Arsenal’deki hisselerini bırakmaya karar vermesi halinde, Amerikalının Arsenal’i

koleksiyonunun nadide bir parçası yapacağı kesin gibi.

Malcolm Glazer (2.5 milyar dolar)

Amerikan futbolu takımı Tampa Bay Buccaneers’in sahibi Glazer, 2003-2005 yılları arasında yavaş yavaş Manchester United hisselerini toplayarak bir anda kulübün patronu haline geldi. Manchester taraftarlarının

Glazer’a tepkisi çok sert oldu.

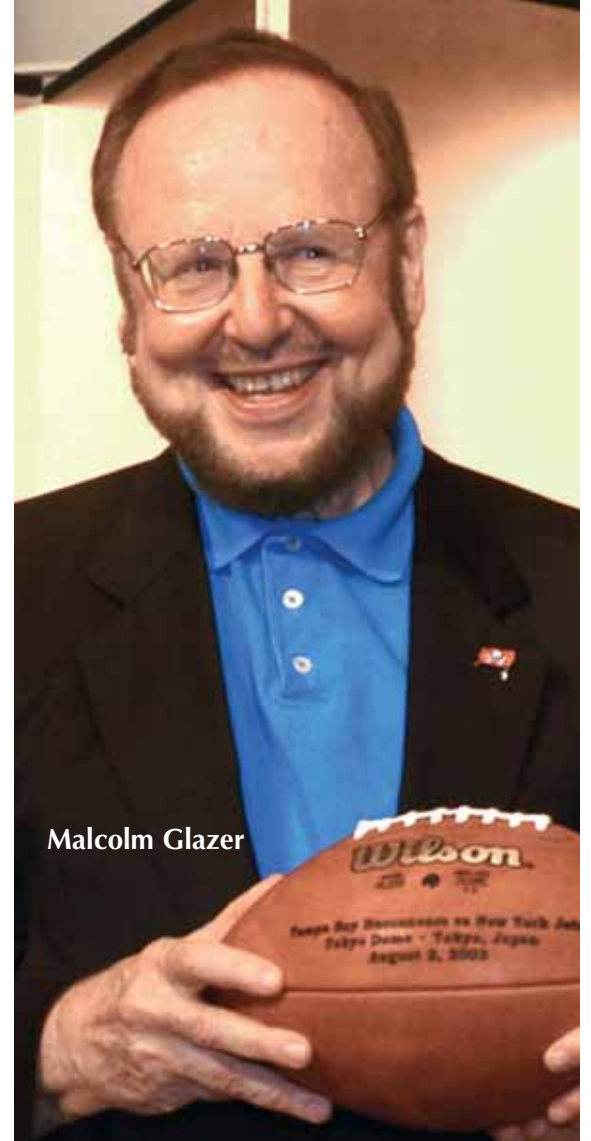
Tribünlerdeki protesto gösterileri maçlara gitmemeye kadar uzandı, hatta bir grup taraftar “hakiki” Manchester United’ı yaşatma amacıyla “FC United of Manchester” adlı bir takım bile kurdu. İsmi takımla anılmaya başlandığından beri devam eden Glazer karşıtlığı bugün adeta endüstriyel futbola direnişin mihenk taşlarından birisi haline gelmiş durumda.

Glazer’ı protesto etmek için Mart 2010’da Milan’la oynanan Şampiyonlar Ligi maçında neredeyse tüm stadın takımların tarihse renkleri yeşil-sarı atkı ve bayrakları sallaması, futbol tarihine geçen anlardan birisiydi. 2005’ten itibaren bilet fiyatlarını yüzde 42 oranında artıran Glazer ailesinin takımı satma yolunda olduğuna dair

haberler çıksa da Amerikalılar bu söylentileri sürekli yalanlıyor.

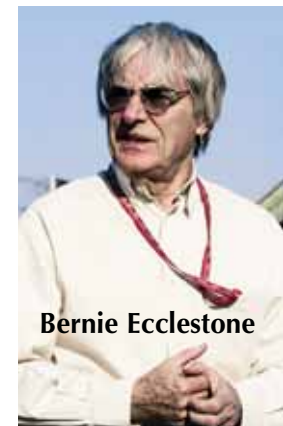
Bernie Ecclestone (2.2 milyar dolar)

Formula 1 denilince akla gelen ilk isimlerden olan Ecclestone, 1930 doğumlu.

Malcolm Glazer

Küçüklüğünden itibaren motor sporlarına ilgi duyan Ecclestone geçirdiği kazadan sonra biraz daha perde arkasına geçmeye karar verdi. 1972’de satın aldığı Brabham takımıyla 15 yıl Formula pistlerinde yarışlara katılan İngiliz, zamanında Formula 1’i pazarlamak ve para kazanmak için yavaş yavaş döşediği taşların karşılığını bugün organizasyonun neredeyse her şeyi olarak alıyor. Futbol pazarından da pay almayı hesap eden Ecclestone’un adı bir dönem Arsenal’le anılsa da o tercihini bir başka Londra takımından yana kullandı. 2007 Eylül’ünde Flavio Briatore ile

Bernie Ecclestone

birlikte Queens Park Rangers’ı satın aldılar (Aralık 2007’de ortaklığa Lakshmi Mittal de dâhil oldu). QPR yönetim kurulunda görev yapan Ecclestone, Formula’dan kazandığı parayı henüz futboldan kazanamıyor belki ama onu tanıyanlar da boşa yatırım yapmayacağını söylüyor!

Futbol filozofları

Dünya futboluna damga vuran ve isimlerinden saygıyla söz ettiren büyük teknik adamların marifetleri sadece saha içi oyunuyla mı sınırlıdır? Onları farklı kılan yalnızca elde ettikleri kupalar ve şampiyonluklar mıdır? Yoksa sahip oldukları futbol felsefesi mi başarıları ve kupaları taşır büyük ustaların peşi sıra? Onları farklı ve üstün kılan, futbola ve hayata anlam katan bakış açılarını anlamak için, özlü sözlerine bir göz atmakta fayda var.

UEFA'nın "The Technican" dergisinden derleyen: **Sami Çölgeçen**

Arsene Wenger

"Futbolu sevmeniz, oyuncularınızla müşterek bir yaşam şekli ve futbol vizyonunu paylaşma iradeniz olmalıdır."

Bu söylem; klasik anlamda teknik direktörden beklenen fedakârlıkları öne çıkaran bir ifadedir. Paylaşma ise kendi vizyonunu ve kendi yaşam stilini hem oyunculara hem de takıma destek veren idari ekibe iletmenin önemini vurgulamaktadır. Arsene Wenger, zaman zaman derin düşünceler açıklayan kışkırtıcı bir futbol filozofudur. Mesela, "Teknik direktörün surat ifadesi takımının sağlığının aynasıdır" derken, antrenörlerin gerek yüz ifadelerini ve gerekse vücut dillerini doğru kullanarak hem oyunculara hem de medya vasıtasıyla taraftarlara ve idarecilere "pozitif" mesajlar vermeye özen göstermesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Alex Ferguson

"Motivasyon, kazanma arzusu ve ihtiraslı tutku evvela sizde olursa futbolculara daha çabuk sirayet eder."

Sir Alex hücum futbolunu sevmekte ve bunun için sadece kanat oyuncularından değil, sağ ve sol

beklerinden de bindirmeler isteyen bir anlayışa sahiptir. Bu, seyircilerin de isteğine uygun ve futbol tutkusunu ateşleyen bir felsefedir.

Louis Van Gaal

"Bence hocalar yalnızca neticelerle değerlendirilmemelidir. Neticelerin paralelinde çalışma yöntem ve tarzları, futbol felsefeleri ve oyuncularla ilişkileri de gözlemlenmelidir."

Van Gaal bir kulüpte alınan birkaç kötü netice sonrası istifa etmek isteyince

oyuncular kazan kaldırarak ona engel olmuşlar ve neticede o yıl başarıyı da yakalamışlardır. Ne yazık ki çoğu zaman ölçü sadece netice olmakta, teknik adamın felsefesi, duruşu ve metodolojisi göz ardı edilebilmektedir. Bu anlayışın son derece yanlış olduğu ve neticeye gidişi de zedelediği ortadadır.

Rafael Benitez

"Başarıyı sorgulamaktan hiç vazgeçmem ve daima yeni çözümler arar, yeni yöntemleri irdelerim."

Bu kısa cümle teknik adamlık mesleğinin en önemli olgusunun altını çizmektedir. Benitez, teknik direktörlere daima uyanık, araştırmacı ve meraklı olmalarını söylemektedir. Özellikle işler yolunda giderken yeni ve ek çözümler düşünülmelidir. Benitez'e göre teknik direktörlük aslında her gün bir şeyler

öğrenilen devamlı bir çıraclıktır. En büyük tehlike ise her şeyi bildiğini zannetmektir.

Giovanni Trapattoni

"Kulüp hocası olarak bir heykeltıraştım, millî takım için ise bir mikserim."

Bu söz kulüp takımı ile millî takım hocalığı farkını çok güzel belirtiyor. Kulüp hocası bir heykeltıraşa benzer ve elindeki mermeri sabırla yontarak istediği forma bir zaman dilimi içinde sokar. Millî takım hocası ise mikser gibidir. Eline verilmiş kaliteli malzemeleri karıştırarak en kısa zaman dilimi içinde optimum performansı yakalayacak ekibi ortaya çıkarmak durumundadır.

Rinus Michels

"İyi futbol yerine iyi neticeye odaklananlar daha az kırılğandır."

Hollandalı büyük ustanın bu tespiti aslında bir yakınlıktır. Asıl inancı ise şampiyonluğa giden yolun, girişimcilik ve risk almaktan geçtiği, sıkı savunma ile birkaç maç kazanılabileceği, ancak nadiren şampiyonluk getireceği merkezindedir.

Carlos Alberto Parreira

"Yıldızlardan bahsediyorsunuz... Ben sadece duman çıkaran yıldızları istemiyorum. Ben parlayan ve kıvılcım çıkaran yıldızlar istiyorum."

Kişisel becerilerin üst düzeyde olduğu bir ülkenin hocasının bu sözleri çok anlamlı. Parreira'yı top cambazları etkilemiyor. Ona göre her oyuncu teknik kapasitesini takıma sunmalıdır. Yetenekli oyuncuya saygı duyuyor ancak yeteneği takıma sağladığı katkıyla ölçüyor. Yaratıcılığa prim veriyor ama yaratıcı oyuncunun oyun içindeki tembelliğini kabul etmiyor.

Luiz Felipe Scolari

"Her şey basit kalmalı, basit bir aktiviteyi karmaşık hâle getirmenin anlamı yoktur. Futbol basit ve güzel bir oyundur."

Bu ifade bir anlamda Brezilya futbolunu zirveye çıkaran felsefedir. Ancak Scolari'yi tanıyanlar, bu basitliğin büyük gayretlerle elde edildiğini de bilir. Basitlik dehayı gerektirir. Büyük takımları izlerken futbolun basitliğini daha iyi anlarız ama bu kolay görünüm için kim bilir ne yapısal çalışmalar ne zor tercihler ve ne antrenmanlar gerekmiştir.

Ottmar Hitzfeld

"Son 10 yılda futbolda çok önemli değişiklikler oldu. Evvelce daha fazla alan vardı ve uzun paslar yapılabiliyordu. Şimdi ise oyun çok daha çabuk, alan daha az ve teknik adamlar daha donanımlı."

Hitzfeld şöyle bir geride durup oyunun nasıl geliştiğini analiz etmiş. Yılların getirdiği tecrübeleri yeterli bulmamış ve yeni futbolun artık Barcelona'nın oynadığı tarz olduğunu tespit etmiş ama bu tarz oyunu kimler ne derecede oynayabilir? Lâkin artık hedef, bu tarz oyun olmak zorundadır.

Roy Hodgson

"Çağdaş teknik direktörün bir felsefesi, bir uzman görüşü ve içgüdüsel bir sezgisi olmalıdır."

Bu söylemde de birçok anlam gizli. Bir taraftan ortaya konacak, geliştirilecek ve tatbikata geçirilecek bir tarz, diğer taraftan ise ancak senelerin tecrübesi ile oluşabilen uzman görüşü ve hocaların doğasında olması gereken içgüdüsel algılama. Bugünkü futbolda kullanılan

bilimsel veriler elbette çok önemli ama o veriler ancak biten bir işten sonra ortaya çıkar. İçgüdüsel sezgi ise zaten olmuş/bitmişleri değil, olabilecek olanları irdeleyerek takımın kurgusuna katkıda bulunmaktır.

Marcello Lippi

"Her oyuncuya faydalı olduğu, ancak vazgeçilmez olmadığı hissettirilmelidir."

Lippi'nin bu sözü, hocaların çok girift görevlerinin bir özetidir aslında. Değişik

kişiliklerden bir takım yaratıp onları bir yandan motive ederken, aynı zamanda ayaklarının yere basmasını sağlamak... Lippi'nin bir diğer önemli tespiti de şu olmuştur: "Birçok hocaların üstün yetenekli forvetlerle sorunları olmuştur. Ama kariyerlerinin sonuna doğru bu golcü futbolcuların çoğu hocalarına teşekkür etmiştir."

Jose Mourinho

"Ben evrensel bir metot kullanıyorum, organizasyonumu kurarken direkt metotlar tercihimdir. Ancak zaman zaman yönlendirilmiş buluşlar yaptırıyorum. Bir egzersiz icat ediyorum ve hedef koyuyorum, oyuncular hedefe varmak için çeşitli çözümler yaratmaya teşvik ediyorum."

Mourinho böylece oyunculardan optimum verimi almak için modern antrenmanların metodolojisinin iyi hazırlanmasını temin ediyor ve zaman zaman interaktif çalışmalarla oyuncularını hedefe yönlendirmede çok başarılı oluyor.

Andres Iniesta

Futbol otoriteleri onu oynadığı bölgenin en iyisi olarak gösteriyor. Son Dünya Kupası’nı finalde attığı golle İspanya’ya götürən adam Iniesta. Ancak yıldızı parlayan meslektaşları gibi son model arabalara sahip olmak, pahalı saatler satın almak, gece hayatında boy göstermek ya da vücuduna dövme yaptırmak gibi zevkleri yok. Yıllık 9 milyon euroluk gelirine rağmen Barcelona’nın kent merkezinde değil, 50 bin nüfuslu kasabasında mütevazı bir hayat sürdürmeyi tercih ediyor.

Kasabanın uslu çocuğu

Dr. Cem Çetin

Attığı gollerden çok attırdığı gollerle yıldızı parlayan bir futbolcu o. Kariyerini ilk başladığı günden bu yana Barcelona’da sürdüren orta saha oyuncusu Iniesta, son 3-4 sezonda sergilediği futboluyla taraflı tarafsız herkesin hayranlığını kazanıyor. 2009’daki Şampiyonlar Ligi final maçından sonra İngiliz takımı Manchester United’ın yıldızı Wayne Rooney, İspanyol futbolcu için, “Oynadığı pozisyon itibarıyla dünyanın en iyisi” ifadesini kullanıyordu. Iniesta başarılı performansını sadece Barcelona forması altında değil, İspanya Millî Takımı’nda da sergiliyor. Son Dünya Kupası finalinde (11 Temmuz 2010) attığı o tarihi gol, Matadorları mutlu sona taşıdı.

Şu sıralar İspanyol futbolcu sadece ülkesinin değil tüm dünyanın en popüler isimlerinden bir tanesi. Bu şöhrete rağmen Barça’nın 1.69’luk yıldızı, “Böyle mutluyum, hayat tarzımı değiştirecek değilim” ifadesiyle, tevazuundan taviz vermeme konusunda hayranlık uyandıracak bir duruş sergiliyor.

Gerçek bir yıldız

Yıldızı parlayan futbolcuların ortak özellikleridir, son model arabalara sahip olmak, pahalı saatler satın almak, gece hayatında boy göstermek, vücuduna dövme yaptırmak... Belki de bu şekilde saha içindeki farklılıklarını

saha dışına da taşımak isterler. Böyle bir yaşam şekli benimsememiş Iniesta. Nasıl mı? Yıllık 9 milyon euroluk gelire sahip İspanyol yıldız, takım arkadaşları gibi antrenman sahasına çok uzak olmayan kentin modern bölümünde değil, Barcelona’nın dışında, 50 bin nüfuslu San Feliu de Lloobregat’ta yaşıyor. Halinden de oldukça memnun: “Burası oldukça sakin. Alışverişe çıktığımda ya da kahve içmek için bir kafeteryaya gittiğimde rahatça hareket edebiliyorum.” İspanyol yıldızla çok özel bir röportaj gerçekleştiren Fransız gazeteci Vincent Machenaud, Iniesta’nın yerel halkla ilişkisini, “Yaşadığı kasabada bir yerden bir yere

giderken, Iniesta ile karşılaşanlar, oyuncuya mutlaka selam verip ayaküstü sohbet ediyor; bazıları da fotoğraf çektirip, imza talebinde bulunuyor. Bu süreçte Iniesta oldukça mütevazı, ayakları yere basan bir görüntü sergiliyor. Herkese karşı son derece sevecen ve anlayışlı” cümleleriyle aktarıyor. Kazandığı milyon eurolara rağmen gösterişsiz bir hayat tarzını benimseyen Iniesta, futbol dışındaki zaman dilimini de oldukça sakin geçiriyor. “Günde mutlaka 8 saat mutlaka uyurum. Ayrıca en az bir saatlik de öğlen uykum vardır!” diyen Barçalı yıldız, günlük yaşantısının geri kalan bölümlerini, “Boş zamanlarımı okuyarak ya da dinlenerek geçiririm. İnternet vazgeçilmezlerim arasındadır. Akşamları ise pek dışarı çıkmam, diskotek kültürüm yoktur, zaten iyi de dans edemem! Amerikan dizilerine bayılırım ve evimde izleyebileceğim yüzlerce DVD’ye sahibim” şeklinde özetliyor. İspanyol yıldızın futbol dışında bir başka önemli uğraşısı da aldığı eğitim. Okula gitmeden, mevcut şartlar gereği mektupla eğitimi tercih eden Iniesta, beden eğitimi okuyor ve evdeyken ders çalışmazlık etmiyor. Spor eğitimi alan biri olarak Iniesta, futbol dışındaki spor dallarına da ilgi duyuyor: “Bisiklete bayılırım. Benim için büyük bir tutku diyebilirim. Özellikle de Contador’un bisikletiyle turluyorum. O benim iyi bir arkadaşım.”

İspanyolların sevgilisi

Dünya Kupası’nın final maçında kaydettiği tarihi golle Iniesta’nın popülerliği daha da arttı. O artık ülkesinin, Alonso (Formula 1), Gasol (Basketbol/NBA), Contador (Bisiklet) gibi en önemli spor şahsiyetlerinden bir tanesi. Güney Afrika macerasıyla ilgili olarak Barçalı futbolcu görüşlerini şu cümlelerle dile getiriyor: “Orada unutulmayacak günler yaşadık. Bunları hiçbir şeyle değişmem mümkün değil. Hâlâ o süreci kelimelere dökme konusunda zorlanıyorum. Sadece ben değil, bütün takım olarak en büyük hayalimizi gerçekleştirdik.” Bu büyük başarı Iniesta’nın hayat felsefesini değiştirmeyecek gibi gözüküyor. “Bugüne kadar nasıl yaşadıysam, bundan sonra da aynı hayatı sürdüreceğim” diyen Iniesta, Dünya Kupası sonrası süreci, “Pek çok insan beni görmek için bin bir zorluklarla buraya geldi. Bunun böyle olacağını bildiğim için durumu kabullendim ve mümkün olduğunca bu insanlara nazik davranmaya çalıştım. Aslında bizi yakından takip edenler, bizim ‘ulaşılmaz’ insanlar olduğumuzu düşünüyor. Ancak bu

benim için geçerli değil. Elimden geldiğince sıradan bir insan gibi yaşamaya gayret ediyorum” cümleleriyle dile getiriyor. Tevazudan taviz vermeyen Iniesta, yıldız futbolcu olmasıyla ilgili olarak, “Bu tür benzetmelerden uzak duruyorum. Etrafınızdaki insanlar size bu sıfatı yakıştırıyor ve sizi bir kahraman olarak gösteriyor. Bu durumu anlayabiliyorum ancak kendimi bu sıfatlarla değerlendirmiyorum” şeklinde konuşuyor.

Başarı kolektif bir ürün

Iniesta’nın mütevazı yaşam felsefesi, futbol hayatı için de geçerli. Barcelona’nın önemli isimlerinden biri olmasına karşın, elde edilen başarıların kolektif anlayışın bir ürünü olduğunun altını çizen İspanyol futbolcu, profesyonel hayatıyla ilgili olarak herkesin son derece dikkatli okuması gereken bir bakış açısı

Barcelona’ya ağlaya ağlaya gittim

Ailesinden ayrılıp Barcelona’nın futbol okulu Masia’nın yolunu tuttuğunda Iniesta sadece 12 yaşındaydı. “Bu kararı ailemle birlikte aldık” diyen Iniesta, yola çıktıkları ilk günü, “Barcelona’ya gitmek için arabaya bindiğimizde, yanımda annem, babam ve dedem vardı. Yol boyunca sürekli ağladığımı hatırlıyorum. Dedem beni teselli etmeye çalışıyordu. Yemek için mola verdiğimizde, ağzıma tek lokma bile koymadım” cümleleriyle anlatıyor. Samimi bir itirafla, “Doğrusunu söylemem gerekirse o günlerde böyle büyük başarılar elde edeceğimi düşünmüyordum” açıklamasında bulunan Barçalı futbolcu, geçmişte yaşadıklarıyla ilgili olarak, “O günlerdeki hedefim, İspanya 1. Ligi’nde top koşturan birisi olmaktı. Ancak takım konusunda en ufak bir fikrim bile yoktu” bilgisini veriyor.

getiriyor: “Benimle ilgili olumlu ifadeler söylendiğinde elbette mutlu oluyorum, gururlanıyorum ancak sürekli bu coşkuyla yaşamıyorum. Takım sporlarında oyuncuların mukayese edilmesini anlamıyorum. Evet, bireysel sporlarda bu mümkün olabilir, ‘en iyi ya da en kötü’ şeklinde bir değerlendirme yapılabilir ama futbolda bu mümkün değil. Barcelona’da bu kadar başarılı olduysak, bunun en önemli nedeni kolektif oyun anlayışımızdır. Bunun için de kendimi dev aynasında görmüyorum. Takım içinde bir görev dağılımı vardır ve her oyuncu bu dağılıma göre en iyisini yapmaya çalışır. Ben kendimi sadece takım içinde faydalı biri olarak görüyorum ve bu doğrultuda çalışmalarımı sürdürüyorum. Başarılı olunca da kendimce bunun keyfini sürüyorum.”

Önce köyüm, sonra Katalunya, sonra İspanya

Her ne kadar Iniesta’yı sürekli İspanyol bir futbolcu olarak göstersek de onun aynı zamanda bir Katalan olduğunu da unutmamak gerekiyor. Barçalı oyuncu bu konuda oldukça ilginç bir sıralama yapıyor: “İlk önce köyüme, sonra bölgeye bağlı Katalan ve İspanyolum!” Uluslararası organizasyonlarda İspanyol sporcuları mutlaka izlemeye çalıştığının altını çizen Iniesta, siyaset ve din konusundaki görüşlerini esprili bir dille, “Oy kullanmıyorum çünkü her seçim günü mutlaka bir maçımız oluyor! Dine pek inanmıyorum ama Allah’a inanıyorum. Bunun için dinin ritüellerini harfi harfine yerine getiren biri değilim. Yukarıda neyin olduğunu bilmiyorum, çünkü oradan biri gelip benimle konuşmadı! Bu arada etrafımızda olan biten haksızlıkları da gördükçe, insan kendi kendine bir sürü soru sormadan edemiyor. Bunlar karışık konular” şeklinde dile getiriyor. Hayatın belki de en önemli unsurlarından biri olan yeme içme konusunda görüşlerini belirten Iniesta, “Bu konuda bir sınırlamam yok; farklı lezzetleri seviyorum. Tercihim genelde et oluyor, sebze yemeklerini sevmiyorum ama sağlık için gerekli olduğunu söylüyorlar. Ayrıca pizza, çikolata ve hamur işlerine bayılırım. Bütün bu yediklerime karşın kilomu (65kg) koruyorum. Şişmanlamıyorum, bu da bir şans” değerlendirilmesini yapıyor.

Yeni jenerasyon, yeni ümit

2011 Avrupa Şampiyonası finallerine katılma şansını, eleme grubunda İsviçre'nin ardında kalarak ve en iyi dört ikinci arasına da giremeyerek kaçıran Ümit Millî Takımımızda yeniden yapılanma başladı. Teknik Direktör Raşit Çetiner, 2013 Avrupa Şampiyonası grup eleme maçlarına 8 ay kala yeni bir kadronun temellerini attı. Hedeflerinin finallere katılmak olduğunu belirten Çetiner, "1988-1989 jenerasyonu ile gruptan çıkamadık. Şimdi yeni bir takım oluşturmak için çalışmaya başladık. Önümüzdeki sekiz aylık periyotta yeni jenerasyonla yeni bir takım oluşturacağız. Yetenekli ve geniş bir kadromuz var. Bu defa finallere kalmak istiyoruz" diye konuşuyor.

2013 eleme grupları kurlarının Aralık ayında çekileceğini hatırlatan Çetiner, "Ağustos-Eylül gibi maçlarımız başlayacak. İyi bir takım oluşturmak için kulüpleri de zor durumda bırakmadan bu sekiz ayı iyi değerlendirmek amacındayız. Bu kadro ideal kadromuz değil. Oynayacağımız hazırlık maçlarıyla ideal kadromuzu oluşturacağız. Sekiz aylık süreçte, hazırlık maçlarıyla eksik bölgelerimizi görüp gerekli değişiklikleri yapacağız" diyor. Türkiye Futbol Federasyonu'nun yeni bir yapılanma içinde olduğuna da

değinen Çetiner, özellikle altyapıya yatırımlar yapıldığını, ülke futboluna uzun yıllar hizmet edecek gençleri futbolumuza kazandırıp, ekip olarak yetiştiriciliğin yanında yarışmacı yönlerini de ortaya çıkarıp finallere kalmak istediklerini ifade ediyor. Yeni jenerasyonun ilk sınavları da Ekim ayı içinde gerçekleştirildi. Ümit Millî Takımımız iki hazırlık maçında önce Fransa ile deplasmanda, ardından da Belçika ile İstanbul'da karşı karşıya geldi. Fransa'nın Troyes şehrinde Stade de l'Aube'da oynanan karşılaşmada Fransa'nın gollerini 23. dakikada Gueye ve 75. dakikada N'Gog kaydetti. Teknik Direktör Raşit Çetiner, karşılaşmanın ardından yaptığı değerlendirmede, "Avrupa şampiyonu

bir takıma karşı oynadık. Rakibimiz yaşça büyük ve Liverpoollu N'Gog gibi üst düzey oyunculara sahipti. Maça iyi başladık ama kötü bir gol yedik. İkinci yarı oyunda birçok oyuncu değişikliği oldu. Bu bölümde rakibimiz daha iyi oynadı. İleriye nasıl bakacağımızı görmemiz adına önemli bir sınavdı. Olumlu bakıyoruz, oyuncularımıza teşekkür ediyorum" ifadelerini kullandı. Belçika maçında oynanan futbol ve elde edilen skor ise umut vericiydi. Bayrampaşa Çetin Emeç Stadı'nda 12 Ekim günü oynanan maçta 4-1 kazanan ay-yıldızlıların gollerini 20. dakikada Alper Uludağ, 41. dakikada Emre Çolak, 71. dakikada Burak Kaplan ve 79. dakikada Şahin Aygüneş kaydederken, Belçika'nın tek golü 84. dakikada Gianni Bruno'dan geldi.

Teknik Direktör Raşit Çetiner, Belçika maçı sonrası yaptığı açıklamada, "Yeni bir kadromuz var. 5-6 oyuncumuz da aramıza yeni katıldı. Yaşça bizden büyük Fransa ile oynadığımız ilk maçı kaybetsek de iyi mücadele etmiştik. Belçika ise Avrupa'nın önde gelen futbol ülkelerinden biri. Sporcularımın cesur ve yürekten oynadığı, aynı zamanda iyi mücadele ettiği bir maç oldu. 8 ay içinde daha iyi duruma geleceğiz. Bu süreçte kadromuzdaki eksiklikleri görüp, gerekli değişiklikleri yapacağız" dedi.

Fransa - Türkiye: 2-0

Stade de l'Aube - 8 Ekim 2010

Hakemler

Babak Rafati, Markus Hacker, Partich Ittrich (Almanya)

Fransa

Dele-Corchia, N'Diaye, Makonda, Stambouli-Sissoko (Mollo dk. 80), Gonalons (Schneiderlin dk. 73), Brahimi (Bakar dk. 61), Saivet(André dk. 76)-Gueye (Bulot dk. 56), Riviere (N'Gog dk. 61)

Türkiye

Özkan Karabulut-Serkan Kurtuluş, Barış Başdaş (Serdar Aziz dk. 66), Mahmut Boz, Özgür Çek-Burak Kaplan (Serdar Eylik dk. 46), Abdülkadir Kayalı (Alper Potuk dk. 46), Furkan Özçal, Alper Uludağ (Şahin Aygüneş dk. 58)-Emre Çolak (Soner Aydoğdu dk. 76), Anıl Dilaver (Serdar Gürler dk. 84)

Goller

Gueye (dk. 23), N'Gog (dk. 75)

Türkiye - Belçika: 4-1

Bayrampaşa Çetin Emeç Stadı
12 Ekim 2010

Hakemler

Hüseyin Göçek, Aleks Taşcıoğlu, Orkun Aktaş, Onur Karabaş

Türkiye

Özkan Karabulut-Yusuf Onur Arıkan, Mahmut Boz (Musa Nizam dk. 72), Barış Başdaş, Özgür Çek (Sakıb Aytaç dk. 46)-Burak Kaplan, Abdülkadir Kayalı (Alper Potuk dk. 15), Furkan Özçal, Alper Uludağ (Serdar Eylik dk. 46)-Emre Çolak (Soner Aydoğdu dk. 72), Anıl Dilaver (Şahin Aygüneş dk. 63)

Belçika

De Wolf-Cavanda (Van Acker dk. 63), Wuytens, Fazlı Kocabaş, Durwael (Daeseleire dk. 46)-Angeli, Francois, De Pauw (Cale dk. 80), Bruno-Van Eenoo (Camp dk. 46), Badibanga (Lestienne dk. 46)

Goller

Alper Uludağ (dk. 20), Emre Çolak (dk. 41), Burak Kaplan (dk. 71), Şahin Aygüneş (dk. 79), Bruno (dk. 84)

Futbol bana mutluluk veriyor

Ağustos ayında Singapur'da ülkemizi ve Avrupa'yı temsil ederek bronz madalya kazanan takımın en golcü isimlerinden biriydi. İlk kez düzenlenen Gençlik Olimpiyat Oyunları, onun ve takım arkadaşlarının futbol hayatlarının dönüm noktası oldu. Singapur'da ortaya koyduğu performansla hayranlar kazandı, övgüler aldı. Futbolu o kadar çok seviyor ki, etrafındaki herkese de tutkusunu yaymış. Henüz 15 yaşında ama hedefleri büyük. Hayali, A Millî Takım'da oynamak ve yurtdışında top koşturmak.

Ceyla **Kütükoğlu**

Hilal Başkol

golle kaybettiniz? Bir sonraki maça nasıl hazırlandınız? ▲O maça kazanmayı çok istiyorduk. Ama maçın başında yediğimiz iki gol kötü oldu. Yine de umutsuzluğa kapılmadık ve yeneceğimize inanmaya devam ettik. 2-0 geriden gelip iki gol attık. Maç bir anda döndü. Daha baskın oynamaya başladık ama ne yazık ki birçok topumuz direktten döndü. Uzatmada yediğimiz gol ise bizi yıktı. O maça çok üzüldük ama önemli olanın kazanmak ya da kaybetmek

değil, iyi mücadele etmek ve yapabileceğimizin en iyisini yapmak olduğunu biliyorduk. Bir sonraki İran maçına çok iyi hazırlandık. Çünkü Türkiye'ye götüreceğimiz bir madalyanın, bizden sonra gelen arkadaşlarımız ve bayan futbolu için ne kadar önemli olduğunun farkındaydık. Grup maçlarında daha önceki İran'ı yenmiştik. Bu maça da yeneceğimize inanıyorduk. Maça iyi başladık ve ilk dakikalarda gelen golle öne geçtik. Ondan sonra da rahat bir maç oldu. Bronz madalya aldığımız ve Türkiye'ye madalyayla döndüğümüz için mutluyuz. ▼Singapur'dan döndükten sonra senin için neler değişti? Ailen ve çevrenden güzel tepkiler aldın mı? ▲Gördüğüm herkes bana oranın nasıl olduğunu sordu. Neler yaptığımızı, nasıl vakit geçirdiğimizi, olimpiyatın nasıl olduğunu sordular. Ailem ve arkadaşlarım böyle bir organizasyona katıldığım için benimle çok gurur duyuyor. ▼Olimpiyata katılmadan önce ünlü yazarlar ve müzisyenlerle

maç yaptınız. Çekişmeli bir maç oldu. Nasıl geçti maç?

▲Onlarla tanışacağımız için çok heyecanlıydık. Bizim için Singapur'a gitmeden önce çok iyi bir moral oldu. Onların da bizden beklemediği güzel bir oyun oynadık. Onları çok şaşırttık. Bize maç öncesinde ve sonrasında hediyeler verdiler. Onlarla tanışma ve konuşma imkânı bulduk. Harun Tekin, Cansel Elçin ve Bağış Erten'le tanışmak çok güzeldi. Singapur'a morallî gitmek adına harika bir gündü.

Çevremdeki herkes futbol meraklısı oldu

▼Biraz senden bahsedelim. Futbola nasıl başladın? Nerede oynuyorsun?

▲Futbola mahallede erkeklerle futbol oynayarak başladım. Kız arkadaşlarım evcilik oynarken ben sokakta maç yapıyordum. Bir süre basketbol kursuna da gittim. Ama futbolu daha çok seviyordum. Sonra okulumuzda bayan futbol takımı kurulunca beden eğitimi öğretmenimizin de etkisiyle okulun futbol takımına takıldım. O takımla Türkiye Şampiyonu olduk. Oradan Millî Takım seçmelerine gittim ve seçildim. Seçmelerde yeni kulübüm Gölcükspor'un antrenörü de beni izlemişti. Beni kendi takımına almak istedi. Amasya'da yaşıyordum ama orada bayan futbol takımı olmadığı için

tekliflerini kabul ettim ve Gölcükspor'a geçtim. Şu anda Kocaeli'de okuyorum ve Gölcükspor'da oynuyorum. Geçen sezon 1. Lig'e yükseldik. Bu sezon 1. Lig'de oynayacağız. ▼Seni ilk kim keşfetti? Kimler destek oluyor? ▲İlk olarak beden eğitimi öğretmenim Mustafa Demir keşfetti. Okulun bahçesinde futbol maçı yaparken beni takıma çağırdı. Onun sayesinde okul takımında düzenli oynamaya başladım. 6. sınıftan beri futbol oynuyorum. Bu sene futboldaki 5. yılım. Futbol oynadığım için çok mutluyum. Onun dışında desteği ailemden alıyorum. ▼Ailen ve arkadaşların futbolcu olman hakkında ne düşünüyor? ▲Ailem futbolcu olduğum için benimle gurur duyuyor ve bunu herkese büyük bir gururla anlatıyor. Ailem benim futbolcu olmamdaki en büyük etken. Biliyorum ki her zaman arkamdalar ve hep destekleyecekler. Kocaeli'ye giderken de çok destek oldular. Aslında evde benden başka sporla ilgisi olan yok. Ama benim sayemde çevremdeki herkes futbol meraklısı oldu. Ailem vakit

buldukça maçlarımı izlemeye geliyor. Özellikle babam her maçıma gelir. İlk duyanlar hep aynı tepkileri veriyor, nasıl oynadığımı merak ediyor, sürekli sorular soruyor. Hatta merak edenlerin çoğu antrenmanlarımı bile izlemeye geliyor. İlk önce hayretle bakıyorlar ama sonradan maçlarımızda bize destek vermeye başlıyorlar. ▼Hangi mevkide oynuyorsun? ▲Normalde mevkiim sağ açık ama Millî Takım'da gerek duyulduğunda sol açıktaki da oynayabiliyorum. Hücuma yönelik orta saha diyebiliriz. ▼U15 Millî Takım'ının golcü isimlerinden birisin. Yarı finalin de en iyi oyuncusu olarak gösterildin. Bunu neye borçlusun? ▲Tabii ki gol atmak ve beğenilmek çok güzel bir duygu ama bence bunu kişisel olarak değerlendirmek gerekiyor. Çünkü sonuçta takımım galip gelemiyorsa attığım golün de bir anlamı kalmıyor. Bu goller atmamda düzenli ve disiplinli antrenmanların etkisi çok büyük. Çalışmadan hiçbir şey elde edilmiyor. İyi oynamamın tek etkisi yaptığım antrenmanlar.

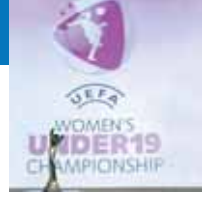

Futbol sayesinde iyi bir eğitim alma şansım oldu

▼Millî Takım'a seçildiğinde neler hissettin? Millî oyuncu olmanın senin için avantajları oldu mu? ▲Millî formayı giymek bütün futbolcuların en büyük hayalidir. O ayrıcalığı yaşadığım için çok mutluyum. Tabii ki Millî Takım'da sürekli olabilmek ve A Millî Takım'a yükselmek benim için çok önemli. Bunun için de elimden gelen her şeyi yapmaya hazırım. Millî Takım seçmelerine katıldığım için bir kulübe transfer olabildim. Ayrıca Millî Takım'da oynadığım için şu an özel bir lisede okuyorum. Futbol sayesinde iyi bir eğitim alma şansım oldu. ▼Futbolla birlikte eğitimini sürdürmek zor oluyor mu? ▲Zor olduğu zamanlar da oluyor ama futbolu çok sevdiğim için bu zorluklarla karşılaşmaya da

hazırım. Futbol oynamak bana mutluluk veriyor. Idmanlarımız okuldan sonra oluyor ama deplasmanlara gidince zaman zaman derslerden de geri kalabiliyoruz. Ama öğretmenlerimiz de bize destek oluyor, kaçırdığımız dersleri özel olarak tekrar anlatıyor. Bu yüzden çok sorun yaşamıyorum. Ayrıca gittiğimiz yerlerde de ders çalışma imkânımız oluyor. Hem kulüp hem de Millî Takım antrenörleri derslerimizde de başarılı olmamızı istiyor. ▼Hayallerin, hedeflerin neler? ▲Benim de hayalim bütün bayan futbolcular gibi Millî Takım'da oynamaktı. Ben bu hayalimi gerçekleştirdim. Şimdiki hedefim buradan A Millî Takım'a kadar yükselmek. Bunu da gerçekleştirmek için elimden geleni yapacağım. Tabii ki futbolun yanı sıra iyi bir üniversiteye giderek iyi bir eğitim almak istiyorum. Bunları gerçekleştirirken de asıl büyük hedefim Türkiye'deki bayan

futbolunu yurtdışında en iyi şekilde temsil etmek. İnşallah bu hayalimi gerçekleştireceğim. Bence bütün bayan futbolcuların da hayali bu olmalı; Türkiye'deki bayan futbolunu yurtdışında temsil etmek. Bu hem benim hem de diğer bayan futbolcular için çok önemli. ▼Örnek aldığın oyuncular var mı? ▲A Millî Takım'daki Bilgin ablayı (Defterli) çok beğeniyorum. Gerçekten çok iyi bir oyuncu. Erkek futbolculardan ise dünyanın 1 numarası olarak gösterilen Messi ve onun takım arkadaşı Iniesta'yı çok beğeniyorum. ▼Futbol ve okul haricinde boş zamanlarında neler yapıyorsun? ▲Ailem ve arkadaşlarımla vakit geçirmeyi çok seviyorum. Özellikle arkadaşlarımla gezmeyi. Onlarla geçirdiğim zamanların beni çok motive ettiğine inanıyorum.

Bütün kızlar Türkiye’de toplanacak!

Son yıllarda düzenlediği final turnuvalarıyla organizasyon konusundaki yeteneğini kanıtlayan Türkiye, 2012’de düzenlenecek UEFA Bayanlar 19 Yaş Altı Avrupa Şampiyonası’nın ev sahipliğini kazandı. UEFA Yönetim Kurulu’nun 4 Ekim 2010’da Minsk’te yaptığı toplantı sonrasında açıklanan karara göre, U19 Avrupa Şampiyonası’na Türkiye ilk kez ev sahipliği yapacak.

2012’de düzenlenecek UEFA Bayanlar 19 Yaş Altı Avrupa Şampiyonası, UEFA Yönetim Kurulu’nun 4 Ekim 2010’da Minsk’te yaptığı toplantı sonrasında açıklanan karara göre ilk kez Türkiye’de gerçekleşecek.

UEFA tarafından her yıl Avrupa’nın “en iyi” genç bayan futbolcularına uluslararası deneyim kazandırmak amacıyla düzenlenen turnuva, önce 1998-2000 yılları arasında 18 yaş altı, ardından 2001-2002 sezonundan itibaren 19 yaş altı olarak sınıflandırıldı. Türkiye, UEFA Bayanlar 19 Yaş Altı Avrupa Şampiyonası’nın on birinci ev sahibi olacak.

1993 yılında İstanbul ve Bursa’nın ev sahipliği yaptığı U16 UEFA Avrupa Şampiyonası’nın ardından Ağustos 2008’de Antalya’da düzenlenen U17 Avrupa Şampiyonası, 2005 Şampiyonlar Ligi Finali ve 2009 UEFA Kupası Finali ile etkinlik düzenleme konusunda tecrübemizi pekiştirerek tüm futbol dünyasına yüksek standartlarda kusursuz organizasyonlara ev sahipliği yapabildiğimizi kanıtlamış bulunuyoruz. Diğer yandan Euro 2016 adaylık sürecinde sunduğumuz projelerin, ortaya konulan başarılı adaylık dosyasının ve artık bir futbol ülkesi olarak tanınan Türkiye’nin uluslararası seviyede organizasyonlara ev sahipliği yapma arzusunun UEFA’nın verdiği bu kararda etkili olduğuna inanılıyor.

Turnuva konsepti

Ülkemizde henüz hak ettiği ilgiyi göremeyen bayan futbolu için önemli bir fırsat olacak bu turnuva, tıpkı diğer genç takım turnuvalarında olduğu gibi dünya futbol sahnesinde parlayacak yeni yıldızların keşfedilmesinde önemli rol oynayacak. Eleme süreçlerinden başarıyla çıkacak 7 takımın yanı sıra ev sahibi olarak U19 Bayan Millî Takımımız da finallerde mücadele edecek. Türkiye, Bayan Millî Takımları düzeyinde ilk kez bir Avrupa Şampiyonası’na katılacak. Finalde yer alacak 8 takım dörderli iki gruba ayrılacak, gruplarda kendi aralarında yapacakları üç maçın ardından ilk iki sırada yer alan takımlar doğrudan yarı finallere yükselecek ve bu maçların galipleri finalde oynama hakkı kazanacak.

Ev sahibi, turizmin göz bebeği Muğla

UEFA’nın belirlediği turnuva kurallarına göre şampiyonanın tek bir bölgede, aralarındaki mesafelerin karayolu ile en fazla 2 saatte kat edilebileceği merkezlerde düzenlenmesi gerekiyor. Yaz mevsiminin en iyi şekilde değerlendirilebildiği illerimizden biri olan Muğla, konaklama ve tesis altyapısı, il sınırları içinde bulunan iki uluslararası havalimanı ve turistlerin ilgi odağı olması sebebiyle turnuva merkezi olarak belirlendi.

Takımlar ve maçlar Muğla merkez, Bodrum, Marmaris ve Fethiye arasında paylaştırılacak. Kasım ayı başında

şampiyonaya ev sahipliği yapacak statları belirlemek üzere TFF’den bir heyet Muğla ilimize bir ziyarette bulunacak. Yazın güzel geçtiği Muğla’da hem sporculara hem de taraftarlara güzel anlar yaşatacak turnuvanın, 2012 yazında tüm dünyanın ilgisini üzerine çekecek UEFA EURO 2012 Avrupa Şampiyonası ve Londra Olimpiyatları ile tarihsel olarak çakışmasını önlemek üzere henüz kesinleşmemekle birlikte 1-15 Temmuz 2012 arasında düzenlenmesi planlanıyor.

Hedef: Yüksek seyirci katılımı

Muğla, özellikle yaz sezonunda ülkemizin en çok turist çeken bölgelerinden biri olmasının yanı sıra yine en yüksek yabancı yerleşiminin olduğu ilimiz. Turnuvaya katılan sporculara ve taraftarlara futbol dolu unutulmaz anılar yaşatmayı hedeflediğimiz bu etkinlik, aynı zamanda bayan futboluna duyulan ilgiyi artırmak için bulunmaz bir fırsat. Statlarda yüksek seyirci katılımı ile gerçekleştirilmek istenilen bu turnuvanın Muğla’da

düzenlenmesiyle, yerli yabancı tüm futbolseverlerin tribünlerde yerlerini alması amaçlanıyor. Diğer yandan Eurosport’tan canlı yayınlanacak

maçlarla televizyon izleyicileri hem bayanların yaşatacağı futbol heyecanına ortak olacak hem de ülkemizi daha yakından tanıyacak.

Ev sahipliği yapan diğer ülkeler

Turnuva son olarak 24 Mayıs ile 5 Haziran 2010 tarihleri arasında Makedonya’nın Üsküp ve Kumanovo şehirlerinde düzenlendi. Ev sahibi Makedonya’nın İspanya ile karşılaştığı açılış maçında 8 bin taraftar tribünleri doldurdu. Genç bayanlar turnuvalarında en yüksek katılım rekorunun kırdığı bu turnuvanın kazananı, ikinci kez şampiyonluk unvanına ulaşan Fransa oldu. UEFA Bayanlar 19 Yaş Altı adıyla bugüne kadar 9 kez düzenlenen turnuvada en çok zafer elde eden takım ise 3 şampiyonluğu bulunan Almanya. 2010-2011 sezonunun ardından düzenlenecek şampiyonaya ise İtalya ev sahipliği yapacak. 30 Mayıs-11 Temmuz 2011’de turnuvaya katılmaya hak kazanan takımlar, ev sahibi İtalya’nın da katılımıyla ülkenin kuzeydoğusunda bulunan Rimini şehrinde buluşacak.

İngiliz panzeri!

Almanya’da gün geçmiyor ki yeni bir genç yıldız daha futbolseverlerin dikkatini çekmesin! Bu isimlerden biri de bu sezon başından itibaren Bundesliga’da fırtınalar estiren Mainz’in ele avuca sığmayan sol ayağı Lewis Holtby. O da son dönemde yetişen çoğu Alman Millî Takım oyuncusu gibi çifte vatandaşlık hakkına sahip. Hem Alman hem de İngiliz vatandaşı olan genç oyuncu, Alman Genç Millî Takımlarının formasını terletmiş olsa da bir “İngiliz askerin oğlu” olarak, çok yakında kendisini ikna etme konusunda iki ülkeyi ciddi bir rekabete sokacak gibi görünüyor.

Aydın Güvenir

18 Eylül 1990’da Almanya’nın Heinsberg şehrine bağlı Erkelenz kasabasında dünyaya gelen Lewis Holtby, İngiliz bir baba ile Alman bir annenin çocuğu. Holtby’nin babası Chris Holtby, İngiltere-Arjantin arasında yaşanan Falkland Savaşları’na katılmış bir İngiliz askeri. Chris daha sonra görevi nedeniyle Almanya’nın Mönchengladbach şehrine taşınır ve burada Holtby’nin annesi Heidi ile tanışır. Böylece bu aralar Bundesliga’nın yeni yıldızlarından olan genç oyuncu da Alman-İngiliz vatandaşı olarak hayata merhaba der. Holtby’nin futbolla tanışması ise oldukça erken. 4 yaşında Sparta Gerderath takımında oynamaya başlayan 1.74 boyundaki oyuncu, 2001’de ise 11 yaşındayken Borussia Mönchengladbach’a geçer. Ancak üç sezon sonra Mönchengladbach kendisini fizikî bakımdan çok zayıf ve çok yavaş bulduğu gerekçesiyle serbest bırakır. Holtby de bunun üzerine, yıldızının parlayacağı Alemannia Aachen takımına transfer olur. Bu takıma transferinden üç sezon

sonra, yani 2007 yılında, henüz 17 yaşındayken A takıma yükselir ve böylece 2. Bundesliga’da mücadele etmeye başlar. 2007-2008 sezonunda ilk kez profesyonel bir müsabakada forma şansı bulduğu bir maçta, takımı St. Pauli ile 2-2 berabere kalırken, Holtby de oyuna 80. dakikada dâhil olur. Bundan sonra sezonun son maçı dışında forma şansı bulamaz. 2008-2009 sezonundan itibaren ise profesyonel kontrat imzalamasının üstünden henüz 9 ay geçmişken, takımda düzenli bir şekilde oynamaya başlar ve ilk resmi golünü de 5 Aralık 2008’de 1860 Münih’e atar. 33 maçta 8 gol ve 8 asist kaydettiği iki sezonun ardından Almanya’nın ve Avrupa’nın birçok takımı kendisini transfer etmek için Aachen’ın kapısını çalar. 2009-2010 sezonun başında Bundesliga takımlarından Schalke’yle yaklaşık 3 milyon euroluk bonservis karşılığında 4 yıllık kontrat imzalar. Schalke’nin, bir sezon önce Wolfsburg’u şampiyon yaparak bir rüyayı gerçekleştirmiş teknik direktörü Felix Magath, Holtby’nin yakın zamanda Bundesliga’nın en iyi ve Alman Millî Takımı’nın da en kilit oyuncusu olacağını ifade eder. Genç yıldız da zaman içinde ünlü teknik adamın psikolojik ve fiziksel bakımdan gelişmesine büyük katkı sağladığını belirtir.

Holtby, Schalke’de 4 maçta ilk on birde yer alıp, 5 kez de oyuna sonradan dâhil olarak 2 asiste imza attıktan sonra devre arasında tecrübe kazanması için bir diğer Bundesliga ekibi Bochum’a 1.5 seneliğine kiralık gönderilir. Bochum Teknik Direktörü Heiko Herrlich, Bundesliga’nın gözünün üstünde olduğu genç oyuncunun kendilerini seçtiği için çok mutlu olduğunu söyler ve kiralık sözleşmesi bittikten sonra da takımda tutmak için ellerinden geleni yapacaklarını ifade eder. Ancak sezon sonu Bochum küme düşer ve Herrlich takımdan ayrılır. Bu takımdaki 14 maçta 2 gol ve 2 asistlik performansının ardından Holtby de sözleşmesinde bulunan “takım küme düşerse ayrılır” maddesinden dolayı Schalke’ye geri döner. Ancak mavi-beyazlı takım onu kendini geliştirmesi için sezon başında bu defa Mainz’e yollar ve böylece bu sezon Bundesliga’da ortalığı kasıp kavuran kırmızı-beyazlı takımla Holtby’nin buluşması gerçekleşir. Sezon başından beri Bundesliga’ya domine eden Mainz’in en çok dikkat çeken oyuncularından biri olan genç yıldız, 7 maçta göstermiş olduğu 2 gol, 6 asistlik performans ve oynadığı futbolla göz doldurur. Özellikle 0-0 giden Köln maçında oyuna sonradan dâhil olup attığı 2 golle yıldızlaşır ve Allianz Arena’da Bayern Münih’i 2-1 mağlup ettikleri karşılaşmada takımının ilk golünü hazırlayarak büyük bir beğeni toplar.

Holtby’nin millî takım kariyeri ise 2007’de başlar. O dönemde Almanya U18 takımının başında bulunan Heiko Herrlich, daha sonra Bochum’da da yanına çağıracağı Holtby’ye ilk kez millî formayı verir. Daha sonra U19 takımına yükselir ve 9 maçta kaptan olarak çıkar. İlk millî takım

golünü de 11 Ekim 2008’de Litvanya’ya karşı kaydeder. Eylül 2009’da ise Almanya’nın son yıllarda başarıyı yakaladığı gençlik aşısının altyapıdaki en önemli isimlerinden biri olan Horst Hrubesch’in çalıştırdığı Almanya U20 takımıyla Mısır’da düzenlenen U20 Dünya Şampiyonası’nda mücadele eder. Bu turnuvada sergilediği futbol ve biri çeyrek finalde Brezilya’ya olmak üzere attığı iki golle tüm futbolseverlerin beğenisini kazanmayı başarır. Bu turnuvadan sonra U21 takımına alınmaya başlar ve aynı zamanda takımın kaptanlığı da kendisine emanet edilir. Holtby’nin Alman Ümit Millî Takım formasıyla çıktığı 6 maçta da 2 golü bulunuyor.

Almanya mı, İngiltere mi?

Her geçen gün yükselen performansıya tüm dikkatleri üzerine çeken genç oyuncunun millî takım kariyeri ise şu an için belirsizliğini koruyor. Çifte vatandaşlık taşıdığından ve şu ana kadar Almanya A Millî Takımı’na hiç çağırılmadığından dolayı İngiltere forması giyme şansı bulunuyor. Üstelik geçtiğimiz günlerde eğer Almanya A Millî Takımı’na alınmayacaksa, İngiltere’yi tercih edebileceğini söyleyerek tüm gözleri kendisine ve dolayısıyla Almanya Teknik Direktörü Joachim Löw’ün üzerine çevirdi. Her şeye rağmen önceliğinin Almanya olduğunu söyleyen Holtby “Kalbimin yarısında Almanya, diğer yarısında ise İngiltere var. İki

ülkeyi de gerçekten çok seviyorum. Babam İngiliz olduğundan dolayı küçükken İngiliz Millî Takımı t-shirt’ü ile dolaşırdım. Ancak beni yetiştiren

Almanya’ya da vefa borcumu ödemek istiyorum. Bu gerçekten ilginç bir olay. Her zaman İngiltere’yi destekledim ancak şu an Almanya için oynuyorum.

11 yaşımıdayken İngiltere, Almanya’yı Münih’te 5-1 mağlup etmiş ve ben bu skora çok sevinmişim. O yüzden Almanya U17 takımı ile İngiltere’ye karşı mücadele ettiğimde çok tuhaf anlar yaşamıştım. Ancak artık durum değişti. Son Dünya Kupası’nda İngiltere’nin Almanya’ya 4-1 yenildiği maçı babamla birlikte izledik. Maç sonunda babam üzüntüden tırnaklarını yiyordu ancak ben maç boyunca gayet sakinim ve iyi oynayan takım kim olursa onun kazanmasını istedim. İngiltere’yi çok seviyorum ancak Almanya’yı da çok seviyorum ve beni yetiştirdiği için Almanya’ya borcum olduğunu düşünüyorum. O yüzden Almanya Millî Marşını söylerken mutluluk duyuyorum. Bundan dolayı önceliğim Almanya. Ancak henüz A takıma çağırılmadığım için İngiltere’den gelecek her türlü

teklife de açığım” şeklinde konuşuyor. Bu açıklamaların ardından Joachim Löw’ün ne yapacağı ise merakla bekleniyor.

Löw, bu ay Almanya’nın İsveç’le oynayacağı hazırlık maçına Holtby’yi çağırıp, İngiltere Millî Takımı’nda oynamasının önüne geçebilir. Zaten kısa bir süre önce

hocası Herrlich sayesinde özgüven kazanarak futbolunu geliştirdiğini belirten Holtby, rol modelinin ise David Beckham olduğunu ve her zaman da öyle kalacağını söylüyor. Forvet arkası, sol açık ve sağ açıktaki kolaylıkla görev yapabilen Holtby, “Oyun tarzımı Joe Cole’a benzetiyorum. Üç farklı bölgede de rahatlıkla oynayabilirim. Hangi bölgede oynadığım benim için sorun değil. Asıl önemli olan hocamın bana güvenmesi” diyerek joker oyuncu olduğunu belirtiyor. Keskin paslar atabilen, teknik, topu

genç oyuncunun A Millî Takım’a çağırılma zamanının geldiğini belirten demeçler vermişti. Holtby’nin Millî Takımımızla 8 Ekim’de oynanan maçın kadrosuna da çağırılması bekleniyordu ancak Löw, U21 Teknik Direktörü Rainer Adrion ile yaptığı görüşmeler sonucu, uluslararası maç tecrübesi kazanması için Holtby’nin bu sefer U21 takımı için seçildiğini de sözlerine eklemişti.

Everton ve Beckham fanatigi

Askerliği döneminde Liverpool’da yaşayan babasının koyu bir Everton taraftarı olmasından ötürü kendisi de bu takımın sıkı bir taraftarı olan Holtby, “Eğer bir gün Premier Lig’e gidecek kadar iyi bir futbolcu olur ve Everton’da oynama fırsatı bulursam hayallerim gerçek olur” diyor. 5 yaşındayken babasının kendisini Wembley’de Everton’ın Manchester United’ı 1-0 yenerek kazandığı FA Cup finaline götürdüğü maçtan beri Everton hayranı olduğunu söyleyen Holtby, “Babam bana Everton virüsünü küçük yaşta enjekte etti. O günden beri Everton maçlarını hep takip ederim” şeklinde konuşuyor. Küçükken Wayne Rooney’nin hırslıdan etkilendiğini ve eski

iyi kullanabilen, çok koşan ve çalım atmaya seven bir oyuncu olarak kendini tanımlayan Holtby, İngiltere’de bazı futbol otoriteleri tarafından fiziği ve sol ayaklı olması bakımından millî oyuncumuz Emre Belözoğlu’na da benzetiliyor. İleriki yıllarda Premier Lig’de oynamak istediğini söylerken, hayranı olduğu İngiliz taraftarların her maçı sanki o gün doğum günleriymiş gibi coşkuyla ya da o gün dünyanın son günümüştü gibi bir hisle yaşadıklarını belirtiyor ve onların önünde oynamak için mental olarak çok güçlü olmak gerektiğini sözlerine ekliyor. Sol ayaklı oyuncu, bir başka hayalinin de Euro 2012 ve 2014 Dünya Kupası’nda yer almak olduğunu söylüyor. Boş zamanlarında golf ve Sri Lankalı arkadaşlarıyla kriket oynamayı çok seven Holtby, müthiş tekniğinin yanı sıra yüksek seviyedeki yaratıcılığı ve karşı takım için öldürücü paslar atabilme kapasitesi sayesinde önümüzdeki yıllarda dünya futboluna damgasını vuracak isimlerden biri olacak gibi görünüyor. Şimdiden, Real Madrid’e transfer olan Mesut Özil ile kıyaslanmaya başlayan genç yıldızın bu sezon Bundesliga’nın yeni prensi olacağını söylemek çok da yanlış olmaz.

Teknoloji futbolun emrinde

Günümüzde futbol, Metin Oktay’ların, Lefter’lerin çamurlu sahalarda oynadığı oyundan çok farklı bir hâl aldı. Saha zeminlerinden oynanan topun özelliklerine, formasından videoboarduna ticari faaliyetlerin ön planda olduğu günümüz spor aktivitelerinde teknolojinin nimetlerinden faydalanmamak nerede ise imkânsız! Hakemlerin tartışmalı pozisyonları tekrar izleyerek karar vermesini onaylamayan UEFA ve FIFA, teknolojinin futbol sahasına girmesinden rahatsız olmalı ki, insan faktörünü en aza indirgeyecek kararlara imza atmak istemedi. Ancak teknolojinin futbol içerisinde hangi alanlarda nasıl kullanıldığı ve ne gibi faydalar sağladığına bakıldığında olumlu birçok yenilik görülmekte...

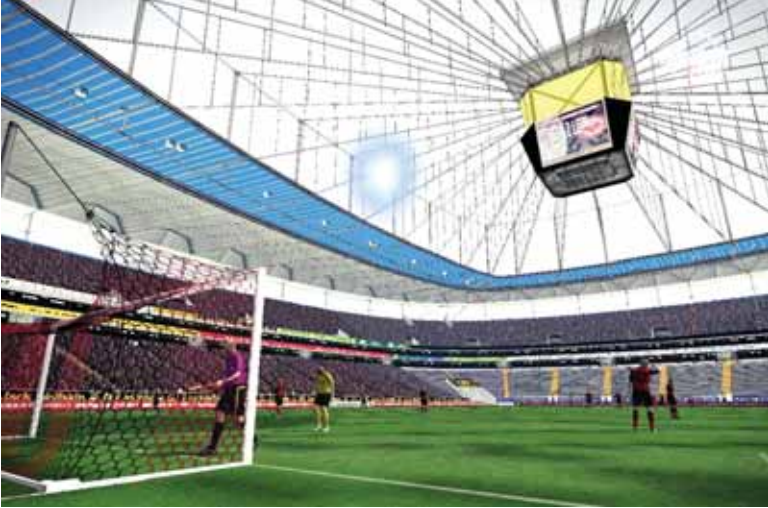
Aybars *Canbay*

Günümüzde futbol, Metin Oktay’ların, Lefter’lerin çamurlu sahalarda oynadığı oyundan çok farklı bir hâl aldı. Saha zeminlerinden oynanan topun özelliklerine, formasından videoboarduna ticari faaliyetlerin ön planda olduğu günümüz spor aktivitelerinde teknolojinin nimetlerinden faydalanmamak nerede ise imkânsız! Hakemlerin tartışmalı pozisyonları tekrar izleyerek karar vermesini onaylamayan UEFA ve FIFA, teknolojinin futbol sahasına girmesinden rahatsız olmalı ki, insan faktörünü en aza indirgeyecek kararlara imza atmak istemedi. Ancak teknolojinin futbol içerisinde hangi alanlarda nasıl kullanıldığı ve ne gibi faydalar sağladığına bakıldığında olumlu birçok yenilik de görülmekte...

Sponsor aktiviteleri

Sponsor firmalar eskiden üç demir üzerine tutturulmuş bez bir brandanın belirli sürelerle elle tetiklenerek dönmесinden oluşan saha kenarı pano sistemine para verirdi. İlerleyen dönemlerde Led Saha Kenarı Panoları geldi ve ilk dönemlerinde taç çizgisine zoom yaptığında renkler tam veremeyen ve seyir zevki oldukça az olan bir görüntüyle karşılaştık. Ardından teknolojinin avantajlarını anlayan sponsor firmalar ve üreticiler saha kenarı reklam panolarının geleceğinin bu yöne doğru ilerlediğini fark ederek yatırımlarını artırdı. Firmalar üretim maliyetlerini bir kenara bırakarak hangi formatta dosya göndermeleri gerektiğini düşünürken, seyir zevki yüksek, kaliteli görsel alanlar ortaya çıkmaya başladı. “Maçın adamı” seçimi, “Takımınızın gol görüntüleri”, “Takımınızın idman günlüğü”, internet üzerinden bilet satışı, yine takım ürünlerinin web’den satın alınması gibi bir çok farklı teknolojik operasyona sponsor olan firmalar, futbol ekonomisine fazlası ile katkıda bulundu. Geçmiş yıllarda gol olduğu zaman bir görevlinin elle değiştirdiği skorboardlar günümüzde görselliği ile ön plana çıkan futbolcuların resimleri ile bezenmiş

videoboardlarla yer değiştirdi. Videoboardlar maç öncesi, devre arası ve maç sonrası videoların görsellerini yayınlayabildiği, maç günleri dışında stadyumda yapılan aktivitelerde de kullanılabildiği için, futbolseverlerin seyir zevkini arttıran teknolojik unsurların başında gelmekte. Yeni nesil videoboardlar stadyum içerisinde yer alan ekranlarla beraber çalışarak

tarafarlara fuaye alanlarında da kesintisiz bilgi aktarımı ile beraber reklam yapılmasına imkân sağlamakta. Taraftarlar fuaye alanlarında yemek yerken aynı anda oyuncuların bilgilerini ekranlardan takip edebilmekte.

Teknoloji ile gelen yeni iletişim alanları

Televizyon, radyo, yazılı basın derken yeni iletişim mecralarının başında sosyal medya gelmekte. Futbol dünyasının önde gelen kulüpleri de bu yeni iletişim araçlarından faydalanmak için yoğun çaba içerisine girdi. Sosyal medya konusunda UEFA için ayrı bir parantez açılması gerekiyor. Çünkü sosyal medyayı en efektif olarak kullanan spor organizasyonlarının başında geliyor UEFA. Takımların facebook ve benzeri siteler üzerinde kurdukları fan sayfaları, taraftarla olan iletişimine güç katmakla birlikte sponsorlara uygun ek görsel alanlar oluşturmakta. Bu konuda en iyi örnek 2010 FIBA Dünya Basketbol Şampiyonası ile beraber facebook ve

twitter gibi sosyal medya alanları kullanan BEKO. Markaların sosyal mecraya ne kadar önem verdikleri, televizyon gibi reklam verilmesi pahalı olan bir alana facebook temalı reklam vermelerinden anlaşıyor. Turnuva boyunca Garanti, Ülker gibi dev markaların da sosyal medyayı kullananlar arasında yer alması, bu mecranın önemini herkese göstermekte.

Teknoloji ile gelen analiz bilgileri

“22 kişinin bir topun peşinde koştuğu” dönemler geride kaldı. Antrenörlerden yöneticilere kadar bütün futbolseverler, teknik veri ve bu veriler üzerine analiz yapmanın gerekliliğini kabul etmiş durumda. İzlenen maçta futbolcuların topla oynama oranından kaç kilometre koştuğuna, kaç pas yapıp, kaç şut çektiğine kadar birçok verinin ekrana anlık olarak yansması artık alışılagnelmiş bir uygulama.

Topa yerleştirilecek bir çiple topun kale çizgisini geçip geçmediğinden kaç km hızla kaleye doğru gittiğine kadar birçok bilgi de yakın zamanlarda ekranlara yansıyacak bilgilerden. Hakemlerin kendi aralarında iletişim kurabilmeleri için telsiz kulaklıklar hâlihazırda kullanılmakta. Nike, Adidas, Puma gibi üreticiler forma, ayakkabı, şort gibi birçok üründe futbolculara en rahat, en dayanıklı ve performanslarını en az etkileyecek ürünleri yapmak için birbiriyle yarışır durumda. Nike Inovasyon Merkezi’nde geliştirilen Dri-FIT teknolojisi, rahatlığı ön planda tutarak, futbolcunun oyun içinde konsantrasyonunun bozulmamasını hedefliyor. Nike, Dri-FIT teknolojisi ile beraber vücudu saran, nemi cilt yüzeyinden alarak kumaşın yüzeyine ileten ve bu sayede fazla nemin hızlı buharlaşmasını sağlayarak futbolcuya kendisini daha uzun süre rahat hissettiren formalar üretmekte. Yapılanlardan ve yeni projelerden görüldüğü gibi teknoloji futbol sahasına girmeye dünden hazır. Asıl soru futbolun patronu UEFA ve FIFA, ne kadarına izin verecek?

Mevsim oyun mevsimi

EA Sports’un FIFA 2011 ve Konami’nin PES 2011 oyunları geçtiğimiz ay içerisinde piyasaya çıktı. FIFA’nın üstünlüğünde geçen 2010 yılının ardından 2011’de Konami, EA Sports’u yakalamak için büyük çaba sarf etmiş. Bu çaba ne kadar başarılı olmuş, tercihe ve oyun zevkine göre değişir. İki oyunun geçen seneye göre neleri farklı yaptığını anlatalım. Kararı siz verin.

İlker *Uğur*

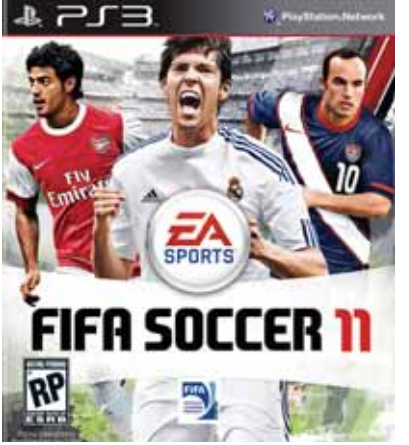
Mevsimler sonbaharı, aylar Ekim’i gösterdiğinde futbol oyunları bir kez daha arz-ı endam etmeye başlar. Bir kez daha o mevsimdeyiz ve her zamankinden iyi iki futbol oyunu karşımızda. EA Sports’un FIFA 2011 ve Konami’nin PES 2011 oyunları geçtiğimiz ay içerisinde piyasaya çıktı. FIFA’nın üstünlüğünde geçen 2010 yılının ardından 2011’de Konami, EA Sports’u yakalamak için büyük çaba sarf etmiş. Bu çaba ne kadar başarılı olmuş, tercihe ve oyun zevkine göre değişir. İki oyunun geçen seneye göre neleri farklı yaptığını anlatalım. Kararı siz verin. PES 2010, çok iyi bir oyun değil. Oynatıyordu kendisini ama çok uzun süreli eğlence garantisi vermiyordu. Online oyun seçenekleri çok parlak değildi diğer taraftan. Çok ciddi bir bağlantı sıkıntısı vardı. Şampiyonlar Ligi’nin oyundaki varlığı olumlu bir gelişmeydi ama oyuna vaat ettiği kadar derinlik katmamıştı. PES 2011’de ise ciddi bir değişime gidilmiş. Pas sistemi baştan aşağı değişmiş. Bu değişimle birlikte oyuncunun, takımı üzerindeki etkisi katlanarak artmış. Analog yön kollarıyla tüm hareketi kontrol ettiğiniz oyunun pas sistemi de buna uydurulmuş. Pas şiddeti de çok önem kazanmış. FIFA’nın sistemini benimseyen Konami, ara pasları ise yarı manuel olarak ayarlamış. Yani oyunda pas yaparken zorlanan bir oyuncu bir

anda nefis bir ara pas atıp oyuna olan inancını yine kazanıyor. Bu sayede oyundan erken kopmalar olmuyor. Lisans sorunu Konami’nin kanayan yarası olmaya devam ediyor. FIFPro ile anlaşmaları şart ama bunu nedense yapmıyorlar veya yapamıyorlar. Bunun dışında tek bir futbolcunun kariyerini yönettiğiniz Become A Legend bölümü son oyunda çok daha fazla geliştirilmiş. Fakat en güzel sürpriz, oyunun Türkçe olması. Oyunun tamamı olmasa da menüleri ve okunacak tüm materyal Türkçe. Anlatım ise hâlâ İngilizce ve maalesef çok tekdüze bir anlatım var. PES 2011 her zaman olduğu gibi arkadaşlarınızla oynadığınız zaman eğlendirecek bir oyun olmuş. Yapay zekâya karşı oynandığında çok uzun ömürlü bir oyun değil. Bir büyük eksiklik ise oyundaki topların hafif olması. Zaman zaman plastik top hissi alabilirsiniz. Ülkemize Aral İthalat

tarafından getirilen oyun Türkiye’de en çok satan oyunlardan birisi olma özelliğine de sahip. FIFA’ya gelirsek, FIFA 2010 çok iyi bir oyundu. Çok rahat bir oynanışla kısa öğrenme süreleri sunuyor, ustalaşmak ise zaman alıyordu. Ayrıca yapay zekânın zorluk düzeyleri çok düzgün bir ayaara tâbi tutulmuş, zorlarken çıldırtmayacak bir sistem benimsenmişti. FIFA 2010’u FIFA Dünya Kupası 2010 Güney Afrika oyunu takip etti. Bu oyun görsel zenginliğin yanında benzer bir kolay oynanış sunsa da savunma yapmanın zorluğu nedeniyle FIFA 10’dan daha iyi bir oyun değildi. Takımlar golden sonra çok çabuk dağılırken, tecrübeli oyunculara karşı farklı skorlar kaçınılmaz oluyordu. EA Sports bu iki oyunun eksilerini toplamış ve yeni oyununda kocaman bir artıya dönüştürmüş. Şunu gönül rahatlığıyla söylüyorum; “elimizde mükemmel bir futbol oyunu var.” Basit bir arayüz, kolay oynanış, muhteşem grafikleri bir arada az görürsünüz ama FIFA 11 tüm özellikleri barındırıyor. Oyunu oynadığınız zaman “bu oyun olmuş” diyorsunuz. Üstüne üstlük bunu yaparken çok mütevazı bir ton tutturuyor. Hiçbir EA yetkilisi haddini aşan lâflar etmiyor, oyun kendisini değil, oyuncuyu öne çıkarıyor. FIFA 11’in en ilginç özelliklerinden bir tanesi kaleciyi kontrol etmenize imkân tanınması. Bu özelliğin çok ciddi bir çabanın ürünü olduğunu, oyunu oynarken

anlayacaksınız. Çok eğlenceli ve hatasız bir oyun modu var elimizde. Oyundaki “Kariyer Modu”na eklenmiş bu özelliği denemenizi tavsiye ederim. Zaten siz denemezseniz oyun bir süre sonra sizi kaleye geçiriyor. En azından bir kez oynatıyor. Zaten bir kere oynadığınızda da bırakmanız zor! Bir kaleci olarak frikik atmaya gidip sonra panikle geriye koşmanın heyecanı müthiş bir eğlence anlamına geliyor. Bunun dışında FIFA’nın en güçlü yanlarından olan online maçlar her zamankinden daha rahat oynanıyor. Be A Pro daha da iyileştirilmiş ve biraz daha

zorlaştırılmış. Turnuvalardaki çeşitlilik ise devam ediyor. Çok sıkılan kendi Süper Ligi’ni bile kurabilir. Ekim ayı futbol oyunu ayı ve bu oyunların en iyileri PES ve FIFA serileri. İki oyunu teraziye koyunca FIFA ağır basıyor ama PES geçen seneden sonra ciddi bir hamle yapmış ve bu çabayı sürdürürse önümüzdeki senelerde iki oyunun arasındaki fark daha da kapanacaktır. Bunun dışında iki oyunu da satın almanızı öneririm. Zira iki oyun da farklı bir deneyim sunuyor ve zaman geçirdikçe size vereceği oyun zevki katlanarak artıyor. Bu arada iki oyunu da Playstation 3’te oynadığımı belirtmek isterim. FIFA 11’in PC’de daha kötü, PES’in ise daha iyi olduğunu duydum.

Orhan Ertanhan, Genel Sekreter Vekili

Orhan Selim Ertanhan, TFF Genel Sekreter Vekili görevine getirildi. 1952 Sinop, Ayancık doğumlu olan ve İstanbul İ.T.İ.A İşletme bölümünü bitiren Ertanhan, TRT’de haber spikeri, Haber Dairesi Başkan Yardımcısı ve İstanbul Bölge Müdürü olarak görev yaptı. Ali Uras başkanlığındaki TFF Yönetim Kurulu’nda yer alan Ertanhan, ayrıca Türkiye Voleybol, Beyzbol ve Amerikan Futbolu Federasyonlarında da yönetim kurulu üyeliklerinde bulundu. Genel Sekreter Vekili Ertanhan, 2006-2009 yılları arasında Türkiye Spor Yazarları Derneği Genel Sekreterliğini de yaptı.

M.Kemal Uluşu koordinatör oldu

Türkiye Futbol Federasyonu eski başkanlarından Mustafa Kemal Uluşu, TFF Yönetim Kurulu Koordinatörü oldu. Haziran 1984-Temmuz 1985 arasında TFF Başkanlığı yapan Uluşu, daha önce Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Merkez Danışma Kurul üyeliği ile Güreş Federasyonu Yönetim Kurulu üyeliğinde bulunmuştu. Uluşu ayrıca Ulaştırma Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile Spor Bakanlığı’nda da baş müşavirlik görevlerini üstlenmişti. Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi üyesi olan M. Kemal Uluşu, ömür boyu TFF Genel Kurul delegeliği hakkına da sahip.

Şike ve bahis soruşturması kapsamında 65 kişi PFDK’ya sevk edildi

Türkiye Futbol Federasyonu’nun 4 Ağustos 2009’da Sarıyer Cumhuriyet Savcılığı’na verdiği şikâyet dilekçesi üzerine İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından başlatılan “şike soruşturması”, Diyarbakır Savcılığı’nın yürüttüğü “yasadışı bahis soruşturması” ve Bochum Savcılığı’nın yürüttüğü “bahis ve şike manipülasyonu soruşturması” sonucunda, futbol ailesine mensup 65 kişi Türkiye Futbol Federasyonu tarafından Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu’na sevk edildi. Ağustos 2009’dan bu yana geçen 14 aylık süreç içerisinde TFF ile Sarıyer Cumhuriyet Savcılığı, Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı,

Bochum Savcılığı ve Emniyet birimleri arasında sürekli iletişim ve işbirliği sürdürülmüştü. Sarıyer ve Diyarbakır Savcılıklarının soruşturmaları ile ilgili aldığı gizlilik kararı nedeniyle, bu soruşturmaların tamamlanması ve gizlilik kararının kalkması beklenirken, Bochum’da davanın açılması ve gizlilik kararının kalkması üzerine ilgili dosyalar içindeki belge ve bilgilere de ulaşıldı. Türkiye Futbol Federasyonu tüm bu dosyaları titizlikle gözden geçirerek tasnif etti, toplamda 58 müsabakayı inceledi ve kapsamlı bir çalışma sonucunda, Sarıyer Cumhuriyet Savcılığı ve Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı soruşturmaları kapsamında açılan davalarda yargılanan kişilerden, futbol ailesine mensup olanların disiplin kuruluna sevkine karar verdi. Türkiye Futbol Federasyonu’nun yukarıda belirtilen şikâyetine konu olaylarla aynı kapsamda, Bochum Savcılığı’nın şike ve bahis manipülasyonu soruşturması Kasım 2009’da kamuoyunun gündemine girmişti. O günden itibaren, Adalet Bakanlığı, Sarıyer Cumhuriyet Savcılığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü ile Bochum Savcılığı ve Alman Emniyet birimleri arasında görüşme, bilgi ve belge paylaşımında Türkiye Futbol Federasyonu’nun da önemli katkıları olmuştur.

Sevker tedbirli ve tedbirsiz olarak yapıldı

Toplam 65 kişiyi kapsayan sevkler, Sarıyer Cumhuriyet Savcılığı ve Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı soruşturmaları sonucunda açılan davalarda yargılanan kişilerden futbol ailesine mensup olanları kapsıyor. 65 kişiye ilaveten isimleri dosyada olan futbol ailesi mensubu 3 kişi daha önceden PFDK’ya sevk edildiği için, bir kez daha sevk edilmedi. Yürütülen soruşturma kapsamında iddianamelerde şüpheli olarak görünen kişilerden tutuklanarak serbest bırakılan 22 kişi tedbirli, tutuklanmamış 43 kişi de tedbirsiz olarak Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu’na sevk edildi. Sarıyer Cumhuriyet Savcılığı tarafından hazırlanan iddianame kapsamında yargılanan 71 kişiden 54’ü futbol ailesi içinde yer alıyor. 9’u amatör toplam 39 futbolcu, 3 hakem, 7 teknik adam, 2 kulüp başkanı, 1 kulüp yöneticisi ve 2 lisanslı futbolcu temsilcisinin ismi iddianamede bulunuyor. Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı tarafından hazırlanan iddianamede ise ismi geçen 97 kişiden 19’u futbol ailesi içinde yer alıyor. 5’i Sarıyer dosyası ile ortak olan bu kişiler, 5’i amatör 15 futbolcu, 2 antrenör ve 2 hakemden oluşuyor. Şike ve teşvik primi iddialarıyla ilgili sistemli ve hassas çalışmalarını yürüten Türkiye Futbol Federasyonu, Türk futboluna bulaşan şike ve yasadışı bahis virüsünü kökten çözmek için Disiplin Kurulu’na sevklerde gösterdiği kararlı tutumu var gücüyle sürdürerek bu konudaki takipçiliğini devam ettireceğini de deklare etti.

Kadriye Gökçek İrlanda’da maç yönetti

Bayan FIFA Hakemimiz Kadriye Gökçek, UEFA tarafından Avrupa U17 Bayanlar Şampiyonası birinci eleme turu maçlarında görevlendirildi. Gökçek’in yardımcılığına MHK tarafından Seçim Demirel atandı. Gökçek ve Demirel’in görev yaptığı Kuzey İrlanda’da 15-22 Ekim tarihlerinde oynanan 2. Grup maçlarında ev sahibi Kuzey İrlanda’nın yanı sıra Çek Cumhuriyeti, İrlanda Cumhuriyeti ve Makedonya mücadele etti.

UEFA’dan Oğuz Sarvan’a görev

UEFA, Merkez Hakem Kurulu Başkanı Oğuz Sarvan’ı 11 Ekim’de, İskoçya ile İzlanda arasında oynanan 2011 U21 Avrupa Şampiyonası play-off rövanş maçına gözlemci olarak atadı. Erol Ersoy ise 8 Ekim’de Slovenya-Faroe Adaları arasında oynanan UEFA Avrupa Şampiyonası grup eleme maçının gözlemciliğini yaptı.

Önen ve Kazancıoğlu iki maçın delegesi

UEFA Gençler-Amatörler Komite Üyesi Süheyl Önen, UEFA tarafından delege olarak görevlendirildi. Önen, 8 Ekim Cuma akşamı Galler ile Bulgaristan arasında oynanan 2012 Avrupa Şampiyonası grup eleme karşılaşmasında UEFA delegesi olarak görev yaptı. Metin Kazancıoğlu da aynı gün, Gürcistan ile Malta arasında oynanan 2012 Avrupa Şampiyonası grup eleme karşılaşmasında UEFA delegeliği görevini üstlendi.

Cengiz Demirpençe vefat etti

Eski hakemlerimizden Cengiz Demirpençe, 16 Ekim günü hayatını kaybetti. Demirpençe’nin cenazesi 17 Ekim’de Karacaahmet Mezarlığı karşısındaki Şakirin Camii’nde öğle namazını müteakip kılınan cenaze namazının ardından defnedildi. Merhum Cengiz Demirpençe’ye Allah’tan rahmet, ailesi ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

Bu onur Cüneyt Çakır’ın

FIFA kokartlı hakemimiz Cüneyt Çakır, uzun bir aradan sonra Türk hakemliği adına bir ilki gerçekleştirerek Şampiyonlar Ligi maçı yönetti. Çakır, Rusya’nın Kazan kentindeki Centralni Stadi’nda Rubin Kazan ile Barcelona arasında oynanan ve 1-1 sona eren Şampiyonlar Ligi karşılaşmasında düdüğü çaldıktan sonra yurda dönüşünde yoğun bir ilgiyle karşılandı. Fırat Aydınus, Tolga Özkalfa, Süleyman Abay, Bahattin Duran ve Tarık Ongun’dan oluşan ekibiyle birlikte Atatürk Havalimanı’na inişinde basın mensuplarının

MHK’nın değerlendirme seminerleri sürüyor

TFF Merkez Hakem Kurulu tarafından organize edilen “Sezon İçi Değerlendirme Semineri”nin ikinci ve üçüncüsü de Ekim ayı içinde İstanbul’da gerçekleştirildi. İkinci seminere, Bank Asya 1. Lig’de görev alan 13 hakem ve 39 yardımcı hakem katıldı. MHK Başkanı Oğuz Sarvan’ın Bank Asya 1. Lig’de geçen ilk 5 haftanın genel değerlendirmesi ile başlayan seminerde MHK Başkan Vekili Yüksel Okçuoğlu, hakemlerin performansları analiz edildi. Seminerde UEFA Hakem Kurulu üyesi Jaap Uilenberg de seçilmiş iki önemli müsabakanın hakemlerine yönelik genel değerlendirmeyi ve seçilmiş kritik pozisyonlardaki grup çalışmalarını yönetti.

verilmesinin arkasından seminer sona erdi. Üçüncü seminer ise İstanbul Marriott Otel’de yapıldı. Tek günlük seminere, Spor Toto Süper Lig’de görev alan hakemler katıldı. MHK Başkanı Oğuz Sarvan’ın ilk 8 haftanın genel değerlendirmesi ve kritik pozisyonlara ilişkin sunumu ile başlayan seminerde MHK Başkan Vekili Yüksel Okçuoğlu, hakemlerin performansları analiz edildi. Seminerde UEFA Hakem Kurulu üyesi Jaap Uilenberg de seçilmiş iki önemli müsabakanın hakemlerine yönelik genel değerlendirmeyi ve seçilmiş kritik pozisyonlardaki grup çalışmalarını yönetti.

sorularını cevaplandıran Çakır, iki takım adına da birer penaltı kararı verdiği karşılaşma için “İyi bir maç olduğunu düşünüyorum” dedi. Avrupa’da Türk hakemliği adına çok önemli bir misyonu sahip olduklarını, “Ben ve arkadaşlarım daha fazla çalışarak

hakemliğimizin en üst seviyeye gelmesi için elimizden geleni yapacağız. Türkiye Futbol Federasyonu ve Merkez Hakem Kurulu’ndan bize büyük destek verildi. Çok değerli hocalarımızın bizde büyük emekleri var. Bugün bir noktaya gelebildiysem, yarın daha iyi yerlerde olmayı umut ediyorsam, bu onların eseridir. Onlardan istediğim, bugün verdikleri desteği yarın da devam ettirmeleri. Ben ve arkadaşlarım daha çok çalışarak, Türk hakemliğini en iyi noktalara getireceğimize inanıyoruz” diye konuştu. Avrupa’da hakemlikte sıranın elit kategoriye geldiği ifade edilerek görüşleri sorulan Çakır, “Çalışmalarımızın karşılığını somut bir şekilde almak bizleri çok mutlu etti. Geline bu nokta, son nokta değil, Türk hakemliği adına bir başlangıç. Ben ve arkadaşlarım ileride Türk hakemliğini en iyi yerlerde temsil edeceğimize inanıyoruz” cevabını verdi.

Temsilcilere bölgesel eğitim semineri

Temsilciler Kurulu’nun profesyonel müsabakalarda 10 Ağustos 2010 tarihinden bu yana görev yapan temsilcilerle bölgesel olarak düzenlediği eğitim toplantıları devam ediyor. Ankara’da 16 Eylül 2010 tarihinde 62 temsilciye verilen eğitimle başlatılan çalışmalar, 5 Ekim 2010 tarihinde İstanbul’da 64 temsilcinin katılımıyla sürdü. 14 Ekim 2010 tarihinde ise 42 temsilcinin katılımıyla İzmir’de seminer yapıldı. Profesyonel liglerin devre arasına kadar Anadolu’nun diğer bölgelerinde de devam edecek seminerlerde, müsabakalarda karşılaşılan sorunlara yönelik önlemler, statü ve talimatların uygulanması ile temsilci raporları değerlendiriliyor.

Plajda zafer Citta Slow'un

TFF tarafından düzenlenen TFF Garanti Plaj Futbolu Ligi, 22 etabın ardından 7-13 Ekim'de Alanya'da düzenlenen "Süper Finaller"le noktalandı. Garanti Plaj Futbolu Ligi Süper Finalleri'nde favori gösterilen Alanya Suntopia takımını penaltılar sonucu 9-8 yenen Seferihisar Citta Slow ilk kez şampiyon oldu. Karataş Belediyespor'u 6-4 mağlup eden Karasu Belediyespor da finalleri 3. olarak tamamladı. Alanya'da düzenlenen Süper Finaller ilginç maçlara ve saha içi şovlara sahne oldu. Final maçının topu paraşütle sahaya bırakılırken,

şampiyonun penaltılarla belirlediği final maçında da son ana kadar büyük çekişmeye yaşandı. Portekiz'deki Elit Lig'de bir üst gruba yükselerek Avrupa'nın en iyi 8 takımı arasına girmeyi başaran Plaj Futbolu Millî Takımı oyuncularının yer aldığı iki takımın mücadelesinde normal süre 7-7 sona erdi. 3 dakikalık uzatma süresi de iki takımın birer gol bulması sonucu 8-8 berabere gitti. Bire bir penaltı atışlarında ilk penaltıyı gole çeviren Seferihisar Citta Slow Takımı, Alanya Suntopia takımının penaltıyı kaırması üzerine maçtan 9-8

galip ayrıldı. Süper Finallerin gol kralı 14 golle Karasu Belediyespor'dan Turgut Baş oldu. "En değerli oyuncu" ödülünü Seferihisar Citta Slow'dan Barış Terzioğlu, "En iyi kaleci" ödülünü aynı takımdan Murat Taner kazanırken, "En centilmen oyuncu" ödülünü ise Alanya Suntopia takımından Erhan Eriten aldı.

Şampiyonluk kupasını Alanya Kaymakamı Hulusi Doğan, Alanya Belediye Başkanı Avukat Hasan Sipahioğlu ve TFF Futbol Genel Direktör Yardımcısı Zeynepgül Ene takdim etti. Ödül töreninde konuşan Ene, plaj futbolunun ülkemizde giderek yaygınlaşan bir spor dalı olduğunu belirterek bu sene etap sayısı 22'ye çıkan Garanti Plaj Futbol Ligi'nin doğudan batıya oynandığı tüm illerde ilgiyle karşılandığını ve belediyelerin verdikleri katkılar sayesinde ligin kalitesinin her sene arttığını ifade etti.

25 Haziran'da Kocaeli Körfez etabı ile başlayan TFF Garanti Plaj Futbolu Ligi'nde toplam 22 etapta 164 takım ve 1968 sporcu mücadele etti. Lig boyunca toplam 3.013 gol atıldı.

Geçen yıl 18 etapta düzenlenen Garanti Plaj Futbol Ligi, gördüğü yoğun ilgi nedeniyle bu sezon 22 etaba çıkarıldı. Türkiye'nin 6 bölgesinde (Marmara, Ege, İç Anadolu, Karadeniz, Akdeniz ve Doğu Anadolu Bölgesi) yapılan 22 etapta gerçekleştirilen 272 müsabakayı çok sayıda sporsever takip etti. Erdek ve Ordu en çok ilgi gören etaplar olurken, 22 etapta on binlerce seyirci plaj futbolu heyecanına tanıklık etti. İlk kez düzenlenen Van Çiçekli ve Edremit etaplarında da üç gün boyunca yapılan tüm maçları ilgiyle takip eden yöre halkı tribünleri doldurdu.

vardı. Diğer maçta da Galler, İzlanda'yı 2-1'le geçti. Son maçında İzlanda'yı 2-1 yenen gençlerimiz, Galler'in Kazakistan'la 1-1 berabere kalmasıyla 2 puan farkla grubu ilk sırada bitirdi. İzlanda maçındaki golleri 57'de Muhammet Demir, 90+4'te Hasan Ahmet Sari atarken, İzlanda'nın golü 48. dakikada geldi. Rakip takım 58. dakikada 10 kişi kaldı. 28 takımın mücadele edeceği Elit Tur'da takımlar 4'erli 7 grupta yer alacak. Elit Tur sonunda 7 grup lideri 2011'de Romanya'da düzenlenecek finallere ev sahibi ülke ile birlikte katılacak.

U19'lar Elit Tur'da

Teknik Direktörlüğünü Kemal Özdeş'in yaptığı U19 Takımımız, Galler'deki eleme turunda grubunu ilk sırada tamamlayarak Elit Tur'a yükseldi. 1. Grup'taki ilk maçını ev sahibi Galler'le oynayan gençlerimiz, uzatma dakikalarında yediği iki golle sahadan 3-3'lük beraberlikle ayrıldı. Bu maçtaki gollerimizi 7. dakikada Engin Bekdemir, 59. dakikada Ufuk Özbek ve 61. dakikada Muhammet Demir atarken, Galler'in golleri 57, 90+1 ve 90+5'te geldi. Grubun diğer maçında İzlanda, Kazakistan'ı 4-0 mağlup etti. İkinci maçında Kazakistan'la karşılaşan U19 Takımımız, rakibini 5-1 yendi. Gollerin altında 44 ve 82. dakikalarda Engin Bekdemir, 47. dakikada Ömer Şahiner, 51. dakikada Orhan Gülle ve 58. dakikada Hasan Ahmet Sari imzaları

Ankara'ya bravo

Teknik Direktörlüğünü Hameş Şentürk'ün yaptığı Ankara Bölge Amatör Karması, Hırvatistan'daki UEFA Regions Cup Ön Eleme Turu A Grubu'nu ilk sırada tamamlayarak eleme turuna yükseldi. Galler temsilcisini 4-1, İngiltere temsilcisini 3-0 yenip, Hırvatistan temsilcisi ile 0-0 berabere kalan Ankara Karması, eleme turuna çıktı. Eleme Turu'nda 32 ülkenin takımı 8 ayrı grupta mücadele edecek ve birinciler finallere gitmeye hak kazanacak. Finaller Haziran 2011'de düzenlenecek.

BAL'ın açılışını Lutfi Arıboğan yaptı

Türkiye Futbol Federasyonu'nca bu sezon ilk kez düzenlenen Bölgesel Amatör Lig'de 2010-2011 sezonu başladı.TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Vefa Stadı'nda Fatih Karagümrük ile Maltepespor arasındaki maçın açılışına katılarak Bölgesel Amatör Lig'in ilk sezonunu başlattı. Her iki takımın kaptanı ile maçın başlama vuruşunu yapan Başkanvekili Arıboğan, iki takım oyuncularına ve kulüp başkanlarına başarılar diledi. Bölgesel Amatör Lig'in futbolu yaygınlaştırma misyonu için çok önemli araç olacağını belirten Arıboğan,

"Profesyonel liglerde takımı bulunmayan şehir ve ilçeler de bu lig sayesinde futbol heyecanı yaşayacak. 78 ilimizden katılım olması çok sevindirici. Bütçesi sezonluk 5 milyon liraya ulaşan bu lig sayesinde amatör sporcular da özel sigorta ile tanıştı. Türkiye Futbol Federasyonu olarak, 2008'den bu yana amatör futbola olan desteğimiz artarak devam edecek" dedi. Toplam 143 takımın 12 grupta mücadele edeceği BAL'da, iki grup 10 takım, bir grup 11 takım, altı grup 12 takım, iki grup 13 takım ve bir grup da 14 takımdan oluşuyor.

UEFA Çalışma Grubu Ankara'da toplandı

Mini Dünya Kupası'nda 2. sezon

Türkiye Futbol Federasyonu HERKEŞiçinFUTBOL etkinlikleri kapsamında gerçekleştirilen Kayseri Uluslararası Futbol Ligi ikinci sezon maçları başladı. 11 Mart 2010 tarihinde Gana ile Kenya arasında oynanan açılış maçıyla başlayan ligde 17 haftadan oluşan birinci sezon maçları sonrası sıralamada Gana birinci, Kosova ikinci, KKTC de üçüncü olmuşt.

İkinci sezon maçları, başlama vuruşunu Kayserispor Teknik Direktörü Şota Arveladze'nin yaptığı Kosova-KKTC maçıyla start aldı. 32 farklı ülkeden çocukların hem sporcu hem izleyici olarak katıldığı Kayseri Uluslararası Futbol Ligi'nde 18 farklı ülkeden 217 öğrenci ülkelerinin millî formaları ve HiF lisansı ile mücadele ediyor. 34 haftalık çift devreli lig usulüne göre oynanan Kayseri Uluslararası Futbol Ligi'ne, Madagaskar, Kenya, Nijerya, Moğolistan, Kongo, Pakistan, Kosova, Kazakistan, Kırgızistan, Afganistan, Arnavutluk, Endonezya, Azerbaycan, Sırbistan-Karadağ, Gana, Gürcistan, Tacikistan ve KKTC katılıyor.

UEFA'nın bilgi paylaşım çalışmaları kapsamında düzenlenen UEFA Gençler Elit Futbolu Çalışma Grubu (UEFA Study Group Elit Youth Football) Ankara'da toplandı. TFF Futbol Genel Direktörlüğü çatısı altındaki Eğitim Dairesi'nin ev sahipliğinde gerçekleştirilen çalışma grubunun açılış konuşmasını TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal yaptı. Türkiye'de ilk kez düzenlenen bu çalışma grubu toplantılarına Gürcistan, Liechtenstein ve Malta Futbol Federasyonlarından toplam 33 antrenör katıldı. 4-7 Ekim tarihleri arasında gerçekleşen organizasyonda Türk futbolunda elit futbol eğitimi ve diğer ülkelerdeki uygulamalar hakkında bilgi ve etkinlik paylaşımında bulunuldu. Çalışma Grubu toplantıları çerçevesinde Ankaragücü'nün Saray ve Gençlerbirliği'nin İlhan Cavcav Tesisleri'nde de seminerler gerçekleşti. Katılımcılara Türkiye Genç Millî Takım Teknik Direktörleri Kemal Özdeş ve Abdullah Ercan da sunumlar yaptı. Çalışma grubu toplantılarıyla ilgili açıklamalarda

bulunan TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, "Böyle bir projenin Türkiye'de ilk kez düzenlenmesinden dolayı büyük bir mutluluk yaşıyoruz" dedi. Üç ülkenin futbol federasyonlarından gelen toplam 33 antrenörün katıldığı elit futbol eğitimi çalışma grubuyla, diğer ülkelerdeki uygulamalar hakkında bilgi ve etkinlik paylaşımında bulunduklarını anlatan Yanal, "Bu tür çalışmaların Türk futbol altyapısına çok fazla katkısı olacağını düşünüyorum. Buraya çeşitli ülkelerden gelen antrenör arkadaşlarımızla fikirlerimizi paylaşıyor ve birbirimizden çok şey öğreniyoruz. UEFA Gençler Elit Futbol Eğitimi Çalışma Grubu'nun gelecek yıllarda da ülkemizde toplanmasını temenni ediyoruz" diye konuştu. Yanal, Türkiye'deki futbol altyapısına büyük önem verdiklerini belirterek, "Söz konusu yapıyı kalkındırmaya yönelik projeler geliştirmeye odaklı çalışmalarımız tüm hızıyla sürüyor. Ülkemizin çok genç bir nüfusu var. Bu nüfusun çoğunluğuna ulaşp, onlara futbol oynatma fikri bizi bir hayli heyecanlandırıyor. Bu fikri, ancak kaliteli bir organizasyon yapısı ve iyi eğitimle başarabiliriz. Dünya futboluna katkıda bulunan, dünya standartlarında futbol oynanan bir ülke olabiliriz" dedi.

Antalya'da FTEM antrenör semineri düzenlendi

FTEM Antrenörleri Gelişim Semineri, Türkiye genelindeki 60 il-ilçe Merkezinde bulunan "Futbol Teknik Eğitim Merkezleri (FTEM) ve HERKEŞiçinFUTBOL Merkezleri"nde görev yapması planlanan 60 aday antrenörün katılımıyla düzenlendi. Antalya'da Mardan Spor Kompleksi'nde gerçekleştirilen seminerde, Çocuk ve Gençlerde Öğretim/Öğrenim Yaklaşımları, İzleyici Antrenörlük, Ritim/Koordinasyon, Beceri Öğrenimi, İletişim/Pedagoji, Çocuk ve Genç Antrenmanında Erken ve Geç Özelleşme, Saha Uygulamaları, Organizasyon ve İdari konularda eğitimler verildi.

Eğitimcilere eğitim verildi

MHK Hakem Gelişim Departmanı tarafından organize edilen Hakem Eğitimi ve Futsal Hakem Eğitimi Eğitimi İstanbul'da gerçekleştirildi. 21 ilden gelen katılımcılar ilk iki gün temel kavramlar, öğrenme ve öğretme teknikleri, sporda özel öğretim teknikleri ve öğretim sürecinin planlanması ile teorik eğitimin uygulama alanları hakkında bilgilendirmeler yapıldı. Eğitimci Eğitimi Marmara Üniversitesi Öğretim Üyeleri tarafından verilirken, Futsal Hakem Eğitimi FIFA kokartlı futsal hakemimiz Kamil Çetin'in de katılımıyla TFF eğitimcileri tarafından verildi.

Bölgesel Amatör Lig

Futbolun Türkiye genelinde, 81 ilde bölgesel, kriterli ve deplasmanlı olarak oynanmasını sağlamak amacıyla hazırlanan Bölgesel Amatör Lig Müsabakaları Statüsü, TFF Yönetim Kurulu’nun 14 Eylül 2010 tarih ve 94 sayılı toplantısında kabul edilerek ve TFF’nin resmi web sitesi tff.org’da yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. Böylece TFF’nin futbolun tüm Türkiye’de gelişimi, ülke çapında futbol faaliyetlerinin artması ve yıldız futbolcuların yetişmesi adına amatör futbola verdiği destek, Bölgesel Amatör Lig’in başlamasıyla daha da perçinlenmiştir. Statü çerçevesinde Bölgesel Amatör Lig (BAL), her ilin belirli bir kontenjan dahilinde temsil edilmesi esası üzerine yapılandırılmıştır. BAL’da müsabakalar, çift devreli lig usulüne göre deplasmanlı olarak oynanacaktır. Gruplarında 1. sırayı alan takımlar TFF 3. Lig’e yükselecek, son iki sırayı alan takımlar ise yerel amatör lige düşecektir. BAL’da mücadele etmek için gerekli olan kriterleri yerine getirmeyen veya bu ligden çekilen takımlar yerine o ilden veya başka bir ilden takım alınmayacaktır. Bununla birlikte yerel liglerinde büyükler kategorisinde mücadele eden ve 2010-2011 sezonunda BAL’a katılması gerekirken bu hakkını kullanmayacağını yazılı olarak bildiren veya kriterlere uymayan kulüpler, illerinde en üst yerel ligde yer alabilecektir. Örneğin 2010-2011 sezonunda Kastamonu, Gümüşhane ve Batman illerimiz kontenjanlarını kullanmamış, bu nedenle BAL bu 3 il haricindeki 78 ilin katılımı ile başlamıştır. İlk sezonunda toplam 143 takımın 12 grupta mücadele edeceği BAL’da, iki grup 10, bir grup 11, altı grup 12, iki grup 13 ve bir grup da 14 takımdan oluşmaktadır. Bu lig yapılanması ile tek çatı altında tüm Türkiye’de amatör futbolun canlanması ve yapılan yatırımlarla birlikte gelecekte Türk futbolunun büyük başarılarının temelinin atılması amaçlanmaktadır. Aynı amaçla BAL’a katılacak takımların, 2010-2011 sezonunda U13 ve U17 yaş kategorilerinde yerel lige, şayet o ilde bu yaş kategorilerinde lig bulunmuyorsa o ilde ligi düzenlenen en az iki yaş kategorisinde müsabakalara katılması da zorunlu kılınmıştır.

Böylece takımların altyapılarına gereken önemi vermesi mecburi kılınarak, Türk futbolunun geleceği olan genç futbolcuların yetiştirilmesi garanti altına alınmıştır. BAL Müsabakaları Statüsü’nün “BAL’ın oluşumu ve katılım şartları” başlıklı 3. maddesinde yer alan bu zorunluluk, 2011-2012 yılı için daha da genişletilmiş ve bu çerçevede BAL’a katılacak takımların, 2011-2012 sezonundan itibaren U13 ve U17 yaş kategorilerinin yanında U14 ve U19 yaş kategorilerinde de yerel lige katılımı zorunlu kılınmıştır. BAL gruplarından yerel lige düşecek takımların ve yerel ligden BAL’a çıkacak takımların yükselme ve düşmeleri BAL Müsabakaları Statüsü’nün 11. maddesinde illerin kontenjan sayılarına göre ayrıntılı olarak açıklanmaktadır. Türk futbolunun gelişimi ve güçlenmesi adına devrim niteliğinde olan bu sistemde, bölgesel gruplar oluşturulurken kulüplerin sportif başarılarının yanında, asıl olarak il kontenjanları dikkate alınmaktadır. Böylece kulüpler gruplarında birinci olma mücadelesinin yanında, kendi illerindeki diğer takımlarla sezon içinde aldıkları toplam puan ve baraj müsabakaları vasıtasıyla bir sonraki sezon BAL’da yer alma mücadelesi de verecektir. Rekabetin bu kadar yüksek olması sonucunda futbol kalitesi de gün be gün artacaktır. 10.10.2010 tarihinde oynanan F. Karagümrük-Maltepe spor maçı ile başlayan BAL’ın 2010-2011 sezonunda, BAL Müsabakaları Statüsü gereğince 01.01.1980 ve daha sonra doğmuş olan amatör futbolcular müsabaka isim listesinde yer alabilir. 31.12.1979 ve daha önce doğmuş olanlar ise “yaşı büyük amatör futbolcu” statüsünde kabul edilmektedir. BAL’da en fazla dört “yaşı büyük amatör futbolcu” müsabaka isim listesinde yer alabilmektedir. Şayet müsabaka listesine dörtten fazla yaşı büyük futbolcu yazılırsa, bu kişiler müsabakada oynamış olsun ya da olmasın, takımı hükmen mağlup olacaktır. Profesyonel futbolcular ise ancak TFF 3. Lig’den düşen kulüplerle sözleşmelerinin devam etmesi halinde, sözleşmelerinin bitimine kadar BAL’da mücadele edebilir. Profesyonel Futbolcuların Statüsü ve Transferleri Talimatı 6. maddesinin 4. fıkrası gereğince

sözleşmesi devam eden profesyonel futbolcuların tescilli oldukları kulübün profesyonel ligden amatör lige düşmesi halinde, kulübe tescilli profesyonel futbolcular, sözleşme sürelerinin sonuna kadar aynı kulüpte profesyonel statülerini koruyacak ve bu süre içerisinde tarafların sözleşmesel yükümlülükleri devam edecektir. Dolayısıyla bu futbolcuların sözleşmelerinin bitiminde, başka bir kulübe transferleri söz konusu olursa Profesyonel Futbolcuların Statüsü ve Transferleri Talimatı hükümleri uygulanacaktır. Yabancı uyruklu futbolcular da BAL’da forma giyebilir. Bu futbolcuların BAL’da mücadele eden takımlarda forma giyebilmelerinin koşulları BAL Müsabakaları Statüsü’nün 4. Maddesinde belirtilmiştir. Buna göre BAL’a katılan kulüplerde, kendi başvurusu üzerine Türkiye’de en az bir yıl oturma izni almış olan, en fazla 2 yabancı uyruklu amatör futbolcu tescil edilebilir. Yabancı uyruklu futbolcuların tescil işlemleri, TFF tarafından belirlenmiş transfer ve tescil dönemleri içinde FIFA kurallarına göre yapılır. BAL Müsabakaları Statüsü’nün 6. maddesi uyarınca itirazlar ve disiplin ihlalleri ile ilgili ihtilafların çözülmesinde öngörülen yol şu şekilde belirlenmiştir; Bölgesel Amatör Lig’de oynanacak müsabakalar ile ilgili olarak “kadrolara, oyunculara ve lisanslara” yönelik itirazlar Amatör İşler Kurulu’na yapılacaktır. Amatör İşler Kurulu’nun kararına karşı ise kararın tebliği tarihinden itibaren 5 gün içerisinde itiraz harcının yatırıldığına dair makbuz ile birlikte TFF Yönetim Kurulu’na sunulmak üzere Amatör İşler Kurulu’na başvuru imkanı tanınmıştır. Bu başvuruları TFF Yönetim Kurulu, karara bağlayacaktır. Bununla birlikte BAL’a ilişkin disiplin ihlallerinde ve şahısta hata hallerine yönelik itirazlarda ise Amatör Futbol Disiplin Kurulu (AFDK) yetkilidir. TFF Yönetim Kurulu’nun ve AFDK’nın verdiği kararlara karşı, kararın tebliğinden itibaren 7 gün içerisinde itiraz harç makbuzu ile birlikte Tahkim Kurulu’na başvuru yapılabilir. BAL müsabakalarında tesisi denetlemek, oyun sahasının Uluslararası Futbol Oyun Kuralları kapsamında hazırlanmasını

sağlamak, müsabaka öncesi, esnası ve sonrasında meydana gelen olaylarla ilgili not tutmak, müsabakanın başında, devamında veya bitiminde sorunla veya olayla karşılaşıldığında Amatör İşler Müdürlüğü’ne bilgi vermek, sağlık, güvenlik ve akreditasyon denetimlerini yapmak gibi görevlerin yerine getirilmesi için BAL Müsabakaları Statüsü çerçevesinde BAL Denetçiliği düzenlenmiştir. BAL denetçileri, görevli oldukları müsabakalarda müsabakanın talimatlara uygun işleyişi bakımından sağlıklı ve güvenli bir ortam hazırlamakla yükümlüdür ve o ilin Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu (TASKK) üyesi Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu (ASKF), ASKF’nin olmadığı illerde ise Futbol İl Temsilciği tarafından görevlendirilir. BAL Müsabakaları Statüsü’nde özel hüküm bulunmadığı hallerde Ağustos 2010’da yayınlanan “2010-2011 Sezonu Amatör Futbol Ligleri’nde Uygulanacak Esaslar Kitapçığı” uygulanır. Bu statüde olmayan hükümler hakkında karar verme yetkisi TFF’ye aittir. BAL’a katılacak olan takımlar, sezon başında en çok 24 futbolcu ve 1 teknik adamdan oluşan isim listesini TFF’ye bildirmek zorundadır. TFF, amatör kulüplere verdiği destek kapsamında, kulüplerin futbolcu ve teknik adamlarına, müsabakalarda, antrenmanlarda, müsabaka ile antrenmanlara gidiş ve gelişlerde ve ulaşım vasıtalarında meydana gelmesi muhtemel kazalar ve sakatlıklar için kısmi veya daimi maluliyet ve ölüm hallerine karşı yaptırdığı sigorta giderlerini karşılamaktadır. TFF, BAL’ı hayatla geçirmenin yanında, bu ligin aktörleri olan amatör kulüplere ayrıca ciddi anlamda maddi destekte bulunarak Türk futbolunun geleceği adına yatırım yapmaktadır. Futbolun ülke çapında gelişmesi, kitlelere yayılması ve lisanslı futbolcu sayısının artması adına amatör kulüplerle birlikte yürütülen tüm bu çalışmalar gelecekte profesyonel futbol adına da büyük katkı sağlayarak ileride profesyonel liglerde mücadele edecek futbolcuların daha iyi altyapılardan yetişmesinin zeminini hazırlayacaktır.